

R673

m88

5431

5431

கணபதினை.

சிவஞானசித்தியார்

சுவபக்கத்துக்குத்

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவள்ளுமலையாநின்ற

ஞானப்பிரகாசமுனிவர்

இயற்றியுருவிய

வியாக்கியானம்.

யாழ்ப்பாணம் இனுவில்

நடராஜையரால்

பரிசோதித்து

சி-பெருமாள்நாடாரால்

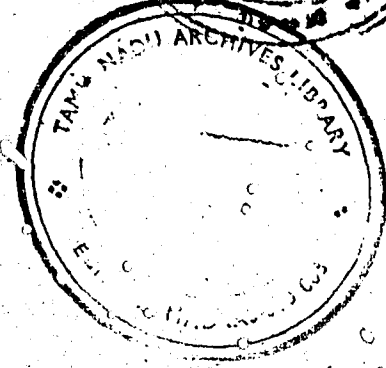
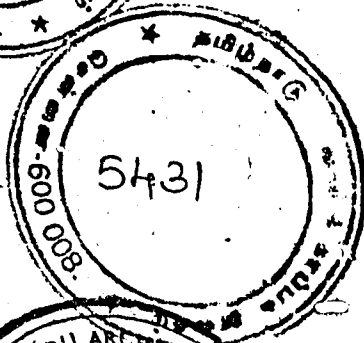
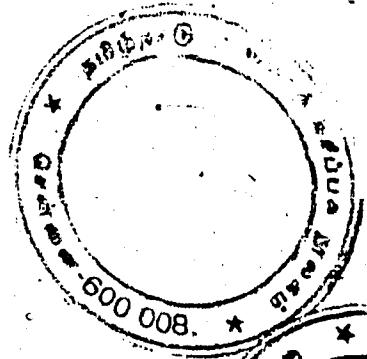
திருப்பந்துச்சி

“தின்னையநாடார் யந்திரசாலை”யில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வநித்தலேநம: ||

(Registered Copy Right.)

R67317
M88

சிவமயம்.

உரையாசிரியர் வரலாறு.

461
18149

சிவரகசியத்தினும், பெரியபுராண முதலிய நூல்களினும்
பிரதிபாதிக்கப்படும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவ
ராகிய திருமுலநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய,
மேருநடுநாடி மீட்டிடைபிங்கலை; சுருமில்வானினிலங்கைக்குரியுமந்
சாருத்திலலைவளத்தன்மாமலயத்தா, ரோமஞ்சமுனைவைவழியே.
என்னும் திருச்செய்யுளானும், உமாபதிசிவாசாரியர்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய;

வலங்கைமான்முழுவோன்போற்றம்வாளரவரசைநோக்கி
யலைந்திடும்பிண்டமண்டமலிவசமமாதலாலே
நடைநினைமயநெர்போநடுபோஞ்சமுனைநாடி.

என்னும் திருச்செய்யுளாலும், பிரமாண்டத்தின் இடைநா
டிப்பாயும் சிவபூமியாயும், சுந்தரமூர்த்தநாயனார் திருஞான சம்
பந்தமூர்த்தநாயனார் அருளிய திராவிட வேதமாகிய தேவார
மேறப்பெற்ற திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோனாமலை எனப்படும்
நகலிணைகைலாசம் முதலிய பலபுண்ணிய ஸ்தலங்களை யுடைய
நாயுமுள்ள நாமண்டலத்தின் உத்தரபாகத்துள்ள ஐனாகான
புரத்திலே, ஸ்ரீ சாட்வாடிநகரத்திலே, காரகாத்த வேளாளருள்
ளே முடிதொட்ட வேளாளராய பாண்டிமழவர் குலத்திலே
முந்தாறு வருஷங்கு முன்னே ஓர் சம்புத்திரர் அவதார
மாயினார்.

ஞானப்பிரகாசர் என்னும் நாமதேயமுடைய இவர் பாவி
பு தசையிலே பூருவ ஜன்ம சிவபூஜா புண்ணிய பலத்தினுலே
சிவநேசரோடினங்கி, தமதுதேசம் விடுத்து, திருப்புகனூரை
அடைந்து, அங்கெழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய ஸ்ரீபெரி
யண்ணைசுவாமிக் குருக்களிடத்திலே திஷ்டாஸ்காரப்பெற்று,
பூலோக கைலாசமாகிய சிதம்பர் ஸ்தலத்தைச் சார்ந்து, திரு
வருள் வடிவினதாகிய சிவகங்கையிலே படிந்து, நித்திய கன்ம
முடித்து, சிவகாமித்தாயார் சன்னிதியிலிருந்து, ஏகாகிர சித்
தத்தோடு ஸ்ரீ பஞ்சதாதுநியை நியமமாக நிர்ஜலோப் வாசத்
தோடு ஜபித்து உபாதித்து, திருருட் பிரசரிதம்பெற்று ஆங்
கிருந்து கௌடதேசத்தை எய்தினார்.

அங்கே சம்ஸ்கிருதவித்துவப் பிராமண சந்நியாசி ஒருவர்
மாணாகப் பலருக்குத் தாந்த்ரீமாஞ்ச வேதாந்த சாஸ்திரங்கள்
கற்பிப்பது கண்டு, அங்கே அவர்படிக்குந்தோறும் அவற்றைச்

சிரவணஞ் செய்து வருவாராயினார். அங்ஙனம் நூலின்மீது செய்து வருங்காலத்தில் ஓர் நாள் ஆசிரியர் அவரை விளித்து, "தாம் நாமம் யாது? நேயம் யாது? ஈண்டுக் கற்பிப்பது மக்கு மனனப்படுகின்றனவா?" என்று வினாவியபோது, அவர் உத்தரஞ் செப்பியது கேட்ட ஆசிரியர், அத்தியந்த சூச்சரியங் கொண்டு, அவர் திறமை அறிந்து அவரைத் தமது மாணாக்கருள்ளே பிரதமமாணாக்கராக் கற்பித்து வருவாராயினார்.

ஒரு வயவ்ஹ்சரத்தினுள்ளே எல்லாங் சற்று வல்லராயினமை கண்ட ஆசிரியர் "நீவிர் சாஸ்திரஞ் செய்து வல்லராயினீர்" என்று சொல்ல, அவரிடத்தில் அகமதி பெய்துக்கொண்டு, திருக்கைலாச பரம்பரையினுள்ள திருவண்ணாமலை யாத்னத்தை யடைந்து, அங்கே அப்போது முநீதருளியிருந்த ஞானதேசிகரிடத்திலே மந்திர காஷாயம்பெற்றுச் சிவாகமப் பொருள்களையெல்லாம் அறிந்தார்.

இந்த ஞானப்பிரகாச முனிவர் பெளஷ்காராகமவிருத்தி, சிவ ஞானபோதவிருத்தி, சித்தரக்ஷககாமணி, பிரமாணதீபிகா, பிரகாசத்தீபிகை, அஞ்ஞானவிவேகானம், சிவயோகச்சாரம், சிவ யோகரத்தநம், சிவாகமாத்ரி மாஹான்மிய சங்கிரகம் என்பவைகளை வடமொழியி னேற்றினார்; தீக்ஷாலக்ஷணம், தத்துவ வியாபார விவரணம், அவஸ்தாநிருபணம், மகாவாக்நிய சங்கிரகணம் முதலியவைகளைச் செய்யுள்களிலே ஒரு பிரகாரம் விரித்துச் சிவஞான சித்தியாருக்கு இந்த உரையையும் இயற்றினார்.

அவர் அங்கு நின்று சிதம்பர ஸ்தலத்தை அடைந்து வசித்துவருங்காலத்திலே, ஓர்நாள் தமது அனபருள் ஒருவர் தாம் இருந்த மடத்துக்குத் தலைத்திலே பெருந்தொகைப் பொருளிருப்பது கண்டு தமக்குத் தெரிவிக்க, அவர் அப்பொருள்கொண்டு அவ்விடத்திலே ஓர் பெரிய * திருக்குளமும் அதன் சரீபத்திலே சில மடங்களும் அமைப்பித்துச் சிவ சமாத்ரி நிலைமை இருந்து, ஓர் பங்குனிமாசம் பூசநக்ஷத்திரத்திலே பரிபூரணதரை அடைந்தார்.

இதே சந்தசாட்டுகூடணிய பரமபதி சிவபெருமானே எனக் கொண்டு கொலை முகலிய பாவங்களை விடுத்து, இரக்கம் முதலிய புண்ணியங்கள் பூண்டு, குருலக்ஷணங்குறைவின்றி நிறைந்த சைவாசாரியனா அடைந்து, சமய விசேஷ நிர்வாண நிலைப்பெற்று, அவருக்கு அன்பராய்த் தோண்டிபுண் டொழுதும் சைவர்களே இந்தச் சாஸ்திரத்தை அவரிடத்திற் கறிய உய்யு நெறி நாகும் இயல்பினையுடையவரார்.

* ஞானப்பிரகாசு குளம்

உரையாசிரியர் செய்தது.

நிவாழ்நகமக்கு முந்தித் தந்திலிந்திரனைச் சிந்தித்
யுடையமலசிலுக்குப் பில்லா வுமைகுருகுலங்கண்மற்றென்
விவர்களைவணங்கியின்பச் சிவஞான சித்திக்கேற்ப
நமசிவாயமுரைபுரைப்பது நான்வனாகலங்கொளர்க்கே.

திருமறைஞானதேசிகர் திருவக்கொழந்தூரியொன்றுவிவர்கள்
சிவஞான சித்திக்குச் செய்த உரைகள் விரிதபடியினாலே எழுவாய் பய
விலை பொருட்புணர்ச்சி ஓர்வொன்ற தோன்றவாயினார் விவர தீவி
தர புத்திமான்கள் தங்கன் தங்கன் சம்பிரதாயத்துக்கு நிச்சி
விரோதித்தன் மாத்திரம்தீக்கி நீர்நீக்கிப் பால்கொளும் அன்னப்போலப்
பொருள் கொள்வார்களாதலானும் மற்றையோருரைத்த உரைகள்
புணர்ம்போய்ச் சட்கதர்க்கமாய் முடியுமானாலும் மற்றமங்கிற் மயக்
தும்போக்கும்பொருட்டுச் சருக்கமாக ஒருரை சொல்வாரென்பதி
தன் பொருள்.

கணபதினை.
 திருச்சிறப்புலம்.
 விவஞானத்தயார்
கவபக்கம்.
 முலமும் உகையும்.
 பாயிரம்.
 இந்நூல் தடையினைப் பூணாரும் பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்
 துச் சால்வவதாய் முந்நி விநாயக வணக்கஞ்செய்கின்றார்.

விநாயகர்வணக்கம்.
 ஒருகோட்டைஞ்செவியன் ஸ்ரீமதத்த
 னுல்வாயங்கரத்தனா
 தருகோட்டம்பிறையிதழிதாழ்சடையன்
 றருமொருவாரணத்தின்றுன்
 னருகோட்டன்பொடுவணம்பிடுயோவாதே
 யிரவுபகலுணர்வோர்கிந்தைத்
 திருகோட்டுமயன்றிருமந்செல்வமுமொன்
 றேவென்னச்செய்யுந்தேவே.

(இ-ள்). ஒருகோட்டன் = ஒற்றை கொம்பினையுடையான்; இரு
 செவியன் = இரண்டு கன்னங்களை யுடையான்; முலமத்தன் = மூன்று
 மதச்சிலங்களை யுடையானாய் இருக்கின்றான்; வாரணத்தன் = நன்ற
 வாயினையும் ஐந்துகாங்களை யுடையான்; ஸ்ரீமதருகோட்
 டம்பிறையிதழித் தாழ்சடையன் = ஸ்ரீமதருகோட்டம்பிறை
 றருமிறை என்று கூட்டுகையுடையான்; னருகோட்டன் = (கோட்
 டையையும் கொன்றைமாலையையும் உடைய பின்றுங்காநின்ற
 சடையையுடைய விவநற்புலிப்பித்த குஞ்சரத்தினது; தான்கள் = பா
 தாவிந்தங்களை; உருகோட்டன் பொடுவெருகி = மிகுந்தபதியோடும்

வனஞ்சித்தியார்.
தான் வணங்குதலால் அடையப்பட்ட சிவநிகழ்வு வான்மாய்;
ஒவாதே = நங்காதே; இரவாக = மாரத்திரம்; வான்மாய்;
அந்தப்பயத்தியான பன்னா சிவத்தியானம் பன்னா
சிந்தைத் திருக்கோட்டம் = (அந்தச் சிவத்தியானத் துராரத்தியானம்)
அவருடைய சிந்தையினது சிந்த அறிவு தொழிச் சிவ மறைத்த
மலசத்தியினது வியாபாரத்தைத் தடுத்து அதனாற் பன்னாப்பட்ட
அந்நானத்தைத் தூர்த்தம்; யன் = திருமால், சல்வருமொன்றோ
வெண் = பிரமத்துவம், வி = னவத்துவம் என்று இருவரிடமுள்ளிரு
பொருளோ என்ன; செய்யுந்தேவே = (தேவே செய்யுமென்று மாற்ற
தேவார்த்தனமையெய்யும் = முன்னிருந்த சிவத்துவத்துத்தானே
வினக்கித் தனித்தனியவானேச் சிவமாகத்தானேயுள்ளது.)
முத்திவிபத்தி இரவாகு ரோகமென்னவாயல், திருக்கோட்டு
மெனதனாற் பாசமுத்தியின், செய்யுந்தேவேயன்றனாற் சிவ
வியாபி வியத்தியானம் சிவத்துவத்துவம் ஒருக்கோட்டன் வாரண
மென விடுதல்தல் கடாமையால், ஐந்துத்தனென்றதனோடு விசே
யுத்தி, ஐந்துத்தனத்தியவான்மென பதமபன்னா தூர்த்தனான
பது-ஒருவாய்; இரவாகு செய்யுமென்பதும் பயனில். (க)

விவவணக்கம்.
ஆதிநிவந்தமிலா வளவிலசோதி
யருண்னானமூர்த்தியாய் = அகிலமீன்ற
மாதினையுமொருபாகத் தடக்கிவாரோர்
மகுடகுடாமணியாய் வையம்போற்றப்
பாதிமதியணிபவன் சடைகடாழப்
படரொளியம் திராடும் பரனாபர்த்தத்
தானமணி சைவ சிரத்தேவைத்துத்
தனாநபே வளராநிப்பாம்.
(இ-ள்). ஆதிநிவந்தமிலா வளவிலசோதி யருண்னான மூர்த்தி
யாய் = [ஆய் என்பது சிவத்தியானம், அருண்மூர்த்தியாய்
ருண்மூர்த்தியாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.]
ஆதிநிவந்த மிலாவளவிலசோதியாய் = [ஆகு பெயராதலால்]
பத்தி இலி நாசங்கனிபுர்த்துக்குத் தூரமாய் மனோவாகத்திரமாய்
சுத்தசிவசோதியாய் தூரத்திய நிஷ்குள நிருத்தகோதியாய்;

பாபிரம்.
ஆன பால்; சகலாதிபுர னென்னுஞ் சதாசிவன் சகலத்தின்பு
போகென்னும் அநாகதசிவன், சிவனாக இலையொன்னும் பரவெனன்
பவருட்சித்திராய்; ஆன்கயால், மகர்பிரளயத்திலேதான், யோகவி
லையுபாவணையிலேதான், அனுபக்ஷமாய் பிரமாதிரிபாசனாதமாகிய
அதிட்டானம்செய்திட்டுச் சிவனிடத்திற் பன்னாமாய்த் திரும்பிய சம்பு
பக்ஷமாய் பிரமர் விஷ்ணு ருத்திரன் பகைவரன் சதாசிவன் பரவிறன்
பரநாதப் பராசத்தி பரசிவமென்கிறவ நத்துவ இலயத்தானமாய்,
நிருப்பது சிவ நிருத்தமுன்னும்படி;
அருண்மூர்த்தியாய் = [மகாமாயா மய மா சபாபித்தியில் மாந்தி
ரிக்கையுபுதாபாச வடிவாகிய ம. திரவிப்பென்னுமில்லக்கில் மாந்திரி
கருச்சரிக்கு மந்திரக்கூழியால் வர்த்தக்கின்போலாவிப்பவித்துத் திவ்
வியம்நிசமாசிப் பலகொடுக்கும் சிவராக சங்கற்பத்தானுண்டா
ந்திய சுத்த சம்மேளனமாகி அத், மாயா புலக. பாசிகளாகிய
சாருபிகளுக்குச் சத்தியவாய், மந்திரிகளது சங்கற்பத்தாற் கற்பி
த்தமேளனமாகிச் சிவனுக்குக் கற்பிதவடிவாயிருக்கும் பாசகமந்திர
மாகிய பஞ்சக. சகலமாகித் தனது பரிக்கி, சகத்தியா
யிருக்கின்ற வாசகசத்திய சரீரத்திலாவிப்பவித்து அவராபுதமா
கத்தின வர்சிய மந்திரமாகிய பஞ்சகசாக்ஷரி, பஞ்சகாஷாமாகித்
தனது சமவேத சத்தியாயிருக்கின்ற வாசியுத்தியு சரீரியாய்;
(ஆகையால்) ருண்மூர்த்தியாய் = (சலையாயிருக்கின்ற சட்டே தன
கவேராய்) அசலையாயிருக்கின்ற சித்தலுவாய்;
(இப்படிச் சற்பிதமூர்த்திக்குக் கரசரணிகளினதனைவகடாநா
கையால்), அகிலமீன்றமாதினையுமொருபாகத்தடக்கி = (அகிலமீன்ற =)
பாரம்பரியமாகப் பராசத்தியாலதிட்டிக்கப்பட்டந்தப்பராசத்தித்துவா
ரத்தினாலேயும், தன்னாலே சாக்ஷாததிட்டிக்கப்பட்ட பிரமாதித்துவா
ரத்தினாலேயும், தனாகரணபுலன போக. னாகிய சகலத்தைமுற்பவிப்
பித்த (ஒருபாகத்து) = வாமபாகத்து (பா. நாயம் = திர்த்தசா. சியாய்
நிற்கும் உமாதேவியையும் (அடக்கி) நித்த சாப சிராய்த் தனது சத்தி
வித்தியத் தானமாய் நின்று நினைநிற்குந் தனம் தன்னாலே அடக்கிச்
சமுத்திரத்துதித்த முத்துப்போல அநந்தித்துவாரத்தினாலே மானையி
யு விப்பித்துத் தனது சம்மேளன சக்கிர விக்கிராத்திலாவிப்பவிப்
பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்திந் பிரவேசிப்பது சம்மேளன மாக்வித்
திருமப அதிற்றானுஞ்சாலித்தியமாய்;

பூனோம்முடி சூடாமணிபாயம் பிராதிதேவர்முகம் அதிதேவ
ராகிய ஸ்ரீகண்டாதிதேவர் தேவராஜிய அகந்தாதிகட்குந் தேவனாய்
வைவம்போற்ற = உதங்குகளெல்லாந் துதிப்ப; பாதிமதி அணிபரன்ச
சடைகடாடிப்பாதிவென்றது பாசமன்று, ஓர் அம்சமாகையா சத்
திரகலையைத் தரித்த விரித் பனக் கொடிபோன்ற சடைகள் பின்னா
ங்க; படரொளி அம்பலத்து = பாசத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட பூரம்
பாநின்ற பிரகாசத்தையுடைய சத்தமாயாமயமாகிய சடையின்கண்
னே; ஆமும் = நடிக்கும்; பூரம் = சத்ததிவனாந்து; பாதத் தமலிதா
மனாகள் = பாதாரவிந் துகளை; சிரத்தேவைத்து = சென்ன நறியித்து
தளராத பேரன்பு வளர நிற்பாம் = டாம் சிங்கா யிரு பத்திந்
வாக்காநிற்பாம். (யாடு என்பது தோன்று என்று.) (e)

ஈசன் = ஈசு + கு + தருளாகி = குளென்பதாகுபெயராதலால்
 சித்தாரதிய ஆன்மாவின்மீது கைவணக்காப்பாகும் முத்தி சித்திக்கும்
 பொருட்டி மலங்குமான் மடைப்பட்டிருந்த போதிஷு பெருந் தாழி
 லாகிய சிவந்தவயிர்த் துளக்கமென்றும் அனந்திரகத்தைப்பண்ணும்
 பராசத்தியை

இலயத்தைச் சொல்லுவாம்:—அத்தமாத் திர யோசன நிர்த்த
படுகாட்டி பிரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத் திர சலிகற்பப்பார்வை பார் குஞ்
சுத்தசிவன்போயிருந்தாலும் போகாமல் அதிகாரமையும் அநுநிரக
நீர்த்திய மாத் திரந் குறித்து அதிகஞ்ஞாபிப்பித்துள்ளவைத் தனக்கும
யோசன சார்த்தசலிகற்பஞானக்கிரபா சலிகற்பவாஞ்ஞிருக்கின்ற வித்
துலை நீங்காத இலயருக்கு முத்திபண்ணும் அனுகூல கிர்த்தியமும்
அப்படியிருக்கும் விந்துவை உப இலயருக்கு பத்தி பண்ணும்
அனுகூல கிர்த்தியமும் எப்போதும் இயற்கையாயிருப்பனவாயினும்,
அல்லாருக்கிர்த்தியத்திற்கு மோக்கியத்தைப் பண்ணுவனவாகிய குஞ்
சுத்தபஞ்ச கிர்த்தியத்தைப் பண்ணும்படி இலயருக்குத்தலே போகையு
மதிகாரமாயும் குஞ்ஞயிப்பித்துள்ளவைத் தன்குரும்காலத்திலே தா
மலருள்ளுமாயிருப்பர் இலயராதலால், அந் முத்திவந்தகிர்த்தியரு

புறத்திற் றாலபஞ்சகிர்த்திய நிமித்தமாய் குக்கும் பஞ்சகிர்த்தியத்
தையுப் பண்ணுவர், துக்கையால், மகாப்பிரஸயத்திலே அலபஞ்சகிர்த்தி
யங்களைப் பஞ்சகிர்த்தியாக நிமித்தம் குக்கும் பஞ்சகிர்த்திய நிமித்
தஞ் குக்குமித்து நிமித்தம் சந்திர சவிகற்பித்ததில் உப்பு
யோகித்தல் கிரவிகற்ப சவிகற்பவேற்றுமைதோற்றம் உண்
என்றுத்தொழில்லைப் பண்ணும் இச்சாசத்தி ஞானசத்தி
அந்தக்கிரியாசத்திபேதமாகிய இச்சாசத்தினை அன்னியமி
னாவைத்து கிரவிகற்ப அபிவிமானத்திரத்தினைப் பண்ணும்
மாத்திரமாயிருத்தல்: இலயம்,

போகத்தைச் சொல்லுவாம்:—அந்தக்கிரியாசத்திக்குச் சொருப
தி அலபஞ்சகிர்த்தியங்களைப் பண்ணும்படி நிமித்தம் அறிதல் உதவி
யோகித்தலென்ற அலயோசனை பவந்த சவிகற்ப வேற்றுமைதோ
ற்றுக் குத்தியோசனை சாத்த சவிகற்பத் தொழில்களினுள்ளுள்ளிரோக
த்தைப்பண்ணி இச்சாசத்தியும் ஞானசத்தியாயு கிரியாசத்தி
மிருத்தல் போகம்,

அதிகாரத்தைச் சொல்லுவாம்:—அந்தக் கிரியாசத்திக்குச் சொரு
பிய சாத்த சவிகற்ப கிரவிகற்ப வேற்றுமை தோற்றுக் குத்த
போசன் சாத்த சவிகற்ப சங்கற்பத்தினது அந்தருத்திரோகத்தைப் ப
ண்ணி கிரியாசத்திபேதமாகிய இச்சாசத்தியாயிருத்தல் அதிகாரம்.
துக்கையால், தன்னைக்குறித்துப் பிரபஞ்சம் பிரயோசனம்
செய்து தாதலால், தன்னைக்குறியாமற் பிரபஞ்சத்தைச் சொருப
தி நாகப் பார்த்தலைப்பண்ணுவர் ஆகவே அந்தமிலாவனில் செ
ய்யுமறு முன் சொல்லிய சுத்தசுவஸ்வபாவம் பிறர் பிரயோசனத்தைப்
குத்திப்பார்த்தல் பண்ணுதலைச் செய்வது, இப்போது சொல்லிய
இலய போக அதிகார சிவ ஸ்வம் இந்த இலய போக அதிகார ஸ்வ
பாவஞ்சுவல் கர்த்திருத்துத்துத் திறப்புக் கர்த்திருத்துவமாதலால்,
ஒளடாதிசுந் தடத்தலகூடமன்று, கிருபாதிசுந் இருவகை ஒருவ
கைச்சுவிபாவஞ் சுவருபலகூடமேயாதலால், இந்த இலய போகாதி
காரங்கள் விருதி பரிணதி விவரம் பங்கனிநென்றது அறித்தி
யங்கள் சொபுரதகங்கள் அசத்தியங் ளல்ல, பகிர்வகத்தே, மாய்ப்
பிரித்தற்குநாகி அந்தரங்கபேதமாயிருக்கின்ற வெபேதமாயும் நி
பேதமாயும் சிவசத்தியியாபார பேதமாயும் இருத்தலால், விவரபார
கக்கு இலய போகாதிசுந் மெல்லம் அந்தரங்கபேதமுண்டு, சிவனுக்குப்
சிவசத்திக்குப் இல்லென்று சொல்லலாகாது; சாரணபேதமில்ல

திருந்தால் காரியபேதமில்லையாதலால், சிவ சிவசத்தி சிவச
பாபரங்கள் முன்றிற்குந் திறித்தனி இலய போகாதிசுந் மெல்லம்
லாத அந்தரங்க பேதமாயும் பகிர்வகத் தபேதமாயும் நி
சத்தியமாயும் உயிரிக்குமி, சுப்பிரகாந்தி வடிவுமாதிரித்தாத் சுப்பிர
வந்தியங்களாயும் சத்தியங்களாயுமிருக்குமென்றது; பின்பு
ரும் வயிர்தவசரிசுந் மாத்திரம் இலய போகாதிசுந் மெல்லம்
கெனிதாபிய பகிர்வக பேதமாய்ச் சந்தாரியத்தால் நித்தியங்களாயும்
அநேகர்த்தியவுருமுதற் பிரியமாதிரித்தால் அநித்தியங்களாயும் அசத்
தியங்களாயும் இருக்குமென்று விரிசு.

(திருப்ப இலய பேதமாதிரித்தால் மெல்லம்); தேசருவாமருஅருவ
ருவமாமு = சொருபம் நித்கள் சகனங்களை சகனமாகப் பின்னும்
அதிகாரத்திற்குப் புறம்புமுன்னுயிருக்கும் பரிபுணியும் அநாத
ருவம் ஒர்த்து நிரிருகலைத் திரித்தினால் அறித்திக்குப்பிட்ட சா
திதை சாந்தி வித்திர பிரபுட்டை நித்தி என்னுங்கலைகளில் விழுந்து
பஞ்சுநா சுவங்களையும் பஞ்சுநாத்திகளையும் அந்த இருகலைப்பினுள்ள
பஞ்சப் பிரிமங்களையும் உற்பவிக்கும் அலகாரிய பராசத்தி ஆதிசத்தி
இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளுமாகிப் பின்னும் நாகனியாதி
முர்த்தியந்தமாயிய பஞ்சசத்திசுநுமாகி, வாமாதி சர்வபுத தமனிசுந்
மாயிய அட்டசத்திகளுமாகி, பின்னும் மடுன்னமனியாதி சுவரவதி
பந்தமாயிய பஞ்சசத்திகளுமாகி;

தேவியுமாய் = போசத்தியுமாய்; தேசமொடு செல்லமாகி = பாக
த்தியொடு வீரசத்தியுமாகி; பின் பேசரிய உயிரைமெல்லம் பெரு
மென்னித்தவன்மாமக்களுக்குப் பரிசேகமென்றும் குக்குமதே
பும் அலதேகமென்றும் சொல்லப்படும் திரிதேகங்களோடுங் கூடி
அறிவுவிளங்கச் சிருட்டித்து; நேசத்தி; இரகித்தி; பெரும் பாதம்
அவையளித்து = புவனபதிகளாயிருத்தலால் பரிபோகங்களும் புவன
வாதிசுளாயிருத்தலாகிய அபரபோகங்களாயுங் கொடுத்தித் திரோப
லித்து; பிறப்பினையு மொழித்திடு = சங்கித்து (சுவனஞ்சொப்பா
யிருத்தலாகிய பரிமுத்தியையுந் சுத்தமாயாபுனப் பிராப்தியாகிய
அபரபத்தியையுங் கொடுத்தலுக்கிரித்து); சூசானுமருடியருள்து =
திருத்திராகிய சாதகர் இருதயகமலத்திலே அவராய் யோக்கியத்
தானுணமமாகச் சகனங்களைசகன் நித்கள் நித்களிருத்தமத்திய
கிலக நித்களாதமென்று முன்னொன்ன சுவருபங்களாய்; அப்பனட
பரிசுக்கும் = சிவனோடு கூடத் தியாபாரணப்படும்; அன்னையுட்

வினாவித்தியார்.

பா = உலகமாதாவின் பாதாரவித்தியார்; சென்னிவைப் பாதிக்கென ரூட்டிக்கொள்வாம். (சு)

குமாருசுவணக்கம்.

அருமையாகம மங்கமருங்கலை அறந்த
வத்தியனுக்கோத் துணைக்குமருட் குரு வங்குரு
நிருமணமாமுனிவர் முனிதேவர் கடி தேவன்
சிவன்ருள்சேர்நிருமதலை தவநிழல்போர் தெய்வம்
பொருமறையார் கழல்வீரர் சீரன் அற
பூநீர்கொண்டோவாது பொற்று மஃபாரர்கள்
அருமையாகம கையருவிக் கடி வழங்குங்கந்தன்,
கழலினைக் கொஞ்சிநிதி கருத்திலவைப்பாம்.

(இ.ன்.) அருமையாகமம் = தனிடத்திற் உட்கொண்ட
பின்னாகம், (அதற்குமுன்) வேத வதாங்கங்கள் (அதற்குமுன்னான்
பின்தான்); அருங்கலை = அருமையாகம் அதுபத்தினான்கு கலைஞானம்
கள்; தால் = சத்த தர்க்க மீமாஞ்சை வதாந்தமென்ற சாத்திரம்;
(இ. வகளைத் தான்பேர்த்து) தெரிந்த = சுவைகளிலே சொல்லப்பட்ட
பத வத்தங்களை உத்தேச லட்சண பரிட்சைகளோடும் அறிந்து அத்திய
னாகம் = அத்தியமாமுனிக்கு; ஒத்தனாகும் = பிரணவத்தை உபதே
சம் ன்னி, அதன்முடிவிற்தித்தாந்தமாவாகியோபதேசஞ் செய்யு
குருவாக் குருணை = அனுகூலக் விசுவாகுருவாகிய குமாரன்; த
மாமுனிவர் முனி = வேதவித்துக்களாகிய முனிசுவர்களுக்கு
முனி வரன்; தேவர்கடந்தேவன் = தேவர்க்குத்தேவன்; சிவனருள்
சேர் நிருமதலை = சிவனது இருப்ப பொருந்திய புத்திரன்; தவநிலை
போர் தெய்வம் = த்வைசப்பண்ணுவோர்க்குப் பலம் கெட்டுத் தே
வன்; பொருமறையார் கழல் வீரர்வீரன் = பொருவின்றைந்தாரவாரி
யாரின்ற வீரவெட்டியத்தையுடைய வீரர்க்கும்வீரன்; கையிப்பூநீர்கொ
ண்டோவாது போற்றும் அடியார்கள் = கரத்திற்புஷ்பந் தீர்த்துக்கொ
ண்டுதிடைவிடாது பூசுக்கும் பத்தர்களுக்கு; அருமையாவன = துணி
= சன்ன மரணங்களுக்குக் காரணமாகிய மலமறையாதபடி உபப
ன்னி; கடி வழங்கும் = கவசவருவிளக்கிய மோக்ஷத்தைக் கொ
டுக்கும்; கந்தன் = நமது மீமாந் வாயியினது; கழலினைகள் = இருபந்

பாதித்தம்.

வகளை; எஞ்சிநிதி கருத்தில் வைப்பாம் = எமது சென்னியில் வைத்
வணங்கி மனதில்வைத்துத் தியானம்பண்ணுவாம். (சு)

சுவபக்க விவஸ்தோத்திரம்.

அலுவகைச்சமயத்தோர்க்கு பவ்வவர்பொருளாய் வகுப
குடியுலவுடைத்தாய் வேதாசமங்கனின்குமியிறந்த
கலியினிலுள்ளான்மன்னி யம்மையோட்ப்புவிச
செய்கொழியாதுவின் விவனடிசென்னிவைப்பாம்.

(இ.ன்.) அலுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் = புறச்சமயிகளாவனார்,
உலோகாதினை; - பிருதிவி அப்புத் தேய வாயுவென்னு நான்கும் பூதந்
சுலமே கர்த்தாவென்பன்.

அருகன் = உலகமெல்லாம் இந்தப்படி நித்தியமாயிருக்குந்தானே,
பொருதனும் = அப்படித்தானே சுதன் கர்த்தாவென்பன்;

மீமாஞ்சகன் = உலகமெல்லாம் இந்தப்படிதானே நித்தியமாயிருக்
கும் சீராதி உத்தத்தியிலே கன்மத்தானே கர்த்தாவென்பன்,

பாஞ்சராத்திரி = ஸ்ரீமந்தாராயணர் அபின்ன நிமித்தோபாநா
ராய் ஐதகர்த்தாவாயிருப்பொன்பன்,

மாபாவாதி = பிரமந்தானே தன்னிடத்திலே பரிணமத்திலே
தான் விவர்த்தத்திலுலே நின் சகத்கர்த்தாவாயிருக்குமென்பன்,

(இ. படிச் சொல்லாநின்ற) அலுவகைச்சமயத் தோர்க்கும்;
அவ்வவர்பொருளாய் = அவ்வவர்களாலே சொல்லப்பட்ட, கர்த்த
பரிணங்களை அபிவிருத்திக்கொண்டு அந்தக் கர்த்திரு காரணசெய்யு
யாய்; பின்னும் உச்சமயிகளாவார் = அவர்கட்குச்சிவனே தேவதையா
கையால், சைவர்க்குத் தாண்டவபூஷணனென்னு முர்த்தியாயிப்பாசுப
தர்க்குத் திருநீரஞ் சடையுந் தரித்தமுர்த்தியாய்; மகாவிரதாத்தா என்
புயலில் தரித்த முர்த்தியாய்; காண்டுகர்க்குப் படிக்கே புத்திரபிமணி
கடரித்த முர்த்தியாய்; வாய்க்கு அக்ஷெயம் உபவீதமுந் தரித்த
முர்த்தியாய்; பைரவருக்குத் தமருக்குநிலம்புத்திரிதமுர்த்தியாய்]

குருகுதியுலவுடைத்தாய் = வைதிகசைவர்க்கு குந்தாசாரமாய்
சைவத்தாந்திகட்குச் சிவாடியாகாரமாபு, (அதின் மிகுந்தபக்கு
புக்கு) வேதாசமங்கனின் ப்ரி இறந்து = வேதாசமங்கனின் கற்பிக்கப்
பட்ட முர்த்தியைக் கட்டின; அங்கு = தய்யிடத்தில்; அதிவினில அரு

என்னி = (அருச்சுன்) வெள்ளாதித்தியாள் விளக்கப்படும் மனோவா
தீதம் குருவின்ற (அருவினில்) திகழாவான் கருவையெடுத்துத் திவ்ய
(மன) தீதாந் திவ்ய மனோவாட்டப்படுகி = விவசத்திமாத்திரசொருப
மா = செரிவொழியாது தின்றும் விவாகமாயிராதின்ற
என = வனதுவாகுகிறியா சொருபமாகியிராதின்ற சத்திரூப சாமா
த்தியத்தின் சென்னி எவப்பாம் = உன்மனோடுக்குமேலே நியாநம்
பனனா நியாநம்பண்ணும். (= நிருவிதற்பமாசச் சிந்திப்பாம்.)

குருவானாக்தம்; உற்றிற்று.

என்னையிப்பவத்திற்குச் சேரா வறையெடுத்தேன் தித்தி
தன்னைவந்திருவினிலே தானினை தலைமேற் குட்டு
என்னமப்பொழிக்குமென்னெய் மேவிவாழ்மெய்கண்டி
சென்னியிடுகொண்டெனச் சிறத்தினுத்தென்குறையும்

(இ - ன்). செவ்வரத்தைப் பூமிமாய் ஒருமாளும் இருபுயரு
முடையவாசிக் செம்பட்டுச் செஞ்சுந்தனஞ் சிவந்தமாயி தரித்தவ
ரையே குருமுத்தியாலிட்டுக்கப்பட்டத ரூபியாயிருந்து,
அருவினிலே = தான திகழாகன்மத்திலே வினங்காதின்று திகழ
யெழு பியந்தாப் பெயரையுடைய நிருசத்தியால்; என்னை = அநா
திபே பதத்துவத்தினுள்ளே அருவியாயிடுகின்ற என்னை; இப்பவத்
தெ = சேராவகை = இரத்தச் சன்னமரணங்கட வேனவாயி மாயு
தெய்து = சமனாந்த பாசக்கட்டப் கூடாவகை என்மாத்நி
சத்தாவலமாய்ச் செவிக்கப்பண்ணி; (சேவித்து தின்ற) என்சித்தத்
தே = வித்தியாதத்துவமென்றிசைக்கப்படும் உன்மனோலந்துச் சின்மா
த்திரமாய் நுன்மாவென்று செப்பப்படுமென தான்ம தத்துவத்திலே;
தன்னையெத்து = உன்மனோல வித்தியாதத்துவத்துப்பரியுதல் தன்ன
பரவிய வையுபத்திக்கொத்து விரிசன் முதலாவிய குணங்களைவிடிக
டிப் பரமென்றவாக்கப்படுமெனது வித்தியாதத்துவத்தை உண்கி;
(நிருமப) அருவினிலே = தன்ன சத்திசங்கற்பத்தினுலே; தானினை
ஒவ்வொன்று மும்முன்னுப்துச் சத்திசங்கற்பத்தினுலே; தானினை
சத்தி விரியாசத்தி இருத்தியாவிய இருத்திக் கொத்து, அப்படி
சாட்டுகண்ணிய பரிபூரணமாயி விவத்துவத்தோடு கூட்டிக் சத்திசங்க

மென்று செப்பப்படுமெனது விவத்துவத்தை; தலைமேற் குட்டியு
சொன்ன பரமாவிய வித்தியாதத்துவத்துக்குப்பரிபூரணமாயி
பித்துப் பிரகாசிப்பிக்கும்; மின்னமப்பொழிவு பூழ் வெண்ணெய் = மின்
பொருத்திய மேகங்கள் படியாநிச் சாலை சுந்திய = திருவெண்ணெ
நல்லாரின்கண்ணே; மேவிவாழ் மெய்கண்டான் = பொருத்தவாசம்;
பனனாதின்ற சத்தியதரிசியென்னும் பெயரையுடைய பரமாயிரியனது;
தால் = வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தைத் திரித்த தென்னொழிச் சிவ
ஞானபோதத்தைச் சென்னியிடுகொண்டு = (சென்னியிடு கொண்டு
யது பூச்சியாவசனம்) செவித்தேறக் கேட்டு மனவினாப்படுத்திச் சிந்தித்
துத் தெளிந்து; செவத்திறத்தினே = சைவாகமத்திற் சொல்லும் திரி
பதார்த்தலக்ஷணத்திற் தெரிந்தவற்றும் = விரித்துச் சொல்லுவாம்.
இந்த விருத்தத்துக் கிறவே கருத்தென்பது என்
னையிப்பவத்திற்குச் சேராவகையெடுத்தென்பதனால், சமனாந்த பாசமு
கொல்லப்பட்டவன்தென்தே தனவையெடுத்தென்பதனால், உன்மன
வையுள்ள கிகாச்சேதமுள்ள நிட்கள சர்வாதிக்கிராந்த வித்துக பர
விவத்திலே யோசனை சொல்லப்பட்டது; தானினை தலைமேற்குட்டிமென்
பதனால், விவத்துவாபிவியத்தி லக்ஷண நிகழ்களத்தி சுந்திவமாதல்
சொல்லப்பட்டது; இதுவன்றி, என்சித்தத்தே தன்னை வைத்தரு
லே என்பதற்கு இருதயத்திற் சிவரூப ஸ்வரூப குருத்தியானது சய
வித்தென்று பொருளுகாந்நாற் சமனாந்த முத்திப்பொருள் கொடுக்கு
மெடுத்தென்ததனோடு மரபுபடும்;

தானினை தலைமேற் குட்டு மென்பதற்குத் தன்ன பாதங்களை விர
தில் வைக்குமென்று பொருளுகாத்தாலும் அப்படிப்பொருள் பகைத்து
மாறுபடும்; அதனால் பொருள் பகைத்த வித்திலக்ஷணையினு
ஞ்ஞாப்பதேயியல்பு; அதுவன்றிப் பொருள் பகைத்தவிடத்துக்கு சொற்
பொருளினுத்தபடி பொருளுகாக்கில், கட்டில் கூப்பிட்டதென்கொடுத்த
முத்தியுப்பொருளுகாத்தாற் பொருள் பகைக்குமாதலால், அப்பொருள்
கீட்டி, குதார லக்ஷணையினுத்தபடி லிலிருக்கும் புருஷனென்று கொண்
ப்பொருளுகாக்கவேண்டியிடத்துப், அப்பொருள் விட்டுக் கட்டினு
கூப்பிட்டதென்று முக்கியப்பொருளுகாக்கவேண்டி;

புயுக்கிருதமென்றவிடத்துப் காரணலக்ஷணையினுலே புயுவுக்குக்
காரணமானிருதமென் பொருளுகாயாது புயுத்தானே இருதமென்
து பொருளுகாக்கவேண்டும்;

புல விவாகம் என்பது சத்தியோஜ்யோதி பாதங்களால் விந்தாக்
கப்பட்டிருக்கையால் ஞானந் நிகழாகன்மத்துக்களும்; நிகழாகன்மம்
அவ்வொருபுறம் மலந்நியமாதலால், நேத்திரபடலம்போல ஞான
பாதங்களும் போகாதென்பதுமேல் ஞானக்குமிடத்து விந்தநித்
துச் சொல்லுவாம். (அ)

அவ்வபடங்களுக்கினுள்.

மறைநிலையானமாலாள் மனத்தினுல்வாக்காள்மற்றுங்
குறையிலாவளவினும் கூறெனாந்நிதிந்ந
யிறைவனார்மலபாத மின்னியாவியுந்நமாநாத
நிறையினார்ஞானத்தோர்க்கெல்லா நகையினே. (அ)

(இ) ஞானம் = பதிகுந் பாதம் பரியமாக அறிந்தகூர்
நதநவநி சர்வஞ்ஞானியுக்கின்ற பசுவினார் பண்ணப்பட்டபி
யாந் நிலவிடத்துப் பதினானமென்றும் பசுநானமென்றும் பதிப் பிர
மானமென்றும் பசுப் பிரமானமென்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்
இயற்கையானபாசு பாதபுமாதலால், ஆன்மஞானத்தின்கூர்
லால் ஞானமென்றுபசுநிகழ்ப்பதிலாலும், பசுநானமென்றும் பசுப்
பிரானமென்றுச் சொல்லப்பட்டியல்பினாலும், சிந்தத்தியைப்
பொருத்திப் பசுபாத பதார்த்தம் மாத்நிதத்தையே படிக்கும் வேதங்க
ளால்; கூறெனாதாகி = (சிலவிடத்தொடர் பிரகாரத்துப் பதிபதார்த்
தத்தைக் குறிவேறுகவுங் தமாயினும் இயல்பாயினவிலக்கணத்தாற்
சொல்லப்படாதாகி; அயனான்மாலால் = விவானுக்கெனக் பெற்ற நிகு
சன விதிவிஷ்ணுக்களுக்கு வேறுதிஞ்சாஞ்சனராயிருக்கின்ற விதி விஷ்
ணுக்களுக்குப் பசுத்துவம் நீங்காதபடியினாலே பாசுநானத்தால் விவந்
கிப் பதினான பசுப்பிரமானமாகிச் சாண்டன் குதலிய = திரிப்பிரமான
மாகி அவரவர்களது சிந்தத்திமானங்களையவரவர்களால் (அநியப்
படாதாகி); மனத்தினுல் = பாசுநானம் பாசுப்பிரமானமென்ற மன
முதலிய பித்தருவிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும், நேத்திரப
லிய புறக்கருவிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும், பாசுயோசப் பிர
த்தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும், பசுயோசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமானத்
தினாலும் (அநியப்பட்டாதாகி); வாக்கால் = உலோகவாதஞ் சத்தியமும்
சத்தியமுமாயிருக்குமாதலால் அவற்றுள் அசத்தியமாகமப்பிரமானத்
தெடங்குமாதலால், பெரிதவாகுமந்த உலோகவாதத்தினால் (அநியப்
படாதாகி); மற்றுங்குறையிலாவளவினும் = பசுசாத்திரங்களிற் படி

கூப்பட்டுப் பசுப்பிரமானங்களாகிப் புத்திப்பிரமாணமாய்க் கிவ்
பராமரிச சித்த விந்நிமுதலாகிப் பஞ்சாவயவந்தினால் நிறைந்த
பாசானுமானங்களினாலும்; கூறெனாதாகி = அநியப்பட்டாதாகி; நின்ற
நிலைபெற்ற; இறைவனார் = விவானு = கமலபாதம் = தாமரைப்பேல்
விந்நி சத்தியெனும் சிவத்துவலகத்தை; இன்னியானியம்புமாதல் =
இப்போது நான் சொல்லவேண்டுமென்ற கருப்பம் = தையினார்
ஞானத்தோர்க்கெல்லாம் = சமத்தினுனிற்றைந்த நினைமயராகிய சகலர்க்
கும்; நகையினே = சிறப்பினே; நிறத்தமன்னே = நீங்காதுண்டாக்
தானே. (அ)

விவனிப்பயிப் பிரமானத்தானும் குறையப்பொருளோ

வென்றானும்; பதிப்பிரமானத்தார் பார்க்கப்

படும பொருளென்ற கூறுகின்றார்.

அருளினாலானத்தோர் பாதமளவினாலும்

தெருளலாஞ்சிலனைஞானச செய்தியாந்நிந்தையுள்ளே

மருளலாந்நிகழ்க்குமி வாழலாம்பிறவிமாயா

விருளலாமிநிகழலாகு மடியரோடிருக்கலாமே.

(இ) ஆகமத்தே = படிக்கும் வன்ன பத வாத்தியங்களைக்
கேட்கும் வியோம பௌதிகாக் வெழுத்தைப் பார்க்கும் நினைக்கி
யானவர்களாகிய நமது மனச் சங்கற்பத்தினால் வியோமபௌதிகத்
தொனியோயினுள்பிப் புத்தி = ஞானம் பொருந்தப்பட்ட வன்னபத வாக்
கியமயமா யுள்ளுனரோசையாகிய மத்திமை வாக்கு ரூப மாயிருதயத்
தத்தோன்றும் அத்தியான்மிக சடாகமத்திற் கரியிலக்கிப்போல வந்து
வன்ன பத வாத்தியக் கிரமத்திலாவிப்பதிவ் பதமாய் போதிப்ப
தாய், மகாப் பிரளயபரியந்தம் = சமயில்லாமற் சுத்தவித்தையி லிருக்
கும்) ஆதிதைவித்திவ்வியாகமத்திலே (வந்து சாதித்தியமாகிய);

அருளினால் = சிவசத்தியாகிய வாதிதைவித்திவ்வியகிதாகமத்தினால்;
(கிரும்ப விதுகாரிய லக்ஷணையாதலால் அதனால் விளக்கப்பட்ட நமது
சிந்தத்தியாகிய ஆத்தியான்மிக கிதாகமத்தினால்) சிவனை யறிபலாம் =
சிவனைப் பரோக்ஷமாக நிச்சயிக்கலாம்; அளவினாலும் = திவ்விய சிவாக்
மத்திற் சிவனார் காண்பிக்கப்பட்டுச் சிவசத்தி யதிவந்து புத்திப் பிர
புசகலுதித விவகபராமரிச விபாபா சிலமான நமது சிந்தத்தியின
ானத்தினாலும்; தெருளலாஞ்சிலனை = சிவனைப் பரோக்ஷமாக அநிய
லாம் (திரானத்தொனியென்குறையாகவாசனையில் வந்து பதிந்த சிவ
த்திவந்து சமயமாத்திரத்தில்.)

(இ-ள்). மாசனகாட்டு—குற்றமில்லாத தெளிவுபெற்ற சிவசுத் திக்குறிப்பிரததியுடையவன்; ஐயம் திரிபுள்ளி—தேவகலிபதி ஸ்மிரு திவசுத்தி; விசுற்பு—நிருவிதப்படுத்திச் சிவசுபமே; இ—குற்றமின்றி; அநிவதார—பொருளாட்டு இப்பதாரும்; அன மானம்—அமரமுதற் சாதனம்புணர்ந்த நிசுசுத்திக்குறி அனமானமா வது; அவிபாவம்பேசுதுமேனாக்கொண்டு—விநாத்தியோடு சொல்லப் படும் அந்தத் தாமமுதற் சாதனம் கொண்டு; மறை போருள் பெறுவ தாரும்—பிரததியுட்குறித்தியோகியமையோகிய மூமாயேசுத்தி வஸ்தவையறிவிப்பதும்; காசுமுறா—குற்றமற்ற வஸ்தவையுடையம் புணர்ந்த சிவசுத்திக்குறிச் சிவசுமாயேவது; இம்மாத் திடங்கிடப் பொருளாக் காட்டும்—பிரததியுட்குறித்தினைக் காட்டும்—இமாவே தீமாவே பதார்த்தத்தையும் பொருக்கும்.

என்று அறிவிப்பது பெறுவிப்பது எனப்பாஸன பிரதிபலிப்பது ஸுணர்த்தும் விவ்விதத்தொக்கு அறிவது பெறுவது எனநின்றது.

ஐயத்திரிபுளினதிலக்கணமும் நிருவிதப் பூனமே—ஐயத் திவசுற்புபூனமென்றும் பூனம்—நிருவிதமென் பண்ணி அவற்றினிலக்கணம் ஸுணர்த்துகின்றார். கண்டபொருளையேரட்டுறவேகருதி ஸ்யந்திரியவே கொண்டிரியாவம்பெயர்சாதிருணமேனம்—பொருளெனக் கண்டவியுதற்புணர்வினுக்குப்பொருளினுணர்ந்தது. விண்டிலே விவாகுந் திகழ்பதில் தாக் காட்டியே. [திரு]

(இ-ள்). ஐயம்—சாதிருணம்; கண்டபொருளை—பொது விந கண்டபொருளாக் காட்டித் ததை; காட்டுறவே கருதல்—குற்றிகொ டிலே மகன் கொல்லோவென்று இருதன்மைமையுடைய குறித்தல் திரிபு—விபரீதமாவது; திரியவேகொண்டலாம்—கிப்பினுள்ளி என்று அறிவது—குறித்தலாம்; அவ்விதப்புணர்வினுக்கு— சிவசுத்தி—நிருவிதத்தினை; பெயர்சாதிருணமேகன்மம்—பொருளெனக் கண்டவியுதற்புணர்வினுக்குப் பெயர், (பிரமணனென்னுஞ்) சா (சிவப்ப) ஸுணம், (தேவபூசகனென்னுங்) கன்மம், (இவனெ னும்) விபுருள்—சாதிருணம்; விகற்பமில்லாக்காட்டியே—நிருவிதப் பூனமாவது; பொருளினுணர்ந்தமாத் திரித்தினை—ஒன்றிதுவென வ அவினா சந்தவமாத் திரித்திலே; விண்டில்லாவதிரிக்கும்—(முன் குறித்த) சாதனத்திலே சிவசுற்புகாரிதத் தோன்றாக்கல் உத்தரகால

தற்புணர்ந்தாக் தோன்று சற்காரியவாதவார்த்தையினாலே நாமசாதி குணக் கிரியைக்குத் தன்னிடத்திற் சற்றே தோற்றுத லுண்டாயிருந் தாலும்) வசனித்தலுக்கே வல்லாதருமானமே.

நிருவிதப் ச. சிகற்ப பூனமென்றும் பிரமிதி பலவத்தாரிய பிரததியுட்பு பிரமாண முதலாகிய பிரமாணத்தினை பேதங்களைக் கூறுகின்றார்.

காண்டல்வாயின்மனத்தின்வேதனைக்காட்டியோடியோகக் காட்டியென, விண்டுநான்காமனுமானந்தனக்கும்பிறர்க்கு மென்றிரண்டாம், மாண்ட லுரைதந்திரமந்திரமுபதேசச்சொல் லெனமுன்றும்—பூண்டவளவைக்கெதிர்புலன்—நன்னியல்புபொ ருளென—பிரண்டாமே.

(இ-ள்). காண்டல்—பிரததியுட்குறி பிரமாணமானது; வாயில்— இந்திரியம்—பிரததியுட்குறி; மனம்—மானதப்பிரததியுட்குறி; தன்வேதனை யோடு—ஸ்வஸம்வேதனப்பிரததியுட்குறி, அந்தஸ்வஸம்வேதனப்பிரத் தியுட்குறி; தாயோடியோகாட்டியென—யோகப்பிரததியுட்குறி; என் டு—இந் திசைவத்திற்; நான்காம்—நான்குவிதமாம்; அனமானம்—அன மானப்பிரமாணமானது; தற்கும்திரர்க்குமென்றிரண்டாம்—நன்ன ஐயம்—மென்றும் பிரமணமாய்—மென்று நிருவிதமாம்; மாண்டவுரை— மாண்புமையொருந் திய ஆதிரபிரமாணம்; தந்திரமந்திர முபதேசச் சொல்லென—தந்திரகலை மந்திரகலை உபதேசம்—மென்றும்— மூன்றுவிதமாம்; பூண்டவளவைக்கெதிர்புலன்—பொருளென—பொரு டிய பிரமாணங்கட்கு முன்னாகியபிரமேயம்; தன்னியல்புபொ ருளென—அசாதாரண லட்சணத்தை யுடையது சாதாரண லட்சணத்தை யுடையதெனது; இரண்டாமே—இரண்டுவிதமேயாம். (சு)

தன்னியல்பு பொதுவியல்பென்று சொல்லிய பிரமேயப் பொருளினதிறனைவைக் கூறுகின்றார். அன்னியசாதிபுநன் சாதிபுமகன்—அந்நி யன்னியல்பன்னியத்தைத் தவிர்ந்துநன்சாதித்தொத்த அன்னியபொதுவியற்கை சென்னவிரிவாந் தன்னியப் பொருளியாவது மடங்கிடொளமு ளுல்.

(இ-ள்). (பதிபதார்த்தத்துள், அநாதிமுத்தலென்கு) அன்னிய சாதிபு—பசுபாசங்கலையும்; தன்சாதிபு—ஆதிமுத்

யாயர் விவந்தியானுனமைம்புலன்கூர்ந்துபிரக்கண்
மயர்வாவந்தஞ்சிவமானதக்காண்டலாமே.

(இ). உயிரினெடு = ஜன்மாவைய பிரமாதாவோடு; உணர்வு =
சிந்தைப்பாடிய பிரமாணம்; வாயில் = (மலத்தைச் சற்றேக்கி அந்தச்
சிந்தையைச் சற்றேவினக்காறினது தனக்குப் பிரேரணமாயிராநிற்கும்
கலைவிறதை இராகங்களைக்கொடிய மனஞ்செலுத்தப்பட்டிருக்கி
ரியம்; ஒளி = தாட்டாகிய சோமருரியாக்கெளிப்பிரகாசம்; உருவம் =
உருவ சத்தப் பரிசுர சந்தக்கணிகவகையு; பற்றி = பொருத்தி; செயி
ரோடு விசற்பயிந்தி = குற்றமாயி ஐயந்திரிபொருள்செய்யின்றி, தெரி
வது = நிருவிசற்பமாகக் காண்பது; இத்திரியக்காட்டி = வாயிற் பிரதி
யட்சம்;

அயர்விவந்தியானுனம் = மூன்சொன்ன சொர்வில்லாது வாயிற்
பிரத்தியக்ஷமாயி நிருவிசற்ப ஞானம்; இப்புலன் சார்ந்து = சத்தப்
பரிசுரபரிசுர சந்தக்களைய பஞ்ச விடயங்களைப்பொருத்தி; மயர்வா =
மாயமாயி ஐயந்திரிபுகளின்றி; உயர்க்கண் = ஜன்மாவைய புத்தி
வெளி சிந்தையினிடத்ததுவிதவாக; வந்தஞானம் = வினக்கிய சவி
தற்பஞானம்; (பெளத்தப்பிரமிதிப் பிரத்தியக்ஷமாயிருந்தாலு மித்தி
ருபமாகவேண்டிமெனுமுனசினது சங்கற்பசந்தேக ஞானமுன்ன
தக்காண்டலாமே = மானசப்பிரத்தியக்ஷ

மாமே
திக்கு மனசென்னும் பெயர் பொது, பெளதமென்றே செம்
மைப்பாருள்.

ததுவவியாபாரமுறைமை சற்றே சாத்திரஞ்ஞம். ஒரு சித்
தத்தி பமாயி ஒஞ்ஞானந்தானே தற்பொருளநிலைமையும் பிறப்பெ
ருளநிலைமையும் இருவிதமாயிருக்கும்.

சுயபுவிருந்தாலும், பிறப்பொருளநிலையிருந்த தானுருளே த
பொருளநிலையிருந்த பருப்பநிருதன்மையாயிருக்கும்.

பிறப்பொருளை அறியுமிடத்துத் திற்பொருளநிலையானது தற்பொரு
ளநிலைமையும் திற்பொருள் மத்திருபு முன்மணந்த கர்த்திருபு சிவ
ருப ஜன்மரூப பிரதிபலிக்குப சிந்தையென்கின்ற பிரமாதா;

பிறப்பொருளநிலையானது கரணரூப சிவசத்திருப ஜன்மசத்திருப
பராக்குருப சிந்தையென்கின்ற பிரமாணம்.

பிரமாணத்தினதறிதற்றொழிலானது கிரியை என்கிற பிரமிதி,

பிறப்பொருளானது கர்த்திரு கரணத்திரியை உணர்வமாயி
உன்மமென்கிற பிரமேயம்;

தற்பொருளநிலையுடைய, தற்பொருளநிலை பிறப்பொருளநிலை
நெ விசந்திக்கும் பொருளநிலைதிற்பொருள் அந்தரணியு பிரே
ரணவியானது கர்த்திருபுமாதிரி சிவருபானிருப சிந்தையென்கி
றெ பிமாதா,

இப்பிரமாதாவோடு மனந்து பிறப்பொருட் பிரமாதாவாயிருந்த
தற்பொருளநிலையானது கரணரூப சிவசத்திருப ஜன்மசத்திருப பிரதி
யக்குருப சிந்தையென்கின்ற பிரமாணம்,

பிரமாணத்தினதறிதற்றொழிலானது கிரியை என்கிற பிரமிதி,
பிறப்பொருள் வானது பராக்குருப சிந்தையென்கின்ற பிறப்பொ
ருட் பிரமேயமேயானது, பிறப்பொருட் பிரமாணரூபமாக அறியப்படும்
பிரமேயம்.

சிவன் முத்திரையின் அபரூபத்திரிவன் சிவன்முத்திரையின் சிவான்
மாவென்னுமவாக்கும் அவ்வாக்கினையமாயி அவ்வாக்கி பிறப்பொ
ருட் சிந்தையிரமேயம் இவருபமாய்வு, பின்னப்பொருள்; அவ்வாக்கி பிர
மாதிருபுமாய்வு பிரமாணரூபமாயிவிரண்டும், சிவான்மாவென்னு
ன்னமுத்திரையின் அபரூபத்திரிவான்குமாதிரிச் செப்பப்பட்டான
தத்தி பெளத்திசவிசற்ப ஞானமென்பது ஜனபாதிசமாதலால், பெ
ளத்தால் விசற்பமாதிரிசத்திதன் தன்னி நீங்காமலிருக்கும் உருபு
தவிசற்ப நிருவிசற்ப ஞானப்பிரமிதிருபமாய்வு பிறப்பொருட் பிரமாண
மாயி தற்பொருட் சிவிரமேயரூபமாய்வு கரணரூபமாய்வு பருப்பநிருத
யெருபு அவ்வாக்கி கரணரூப கரணவந்தி தத்தலட்சணமென்கிற
ருபமாய்வு கரணவந்தி கரணவந்தி கரணவந்தி கரணவந்தி கரணவந்தி

இவ்வாக்கி கரணவந்தி சிந்தையிருத்தியிற் சிந்தையிருத்தியிற்
பிறப்பொருளநிலை பண்ணுதலுக்குறித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்தி
கரணமெலிச்சாசத்தி கோத்திரியாசத்திருப கரணருகத்திருபியா
யிருக்கின்ற பராக்குருபிப் பெருபுதிய எதிர்க்கிரியையிற் சிந்தையி
யைப் பொருத்தி அறிவித்தி அறிவித்தி சிவசத்திருப நிருவிசற்ப ஞான
மாய்;

இனிமேல் இத்திரியத்துவாத் திரியத்துவாத் திரியத்துவாத் திரியத்துவாத்
வாசனையென்கிற பிறப்பொருளை இவ்வாக்கி தத்தலட்சணமென்கிற
தத்தலட்சணமென்கிற தத்தலட்சணமென்கிற தத்தலட்சணமென்கிற தத்தலட்சணமென்கிற
தத்தலட்சணமென்கிற தத்தலட்சணமென்கிற தத்தலட்சணமென்கிற தத்தலட்சணமென்கிற

மனோசம்சர்ப்புறமுள்ள பிரதேசவாயுக் கன்மேந்திரியங்களைச் செலுத்தி
குருத்தியாலதித்த முத்தங்காசிய பதார்த்தங்களைப்பண்ணும். (அ)

அருந்தின்புறப்படுவது நுவினுகராகமாகி
தருந்தவேதகையாங்காட்சிசமாதியான்மலங்களைவழிப்
பொருந்தியதேசகாலவியல்பகல்பொருள்களெல்லாம்
யிருந்துணர்மின்றொருநாமயோகநற்காண்டலாமே.

(இ-ள்). முன் சொன்ன முறைமையிற் புறம்பே பரமஸ்வரூப சித்
சத்தியைப் பொருந்தி நிருவிதற்பொருள் பார்த்தும் வித்தியாசத்துவத்
திற் பின் கோத்த விராகமுதற்புத்தி தத்துவமுழுதான தத்துவங்களி
லால், முன்சொன்ன முறைமையில்வரும்; இம்மாதே, இதுசந்தனம்,
இவ்வனிதை, இதுபாம்பு, இதுமுள், இதுவிடம், இதுசெஞ்செருமே
ன்று புத்தி நிச்சய புத்திப் பிரதிவிம்பங்களினுற் புத்தித்தத்துவத் துதி
க்கும்.

அருந்தின்புறப்பம் = பொக்கியமாதிய சுக துக்க மோகங்களை;
அராகமாகி = (திரும்ப உண்ணிருவிதற்பமாகப் பார்த்தும் வித்தியாசத்து
வத்தின் பின் கோத்த) இராகநற்கவமுதற் புத்தித்தத்துவ ஸ்வப்பிரகாச
மந்தமாகிய தத்துவங்கள்; உள்ளத்தறிவினக்கு = ஆன்மாவின்நிர்முக
நிர்சத்திக்கு; நரும் = நிராகிக்கும்; திரும்பத் தன்னோடு பிரித்தற் கரி
நாகிய சுகமுதலியவற்றைத் தனது சுகமுதலான பூர்த்திக்குறிப்
பொருத்தோடெதிர்முக சிற்சத்தி முன்சொல்லியபடிக்குத் திரும்பிய
முக சிற்சத்திக்குக் கொடுக்கும்;

(அது முன்சொல்லியபடியனுபவிக்கு மடையிவாம்) தன்வேதனை
யாங்காட்சி = ஸ்வஸம் வேதனாப்பிரதிபித்யட்சம்; பலவிதமாயிருக்கின்ற
சுத்தாவஸ்தைகளைச் சுருக்கிக் கிழாஸ்வத்தேமுதலவத்தைகளிற் சட்
கிராவத்தை முதலவத்தையுந் தனது சாதிமுதலவத்தவத்தையினுள்
சயம்பண்ணுஞ் சுத்தாவத்தையில்,

சக்திராவது = துணைப் பிராணயாதுங்களைப் பண்ணி இந்திரியங்
களைச் சத்தாதிவிஷயங்களிலே நின்றிருப்பித் தன் வசமாகியுத்த
லாகிய பிரத்தியாகாரம்;

பொருள்பனமாவது = சாலம்ப சிவயோகத்திற் சொருப சுவருப
சகளசுருப சுகார வனிடத்திற் பிரதிருத மனசைவைத்து நுவித்
தலாகி தாரண; திரும்ப நிர்மலம்ப சிவயோகத்தில் ஸ்வருப சுவருப
விஷயங்களை விஷயனாதிநிர்மலாதார நிர்மல சிவனிடத்தில் முறைமை

பிரதிருத மனசை நிர்விஷயமாய்ச் சுவலின்புறக்கும்படி பண்ணித்
தியானத்தொடுப்புந்ருளும் போய்த் துக்குத் சிவசத்தியாகிய
மனசினுள் விளங்கிய தனது சிற்சத்தியாகிய மனசைச் சின்மாத்
மாவிரிவத்துச் சிவசத்திற் கொப்பநிரித்துத் தியேய சிவத்தகல்வெத்
தலாகி தாரணயுஞ் சுருத்திக்குள் நுந்தாக்குஞ் சாபபனமாம்;

சுருத்தியாவது = சவிகற்பமாயும் நிருவிதற்பமாயும் அந்தநால்
வருக ஸ்வருப சிவருப விருவிவகீர் முறைமையிற் சிந்தனை பாவனை பண்
றுவனவாகிய வங்கிவயோகமுன்றி தியானம்;

அராமமாவது தியானத்தொடுவதுத்தலாகிய வங்கிவயோக மென்று
நிர்மலம்.

அறியாதான சமாதி சாபித்தியத்தினால் முறைமையிற் சவி
கற்பமாயும் உள்ளற்பசவிகற்ப நிருவிதற்பமாயும் அந்நான்கை
சுவருப சிவப்பிரத்தியகூமராகும் ஸ்வருப சிவருப சிவாபரோ
காமென்று ஸ்வருப சிவருப சிவசாகூர்த் காரமாகிய வங்கிவ
யோகம்.

புறப்படிச் சிவயோக முறைமை சுருக்கி இருத்தலால் சமாதியால்
மலங்களவாட்டி = சமாதி சாமாதியுத்தினால் மலமாயாகனம் சமூர்த்
தியங்களைத் தடுத்த; பொருந்திய தேசகாலவியல் பகல்பொருள்க
ளெல்லாம் = தானிராநின்றவிடம், தானிரா நிற்குங்காலம், இந்தத் தே
சகாலங்களினது முறைமையை நீங்கியும், நீங்காமலுயிருக்கின்ற சிவ
முதல் நித்திய பதார்த்த முதற்பதார்த்தகளை யெல்லாம்; இருந்து = தா
னிருந்த வேரிடத்திருந்து; உணர்வின்ற ஞானம் = சாலம்ப நிர்மலம்ப
சிவயோக முறைமையிற் சவிகற்பமாயும் உள்ளற்ப சவிகற்ப நிர்விதற்ப
மாயும் சாகூர்த் கரியா நின்ற சாகூர்த் காரம்; யோக நற்கண்டலாமே =
யோகக் காட்டியென்கின்ற பிராகப் பிரத்தியட்சமாமே.

அந்த இந்த ஸ்வஸம் வேத்தியமாம் பராணுபுதி பரியாய பரசம்
தத்துவகார சிவருப சிவாணுபுதி விஷய ணசமங்கிய சுவருப விஷய
சரித்தவரும் சுவசம்வேதஸ்வருப ஸ்வருப சிவாணுபுதி ஸ்வாணுபுதிப்
பிரத்தியட்சமாமாகு (எ)

அந்நான்குப் புணர்த்துகின்றார்.
பங்குமுன்னின்று இவ்விடையபொருளைப்பார்த்துணரத்
தக்கொருநந்தன்பொருட்டாம் பிராபொருட்டாமஹிமானந்
பொருக்கவிவருந்நிர்மலநிமிசச் சொல்லலாகும்சொல்லு
மங்கவன்னுவயத்தினுள் வெறுமெனசொல்லெனவிரண்டாம்

⑤

முன்நிர்ணய வந்துவந்த வெற்றிகளால்
இலங்கைக் கூறுகின்றார்.

கையாலன லுண்டி களைப் பாலென்னப் புகழலன் னுனயம்
 வில்லா னிடத் துபுடையின் குமலகியெடு
 முகையார்நீகிற்போலென்ன மொழிதல் வேறிரே கச்சொலினை
 தொகையா ளுப்பைப் தொடுக்கச் சொல்லு வாருமுளர் து
 லாநீரே.

(இ-ள்). (இராமமேயில்). அன்று இரவு அந்தவிஷயம்: புறையால் =
காமமுடையதாதலால், (எங்கெங்கு புறையுண்டதற்குரியவரவன்);
அங்கமோபோ லென்னப்பததால் அய்யம் = பாத சாமியோல என்பது
புறையால் அந்தவிஷயம் சொல்;

வகையாமளவில்லாவிடத்துப் புறாயின்னாகும் மலரின்கை
யார் நீரிற்போவென்று மொழிதல் வெறுநேகஞ்சொல்வதெனவே
அங்கனத்தில் யங்கங்கேபுகையின்பு மடுவிற்போல என்று சொல்லுதல்
வெறுநேகஞ்சொல்;

இவை = தன்னுடைய சொல் வெறிநெருக்கதால் இவைகளை; தொகையாளுதல்பைத் தொழில் கூடச் சொல்லுவாருமுள்ள அனங்கதே = முன் சொல்லிய முடிவுறுப்பினே தான் இதுபுகூட்டி கூட்டம்மி னெந்த பஞ்சாக்கங்கடொடுங்குட லிச்சயம்பண்ணி யுரைப்பாருமுள்ள,

அது வருமாறு:—புது வன்னியுடைத்து இது பிரதிநித்யெ
ன்றவையு^{பு}ழைப்புடைத்தாதலால் இது வேறு வென்றி வையவம்.
எங்கெங்கே புதைப்புடைக்கக்கே வன்னியுண்டு; எப்படி? அரிக்கவே;
இது திருட்டாந்தமென்றி வையவம். பப்படி இத்தமையு^{பு}ழைப்புடை
த்து; இது உபநயமென்றி அவையவம். அத்யால், அப்படி வன்னியுடை
த்து, இது நிகமனென்றி அவையவம். இப்படி அன்னவயத்திலேத்துதுப்
புங்காண்ட.

மலை மிதவின் பியுடைந்து இது பிரதேசம் யென்கிற வங்கம்; புனையுடைத்தாதலால், இதிலேது வெண்கலம் ஆகும்; எங்கெங்கே வள்ளியில்லை ஆங்கங்கே புனையில்லை; எப்படி மடு, இது நிருட்டாந்தமென்ற வங்கம்; இலிதப்படியன்று; இது உபநயமென்கிற வங்கம்; சூலை உலால், அப்படியன்று, இது கிசுமெனென்கிற வங்கம்; இப்படி வெந்நீரோ கத்திற் பஞ்சாங்கமுமறித.

(நக)

(145)

பின்னுங் காண்டன் முதலிய மூன்றனு
மூன்றனுமான முணர்த்துகின்றார்.

தோதுநாற்றத்தாலறிதல்பூங்காப்ரியனுமான
 மோதுமுரையாலறிவினளவுணாதுகருதலுற்றான்
 நீதியானமுதகனம்பலநிகழ்வுதிப்போதிச்செய்தி
 யாதியாகவரும்பயனென்றுகருதலுரையாலனுமானம்

(இ-ள்). (இவ்வழியின் தெருபுறத்துத் தானைப்பூவுண்டு, புருவங்கண்டு முகந்த தானைப்பூ மனையுட்கொத்த சாதியமனம் வீசலா லென்று) போது = உப்பத்தை; நாமு = தால் = மனத்தால்; அறிதல் = தெரிதல்; பூர்வங்காட்சியனுமானம் = முன்னம் பின்னம் பிரத்தியக்ஷ யோக்யெய்ப்பொருளை யுணர்ந்துதலாற் பிரத்தியட்சானுமானம்; (இவ் வன்முத்தானம் திருட்டானுமானமென்றுமாம்).

நமதிடத்துச் சாத்திரப்பொருளைப் போதிக்கு முதிர்ந்த வார்த்தை
மானசப்பிரதிபக்ஷத்திற் றோதும் முதிர்ந்த புத்தி பூர்வமாய் வருதல்
கண் டிவன்முதிர்ந்த புத்திமான்; சாத்திரப்பொருள் போதிக்கு முதிர்ந்த
வார்த்தை வசனத்தலால், நம்போல்வாரி லொரு வன்போ லென்று
பிறன் ஒது முரையாலநினை வுணர் தல்.

நருதலனுமானம் = (பிறாதிஷ்டியோடுக்கு மாற்றி மன்றி யொரு
வார்க்கும் பிரத்தியக்ஷமன் ருதலாத், புத்திபூர்வம் வார்க்கை வரு
மென்றனமித்தநிந்த) ஒரு முறையால் அந்நிவாயர்க்கியை யமுமி
தித்த லனுமானமானம்; இது காரியானுமானம் (காமானிய) திருட்
டானமான மென்றமானம்;

இப்போது நிகழ்வது = (முன்னொன்ன முறைமையிற் புத்தியிலி
ருக்கும் போசக கன்ம நிமித்தமாய் உண்டாயி ய புறப்போக்கியப்பொ
ருள் முன்னுத்ப் புத்தியில்) இப்போதுண்டாயா நிதினெற சுதனுக்க மோ
சுய்கன்; நீதியான் முற்கன்மப்படி = முறைமையின் முந்நியு சன்மங்
ளிற் செய்த புத்தியிற் சஞ்சிதகன்மத்திலெடுத்திச் சேர்த்த பக்குவப்
பிராரத்தகன்மத்திற் போசக கன்ம நிமித்தமாய் முதிர்காரணமாயி
யபோக்கிய உன்மபரிணாமமாயி ய பலம் (சுதனுக்கமோகபலம் கன்மகாரி
யமென்றாகமம் சொல்லுதலால்);

இச்செய்தியாறியாக—பிராரத்தும்புகிக்குடத்துவரும் இவ்வாசா
மிய குன்மங்காரணமாக; பயிர்க்குதக்கமேற் றுங்கள்; வரும்—(சுவர்க்
காரகத்தினிலேயும் சுவர்க்கநட்சத்தோமாய் பூனோத்திலேயும் இனி

விவரமுள்ளதித்யார்.

மேல்) ந்துபொருத்தம்; (சுருதக்கமோசபலகாரணம் சன்னம்) என்றும் சொல்லலாம்; (சுருதிதல்=என அதிதல்; உலாயா) உலாயா=இவ்விரண்டினுமானமுமானம் உலாயா.

சொமத்திலே காரியம்=சொமென்றும் காரணமானமே அது சொல்லப்படும்; திரும்பிவிரண்டு சாமானியத்தினால் திருட்டாடாமா உலையென்றது சொல்லப்படும். (உஉ)

அகமத்தினது பகுப்பிலுக் க முணர்ந்துகின்றார்.

அதுதியேயமலமுயவியினது அகமந்தான்

பிசுதிமாதின் திப்பேணாத் தமத்திரந்தான்

மனாதிசுளடக்கித்தெய்வம் திரும்பிவாய்க்கியாகுந்

தருதிவிலாதான் தன்மையுணர்ந்துவதுபுதேசந்தான்.

(இ-ள்). அகமந்தான்=சத்தப்பிரமாணந்தான்; அதுதியேயமலமுய=அகாதிமலமுத்தியினது; அதுதியினால் சர்வஞ்ஞான சாத்தான்; அது அகமத் தந்திரகலையென்றும், மத்திரகலையென்றும் உபதேசகலையென்றும் மூன்றுவிதமாகும்; அம்மூன்றுதான்,

தந்திரம்=தந்திரகலையாவது; (சரியா சரியா பாதப் பகுப்பாதலால்) பிசுதிமாதின் திப்பேணல்=சத்தசாமர்த்தியம் அந்தச் சாமர்த்தியம் வந்து சாமர்த்தியங்களாற் பின் மூன்றுகமாரந்தர விரோத மின்றிச் சரியா சரியா திருத்தியம் போதிப்பது;

மத்திரந்தான்=தந்திரகலையாவது; (யோசகபாதப் பகுப்பாதலான்) மனாதிசுளடக்கி=சூசகத்திர செபத்தோடு பிரஞாயமம் பிரத்தியாசாரம் தந்திர விவகலாற் சித்தேந்திரியங்களை மிதும்பி; தெய்வம் வதிபடும் வாய்மையாகும்=சத்தபஞ்சாட்சர செப விவத்தியான விவசமாதி யேன் முத்த விவசாஷாக்கார அங்காங்கி யோசகங்களை யுள்ள முறைமை போதிப்பதாகும்;

உபதேசந்தான்=உபதேசகலையாவது தனது மீதிலாதான் தன்மை யுணர்ந்துவது=பசுபாசு பதார்த்தங்களினது லக்ஷணங்களை உபதேசனைத்துத்திநாசங்கள் காணாதிருக்கணங்களைப் போதிப்பது.

காண்டன் முதலியவழுவைகளினது லக்கணங்களைக்கூறி

யதுமானப் பிரமாணத்தில் வரு மாபாசங்களைச்

சூசி சா ல் கி ன் றார்.

காண்டபக்கப்போலிக் கெதுப்போயெசகுமுன்றும்
கொண்டுமெழு முன்கு விளங்குமுன்கு உப்போலிமொன்பான்

அ ள் னை.

காண்டிந்நோல்விந்தானயிரகாடிருபத்திரண்டாங்கருதமினல
யாண்டுமொழிவரிவையெல்லாமளக்கில அபத்தைந்தாங்கும்.

(இ-ள்). காண்டி=அனுமானப் பிரயோகம் பண்ணுமிடத்து பக்
சப்போலிகாங்கு=முன்சொன்னபக்கப்போலித் தோன்றியல்லவாய்ப்
போம் பக்காபாசம் நான்கு; உப்போலி யொரு முன்றும்=முன்
சொன்ன வேறுப்போலித் தோன்றியல்லவாய்ப் போமெத்துபாரசு
முற்றும்; (அந்தமுன் அந்தானே முழுமுன்றுவேண்டும்=இருப்தொன்
முக் விரும்பப்படும்; விளங்கு முழுமைப்போலி=முன்சொன்ன திருட்
டாந்தம் போலத் தோன்றியல்லவாய்ப் போம் திருட்டாந்தாபாசம்;
காண்டபாண்காண்டு=பதினெட்டாகப் பார்ப்போம்; தோல்வித் தா
னமிரண்டு; கருதில்=விசாரித்தல்; இவை=இந்த டிக்கிரகத்தானங்கள்;
இருத்திரண்டாம்=இருபத்திரண்டாம்; ஆண்டு மொழிவர்=இவற்
திமேலுக்கு சொல்லார்கள்; இவையெல்லாம்=முன்சொல்லிய பக்
சப்போலி முதலியவெல்லாம்; அளக்கில்=பகுப்புத் தொகை இண்ணிப்
பார்க்கில்; அதுபத்தைந்தாங்கும்=அதுபத்தைந்தாம்.

இவற்றிற்கு தாரணங்கள் உண்டாயும்; திருமறைஞான தீதிக
கரது விரிந்த உரையில் முதிர்ந்தோர் காண்பிக்க வொரு பிரகாரங்
காண்க.

இப்படியானவைகளினது லக்ஷண மறிவித்தப்பட்டபடியால், நேற்
திர முதலிய வித்திரிய விளக்கு, புகைமுதலித் தாரியலிங்கவிளக்கு,
கிவாகம முதலிய சத்தவிளக்கு இந்த மூன்றுவிளக்கிற் பின் மூன் கோ
ந்த விவசத்தி விளக்கு;

இந்த நான்கு விளக்குக்களோடு, விளக்கவிளக்குத் சம்பந்தவதி
யாகுஞ் சிவான்மசிம்சத்தியும், சேவன்முத்தான்மசிம்சத்தியும் தனித்தனி
இத்திரியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமென்றும், அனுமானப் பிரமாண
மென்றும், சத்தப் பிரமாணமென்றும், சேவன் முத்தான்ம சிம்சத்தி மீ
த்திர யோகிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமென்றும், தடத்தொடர்ச்சுமாறு
பாதிபா னுண்காயுள்ளொரு சுவரூபலக்ஷணப் பிரமாணமாயிருக்கும்;

ஆதலா லந்த நான்கு விளக்குத் தனது தனது சாமர்த்தியமுறை
மையில் மலவிருளினது வாசனைபோகற் சேவன்முத்தான்ம சிம்சத்திப் பிரமாணத்தை விளக்குமுபகாரத்தா லவர்களைக் குறித் துப
காரோப சாரப்பிரமாணம்; கிவசத்தி கிவசமாத்திரம் குறித்த முக்
கியப் பிரமாணம்; திருபா கியம் திரபேக்ஷமாயிருக்கும்படி திரும்பத்
திரும்பச் சிவசத்திவிளக்கு மும்பா ம லொருங்கே கிவசத்தி விளக்கி

கிவசொருபப் பிரமேயத்திற் தற்பொருட் பிரமாணம் பிறப்பாருப்
பிரமாணமாகும் அந்த ரெண்டிற்கும் அந்தரான்ம சித்தருப கிவருப
பிரமாதாவாயிருந்ததினால்தான் இந்த நீதி முத்தான்ம கிவன்முதற் சிற்பெ
ருள்வருக்குச் சமமாகும்.

கையாற் சிவன்முத்தசித்த சிவியாதி நிருபாதி கிவசத்தி விள
கில் கையாகிய தனது சித்தசித்தப் பிரதிபலிப்பிரமாண கிவப்பிரமா
ணத்தி லுற்பவித்த அபரோட்ச சாட்சித்தகார கிவலட்சண கக்கிய நிப
தித கிவகேசகப் பிரதிபலிப்பப் பிரமிதியினால் கிவனைப்பார்ப்பன்.

சிவன்முத்த சாத்திய கிவயோகி நிபவியாதிபலகவிக கிவகாம சத்
தானுவித்தாத்தியான்மிக கிவாகம் சத்தவிஷய விசுலூரித புத்திப்
பிரகாசத்திரியிப்பற்றிச் கிவாகமப் பேர்பெறுஞ் சிவசத்தி விளக்கில்
விளங்கிய தனது சித்தசித்தி நேத்திரகிவாகமப் பிரமாண கிவப்பிரமாண
த்தி லுற்பவித்த பரோட்ச சத்தப்பிரமிதியினால் கிவனை யறிந்து தியுன்
சமாதி னன்னுவன்.

அறிந்த பின்ன மவன் தாதிப்பிரதிபலி விப்பிரதிபலித் கலகவம்
ளால் வருஞ் சந்தேகம் போகாம காரி விவகலிஷய வாசனூரித புத்
திப்பிரகாசத் திரியிப் பற்றி யனுமானப் பேர்பெறுஞ் சிவசத்தி விளக்
கில் விளங்கிய சித்தசித்தி நேத்திரானுமான கிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவித்த
பரோக்ஷானு மிதியினால் பரிசுஷித்துப் பரிசுஷியினதேக கோடியில்லிமுற்
தறிந்து தியான சமாதி பண்ணுவன்.

(கச)

அளவெ-முற்றிற்று.

உருவருத்தம் - கச.

மு த லா ன் ரு த் தி ர ம்.

கையாற் சாத்திரத்தினு லறியு மறிவித் சந்தேகம்
வரநிபடி யனுமானத்தினால் கிவனையறியு
முறைமைபு யுணர்ந்து கின்றார்.

ஒருவனோடொருத்தியொன்றென் னுணர்ந்திடுமுகமெல்லாம்
வருமுறைவந்துநின் னுபோவதுமாதலாலே
தருபவனோருவன்வேனெடுந்நான்முடிவாமா
மருவிமெனாதிருத்தசித்துருமன்னிநின்றே.

(இ-ள்) உலகமெல்லாம் தருபவன் ஒருவன்வேண்டும்=சிவத்தது
வருத்தி, பிருதுவிதத்துவ மீருகும் தத்துவ தாத்துவிகமாயி உலகொ
ருகத்தாவையுடையது.

இது பிரதிருகது, காரியத்தன்மையால்; இது வருவித்த ஏது;
உலகிது காரியமன்று; உமதேதுப் சருபா சித்தம்; நமதேதுச் சவ
ருபா சித்தமன்று; உலகு காரியம்.

ஒருவனோடொருத்தியொன்றென் னுணர்ந்திடு மாதலாலே
சுரப்பற்றி யசேனமாயு மொருவனோடொருத்தியொன்றென் னு
சுமாகவு மறையப்படுமாதலால்; வருமுறைவந்து நின்னுபோவது மாத
லாலே=இல், அளவற்றி உளநிலைநாதி உற்பத்தி நிதி நாசமுமாதலால்;

இப்படிச் காரியத்துவ நிச்சயமாதலால் யாதொன்றி யாதொன்று
காரிய மனுசர்த்தாவையுடையது, எப்படி? கடம், இது திருட்டார்த்தம்;
அப்படி யுலகிது காரியம், இது உபநயம்; குடியால், அப்படியுலகிது
சுத்தாவையுடையது, இது நிகமனம்; அந்தக் கருத்தினிலக்கண
மீழ்ப்படியென்னில்,

தான்=அந்தக் கருத்தாவானவன்; ஒருவனாகி மருவிமென்=சிவ
தத்துவ முதற் சுத்தவித்தியாதத்துவ மீருகஞ் சாதாரண வசாதாரண
சாதாரணசாதாரணங்களாகிய தத்துவ தாத்துவிக புலன சூக்குமதே
க அலதேக போக்ய சத்தாத்துவப் பொருள்களைச் சுத்தமாயையினி
ன்றுஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

ஸ்ரீமத் அந்தேசரத் துவாரத்தினாலே மகாமிருட்டியிற் காலந
துவமுதற் பிருதிவிதத்துவ மீருகஞ் சாதாரண வசாதாரண சா
சாதாரணங்களாகிய தத்துவ தாத்துவிக புலன சூக்கும
போக்ய சத்தாசுத்த வசுத்தாத்துவப் பொருள்களை அசுத்தமாயை
யினின்றுஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

குணதத்துவத்துள்ளும் மத்தியப் பிரளயத்திற் பிரகிருதியின்கி
ரத்துதியு ளாகிய, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீசண்ட நாத்தவாரத்தினாலே, மத்திய
மிருட்டித் தோறும் அசாதாரணம் மகாப்பிரளயப்பிரயத்தம் இருக்கு
மென்றுகொண்டு, குணதத்துவ முதற் பிருதிவி தத்துவ மீருகஞ் சா
தாரண அசாதாரண சாதாரணசாதாரணதத்துவ தாத்துவிக புலன
திவ்விய அலதேக போக்ய அசுத்தாத்துவப் பொருள்களையும் பின்
னங், குணதத்துவத்துள் மத்தியப் பிரளயத்திற் பிரகிருதியின்கி
த்து நிலயராகிய பிரம விருத்தி அவாரத்தினாலேயும் பிரமாணடத்
துண்ணிலயராகிய பிரம விருத்தி அவாரத்தினாலேயும் கிவ திவ்யா

யிருந்தானுத் தனது தனது காரியவிளக்கப் பாயமொழிதலாக முருபர்
தனது தனது கர்த்திருகாரக முதந்நகரகாரகின்னி முதந்நகரகாரகின்னி
வின்துந்நொன்று, ஆதலாத் கர்த்தாமை விரும்புதல் காரியத்திற்கு
ண்டு; சம்புதமே. இதெல்லா முமக்குமாதுலால், செய்தி இயல்பதாம்
காரியம் இயல்பதாம்; (செருட்டி நிதி சங்கராங்களை); புத்தத்தானே, (கர்த்
நாவாய்), இயத்திநிமென்னிஸ் = (பன்னமென்று லோகாயத பகலு
யிருக்கும் நி சொல்லில், (அப்புதத்தின்); செயற்படு மசேதனத்தால் =
யரியமாகுஞ் சடமாதலால்; செயல் செய்வாருருகின் வேண்டி =
புத்தகாரியத்தினது தோற்றம் நிற்பல் போதற்குழில்களைப் பண்ணி
மொரு கர்த்தாவைவிரும்பும். (சு)

பிரத்தியகூப்பிரமானகோசமாதப்புதங்கடாமே பொருள்சொற்
தோற்றவிதது நிற்பித்துப்போக்கும்; சேதனஞ்சிய வொருகர்த்
தன்வேண்டுவதில்லை யென்ன மதுந்நுணர்ந்துவின்றார்.

மபுனலனல்கால்காணாநிதுத்திமெழிக்குமாகும்.

புனலனல்கால்காணாநிதுத்திமெழிக்குமாகும்.

புனலனல்கால்காணாநிதுத்திமெழிக்குமாகும்.

புனலனல்கால்காணாநிதுத்திமெழிக்குமாகும்.

(இ-ன்). நிலம்புன லனல்கால் = பிருநிவியப்புத் தேயுளாய்க்கன்;
ரண = பிரத்தியட்சமாக; (சரிதாதிப்பொருள்களை) விதுத்திமெழிக்கு
மா = பல்பதமும் = (ஆக்கும்) செருட்டிக்கும் (நிதுத்திமெ) நிதிக்கும்
(பலந்தரு = னதுதற் போதத்தைக் கொடுக்கும் (அழிக்கும்) சங்கரிச்
கும்; (ஒருவன் அப்பிரத்தியகூபாய்ச் சேதனஞ் யொருகர்த்தா) இற்கு
= இத்தக்காரியத்தை; பன்னிடவேண்டாம் = செய்யத்தக்கதில்லை; எ
னில் = என்று நீ சொல்லவில்; “புத்தாதிது முதலாத் துணையாகப் பே
தாய் திதியாகு” மென்று சிவஞானபோதத் திருத்தலால் (நிற்றலாகிய
திதிதோற்றத்திற்குரிய செருட்டிசங்காரங்களை முன்பின் காண்பியாதிரா
து, அப்படிப் புத்தநிலைக்குத் திதியும் அப்படியென்று) இலக்கிய
தோற்ற நிற்பலீதிவை யிசைதலாலே = மனசி அதித்த செருட்டி திதி
சங்கார மெப்பத்ததினால்; (புத்தங்களுங் காரியமென்றுகொண்டு அவற்
றைத் தோற்றவித்து நிறுதித்துப் போக்கும்பொருட்டுத் தனக்குத்தோ
ற்ற நாகமில்லா) நலங்கிளர் நாதன் = சார்பென்னிய பரிபூரணான யிரு
க்கின்ற கர்த்தா; வேண்டும் = விரும்பப்படுவன. (சு)

பொத்தன்புத்தி (தவன), குருவாயிருத்தன்மாத்நிரமன்றி உலககர்த்
துவல்லன், பஞ்சகந்தங்களினது கூட்டத்தினுலுலுண்டாம் கர்த்
தா வேண்டுவதில்லை யென்னமதுந்நுணர்ந்துவின்றார்.
சார்பினிற்றோன்றுமெல்லாந்தருபவனில்லையென்றிற்
நேரினில்லாதற்கோதோற்றமுள்ளதற்கோநிடுபொ
யோரினில்லதுவுந்தோன்றுதுள்ளதேலுதிக்கவேண்டா,
சோர்விலாநிரன்மென்றிநிப்பதுதோன்றுமன்றே.

(இ-ன்). சார்பினிற்றோன்று மெல்லாம் = பஞ்சகந்தத்தினது
கூட்ட விசேடத்திற் புத்தமுதலாகிய பொருள்களெல்லா முதிக்கவும்;
தருபவனில்லை யென்னில் = செருட்டிமுதற் கிருத்திய கிருத்தாய் முன்னிர்
சொன்ன முதமையனுகிய கர்த்தாவில்லை யென்று நீ சொல்லில்; (கர்த்
தாவுண்டில்லை யென்பது பின் பேசுவோம், இப்போது நீ நிருபுதான
தயன்றோ) நேரினில்லாதற்கோ தோற்றமுள்ளதற்கோ நீ செப்பா
ய விசாரிக்குற்றோற்ற முள்ளபொருட்கோ இல்லாதபொருட்
சொல் ஓரில் = விசாரிக்கில்; இல்லதுவுந் தோன்று
வேண்டா = இல்லாத முயற்கொம்பு முதலிய முண்டாகா, = உதித்தன
தாயிருக்கின்ற கடபடாநிய முண்டாகமாட்டாவாம்; சோர்விலா நிர
ன்மென்றி நிற்பது = அப்படியுள்ளது யில்லது மின்றி யுள்ளதாயிருப்
பது; தோன்றுமன்றே = உண்டாகுந்தானே. (சு)

அந்தச்சந்தகாரிய வார்த்தையைத்தானே சமுத்தரிந்து
நிதுத்துவின்றார்.

என்னதுயிலதுயின்னியின்றதொன்றுளதேலுண்டா
யில்லதேவிலையாகுந்தோற்றமுயிசையாதாகு
முள்ளகாரணத்திலுண்டாங்காரியமுதிக்குமன்னி
யில்லதாம்படங்கடாநியெழிறகுயியற்றுவானால்.

(இ-ன்). உள்ளதுயிலது யின்றதொன்றுளதேலுண்டாம் =
வித்திருபமென்கிற காரியருபத்தினுலே உள்ளதுயின்றிச் சந்திருப
மென்கிற காரணருபத்தினுலே யில்லது டின்னி இருப்பதொரு பொரு
ளுண்டாமாகில் அது உற்பத்தியாம்; இல்லதேல் = இப்படி மெருபொ
ருளினதேல்; இல்லையாகும் தோற்றமு மிசைநாதாகும் = உற்பத்தியும்
பொரு நாதாகும்; (பின்னை தெதார்த்தமெப்படி யென்னிற்சொல்வாம்)
உள்ள காரணத்தில் = காரியகாலத்தில் வியத்திருபமாய்ச் சந்தாயிருக்

குமுதங்காரணத்தில்; உண்டாய் காரியம் = காரண காலத்திற் சத்திரபு
மாய்ச் சத்தாயிருக்கும் காரியம்; உதிக்கும் = உற்பத்தியாகும்; (காரியம்
காரணத்தில்லாதவாறுமெனில்) மண்ணில்லதாம் படம் = சத்தி
ரூபமாய் முன்னதில்லாமையால் நாயெய்யெடாமல் மண்ணைக் குலால்
செய்க்கும்படி முன்னிருக்குமித இருந்து இதுகாரண மாகாரண மல்ல
வென்று நியமிக்கும் காரியமாகும்; கடாதி; இயற்றுவாறால் = கலரல
னால், எழிறகு = பிரகாசத்தின்காண்.

முதற்காரணத்தின் முன்னிருந்து காரியத்தோன்றுமென்றிர்;
அதுநிமித்தகாரண வின்றித்தானே டாங்கியுதிற்றேன்றுமென்று
காங்கியன் சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

ஒருபொருளொருவனின் நியுளவிலதாருமென்றிர்
நருபொருளுண்டேயினாருந் தன்மைவின்றிற்றென்றுண்டாய்
வருதவின்றிலதாருநியமுதலுளநாருமென்றிர்
நுகாரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுங்காத்தாவாலாம்

(இ-ள்). ஒரு பொருள் = காரியம்; ஒருவனின் = நிமித்த காரண
வின்றி; உள்திலதாருமெனில் = முதற்காரணத்திற் குற்றி யொ
டுங்குமென்று நீ சொல்லில்; நருபொருள் = அந்த முதற்காரண முற்ப
விப்பித்த வன்று; உண்டேல் = உள்ளதேல்; இன்றாதன்மையினது =
காசத்திற்குக் காரண மில்லாமையால் கிடைப்பதற்குத் தானே; இன்
டா = நாசமாகல்; உண்டாய் வருதவின்று = நிமித்தமில்லாமையால்
காரண ரூபமா யிருப்ப தன்மிக் காரிய ரூபமாய்த் தோற்றுவி தல்லை;
முதலுளதாகும் = முதற் காரண முள்ள பொருளாகும்; இல்லு காரியம்
= அதிற் குன்றுங் காரியம்; (செப்பித் குன்றுங் வெள்ளி பே
ஆபாசமாய் அசத்தியமாம்), என்னில் = என்று நீ சொல்லில்; (அது அசத்
தியமன்று) கருது காரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கர்த்தாவால்
= (குற்றமுற் பிரத்தியகூபப் பிரமாணமுதற் பிரமாணங்களினால்)
பொருளென்று ஸ்ரீஷ்டிக்கப்பட்ட காரியம், முன் ருக்குமிதது முத்த
காரணத் துள்ளதா யினைப்பூத்தியுஞ் செய்பவனாலாகும்.

பட்டாசாரியன் மதமாசங்கித் திரண்டு திருவிருத்தத்
தாமதுணர்த்துகின்றார்.
காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டனிலநிற்காணாம்
நியித்தையுரைத்தவாறிற்கென்னெனினிகழந்துமுறைமை

மாயத்தவிலம்புநீர்நீவரிவானமாத
யாழிற்றென்னென்னுதோன்றிநின்றழிதலாடு

(இ-ள்). காயத்தினழிவு தோற்றங் கண்டன முலக
= ஒருவனோடுருத்தி யொன்றென் னுரைத்திடும் சரீர
ருள்களி னுற்பத்தி நாசங்கண்டோம் பூமிமுதலு னிற் காடு
நீ யித்தையுரைத்தவாறிற்கென்னெனில் = உலகுசாரிய மாதலால் அத்
ற்கொருகர்த்தா வுண்டென்று நீ சொல்லுவ தேதென நீ சொல்ல
கிர்; மாயத்த வுலகம் = மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரபஞ்சம்; பூநீர்நீ
வி வான ஸ்ரீநி யாவில் = இருநிவி யப்புத் தேயு வாயு வாகாச முதற்
பொருளாகிவ் வுதித்திருத் தன் மாத்தினாயிற் குற்ற மொழி
அதுநிர்க், நமக்குப் பொதுவு முனக்குப் பொதுவனநிசிறப்பு மாகும்
வைதிகமார்ச்சதில்) ஒன்றி னென்று தோன்றி நின்றழிதலாலே = ஆன்
மாவிலாகாயம், ஆகாயத்தில் வாயு, வாயுவிலக்கினி, அக்கினியி லப்பு,
ப்புவிற் பிருதிவி இந்த முறைமையி லுண்டாயிருந் தந்த முறை
மையு லொடுங்கு மென்று சொல்லுவதலாலே; (அந்தவுலகம்) இவ்வுலகம்
நிசுத்தம் = தனக்குத் தோற்றம் நின்றல் ஈதுபுது சத்தியமென்று
சாற்றும்.

பஞ்ச பூதங்கட்கு நாசஞ் சொல்லுஞ் சுருதிக்குத்
தாற்பரியஞ்சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.
ஒரிடமழியப்பின்னுமோரிடநிற்குமொக்கப்
பாரிடமழிவதின்ருமென்றிடிற்பயில்வித்தெல்லாம்
காரிடமதனிற்காட்டுமெங்குரங்குழியும்வேலிற்
சீருடைத்துலகுகாலஞ்சேர்ந்நிடபேர்ப்நுசெல்லும்.

இதன்பொருள் வெளிப்படை.
காலேசுவாதி காலமே கர்த்தாவென்று
சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.
காலமேகடவுளாகக் கண்டனந்தொழிவுகுகளினிற்
காலமோவயிவின்ருமாயினுங்காரியங்கள்
காலமேதரவேகாண்டுகாரணவிநியினுக்குக்
காலமுங்கடவுளெல்லாந்நுணைக்காரணங்காண்.
(இ-ள்). தொழிவுக்குடிகுட்டி ஸ்திதி சங்கராங்களுக்கு; கால
மே; கடவுளாக = கர்த்தாவாக; கண்டனமெனில்; காலமோ; அறிவி

சிவஞானசித்தியார்.

=இவ்விதம் காரணங்காரியம் காரணம் பிரயாசன் மென்ற
பொருள்தாம்; ஆயினும் = காரியங்களாகும்; தாழ்வரை
பொருள் (களை) காலமேதாவேகாண்டு = கால் முற்பத்தி
பெட்டாமாயையால்; காரணன் விதியிதற்கு = முதற்காரண
னது தோற்றம் காரணம் சொல்லப்படும் நிமித்த காரணமாய்வு
எனது கிருத்திதற்கு; காலமும் ஈடுபடுவதால் = கர்த்தாவின்
சொல்லுதல்; அனைத்து காரணங்காண் = சுகாரி காரணங்கள்.

ஆருக நிரொருவன் மத மறுத்துணர்ந்து நின்றார்.

காரியமென்பதென்னென்கண்மமுமனுவுங்கட
மொழிந்திடுஞ்சடமேயாகிமுடிதலான்முடியாசெய்தி
யொழிந்திடுமனுருபங்களுக்கெலாமொடுங்குமன்றே.

(இ-ள்). (அருகேகாணக் குபதேச கர்த்திருத்தவ மாந்திரஞ் சந்த
கர்த்திருத்தவ பித்திரால்) அழிந்தபின் = பிரளயத்துலகமொ
டுங்கின பின்; (அவ்வகா நின்ற) அனைக்கடாமே = முதற்காரணமா
யிய பரமானுக்கடாமே; கன்மத்து = நிமித்தகர்த்தாவைய பரப புன்
னியங்களினாலே; அபிலமாய் = எல்லாவுலகுமாய்; வந்து நின்றது = கழித்
து மென்னில் = தோற்றி யிருந்தொடுக்குமென்று நீ சொல்லுகில்;
கன்ம மஹவுங்கட = நிமித்த காரண முதற்காரண மிரண்டு மொத்
து; மொழிந்திடுஞ்சடமேயாகி முடிதலால் = சொல்லப்படும் அசேதன
மாக யசித்தியமாதலான்; முடியாசெய்தி = கிருத்தியம் நிறைவேறுக;
உலகெலா மொடுங்குமன்றே; உலகமெல்லாஞ் சங்கார மாம்போதே;
அனை குபங்கள் = பரமானுக்கள்; (சைவத்துக்குப் பூதகாரியம் தலால்)
ஒழிந்திடும் = ஒடுங்கிடும்; (பூதமுதலிய வுலகத்துக் கெப்புகக் காரண
மாம் காரணம் உதானே).

(கக)

உலோகாயதனுக்குக் காரணமென்றும் பூதமும், கையாயிகள்
முதலோர் உலகுக்குக் காரணமென்றும் பரமானுவும்
பிரளயத் தொடுங்குமென்றீர்; பின்காரண
மேதென்ற வினாவச் செப்புகின்றார்.
காரணவனுக்கெட்டாற் காரியவுலகின் றென்னிற்
காரணமாயையாகக்காரியங்காரணலாகுங்

முதலாருகுத்திடும்.

காரணமாயையென்னேகாண்பதிங் னுவேயெ
காரணமாயையேகாண்காரியமனுநிற்கண்டா

(இ-ள்). காரண வனுக்கள் கெட்டால் = காங்காரணம்
பித்த வனுக்கள் சங்கரிக்கப்பட்டால்; காரணவனுக்கள் கெட்டால் = கா
மாய்த் தோற்றம் பிரபஞ்ச யில்லையாய்விடும்; (அஃதுண்டாகும் பொ
ருத்திற் காரணமேவெண்டு மென்னின்) காரணமாயையாக; (அதினன்று
முற்பவிக்குங்) காரியங் காணலாகும்; காரணமாயையென்னே = காரண
மென்பதேது; இங்கு; (காரியத்திற்குக் காரணமாக) அனுவே
காண்பதென்னில்; அனுவில் காரியங் கண்டால் = காரியத்தோ
யப்பட்டால்; காரணமாயையே காண்.

(கஉ)

திரும்ப விகற்பித்து நிராகரிக்கின்றார்.

காரியமென்பதென்னேகாரணவனுவை தென்னிற்
காரியமவயவத்தாழ்கண்டனங்கடாதிபோலக்
காரியவுருவமெல்லாமழிதருங்காரணத்தோ
காரியவுறுப்பின்மாயைதருமெனக்கருதாயே.

(இ-ள்). காரண வனுவை = காங்களுகுக்குப் பரமகாரணமா
கம் னற்பித்த பரமானுவை; காரியமென்ப தென்னிற் யென்னில்; அவயு
வத்தால் = சாம்சத்தால்; கடாதிபோலக் காரியமாக; கண்டனம்
ந்தோம்; (நிரவயவமாகிய பரமானுவைச் சாவயவமாக வெந்தவேது
வினாலேதண்டி? திக்கொடு சம்யோகியரும் முர்த்தமாயுங் கேட்கப்
படுதலாற் சாவயவமென்றும் அதனாற் காரியமென்றும்; அதனாலதற்கு
வேறொரு காரண முண்டென்றும், அறிந்தோ மாகையால், பரமானு
முதலாம்; காரியமுருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தால் = அந்தப் பர
மானு முதலிய காரியங்களை; காரியவுறுப்பின்மாயை = (அசேதனமாய்
அனேகமாயிருத்தல், அமுர்த்தமா யிருத்தல், சாலயவமா யிருத்தல்,
முதலானகாரிய லக்ஷணயில்லாததா யிதற்குச் சேதன நிரந்திரமின்றி
விபரீத லக்ஷண முள்ளதாகிய மாயை; இருமென = உண்டாக்குமென;
கருதிடாயே.

(கங)

இவ்வுலகமாயைவிட்டு காரியமென் னுணர்ந்துகின்றார்.
தோற்றமுநிலையுமிதுமாயையின் றொழிலுதன்ற
சாற்றிடுமுலகம்வித்துச்சாகாநியனுந்

நாதேவின் திருமுயில்லதேவெல்லையு
நீயமற்றநீயித்தான்மாயையையெழுதிடைய.

(உலகென) தோற்றமு நியையுது = நிருபுட்டியுத் திதி

சாரணமாயின் வெவிலென்தே = அன்னத்தினது பர்
சுரு சார்த்தனது பர்சு மெய்க்கப்போல) மனையினது நிருத்திய மீசர
னது நிருத்தியமென்னதானே; சார்த்திமுலாகம் = உயர்ந்தோர் சொல்
அவர்கள்; நித்த = ஆனம் விதைமுதலியன; சார்த்தி = பனை கொம்பு
முதலியனவையு; அனந்தநாக = குக்குமுத்தி ருபங்கனாக; வ
தேல் = கன்னிடத்துத் திரித்திருந்ததானால்; என்ன நித்தம் = தன்
உத்தி = தன் தூல வியத்தி ருபமாகத் தோன்றி நித்தம்; இல்லதே
லில்லையாகும் மாற்ற நீ மறந்தாய் = முதற்காரணத்திற் காரி முன்னுக்
ருமித்துச் சார்த்தி ருபமாகிராதிருந்தா லுண்டாகாதென்று முன்னென்ன
வசனத்தை நித்தியாதிருந்தாய்; இந்தால் = வித்துச் சாசாதியென்னுந்
திருட்டாந்த முழுமையால்; மாயையைய மதித்திடாயே = (மாயை
தனது காரியத்திற் முன்னதி ருபமாக ஏற்றதேல் அந்தக்காரியத்துக்
குக் காரணமாக உலகேயத் காரணமாகாதென்று) மாயையையச் சத்
காரியவாடியாதித் தானே விசாரித்துப் பார். (உச)

அப்படித்தானே மதித்தலெனினிபன்னிக்
காட்டுகின்றார்.

மாயையினுள்ளவஞ்சம்வருவதுபோல்தாரு
நீயதிவிலையென்னினிகழ்ந்திருயலிற்றேகேடு
போயுருமிலைகளெல்லாமாகுகனிற்றுக்குப்போதி
ருமிமெனதுவுமென்னிற்காரணாவிடக்கவாமே.

(இ-ள்). மாயையின் உள்ளவஞ்சம் = சத்திருபமாய் முன் குக்கு
மித்திருந்த பிரபஞ்சம் (வியத்திருபமாய்த் திரும்பச் சத்திருபமாய்) மா
யையின் = மாயைமெனிடத் திருந்து; வருவது போல்தாகும் = தோன்றி
யொடுக்குவதற்கும் = நீயதிவிலையென்னில் = மாயையிற் காரியமுன்
சத்திருபமாயிருந்துவருவது போல்திலையென்று நீ சொல்லில்; முய
லிக்கோடு = முயலின்கண்ணே கொம்பு; நிகழ்ந்திடும் = உண்டாம்; மரங்
களில்; உருமிலைகளெல்லாம் = உட்கும் புத்திரங்க எல்லாம். (மரங்க
ளிலே) ரொய்ப்பதற்கும் போதின் = சென்றெடுங்கி வருமாடுக; அதுவும்
ஆகிமென்னினி மாயையிற் பிரபஞ்சம் வருவது போல்தாகுமென்று

நீ சொல்லி; மரங்க ளி லுதிர்ந்தலிலைகள் தங்களுக்குக் காரணமாகும்
மரங்களுக்குக் காரணமாகிய பிரதிவியிலென்கும்; (இப்போது மரங்
களி னிலைகளினது தோற்ற மெப்படியென்னில்; உதிர்ந்த லிலைகள்வந்
தொடுக்காதிருந்தாய்) காரணங்கிடத்தவாமே = அவைக ள் னறிப்பின்
ன மனந்த பத்திரசத்தி ருபமாகிய மரங்க ள் னிலைகளுண்டா
காதிற்கும். (கரு)

பிரபஞ்சம் பிரவாகாதி யென்பதினைச்செய்து;

சுருதுகாரணமுண்டாகக்காரியமுள்ளதாயி
ருதலாலுதினியமற்றொருக வுளித்ததைத்
தருதலாலாயிர்க்குசார்த்தலுமாறுமுய்யைச்
கொருவ ரொன்னிங்கென்னிவ ராவாறுவைப்பக்கேள்.

(இ-ள்). சுருது காரணமுண்டாக = இந்தக்காரியத்துக் கிதுவே
காரணமென்று பரிசுஷிக்கப்பட்ட மாயை யெக்காலத்து முன்னதாயிரு
க்க; காரியமுள்ளதாயி = காரியஞ் சத்தி ருபத்தினாலேயும் வியத்தி ருப
த்தினாலேயு மெப்போது முன்ன பொருளாயி; வருதலால் = சத்திருபந்
திரிந்து வியத்தி ருபமாகலால் வையம் = பிரபஞ்சகாரியம்; அனாதி =
நித்தியம்; (வியத்திருபத் தினாலேயொன்று போகவொன்று பிரவாகமா
ய் வருதலாற் பிரவாக நித்தியமென்று சொல்லப்படும்) மற்றொருகட
வுள் = நியித்தகாரணனாயி சர்த்தா; இத்தை = இந்தவையத்தை; வருத
லால் = சத்திருபத்தை வியத்தி ருபமாகத் திரிந்து நீக்கியித்தி ருபமா
க்கலால்; ஆதியாகச் சார்த்தலுமாகும் = அநித்தியமாகவுஞ் சொல்லப்ப
டும்; மாயைக் கொருவனொன்னிங் கென்னில் = மாயை யொவ்வோ
ரொவ்வொரு பிரதேசங்களிலே, சத்தி ருபத்திரிக்கு வியத்தி ருபமாத
துக்கு நிமித்தகாரண னெனென்ன நீர் சொல்லுமென்று நீ சொல்
லில்; உள்ளவாறுவைப்பக் கேள் = சத்தியமாகச் சொல்லுவாம் நீ
கேள். (கக)

உள்ளமுதைமையை யுணர்ந்துகின்றார்.

புத்திமற்காரியத்தாற்புதாதிபுருடன்றானு
மத்தனாகரணம்பெற்றாலறிதலாலவறிதலாமாயை
யுய்த்திடுமிறனும்மாயைக்குணர்வொன்றுமில்லையென்றே
வைத்தனாதலெல்லாவிருவிப்பாடுருவன்னென்மே.

(இ-ள்). புதாதி = (சுருகாரத்திரமத்தில்) பிரதிவி நத்தனாதி விவ
தத்துவாந்மாயைவுலகு; புத்தி ருகாரியத்தால் = புத்தியாற் புத்தி

யென்றது ஞானமன்றிற் கிளியையுங்காட்டுலால் சுவ நின்றுதி
சங்காரத்தோடு அரிவுடைய பொரு கந்தாயை (உடத்) (இது பிர
திஞ்ஞை) காரியப்படுத்தன்னமயால் (இது உய);
காரிய உயனத்தால் முன் கந்தாயை விடத் திதுச் சாகித்திருக்
கக் கூறியது உயன் கந்தாயை வாத்திரும்பு உயவதேன்? உய்
ளது. இப்போது காரியாயும்கொத்த பாரிவினியாழமானத்தாற்
சாதித்துச் சிறப்பிக்கின்றார்; ஞானவின் கந்தாயை வேண்டுமென்று
வறிவுள்ளவனுய்ப் பிரதித்தான வான்மாதானே கந்தாய்; பிரதித்த
ன்னத்திருக்கும் வேடுகாரன் வேண்டியில்லையென்று பிமாஞ்சக
சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார். விஞ்ஞானுலர் ப்ரளயாகலர்க ளறி
வின்றிய ப்ரதித்தாரதலால்.

புருடனாயும்குலம் = சகலன்குலம்; அத்தன்காரணம்பெற்றால் = கந்த
வேடுருகு கந்தாய் கிருட்டித்துக் கொடுத்த அலதேக ருக்குமதேகபர
தேகங்களைப்பொருத்தினால்; அநிலால் = அவன்குலக்கு நிமித்தமாக
முன்பொரு சுவதந்திர வறிவானைய கந்தாய் நித்தித்தலானம்;

(அவன் கந்தாலல்லன் முதற்காரணமானே கந்தாயென்று சா
வ்வியன்முதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்);

அவற்றை = அந்தத் தன்காரணத்தை; மாயை (முதற்காரணமாயி
ருந்து நிமித்தகாரணஞ் லேவப்பட்டது); உய்த்திடும்குலம் = உண்டாக்கும்; அத
னால் = முதற்காரணமாகையால்; (யாதொன்றியாதொன்று முதற்கா
ரணத்திலில்லாத மன்போலவென்று) மாயைக்கு உணர்வொன்று
பிள்ளையென்றே; வைத்தனர் = பெரியோர் நிச்சயித்தார்கள்; அதனால்;
எல்லாம் வருவிப்பாடுருகென் வேண்டும் = சகலத்தையு மறிந்துண்
டாக்கு மொரு கந்தாய் கிருமப்படுவன். (உய)

காரியோற்பத்தியிந்தகாரணம் முன்று முறைமையா
யிருக்குமென் அணங்குகின்றார்.

காரியாரணங்கண்முத அணையிமித்தங்கண்டாம்
பாரின் னாரிகைபண்ணாமவன்முத அணையிமித்தந்
தேரின் னாமாயையுதத்திரிகைதன்சத்தியாக
வாரியன்குலாலையுய்கின்றார் குவன்கிலமெல்லாம்.

(இ-ள்). காரியகாரணங்கள் = கடமுத்காரியங்களினது காரணங்
கள்; முதலுணை நிமித்தங்கண்டாம் = முதற்காரணமென்று அணைக்கா
ரணமென்று அணைக்காரணமென்று முன்று பகுப்பாகப் பரிசுதிந்

அப் பார்த்தோம்; (அதெப்படி). தேரின் = பரிசுதித்தின்; மண்மாயை
யாக = முன்போல தற்காரணஞ் சத்தமாயை யசுத்தமாயையாக;
திரிகை தன் சத்தியா = திரிகைபோலத் துணைக்காரணத் தனது சத்தியு
மதன லேவப்பட்ட நந்தேசுர சத்தியமாக; வாரியன் = நிமித் காரண
னாகிய சிவன்; குலால் = மண்மகாப்போலநின்றது; அநிலமெல்லாம்
= சகலலோகமெல்லாம்; அக்குவன் = உண்டாக்குவன்.

முதற்காரணம் பாதானகாரணமென்றும் சமலாயி காரணமெ
ன்றும் அணைக்காரணமென்றும் சககாரிகாரணமென்றும் பெயர் பெ
று. (உய)

நிலைசுவாகாரிகள் சுத்த மாயை யொன்றுமே முதற்காரணத்
தன் நித்தியமாகும் பரமகாரணம், அசுத்தமாயை பிரதிருதி யிரண்டும்
யினின்றி முறைமையிற்றேற்றி அநித்தியமாகு மவாந்தர
காரணமென்று சொல்லுவார்கள்; மற்றுள்ள சைவாகாரியர்கள் சுத்த
மாயைபோல் அசுத்தமாயையும் நித்தியமாகும் பரமகாரணம்; பிரதிரு
திமாத்திரம் அநித்தியமாகு வவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்கள்
என்று இரத்திரத்திரயத்திற் சொல்லி யிருத்தலால், அசுத்தமாயையும்
நித்தியமென்பார் கருத்து இண்டாஞ் சூத்திரத்தில் நித்தமாயருவா
யென்றுத் திருவிருத்த முதல் விருத்தங்களினால் விஸ்தரிக்கின்றார்; அநி
த்தியமென்பார் கருத்திப்போ தறிவிக்கின்றார்.

விந்துவிண்மாயையாடிமாயையினவ்வியத்தம்
வந்திடும்விந்துத்தன்பால்வைகரியாடிமாயை
முந்திமொராகாதிமுக்குணமாதிமுலன்
தந்திமிஞ்சிவனவன்லன்சன்னிதிதன்னிவின்னே.

(இ-ள்). விந்துவிண்மாயையாடி = அத்தமாயையி னின்றும் அசுத்
தமாயைதேற்றி; மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் = அந்தவசுத்தமா
யையினின்றும் பிரதிருதி.தோன்றும்; விந்துத்தன்பால் = ரூபச் சுத்
தமாயையி னின்றும்;

வைகரியாடி வந்திடும் = சுகாரக்கிடமக்களைக்கு வைகரிமுதல்
கிருட்டிக்கிரமக்களைக்கு அதிசூக்துமை முதலாதலால் மகாபிராயையி
னின்றும் மகா கிருட்டியினுண்டாம் மகாபிராயையியத்தம் அவரவர்க்
கு உவருவேறு யான்மாக்களைப் பற்றிப் பிராயசகாசத்தி உஷ்டய
ருபவிருதய பங்கசத்திருக்கும் பிரயவ பஞ்ச நாதகாசத்தி கற்பப்

பிரதான பதவிக்குள்ளாகையுடையபுப்போலப்படிச் சீத்திரபா
யடங்கிச் சிவந்தவையுடைய மைந்தன திடமாயிருக்கின் ராஜ்யம் அமரகார
கார அகாரப் பெயர்ப் பிரணவமேக கொந்தையு பற்றிக்கொண்டபி
ருக்குமை குருமை பைசந்தி மத்திமை மைய என்னென்ற வாக்கு
டோற்றம்;

அவரவர்க்கு கான்செவிதந்த, உசார அகாரச்சுரிசுண்டி
யும் பற்றி வைகரிவரும், அநிகுக்குமை குருமை டோடங்கும்.

மாயை முந்தியமகாமாதி = சங்காரக் கிரமச்சுரிசுக்கு ராசமுதல்
கெட்டிக் கிரமச்சுரிசுக்குக் காலமுதலேவான் மாயையினின்று
காலநியுதி கலை வித்தை ராகங்கள் புருடந்தவயத்தொடு மேற்சொல்லு
முறைமையில்; முந்திரம் = உண்டாம்; முக்குணமாதி முகம் மத்திரம் =
பிரகிருதி, முக்குணத்தவய முகந் பிருதிவித்தவய மீருருசு = உண்டாம்
கலை மேற்சொல்லு முறைமையிற் குறையின்கும்; (நிபித்தபின் தவா
மோ வாகாது) விவனவன்நன் சங்கிதி தன்னினிதே = விவனவ சங்கிதி
பத்திரம், விவனவியுததற் கத்தாலாடியு அனந்தேச சங்கிதிப்பதி
தம்; முன்னின்றே. (கல)

சங்காரக்கிரத்தின் வைகரிவான் தில்லக்கன
முணர்த்துவனெரு
வைகரிசெவியிற்கேட்பதாயத்தவ வாமாதி
மெய்தருமுதானவாயுமேவிடவிசைந்தவன்னம்
பொய்யறவடைவுடைத்தாய்ப்புத்தியாரணமநாதி
வையயில்பிரானவாயுடைத்தெழுந்தடைவுடைத்தாம்.

(இ-ள்). வைகரிசெவியிற் கேட்பதாய் = வைகரிவாக்குக் கேட்ப
வன் செவியிற் கேட்பதாய்; அந்தவசனமாதி = கேட்பவனது நாத்த
நிலைநை முறைமையின் மத்திமையாக்; அவனுக்குப் பின் பொரு
கோப் போதிப்பதாய், லுன்னசொல்பவனது கிரியாசத்தி பொருந்திய மக
ங்காரப் பிரயிதிரப் பிரேரிதமாய் மெய்தரும் = உண்மைகொடுக்கும்;
உதானவாயு; மலிட = பொருத்த; (இச்சசத்தி பொருந்திய மனச்
சங்கிதிப்பதால்) விசைந்தவன்னம் = வைகரித்தியிற் பரிணயித்த வக்கரங்
கள்; புத்தி காரணமதாதி = காரணத்தியிற் பரிணயித்த வக்கரங்
ணமாகப் = பொய்ப்பறவன் வடைத்தாய் = பொய் மத்திரமுக்கு பெ
ந்து மத்திமையாய்; லுயம் பிரானவாயுடைத்தெழுந்தடைவுடைத்
தாம் = பிரான சம்சய கார கேசகமற்ற பிரானவாயுடைப் பொருத்த

ப்புறம்பே நப்பட்டி வைகரியாயுற்பவித்த முறைமையிற் கேட்பவனுக்
குக் கேட்கப்படும். (உ.0)

மத்திமை வாக்கினது லக்ஷணங்களுகின்றார்.

உள்ளுணர்வோசையா செச்செவியினி லுறுதல்செய்யா
தொள்ளியபிரானவாயுவிருத்திலயிபுடையதன்நித்
தெள்ளியவக்கரங்கள் கிடுதிடுஞ்செயலநின்றி
மெள்ளவேயெழுதாதாகுமத்திமைவேறதாயே.

(இ-ள்). உள்ளுணர்வோசையாதி = சொல்பவன் திருதயாதி கன்
டாந்தத்துக்குள் அந்நிதவித் கதிரியப்பட்டு, அவனுற் சொல்லப் படும்
பொருளில்லாதவனநிலவிலக்குந் தொனியாதி; செவியின் லுறுதல் செய்
கேட்பவன்செவிக் கேளுதாய்; (வைகரியாய்த் திரிந்து மேல
வயக்குக் கேட்கப்படுவதாய்) ஒள்ளியபிரான வாயு விருத்தியை யு
டைய தன்னி (உதானவாயு வியாபார மாந்திரமுடையதாய்) பெலமு
டைய பிரானவாயு வியாபாரத்தினது விடுதலையுடையதாய்; தெள்ளிய
வக்கரங்களிற் கிடுதிடுஞ்செய் தின்றி = தெனியாகிய வன்னங்கள் கித்
றுதலின்றி யொழுங்குபெற்ற; மத்திமை; (வைகரிக்கும் பைசந்திக்கும்)
வேறதாய்; மெள்ளவே யெழு வதாகும். (உ.ச)

பைசந்திவாக்கின தில்லக்கனமுணர்த்து கின்றார்.

வேற்றுமைப்புப் பவன்னம்வெவ்வேறுவிபாகமாகித்
தொற்றுதலுடைவொடுக்கிச் சுயம்பிரகாசமாகிச்
சாற்றியமயிலினன்னடந்தரித்திடுஞ்சலமேபோன்றம்
= காற்றவோயுடையதாதிப்பைசந்தியமார்த்துநிற்கும்.

(இ-ள்). பைசந்தி = பைசந்தி வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம் =
வெவ்வேறு குறியாயிருக்கு மக்கரங்கள்; சாற்றிய மயிலினன்னடந்
தரித்திடுஞ் சலமேபோன்று வெவ்வேறு விபாகமாகித் தொற்றுதலை
வொடுக்கி யாற்றவே யுடையதாகிச் சுயம்பிரகாச மயிலினன்னடந்
தாங்கிய கீரித் திருகு முதலியவையுடைய போல வெவ்வேறு கிரித்
தொழுங்கு பெற்று மத்திமையாய்த் திரிமேல் வருதலையிப்போ
தடக்கியந்த வன்னங்களை நிகழ்பெற முகிதாய்; சுயம்பிரகாசமாகி
= (சொல்வோர்க்குக் கேட்போர்க்கும் முறைமையில் மத்திமையும்
வைகரியுமாய், புத்தியக்காரங்களுகொடு கூச்சவிதப்பொருள் காண

மாய், பைசுநிலித்தையோடுகூடி இருவிசற்புராண பரணமாய்; பின் மனத்தோடுகூடச் சலிதற்புராணத் துத்தியோடுகூடும் புகுஞ்ஞம வித்தையோடுகூடி இருவிசற்புராண காரணம் யிருக்கும். இதலால், புகுடப் பிரயத்தினம்பொருத்தாமற் சற்றே பொருத்தி) தானே விளம்பி அமர்ந்திருக்கும் = பிருவிசற்புராண விளக்காய்ச் சலிதற்புராணத்துத் தியோடுத்து நிலைபெற்று நிற்கும். (உஉ)

குக்குமைவாக்கின நிலக்கணமுணர்ந்துகின்றார்.

குக்குமைவாக்கையுள்ளோர் சோதியாயினின்று, வி யாக்விமெடுகாரத்துக்கழிவினை தன்னகேகண்டா னிக்கலிபலிவானந்தமுதன்மைநித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடுவரவினைப்புவிசாரமும்புகுடவின்னும்

(இ-ள்). குக்குமைவாக்கையுள்ளோர் சோதியாய் = (அலசாரிற் தின் இருதயா தாரத்திருக்கும் பார்த்திவபுக்கைப் பொருட்டினது குதி யிற் பற்றியதனது) அழிவில் வேறென்று நிற்ப் பிரளய பரியந்த மிரு க்குமுன் சொன்ன பரசாரிவின் சத்தி அத்தாய பங்கசத் திலிருக் கும் பிரதானநாத கொப்பத்திருக்கும் ரணவலலாநாத சத்தியைப் பற்றி யிருத்தலாலொப்பற்ற) அந்தரக பிரகாசமாய்; அழிவின்நி = பிரளயபரியந்த மின்நி (இருக்கும்).

(அது) தன்னகேகண்டால் =

முறைமையிற் பிரதிபுருட விவேகஞானத்தாற் சாங்கியன் பா தஞ்சலன் வேதாந்தி யிவா முதலோர்க்குப் புகுடத்தத்துவப் பிராத்தி; மலபிபக்குவயின்நிக் கேவலம் கலாதத்துவாந்த திக்ஷா சத்தி மாயா புகுஷவிவேக ஞானத்தாற் சைவைகதேசிகேரு விஞ்ஞாந கலாப்பிராத்தி,

மலர்ந்தே மலபுகுஷ விவேகஞானத்தால் மந்தராதி திவிராந்த மபிரபாகு மகாவிதர முதலோர், சாமான்யிசை வர், சைவ சி தாந்திகளிற் சித்திக்குத் சத்தாத்துவப் பிராத்தி,

சுரமாய்ந்த திக்ஷா சத்தி திக்ஷாமாயா புகுஷவிவேக ஞானத்தாற் திவிரதர மலபிபாக முன சித்தாந்தி உட்குப் பரமோக்ஷப் பிராத்தி,

நாதபுகுட விவேக ஞானமே மகாமாயா புகுட விவேக ஞான மாத லாலந்த நாதத்தோடு பற்றியிருக்கும் குக்குமை வாக்கை நான் வேறிய

வேறென்று விவேகித்துத் தரிசித்தால்; அதிகாரத்துக் கழிவினையார்த்தம் = மோக்ஷாதிகாரக் கொடுத்தப்போகாதி காரத் தற்கு நாகத்தைப் பண் ணம்; (தாளங்குவடுத கொடுப்பதன் கெடுப்பது) அப்போது புகுஷன் சர்வபாச முத்தனாய், கின்மாத்திரனாய்;

நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாய் = [சமுசாரத் திற் பசுத்திவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி விளக்கமே போகாரந்தம், முத்தி யிற் சிவனுக்குப் போலச் சிவத்துவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி விளக்கமேமோ க்ஷானந்த மதலால், நீக்கிலென்றது, மலமறைப், பிறும் ஸ்வநிட்ட மாய்ப் புகுடனே சமவாய சம்பந்தமா யிருத்தலென்றதலால்], (நீக்க மிலறிவானந்தம் =) சர்வஞ்ஞத்துவ சிவத்துவரூப சர்வஞ்ஞதா திருத்தி யநாதிபேத முக்குண வடிவாகிய ஞானசத்தி யபிவியத்தி, (நீக்கமின் முதினமை) = சர்வகர்த்திருத்துவ சிவத்துவரூப ஸ்வதந்திரதாது த்தசத்தி யனந்தசத்தி முக்குண வடிவமாகிய சிரியாசத்தி யபிவியத்தி இப்படியுத் திதமாய், இருவிதமாய், ஒருவிதமாயிருக்கின்ற சிவத்துவரூப சிற்சத்தி பிவியத்தி யெய்தின்ற சிவத்துவ விளக்கமாகிய சிவானந தத் தொத்த தனது சிவானந்தத்தை;

நித்திய முடைத்தாய் = சிவசத்தி விளக்கினுற் திரும்புச் சிவசத்தி விளக்கு விருப்பின்நிச் சர்வப் பிரகாரமாய் மலமறைப்பு நீக்கி விளங் குதலாற் கெடாதிடைவிடாது அனுபவிப்பானுடி; போக்கொடுவரவினை ப்பு விசாரமுயின்னும் = இறப்புப் பிறப்பில்வருந் தொய்விற்கேன்மும் வேற்றுமையு மில்லாதவனும்.

போக்கொடு வரவினைப்பு விசாரமானதும் புகுடன்கின்றமென்று மெழுவாய் பயனிலை யிசைத்துப் பொருளுகாக்கினமாம்.

சிவத்துவமென்கின்ற சிவஞானவிளக்கமே ஸொனந்தமென்று சித் தாந்தஞ் சித்தித்திருக்கவும், சிவஞானமே சிவானந்தமென்று சிலர் சொல் லுவார்கள்; அது மாறுபடு மென்பது பிரமாணதிகை நித்தாந்திகாம னி சிவஞானபோத வியாக்ஷியான மிவைகளிலே காண்பித்துத் தித தனம்; இது சொல்லியதேது? சிவத்துவ கின்ன குணவிளக்கமும் குண மாகாதோ? குணமாமே டுள்ளது குணமானதுவ் குணியிலிருப்ப தன்று; கந்தாதிகளிட்டுத்துத் திவிராதிதன்மப் போலே சிவத்துவ லக்ஷ ணம் குணத்திலிருக்கு மதனும் மாறுபாடின.

முனைப்பைக் குறிப்பிட்டு, பத்திரிகைகளைப் பற்றிச் சொல்லி
வந்ததற்கு; முறைமையால் விந்து சூலமெய்யதில்லை யானால் = குக்

குறும் முதல்வாக்கு வித்தி சம்பந்தம் செமத்தில் ஞானத்தை விளக்
குறியான் ஞானமென்று பெருமையு முன்னித்த விருத்தத்திற் சொல்
விய வையவ குக்கு தேவ தானதே புலகுறிநாசிய சம்பந்த பிள்ளை
திருத்தால்; விளங்கிய ஞான யின்மும் = சர்வஞ்ஞத்துவ சத்தியிற் சமுத்
பன்ன சகிதர்ப சர்வவித ஞானம் அவர்நாடித்திற் காணப்பட்டதில்
வையாவிரிம்; வித்துவான டிப்பொது சொல்லிய வயித்தவ தத்துவ
நாத்துவிக வாக்குருபவியஞ்சக ஞானமும் மயாக்குபாதி பொருத்திச்
சர்வஞ்ஞத்துவ சத்தியிற் சமுற்பன்ன சர்வவிதவயிப்பங்கி சகிதர்ப
ஞானமும்; ஓவிட = நீக்கிட; உதிப்பதோர் ஞானமுண்டே = பரமுத்
திக்கருகராயிவர்க்குக் விவ திரிடசனை பாத்திர நிருவிதர்ப சமுதி சமுத்
பன்ன நிருவிதர்ப சிவன்முத்தி சாட்சாக்கார ஞானமேதான்; உலர்ச்சு
முன்சொல்லிய மகாமாயார்த்த திக்ஷாகத்தி மகாமாயர புருஷவிவேக
ஞானவெந்தியான விவசமாதியுதற்பவிக்கு மொப்பற்ற விவவிதய
விவன்முத்தி சாக்ஷாக்கார ஞானந்தான், சமாதிருன மூத்திரந்தான்,
தியானஞானமூத்திரந்தான், விவேகஞான மூத்திரந்தான்; உள்ளதேல்
= அநித்தமுதறமையினும்; சேஷயர் கொழுதினுள்ளன் தேவடிசேலா
மே = திருவடிவையப் பெறலாகுந்தானே; (காரிய லகத்தையினால் முன்
கொண்ட விவசமுதநன்மை யென்மின்ற சிற்சத்தி லகத்த
விவத்துவாயி வியத்தி பெறலாகுந்தானே.)

சத்தியோநிருவாக ஜிஞ்சாகத்தியாகில், அசத்தியோநிருவாக ஜிஞசு, மாத்திரத்துக் கங்கமாவிய விவேகஞானத் தியானசமாதி வேன் முத்தி சாக்ஷாத்காரங்க வின் திப் பெறலாம்: மூவகையனுக்களாவார் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாக்ஷ சகலங்க ண்ஸல்; விதேகிகளாகும் முத லிருவர்க்கும் விந்து ஞான மில்லாமையால், விந்து ஞான மென்றது வாக்ருமாத்திரமென்று பண்ணி, அஃதெல்லார்க்கு முண்டென்று சக லர்க்குள் உத்தம மத்திம அதமர்கள் மூவகை யனுக்களென்று பொரு ளுரைத்தாறு மாதபாடிஸ்ஸையே? உள்ளது. ஒருபிரகாசத்தா லப்படி யும் பொருளுகாக்கலாம்.

(உரு)

இவ்விடத்து மகாமாயாகாரியத்தைத் தொப்பித்திணிமேற் செப்பும் படிக்குப் பொதுவாயினாந்து, மாயாகாரியத்தையும் அப்படிச்செப்பும்படிக் கப்படியுரைக்கின்றார்.

அருவினி நுகுவத்தோன்றியங்குந்கிபாவமாமி
 «ருவினி நுகுவமாயோதித்திதிழைகமெல்லாம்

பெருநிஞ்சுருங்கும்பேதாபேதமோடபேதமாகு
மோருவனெயெல்லாமாநியலலதுபுடனாவன்.

(இன்). அந்தாங்கபாவமாகி=காரியசத்தி சமூகமே மாயையாகித் தலான் மாயை யங்கி காரியங்கனங்கன்களென்னும் தன்மையாகி; அருவினிஸ்=காரியசத்தி ரூபமாகிய மரையின் உருவம்=அந்தக்காரியசத்தி ரூபமாகிய மலாதிகாரியம்; தோன்றி=உற்பத்தியாய்; உருவினிஸ்ருவமாயே=அந்தக் கலாதி காரியத்தினதும் பிரகிருதி முதலாகிய காரியமாகித்தானே; உலகஞெல்லாம்=கலாதி பிரகிருதி யந்தமாகிய தத்துவதாத்தவிகப் பொருள்க னெல்லாம்; உதித்திடும்=உற்பத்தியாய்; பெருகிடுஞ் சுருங்கும்=சுருட்டிகாலத்தில் வியத்திருபமாயும் சங்கர காலத்திற் சத்திருபமாய் மிருக்கும்; பேதாபேத மொடபேதமாகும்=வியத்திருபமாய்க் காரணம் பெருகிக் காரியமான காலத்திற் கடமும் மிருத்தும்போலக் காரிய காரணங்கள் விசேஷா விசேஷமாய்த் தோன்றும்; சத்திருபமாய்க் காரியஞ் சுருங்கிக் காரணமான காலத்திற் காரிய காரணங்கள் அவிசேஷைந்நாய்த் தோன்றும்; (கிரிபித்த காரணனன்றி யாமோ வாகாதென் அணர்த்துவென்றார்) ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லனாயுடனாவன்=செவ்வனானே அந்தத்துவதாத்தினைமே மாயாகாரியமெல்லாவதையும் பண்ணுவதனாய் (குலாலன் தண்டமுதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு பிடித்துப் பண்ணுவது போலப் பண்ணுவதுமாய்த்) தன்ன சத்திருப காரணசங்கற்பமாகிய சலன மற்ற தொழிலிற் பண்ணிப்பவனுமாவன்.) (உஎ)

தந்நமுதலையவுருவத்தினின்றும் படமுதலையவுருவத்தோன்றுதல்
கண்டிருக்கும் அருவினி லுருவத் தோன்று மென்ப
தடாதென்றசக்தித்து மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அருவருவினுதாரும்விகாரமுமவிகாரத்தில்
வருவதுமில்லையென்னில்வான்வவியாதிபூதங்
தருவதுதன்னின்மேகசுலசைத்தங்கனோடு
முருவின்மின்னுருமேறெல்லாமுதித்திடுமுனார்னுசென்னே

(இ-ள்). ஒரு=மாணு; உருவீனதாகும்கலாதிகளை யுண்டாக்க
மாட்டாது; விகாரமும்=பரிசுமறமுடி; அவிக்காரத்தில்=பரிசுமறம்
லாத பொருளின்; வருவதாயில்லை பென்னில்=வாராதென்று நீசொல்ல

வில்; (வெநிதத்தினை மறுக்கென்ற) வான் = அருவாய்வு ஆகாமா
னது; வானியாது புதுவது = வாயுவாதி புதுவது யுண்டாகுதல்;
தன்னில் = அதுவெனில் (அந்தப் புதுவது வாயுவாய்வு மூலத்திபடல
முதலியவற்றின்) மேல் = அத்தவசெனெ முருகின் மீது அருமேறல்
லா முதித்தி முணர்ந்து காண்னே.

அந்த மேலத்தவசவு மூலத்தவசவு அருவென்பது வருகின்ற;
உருவில் உருகின், உருமேறென்று பெருகின் என்பதொன்று இவையெல்லாம்
முதித்திமென்று கூட்டுக. (௨௫)

திருந்தாந்தமுன்னாகச் செவ்வெருததியம் பண்ணுமுறைமை
யதிகென்றார்.

மண்ணிலிந்தகடா தியெல்லாம் வருவது குலாலகுலே
யெண்ணியவுருவமெல்லாமியற்று வனிசன்று நாம்
கண்ணுகாரியங்கொல்லாங்காரணமதனிற்காண்பன்
பண்ணுவதெங்கே நின்றுகொன்றிடிந்தபகரக்கேணி.

(இ-ள்). மண்ணின் = மிருத்திபெட்டத்தினையும்; கடா தியெல்லாம்
= கும்பகலச முதலிய காரியங்கொல்லாம்; குலாலகுலே வருவது =

குலவெல்லாம் மியற்றுவது = நினைத்தகாரியங்கொல்லாம் திருமிப்பன்;
(முத்தகாரணமின்றி முடிபட்டதெனினில், சுர்வசாமர்த்திய மிருத்தா
லுமது கூடாது, பின் எப்படி யென்னில்) எண்ணுகாரியங்கொல்லாம்
காரணமதனிற்காண்பன் = நினைத்த காரியங்க கொல்லாம் முத்தகாரண
மாதிய மாயையினின்று இண்டாக்குவன்; (குலாலையுமி யாதாரமாத
நின்று கடா திகாரியம் பண்ணக்கண்டோமே (நசுவித்தென்கே நின்று
பண்ணுவ தென்றிடி); பகரக்கேணி = சொல்லுவாம் = ஈகேள். (௨௬)

காத்தா நிற்கும் நிலையை நிர்வசனிகென்றார்.

நிலையுவுலகம்போலத்தெரிப்பரித்தனானிற்கும்
கோலமுமநிலாவாயி னுங்குறக்கேணி
ஞாலமுநிலையுந்தனானிறுத்திப்பின்குறப்பண்ணும்
காலமேபோலக்கொண்ணி லையெல்லாவுட்கண்ணே.

(இ-ள்). சிலிமா வுலகம்போலத்தெரிப்பரிது = பரமேசுவரன்
உடைய சரித்திரம் உலகத்தின்கண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களுக்குப்போ

லச் சொல்லுது அல்ல; அமுர்த்தமாகையால், அதற்குவிடக் கொ
லமுமநிலாவாயி னுங்குறக்கேணி, இந்தப்பரமேசுவரன் சகலவித்தி
தகததத்தி லுணுந்ததையும் காண்பாரில்லை (ஸ்வரூபலக்ஷணம் தாரமென்
பது சொல்லவேண்டுமோ) இவ்வுருக்கேணி = அப்படியிருந்தாலுந்
சொல்லுகிறோம் ஈ கேள்; காலமேழிணையுந் தந்து நிறுத்திப் பின்னாகும்
பண்ணும் காலமேபோல = இவ்வுருக்கேணி சகலபிரபஞ்சத்தையும் தோற்று
வித்து நிற்பித்துப்போக்கும்; அமுர்த்தமாய், அப்பிரத்தியக்ஷமாய், நிர்
தாரமாய் இருக்கும் காலமேபோல; கட்டவுட்கண்ணே = காரியம்பண்ணும்
நிலையிட்டுநிலே; நிலையெல்லாம் கொண்ணி = நிராதாரமாய் நின்றன்முறை
மையுந், சங்கற்பமுத்திர சன்னிதானத்தாற் கித்தியம் திகழ்தன்
முறைமையுந் காண்பாயாக.

அப்போ காலத்துக்குப்போற் புத்திமந்திரத்திருத்துவம் பொருந்து
வதின்றெனின், அப்படிச் சொல்லவேண்டாம். காலமென்பது அமுர்த்த
மாய் ஸ்வதேகத் தசைவுபண்ணும் ஆன்மாவைப்போலவென்று பேரறிப்
பது. (௨௭)

செவ்வகற்பத்தானமையெயில் விகாரமாய்ச் செவ்வுக்கு
விகாரமின்றிப் பிரபஞ்சந்தோற்று
முறைமையை விரிக்கின்

தற்றதாற்பொருளுஞ்சொல்லும் கருத்திலிலடங்கித்தோன்று
பெற்றியுஞ்சாக்கிரா தியுமிரிநிற்பிறாவிதாடுக்க
முற்றதும்போலவெல்லாவுலகமுமுதித்தொடுங்கப்
பற்றொடுபற்றினின்றுநின்றனன்பரனுமன்றே.

(இ-ள்). தற்றதாற்பொருளுஞ் சொல்லும் கருத்திலிலடங்கித்தோன்
தும் பெற்றியும் = முன் புத்தித்துப் பழைய சாத்திரச்சொல்லுபூதி பொ
ருளனுபூதிகள் புத்தியிற் சூட்டிய வாசனையொடுங்கிக் (கண்ணெழுத்தி
யையு முதலிப காரணத்தினுந் திரும்ப அந்த வாசனை இளம்பி மதியி
னினையு வருவிக்க நினைத்த வருவிர்த்துணைவி மனத்திலிச்சேரிக் குக்ரு
மை வாக்கிற் சொல்லுமுற்ற மதிமணிவிளக்கின் மலர்ந்த செந்தி
பிற் சொல்லுபூதி பொருளனுபூதிகள்.) பின்னோறுமுறையுமுற்போல;
சாக்கிராதி = சாக்கிரமுதலிய அவதந்தை களைந்தும்; உ நினைப்போருந்
டுக்க முற்றதும்போல = அருவாதி நிமித்தகரணிய வா மாறிப் பொருந்
திய கருவிகளிற் தமோருணங் இளம்பிக் இளம்பி மென் மென் னோ
லிட மேலிடச் சத்துவகுணஞ் சந்தே செந்தி மனசு

குன்றில் குன்றுவா முறைமையிற் றேற்றித் திரு பத் தருகுண சத்
துவ குணங்கட் தேறுதல் குறைதல் மா வா மறைந்தும் போல;
பரனும் = செனும்; செல்லாவுலகமு முறித் தொடுங்கச் சகடு காரியப் பிர
பஞ்சமுற்றும் மாயையிற் றேற்றியழியு; நந்தப் பிரபஞ்சத் தோடு
அன்றே = அநாதையே; பத்ருடுபற்றினின்றி = தன்னு சத்தியாகிய சொ
ருப கரணத்தினது சங்கற்பத் தொழிலாப சன்னிதிச்சொருப சம்
பந்தியாய்; (கடத்தொடு தொட்டுக் கொடுக்கிற பிடித்த தண்ட சக்கிராதி
கடத்தின தகைதற் றெழிற் சம்பந்திபோற் சம்பந்தியன்றி); நின்ற
னன் = வியாபித்திருப்பன். (௩௧)

சித்துக்கும் அசித்துக்கும் தோற்ற மொடுக்கஞ் சாத்திரஞ் சொல்லு
மாதலான் மாயையிற் றேற்ற மொடுக்க முயிர்க்கு மதிக்கப்
படாது சித்துக்குச் சடத்தன்மை ஒருமாதலாலே பாரிசேடத்
தாற் சிவனிடத்திற் செப்பவேண்டும்; சிவனிடத் தொடுக்கினால்
முத்திபிடைந்த போகாபற் றிரும்பச் சித்துதிப்ப தேதென்ற
சங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

உயிரவையொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதென ரன்பாலென்னிற்
வசன்குறுமலத்தினுஞ் சிதைந்ததேதென்னிற் சித்தத்
தயர்வொழிகாரியங்கள யுங்காரணங்கிடக்கும்
பயிற்றுக்காரியம்பின்பன்னுபொற்பன்னுமீசன்.

(இ-ள்). உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதென ரன்பாலென்
னில் = சிவனிடத்திற் சித்துக்குத்தோற்ற மொடுக்கம் (பிரமத்தில்
நாராயணப் பிரகிருதியிற் பரிணத வேதாந்தி பாஞ்சராத்திரிபோலச்
சித்தாந்திகள் செப்பார்கள், பின்னெப்படி?) செயிருமலத்தினுஞ்
= ஆன்மாக்களுக்குத் தோற்றமொடுக்கம் மாயையிற் கலாதிதத்துவங்க
டோற்றி யொடுங்கிக் கட்டவிட மோகமுற்ற மல மொருபிரதேசத்தின்
நீங்க மறைக்க, அந்நால் ஞானக்கிரியைகள் விளங்க மறைய உபசரிக்
கப்படும் விகாரயின்றி ஞானக்கிரியை கட்டுக்கலையினால் விளங்குதல்,
மலத்தினுஞ் மறைதல், சித்துக்குச் சென்னமரணம், சிவன் நிமித்தனா
தலால், அரன்பு லென்றுபசரிக் கப்பட்டது, சடத்துக்குச் சிவசங்கற்
பத்தால் விகாரமறி த்தன்னு கரணரூபத்திற் காரியரூபமுறைதல். கார
ணரூபமறையக் காரியரூபம் விளங்குதல் கரசமுற்பத்தி; சிதைந்ததே
தென்னில் = ஆன்மாதலைய மலங்களிருக்கிச் சங்கரிக்கப்பட்ட தேதே

வில்; சித்தத்தயர்வொழி = மனசில் மயக்கத்தைவிடு; காரியங்களழியும்
= காரியப்பொருளு டெங்கும்; காரணங் கிடக்கும் = அந்நனை கிமித்த
மென்கின்ற கரணத்திரய மிருக்கும்; (அதனால் புக, காரியங்கள்
பண்டுபோற் பண மீசன் = சிவனிடத்திகாரணனாய் நின்று போசக
போக்கியங்களாக டுபுகிய காரியப்பொருள்களை முந்திய சிருட்டி
யிற் போல முதற்கு யனத்தினின்று அனைக்காரணத்தினாற் றேற்று
விப்பன். (௩௨)

சிவன்குருதிய நிருத்தாஞ்ஞவம் விகாரியல்லனென்று

எனப்புகின்றார்.

தோற்றுவித்தனித்துப்பின்னுந் துடைத்தருடொழில்கண்முன்
போற்றவேயுடைய னீசன்புகுந்ததுவிகாரமென்னிற் [அம்
சாற்றியகதிதொன்றிற் கத்தாமரையுலருங்கா தம்
காற்றிடுங்கனலை நீருங்கரந் திடுங்காசினித்தே

(இ-ள்). தோற்றுவித் தனித் துடைத்தருடொழிற் சொயின்
கள் முன்னும் = சிருட்டி திதி சங்கரமென்கின்ற முன்னு கிருத்தியங்க
ளையும், (சொல்லாமற் சித்திக்கும் திரோபாவானு, கிரகமென்கின்ற விர
ண்டிருத்தியங்களையும்); ஈசன் = சிவன்; போற்றவேயுடையன் = பண்
னுதற்குரியன்; புகுந்தது விகாரமென்னில் = னாலாதிக்குப்பொருள்
முன்னிருந்த முறைமைவிட்டு வேறொரு முறைமை யாகுதலாகிய
விகாரிவந்ததென்னில்;

(அஃதில்லை) சாற்றிய சதிரோ லிற்சத்தாமரையுலரும் காந்தந்
காற்றிடுங்கனலை நீருங் கரந்திடுங் காசினிக்கே = உலகத்தின்கண்ணே
காரணமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சூரியன்முன்னு முறைமையி னிற்கக்
கமல மலரும், சூரியகாந்தக் கல்லுத்தானும் அசைவற்றிருந்து அக்கினி
யெக்கக்கும், காசினிக்கேயென வினாமெடுத்துப் பூயிக்குள்ளே நீருஞ்
சுவையும்;

நீர்சொன்ன துமக்குத் திருட்டாந்தமன்று, சூரியனுக்குக் கமலமல
ரக்க, வது, காந்தந்கனலைக் கக்கக் கடவது, நீர் நிலத்திலே சுவரக்கட
வது என்னுஞ் சங்கற்பயில்லை; காரியம் நிகழ்க்கண்டோம்; துதலொண்டு
பூதங் சர்த்தா, பிரகிருதிசர்த்தா, கன்மங் சர்த்தா, காலங் சர்த்தா என்
கின்ற நூதங்கள் வந்துலாவப் புத்திமான கர்த்தா என்பது யாய்
யாய்த் தாரம்போயிற்று; சூரியம் நீர்சொல்லியது; சூரியனுக்குக் கமல
சங்கற்பத் துவாரத்தினுற் கமலவிகாசதி சங்கற்ப காரியமாமென்று
காணுதலால்) வேறு மாறில்லை.

(இன்). உரைத்த வித்தொழிஸ்கன் முன்றும் முலுருக்குலகமேத
 =கருட்டி திதி சங்காரமென்கிற கிர்த்திய மூன்றும் பிரிவிண்ணகா
 லாக்கினி ருத்திர விவரங்களுக்குலகஞ்சொலு; வலாத் தெ வலுக்கே
 யாக்விதவத்த திங்கெண்டை யென்னில் = குணமத்தி நினைவாயும்,
 பிரதி தியக்திர நிலையாராயும், இராகாந்த தியாராயும் இ
 னிகண்டமுர்த்தி யொருவருக்கி நிமித்தத்துக்கொல்லிய ததென்
 னில்; (முறைமைபிற சொல்லவாரம்);

பிரதம பாகெருண்டி காலத்திற் பரவியன் சுத்தமாயையி லின் னும், பொருட் பிபஞ்சுச் சொற் பிரபஞ்சமுமாயிருக்கும் சுத்ததந்தவ மஞ்சையுஞ் சுத்ததந்தவ வாலிசுக்குச் சிருண்டித் தந்த புருஷன் குக்குமதேகங்கள் அலதேகங்கள் போகியப்பெருஞ்சு கிலைவனைப் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப்பெருத்திற் சுத்ததந்தவ வகத்தா த்தவ வாலிசொல்லாக்கும் வேதவைய நாதவைய பரதேகங்களைச் சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்தி யந்தப் பரதேகத்துக்குள் விருக்கும் பிரணைகலாபஞ்சக ருபமாவியவெத்தவ மஞ்சையிருக்கும் பண்ணி ட்ஊத்து, மகாப்பிரளயத்தின் முற்றமவந்ததந்தவஞ் சுவதேகாதினை யுஞ் சங்கரிப்பர்;

பின்னந்த மகாபிரகாண்டி காலத்தி லுத்தமாயையி லின்னும் புயனச்சுத் ததயுஞ் குக்குமதேகங்களைத்தாயும் இருவகையா யிருக்கின்ற சலாதிபுருஷியந்த தந்தவங்களையும் அலசரிவர்களையும் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திற் சுத்ததந்தவ வாலிசொல்லாக்கும் வேதவைய நாதவைய பரதேகங்களைச் சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்தி யந்தப் பரதேகத்துக்குள் விருக்கும் பிரணைகலாபஞ்சக ருபமாவியவெத்தவ மஞ்சையிருக்கும் பண்ணி ட்ஊத்து, மகாப்பிரளயத்தின் முற்றமவந்ததந்தவஞ் சுவதேகாதினை யுஞ் சங்கரிப்பர்;

மத்தியம சிருண்டிகாலத்தில் ப்ரிமத் ப்ரிகண்ட ருத்திரரோடு பிபஞ்சுதியி ன்னும் புயனாசகரோத் தமாத்திரமா யிருக்கின்ற குணதி பிருதி வியந்த தந்தவங்களைப் பெறுவாகப் பண்ணிப் போகியப் பொருஞ்சு னாத் அலதேகங்களைப் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திற் சுத்ததந்தவ மத்தியமப் பிரளயத்தில் முற்றமவந்ததந்தவஞ் சங்கரிப்பர்;

அவாதேவலாத் குணநியர்களை யிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களும் பிரமாண்டத்துணை யாகளாயிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களும் குணதி பிருதியந்தபுருஷினிற் றாலதேகங்களையும் போகியப்பொருஞ்சு கிலைவனையும் பொதுச்சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்திக்காப்பார்கள்; பிரதமப்பிரள யத்தில் ப்ரிகண்டமேவலாத் திருப்புத்தொடக்கிச் சுயர்க்கடரியந் தஞ்சங்கரிக்கும் காலாக்கிரிசுத்திரரே அவாத்தரத்தும் பிரமாண்டத் துட் லேசர் க்களோடு போகியப்பொருஞ்சு கிலைவனைச் சங்கரிப்பர்;

(ஆதல்) புண்ணியன் பரவியான்க்கொகம்பெற்றுப் பரிசுத்தரா ய்ச் சிருத்திரகு முன்சொல்லிய ப்ரிகண்ட பரமேசுவரன்; புருத்தொ கார சுவரணன் லோடு பரவியனிடத்திற் றின்னும் பரவியன்க்கொத்தி குக்கும் பிபஞ்சுதியிற் றுயிருத்தியதி லுத்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே (அவதேவதற் கர்த்தா);

வினாக்கி லத்தோன் மாலமேவலான் மேவினோர்க்குக் காலாக் கிரிசுத்திரரோடு பிரமவிஷ்ணுக்களியற்றுதற் கர்த்தாக்கள்; (ஆதலால், அவரொருவருஞ் செயாகவைத்தவ, அவவன்றிப்) புண்ணியன் ப்ரிமத நந்தேசுவரன்க் கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சுவனாயிருக்கும் பிர மாண்டத்துட் டுவதோகல்கலாச மேரு சிகர நிலையாகிய ப்ரிகண்ட பரமேசுவரன்; புருத்தொகார சத்தி நண்ணலாலே ப்ரிமதநக் தேசு ரிடத்தி, வின்னும் மந்தேசுவரன்க் கொத்திருக்கும் பிரமாண்டத்துட் பிரமவிஷ்ணு முத்தேசுவரன்க்கு ல்க்கிரகான்க் கிரகம்பண்ணுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே (அவதேவதற் கர்த்தா);

வினாக்கி லத்தோன் மாலமேவலான் மேவினோர்க்குப் பிரமாண்டத்துள் நிலையாகிய காலாக்கிரிசுத்திரரோடு கூடியிருக்கும் பிரம விஷ்ணுக்களியற்றுதற் கர்த்தாக்கள்;

(அவவன்றிப்) புண்ணியன் பரவியான்க் கிரகம் பெற்றுப் பரி சுத்தராய்ச் சுவனாயிருக்கும் ஈசுவரததவ நிலையாகிய ப்ரிகண்ட பரமேசுவரன்; புருத்தொகார சத்தி நண்ணலாலே பரவியனிடத்தி லின்னும் பரவியன்க் கொத்திருக்கு மந்தேசுவரோடு கூடிய மாயாகாரிய சிருட்டியாதி கிருத்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே, அவர் சுவயமாயும் குணநிலைய பிரமாண்ட நிலைய ப்ரிகண்டத் துவாரத்தினு லேயு மேவுதற் கர்த்தா;

வினாக்கமலத் தோன் மாலமேவலான் மேவினோர்க்குக் குணத் துள் பிரமாண்டத்து னிருவகைப் பிரம விஷ்ணுக்கரு மியற்றுதற் கர்த் தாக்கள்; இப்படி ப்ரிகண்டத்திரயன்க் பிரோகம், காலாக்கிரிசுத்திர ரோடு பிரம விஷ்ணு சதுட்டயம் பிரோய மெனவறிக; பரவியனே ஆதற்கர்த்தா; அனந்தேசுவரனோடு கூட முண்டத்திரயம், பிரம விஷ்ணு சதுஷ்டயமெல்லா மியற்றுதற் கர்த்தாவாயிருக்கும். (கூ)

ஆகையால் மகாப்பிரளயத்திற் பரவியொன்றுமே டதிக்குக்குட் பரிசேஷிக்குமென்று படிக்கின்றார்.

இதுதியாங்காலந்தன்னிலொருவனேயிருந்தும் முறுதியினின்றொன்னிலி லுத்திரானுண்டா த் தாமறுதியிலரனேயெல்லாமழித்தலாலவனுனின் னும் பெறுதுநாமாக்கிரகாக்கம்பேரதிசுரணத்தாலே

(இன்). இதுதியான் கிரிஸ்தன்னில்க்கிரகப் பிரளயத்தில்; ஒரு வனே பரவியொருவனே; (பதிகளிற் பரிசேஷித்து நித்பர்) இருவருந்

தம் முடியின்னா நென்னில்=(பிரம விஷ்ணுக்களிர வரும், தாமெ
ன்பது பவுராணிகுதப்பழக்கத்திற் படித்தது, விவரணையுத்திற்
அகந்தாதி) அந்நாதி கந்தாக்க ளையருந் தமது கித்தியுக்களே, அருந்
தார்களாலில்; இது தாருண்டாசாதாம்-மகாப்பி-ளயம் வாராதாரு
மாதலால்; அதுதியில்-அத்திதி காலமுடிவில்; அரடு-பாஸிலே;
எல்லா மதித்தலால்-வெதத்துவ குதப் பிருதிவி; தத்துவ பரியந்தம்
பிரபஞ்சமுதறுஞ் சங்கரிப்பித்துச் சங்கரித்தலால்; அவனால்-அந்தப்
பாஸிலே;

பேரதி கரணத்தாலே "அதபத்யுரதிட்டாநம்" என்று ஸ்ரீமன்
மதங் கருகமவசனத்தால் தாதான் மியத்தினுற் பரிசுக்குப்பெரிதா
மிகுப்பாருஞ் சத்திகரணத்தினாலே தானே;

(திரும்ப வெடுத்துக் கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே (பேரதிகரண
த்தினின்றுமெனவேற்றுமைமாதாக) 'நித்தியாதிஷ்டேய' பிணி' என்று
பவுஷ்கர வசனத்தினுற் பரிக்கிரக சத்தியாதலா லந்தப் பரிசுறுக்குப்
பெரிதாமிகுப்பாருஞ் சத்தமாயையி னின்று விவதத்துவ மஞ்சுக்கும்;
இன்றும்=இனிமேலும்; ஆக்க நோக்கம் பெறுதும்=செருட்டி நிதிக்களைக்
காண்போம்;

திரும்ப எடுத்துக் கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே=பரிக்கிரகசத்
திவினால் அந்தப் பரிசுறுக்குப் பெரிதாமிகுப்பாரு மியந்துதற் கத்தா
வாகும் அகந்தேசரானுலேதான்;

(திரும்பவெடுத்துக் கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே=தாதான்மியத்
தின லந்து வந்தேசரானுக்குப் பெரிதாமிகுப்பாரு மந்தவநந்தே சத்
சத்தி கரணத்தினாலேதான்;

(திரும்பவெடுத்துக் கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே=(பேரதிகரணத்
தினின்மென வேற்றுமை மாதாக) பரிக்கிரகசத்திவினால் அந்தவநந்
தேசரானுக்குப் பெரிதாமிகுப்பாரு அசத்தமாயையினின்றுதானே கால
தத்துவமாதியாய்ப் பிருதிவி தத்துவ மந்தமாருத் தத்துவங்களுக்கு
இன்றும்; ஆக்கநோக்கம் பெறுதும்=திரும்பச் செருட்டி நிதிக்களைக்
காண்போம்.

இதனாலும் கந்தாச்சரீரியல்லென்பது சொல்லப்பட்டு, சில வாதி
கள் சரீரியல்லாத கந்தாதிக்குக் காரியகர்த்திருக்குவங் கூடா
தென்ற சொல்லுவார்கள்; அஃதெப்படியென்று வினாவ உத
முடைகின்றார்.

அருவமோருபாருபாயானதேவன்வின்ற
வுருவமோவுனாகுங்கர்த்தா வுடிவெனக்குணர்த்திங்கென்னி

லருவமுழு வாரூபமானதுமன்றிநின்ற
வுருவமுழுதுஞ்சொன்னவொருவனுக்குளதாமே.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள்; வினாவின் சேஷன் கந்த இவை:—கர்த்
தாசரீரியோ, அந்நியசரீரியோ, அன்திச்சரீரியசரீரியோ, அன்திச்சரீரி
யசரீரியல்லாதவுனே, இந்த கர்த்துபகூத்துள் சரீரியசரீரியல்லாதவ
னுதற் சூனியப்பொருளாய்ப் போவன், சரீரியசரீரியாகில், விருத்ததன்
மம் இரண்டிக்கு மீதமும் உண்ணும்போல ஒருபொருளினிரா; அப்படி
யிருக்குமானால் சரீரிக்கு அசரீரிக்குச் சொல்லப்போகிற குற்றஞ்
சொல்லாமற் போவதும்.

சரீரியுமாம் அசரீரியுமாம் சரீரியசரீரியுமாம் என்று நாம் சொன்
னோம்; சரீரியசரீரியாகிற் சரீரிக்கும் அசரீரிக்குச் சொல்லுங்
குற்றம் ஒருமென்றது ஏதென்று குருவினுவச் சேஷன் கூறுகின்ற
தற்குக் கூறுகின்றார்.

நண்ணிடுமுருவமென்னினமக்குளவுருவம்போலப்
பண்ணிடவொருவன்வேண்டுமிச்சையேற்பலருமிச்சை
கண்ணியவுருவங்கொள்ளோம்பாம்பெருங்கடவுடானு
மெண்ணியயோகர்த்தித்தர்போலுருவிசைப்பன்கானே.

(இ-ள்). நண்ணிடு முருவமென்னில்=கந்தாவைச்சரீரம் வந்து
ருந்துமென்னில்; நமக்குள வுருவம்போல=நம்போல்வர்க்குள்ள
கர்த்துக்குப்போல; பண்ணிடவொருவன் வேண்டும்=செருட்டிக்க வே
றாக் கந்தா விரும்பப்படுவன்;

(அப்படியாதி லவனுக்கும் வேறொருகர்த்தா வேண்டுமென்று அந்
ஸ்தை வரும்) இச்சையேல்=தமது சக்தப்பத்தாற் தமக்குச் சரீரத்
தைப் பண்ணிக்கொள்வாரென்று நீர் படித்துப் பேசில், தாம்சரீரியாயி
ருந்து தமக்குச் சரீரத்தைப்பண்ணிக் கொண்டாரோ, இன்னி யசரீரி
யாயிருந்து பண்ணிக்கொண்டாரோ, சரீரியாயிருந்து தம் தந்தச் சரீர
த்தைச் செருட்டித்தாரானால், அந்தச் சரீரத்தையுஞ் சரீரியாயிருந்து செரு
ட்டிக் வருமென் தனவஸ்தை வரும்; அசரீரியாயிருந்து சக்தி பத்தாற்
தமது சரீரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டாரெனின், அப்படிச் சக்தப்பத்
தாத் சரீரப்பிரபஞ்சத்தையும் பரிசுறுவென்று சரீரகற்பனே நிஷ்ப
ஸ்தாம்; அப்படி யாகிலும்,

பலருமிச்சை (நாமெல்லாரும் நமது சங்கற்பத்தி, நமக்கு வேண்டிய சரீரங்களைப் பண்ணிக் கொள்வோம், அப்படி நிச்சாலவேண்டியதல்ல) யாம் = நாமெல்லாரும்; கண்ணிய வருவன்கொள்ளோம் = கருதிய நிவ்விய சரீரங்களை மலாதி தகைந்த சாமர்த்தியர்களால் பண்ணிப்பொருத்தி கொள்ளமாட்டோம்; பெருந்தொடரணம் = பரமகர்த்தாத்தானும்; எண்ணிய யோகி, சித்தர்போலு விசைப்பன்களோ = எண்ணிக்கையாயிருக்கின்ற யோகர்கள் சித்தர்கள்போல வேண்டிய சரீரங்களை பெடுப்பன். (கக)

நீர் சொல்லிய திட்டாந்தஞ்செப்ப மன்மேனின்
செப்புநெருள்.

வித்தகயோகர் சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமாபோ,
ஐத்தமன்கொள்வனென்னினவர்களுலொருவனாவ
வத்தகையவர்களுல்லாமாக்குவதருளாலாய்வு
வைத்ததுமாயையென்னில்வா. வெவ்லாமாயையாமே

○ (இன்). வித்தகயோகர் சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமாபோஐத் தமன் கொள்வனென்னில்; அவர்களிலொருவனாவன் = அந்த வித்தக யோகர் சித்தர்களுக்குள்ளே யொருவனாவன்; (ஆனாலே? அவர்கள் பிராகாயிய சித்தியிலுலே ஸங்களுக்குச் செயற்கையாயிய நிவ்விய சரீரங்களை பெடுத்துவிடுவார்கள், தங்களிச்சையினுற் செயற்கையா கிய சரீரங்களைவிட்டு இயற்கையாயிய நிவ்விய சரீரங்களை பெடுக்கமா டார்கள்); அத்தகையவர்க ளெல்லா மாக்குவதருளா லாய்வு வைத்தது மாயையென்னில்; (அதுவன்றிய மவர்கள்) ஓங்கே = அவ்விடத்து அத்தகையெல்லாம் = பிராகாயிய சித்தியிலு லெடுக்குஞ் சரீரங்க ளைத் தது முபாதான காரணமின்றி யுண்டாகாதென்ன; அருளால் = விவா குளுயினால்; (காரியத்து வாரத்தினால்); மாயைவைத்த தென்னில் = மாயை யுண்டாக்கிக் கொடுத்ததென் னத்தரஞ் சொல்லில் (அத்தருட் டாந்தம்போலச் செவனுக்கும்) வடிவெவ்லாமாயையாமே = சரீரமுற்று மாயாமயமாமே. (கஃ)

ஏகதேசவுவமையில்முந்துவமைக்குள்ள உரை
யுரைக்கப்பட்டதென் னுரைக்கின்றார்.

மாயைதான்மலந்தைபிபிவருவதோர்வடிவமாகு
மாயவாணவமகனறவறிபொடுதொழிலையார்க்கு

நாயகம் ஸ்ரீலாஞானத்தொழின்முதனண்ணலாலே
காயமே மாயையன்றுகாண்பதுசத்திதன்னால்.

(இன்). மாயைதான்; மலந்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவமாகும் = ஆணவமலமித்தமாக வாராநின்றிருக்கும் அலகுக்கும்சரீரமாகும்; (அதுக்காக?) ஆவாணவம் = அந்த ஆணவமல்லம்; (ஆன்மாக்குக்கு) அகன்ற வறிவொ தொழிலையார்க்கும் = சிவனுக்குப்போல விரிந்தசர் வஞ்ஞத்தவஞ் சுவகர்த்திருத்தவ நிமன்னின்ற சிவத்துவமாகியபேரறி வைக்கட்டும்; (அதுலந்திவான்மாக்களுக்கு மல பரிபாகம் வரும் பொருட்டுப் போகம்பிசுக்கச்சித்தற்றி வுண்டாகச் சிவனுனால் மாயை அல குக்கும் சரீரமாம்). நாயகன் = சிவன்; ஸ்ரீலா ஞானத்தொழில் முதல் நண்ணலாலே = சர்வஞ்ஞத்தவ சர்வகர்த்திருத்தவருப சிவத்து வத்தில் நின்று நிமித்தமணி விளங்குஞ் சகல ஞானக்கிரியாநுக் கிர சங்களைப்பொருந்தலாலே; காயமே மாயையன்று = அவனுக்குச் சரீ ரம் மாயோற்பன்மன்று.

அதற்கு நிமித்தமாகு மலமில்லாமையால், மலமில்லாமலிருக்கவும் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரன் முதலோர்க்கு மாயாசரீரம் வருவானே னென? மலவாசனையால், அதிகாரகாரணமாய் ஸ்ரீமதநந்தாதிகட்டு மகாமாயா சரீரம்போல மாயாசரீரம் அநிசத்தமாய் வரும்.

(சிவனுக்கு மலவாசனேற்பன்ன வதிகர மலமில்லாத படியால்) நாயமே மாயையன்று; அப்போது நீர் அவனுக்குச் சொன்ன வடி வு? சொல்லுவாம்; காண்பது சத்திதன்னால் = சிவனு சமவேத சத்தியிலே யவனுக்கு வடிவுண்டாக்கப்படும். (கக)

அப்போது பரிணாம தேரடிம் வருமென்று

சொல்லப் பரிசுரிக்கின்றார்.

சத்தியேவடிவென்று இந்தரன்பரிணாமமாகு

மோவழியும்த்தாலின்பலனருவேயென்னி

லத்துவாமார்க்கத்துள்ளாளின்விவனருளமுதிரைப்

புத்திதானுடையபோலவிருத்தபுகலக்கேணி.

(இன்). சத்தியே வடிவென்றுதான் தான் = சிவனுக்குச் சத்தியே சரீரென்று சொன்னவரு அகண்ட முத்தியாகச் சொல்லலாம்; (உண்டிதமுத்தியாகச் சொல்லில்) பரிணாமமாகும் = திரிவதாகும்; (அது) சித்தமோவழியும் = சித்தமென்றதபோய் அசித்தியமாகும்;

(மாயை லாதி காரியமாவது போல பக தேசத்திற்
யாமென்னில், மாயைபோற் சடமாம்); அத்தால்=அ
தலால்; நின்மல னருபெ யென்னில்=நீர் சொன்ன வுருவமன்
சொன்னவருவே யென்னில்; அத்துவம் மார்க்கத் துள்ளாவது=
நிவன் சடத்துவா மார்க்கத்தரு வுருவாரிசுக்கும்
லன்; (ஆவனென்னில்) இவனருவம்கென்ப பத்திற் சடையை போல
யிருத்தல்; புகலச்சேலி= (மாதுபடுமென்பது சொல்ல) நீ கேள்(சஉ)

மாதுபடுதலை வணிகனைக்கென்றார்.

உலவினிப்பதார்த்தமெல்லாமுருமமோடருயிமேலி
நிலவிடுமொன்றோன்றாகாநின்றவநிலைமையோபால்
வலநிலாவலிவன்றானுமருவமேயென்னிலாய்ந்து
குலவியபதார்த்தத்தொன்றாகவென்றிருத்திடாயே.

(இ-ள்). உலவினிப்பதார்த்தமெல்லாம் உருவமோடருயிமேலி நில
வியம்=மாயை முருவிய வுருவமும், புது முருவிய வுருவமாயி நிற்
கும்; ஒன்றொன்றாக நின்ற வநிலையேபோல=அருவருவாகாது, உரு
வருவாகாது நிற்கும்; (அந்த முருவமைபோல) அலவிலாவலிவன் குரு
மருவமேயென்னில்=ஒப்பற்ற ஞானமுடைய வெருமுருவியல்பாப்பொ
ருளென்று சொல்லில்; ஆய்ந்து குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க்
வன்=விசாரித்தக் கொண்டிடப்பட்ட மராமாயா மாயாகாரியப்பொ
துன்றானொன்றும் அப்பொருள்களோடு சலப்பிலான் கலப்பன்; குரு
திட்டாயே=விசாரித்துப்பார்.

மத்தரு சடவருப் போலன்றென்று தாற்பரியம்.

சாங்கரியமுண்டென் அனாக்க விஸ்வயென்னும் பிரதாரந்

தாத்திருவன்டென்று முரைக்கென்றார்.

பந்தமும்விடுமாய் பதபதார்த்தங்களல்லா
னந்தமும்மாயிலல்லானைப்பிலமுருவாலே
யொத்ததநானின்னென்னுமின்னதரயின்னதாநி
வந்நிடானென்றுஞ்சொல்லவழக்கொடுமாற்றமின்றே.

(இ-ள்). பந்தமும் விடுமாய் பதபதார்த்தங் களல்லான்=மோக்
கும்போதகமு மாயிருக்கு மாயாமகாமாயா காரியமாயி சொற்பொ
ருளாகும் பொருள்க ளல்லான்; அந்தமே மாதியில்லான்=நித்தியன்;
அன்பிலன்=வியாபகன்; (ஆதலாலே) எந்தைதான்=எமது சடாய்

தான்; இன்னென்றும்=இக்குதியுடைய வென்றும்; இன்னதாம்=
இப்படியாவதென்று ஈட்டி யறியப்படும் பொருளா மென்றும்; இன்ன
நாவி வந்திடான்=வியாபகத்தால் எல்லாக் தானதுவா யிருத்தலால்;
இப்பொருளாய் வாரானென்றரு சொல்ல; வழக்கொடுமாற்ற மின்றே;
=சங்க யுத்தங்களில்லை; (அனமா குதமங்களில்லை யென்றுமாம்.)

மென்னைத்தொகோதுக் கூறுகென்றார்.

குறித்ததென்றாமாட்டாத்துறைவிலகுதலானு
நெறிப்படந்தைந்தனானத்தொழிவடைநிலைமையாலும்
வெறுப்பொடுவிரும்புத்தன்பான்மேவுதலிலாமையாலும்
நிறுத்திடுகின்றதமேனிலிம்மலனருளினாலே.

(இ-ள்). நின்மலன்=விவன்; குறித்ததொன்றாக மாட்டாய் குறை
விலகுதலானு=எவதற் கர்த்தாவா யிருக்கின்ற விவன், இயற்றுகத்
கர்த்தாக்களாயிருந்துபதேச கர்த்தாக்களுக்கு இருட்டிமுருவிய விர்த்திய
கர்த்தாக்களும் யிருக்கின்ற அனா சதாநிவர் அநந்தேசரர் ஸ்ரீகண்
டத்திரயம், பிரமவிஷ்ணு புத்தர் அருகர் கபிலர்களுநர் முதலிய கர்த்
தாக்கள் சரீரங்களைக் காணாததும் பாரம்பரியமாய் மதிட்டித்துத்
தனது கிர்த்தியமாய் முடித்தலால் அந்த நமது சரீமென்று; குறித்த
=சங்கற்பித்த; (சரீரங்களுக்குள் னொரு சரீரமும் நமதல்ல யென்
னங் குறைவின் நினைவாகி நிற்பவ னுதலானும்) நெறிப்பட நினைத்த
தனத் தொழிவடை நிலைமை யானும்=எல்லாமார்க்கத்துஞ்செல்லப்
புரணமாகிய சிந்திரியாச்செய்தி செய்ந்தியுடைய தன்மைய னுதலா
னும்; வெறுப்பொடு விரும்புத் தன்பால் மேவுதலி வாமையானும்=
குறாதது வேஷ விகைவு தன்னிடத் தில்லாமையானும்; அருவினல்=
தன்ன சத்தி சங்கற்பத்தால்; நினைந்தமேனி=சங்கற்பித் த காரியத்திற்
கேற்ற அனா சதாநிவர் முதலோர் திருமேனியை; நிறுத்தமென்=தனது
திருமேனி பாலத் தரிக்கும். (சரு)

இப்படித் குருதேதங்களை அறிந்துகொள் திகைப்பதேசஞ்

செய்யாதிருத்தால், முத்தராவது மின்ன; குரு

சந்தானமுடையவாதென்று கூறுகென்றார்.

ஆரணமாகமங்களருளினாலுருவினொன்றி
காரணனருளாது நிற்க திப்பவளில்லையாரு

நிவன் நிவன்டப்பிடுகாரும் அகந்தேகாசாபிய முத்தியான்மலி
லந்தரான்மாவாத்தி நிகும்ப அந்த அகந்தேகாசாபிய முத்தியா
ன்மாவைப் பிரமாண்டாதிபதியாகும் ஸ்ரீசண்டாசாபிய முத்தியா
ன்மலி லந்தரான்மாவாத்தியத்த ஸ்ரீசண்ட சரீரகேரீயிழ்ந்த சத்
திய காடினிய கண்டிப்புடையதாய்க் கரணகேரீயாசாபிய
யிருந்து பிரம விஷ்ணுமுகேரீயுக்கும், கவேதோபமன்வியப் பிர
யித்திசுட்கும், நிகுஷ்ணுச்சக்ருதியர்க்கும், அலபத்தமுவர் முத
லோர்க்கும், நிக்ரகா ரிக்ரகேரீய்க்குப்பண்ணி விளையாட்டு விளேத்
தப் பின்னகம் பிரதமர்க்கும், அற்புதாற்ப அநியற்புதப் பிர
ஸாதப்பிரதமாயிருந்து சரிக்குஞ் சரித்திரம்முநி லை பவுரணிக
மதம் பாஷிப்பதற்குபக்கமிக்கின்றார். ௦

உலகினையிறந்துகின்றதானுருவென்பதோரா
ருலகவனுருயிற்றோன்றியொடுக்கிடுமென்றுமோரா
ருலகினையிறந்துகொடியுலகுமாய்நின்றதோரா
ருலகினிலொருவனென்பருகுவினையுளரா சொல்லாம்.

(இ-ள்). அரணு = ஸ்ரீசண்ட சரீரமாநிக் கண்டிப்புப் பொருத்திய
விவசரீரம்; உலகினே யிறந்துகின்றது = சிவான்ம இத்தியிலிசுதனை
கீர்த்தியங்களை யுடைய தென்பது; ஓரா = விசாரியார், உலகு = பிர
பஞ்சம்; அலனுருயிற் றோன்றி யொடுக்கிடுமென்று மோரா = இத்தி
நிவனான கண்டிப்பில்லாக் கமவேத கித்தத்தி சரீரகேரீயிழ்ந்த வகண்டித்
பரிக்கிரக மாமாயாமாசாத்தி சரீரத்தில் நின்னம் பிறத்திருக்குமி
ன்பதம் விசாரியார்; உலகினையிறந்துகொடியுலகுமாய் நின்றதோரா =
திதலிற் பிரேகாராய்வினாபியாகுப்பது முணரார்; (இப்படி யிருக்
கும்) உருவினே; உணராரெல்லாம் = விவேகத்ததியா கசையரும்; (௦
கண்டருபியாயிருக்கின்ற நிவன் அநிஷ்டாகார ராதலால்) உலகினிலொ
ருவனென்ப = நம்மைப்போலே யொருவனென்று சொல்லுவார்கள். (1)

இதுவுமது.

தேவலொருவனென்பத்திருவுருச்சிவனைத்தேவர்
முயராய்நின்றதோரார்முதலாகுப்பாதிமாத
வதுமுணராராநியநியயற்கறியுமென்னு
மேவுருகியுமேவராதனாகுவிடுமோரார்.

(இ-ள்). திருவுருச்சிவனை = ஸ்ரீசண்டசரீராயிருக்குஞ் சிவனை;
தேவர் முவர்களைச்செலுத்தி அவரவராய்த் தியானம் பண்ணுவது

தென்பதாயார்; முதலாகுப்பாதி = சத்தி சிவா மகம்; மேடுருகினை =
இலங்கத் தம்பாகித்தி; அதனுருகினைவு = சத்தாவருபம்; மற்றதுவெளி: (1)

போகிவாயிருந்துயர்க்குப்போகத்தைப்பிரிதலோரார்
பூவியையோகமுத்தியுதவுதலுமோரார்
வேதியானுற்போற்செய்துவினையினிடலோரா
ருவியாமுடொல்லாமும்பரினொருவனென்பார்.

(இ-ள்). பூவியாய் = தேவி தேவனுயிருந்து; யோவியாய் = தகவி
னுமுத்தியாயிருந்து; வேதியானுற்போல் = கோவியானுற்போல; ஊதி
யா = விசாரியா; மற்றது வெளிப்படை. (௨௦)

இதுவுமது.

ஒன்னொடொன்னொவ்வாவேடமொருவனேதரித்துக்கொண்
நின்றலா லுலகுநீங்குகின்றனென்றுமோரா [௨
சாநியிவ்வேடமெல்லாமருள்புரிதொழிலென்றோரார்
கொன்றதுவினையைக்கொன்றுநின்றவக்குணமென்றோரார்.

(இ-ள்). ஒன்னொடொன் றொவ்வாவேடம் = கொதாது விக்கிரக
பேதமுயுதபேதங்கள்; கொன்றது = தகைமகுலி சுந்தாரம்; வினையைக்
கொன்றது = இருவினையுட் பாவத்தைப் புடிப்பித்து நாய மாக்குவது;
மற்றது வெளிப்படை. (௨௧)

இதுவுமது.

நாயகன்கண்ணயப்பாணயிபுனைப்பவெங்கும்
பாயிருளாவிழாடப்பரிந்துவிடுகின்றித்
தூயநேத்திரத்திலுலேகடொளிகொடுத்தபண்பிற்
தேயமாபொளிகளெல்லாருவிவனுருத்தேசதென்னார்.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள். (௨௨)

இதுவுமது.

கண்ணுதல்யோகிருப்பக்காமனிநீட்டவேட்கைக்
கின்னுதுதேவராதிமெலிந்தமையோரார்மாரு
கொண்ணிவேண்டுகையெவெலிநிதிமெனான்பெரு
பெண்ணினைப்புணர்ந்துயர்க்குப்பெரின்பமளித்ததேரீசார்.
(௨௩)

(இ-ள்). வெளி.

சுத்தாத்தி இருட்டி திருவெள்ளம் போற் பிரகிருத்திற் றவன்
அவாந்தரத்தினியம் பிரமாண்டத்தினிள் அவாந்தர மித்தியை
சாக்ஷாத் விவரித்தியமாசுட்டம், பிரான் தேவமறையினுள் மி
ருக்குக் கித்திய மென்பது வெண்டாம்; அது கித்தியம், சக்ர
வர்த்தியா யிருக்கென பிரமாணக்கு அத்தரங்க விபுத்தியுள் வெ
ண்ட கித்தியம் போலச் சிவனாகு மப்படி யத்தரங்க இருத்தியம்
வெவிரங்க இருத்திய பிரமம். முறைமையிற் சாக்ஷாத் தன்
அம்பிரணச் செவத்தியவர் திருவிருதவரணம் மட்டுமென்ப
அவென்றார்.

படைப்பாதித்தொழிலும்பத்தர்க்குமும்பாவனையுடைய
பிரப்பாகமாதரானோடியையர் அபிச்சிந்திப்பமென்பது
மடைப்பாதுமதுவுருத்தியனித்திரெயியோகும்பாசன். [தே.
அடைப்பாதுத்தொழிலுமெனியுடக்கானோர்சொல்லொலு

(இ-ள்). முறைமையிற் பிரதம மகா கிருஷ்டியில் வென் விவ
தத்துவ பஞ்சக இருட்டிபண்ணிப் பின் வலத்தேகர சரீர சரீரியாய்
அசுத்தமாயையினின்று காலதத்துவ முதற் பிருத்தி தத்துவ மந்த
மாவிய தத்துவ தாத்தவி கங்களை யுண்டாக்கி, யுருத்திரை இரு
யத்தினின்று, விஷ்ணுவையும் பிரமாணவாயும் பகரிசுக்கனி விட்டரு
சூரிய சோமாக்ஷினி வல திடவ நெத்தி தேத்திரங்கனி விட்டும்,
பித்திரைவரையுஞ் சுப்பிரமணியரையும் கண்டத்தினின்று மிருத
யத்தினின்று பிப்படி வாரணத்திற் சொன்னபடி. மற்றமற்ற அங்கங்
களினின்று தேவர்க ளிடுகன் வேதசான்றிகங்கள் மற்ற முள்ள
யுண்டாக்குவர்; எடுகு வாரந்தர இருட்டியில்;

மேனிஅடக்கானே னிருதவாய ஸ்ரீகண்ட சரீரசரீரியாயு
பிரமாண்டமியை ஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாயும் இராதிருந்தால்; படைப்பா
தித்தொழிலும்=மத்தியமப்பிராய முடிவினிற் குணதத்துவமுதற் பிரு
திவி தத்துவம்குருத் தத்துவதாத்தவிக இருட்டிஸ்திசங்காரங்கு
பத்தர்க்குருந் பாவனையும்=திக்ஷாவான்களா கிருக்கும் கிஷ்டகு
ருபதேதி திக் காண்பிக்கும்பிராஸம்ப சாலம்ப விவத்தியானமும்;
தூலம்=நிவாகமோபதேசமும்; இடப்பாகமாதரானோடி யையுடையி
மென்பதும்; அடைப்பாதுமதுவும்=பண்டாக்குவாவும்; முத்தி
யனித்திரெயியோகும்=உபநித்திக் காண்பிக்கும் சாலம்ப பிராஸம்ப
சிவத்தியானமும்; பாசன்அடைப்பாதுத்தொழிலும்=திக்ஷாவயப் பன்
ணவதும்; சொல்லொலுதே=குமென்றையப்படாதே;

சூரியுண்காகிப்புத்திரொன்பதும், சந்திரனை அத்திரிபுத்திரனெ
ன்பதும், இருவினைப் பிரமா முதலோர் புத்திரர்களென்பதும், வேத
சாஸ்திரங்களைப் பிரமா முதலோர் சொன்னதென்பதும் சுப்பிர மண்
ணியன் வித்திரைசுரனினிவர்களை ஸ்ரீகண்ட புத்திரர்க ளென்பதும், இவை
முதல் பஞ்சம், அவாந்தர கிருஷ்டியில் முன் சொல்லியபடி மகா
கிருஷ்டியில் மகேசுவர் புத்திரர்களே; மாந்திரசாத்திரம் சதாசிவ
மாதலால் லௌகிகாதி அபிமார்க்காந்த சாஸ்திரங்கள்சாக்ஷாத் தம்
பிராகாராந்தரத்தினும் வந்தாலும் மாகேசுவர் சாத்திரங்களே. (ருச)

இப்படி முன்ன திருமேனியு முகிக்கப்பட்டதென்

றுணர்த்துகின்றார்.

உருமேனிதரித்துக்கொண்டதென்றலுமுருவிறந்த
வருமேனியதுவுங்கண்டோமருவுருவானபோது
திருமேனியுபயம்பெற்றோஞ்செப்பியமுன்றுநந்தம்
கருமேனிகழிக்கவந்தகருணையின்வடிவுகானே.

(இ-ள்). உருமேனிதரித்துக்கொண்டதென்றதும்=ஸ்ரீகண்ட சுகள
சரீரத்தைத் தன்ன சரீரமாய்ப் பரித்திருக்குமென்று படித்தமாத்திரத்
தில்; (தரிக்கப்படுவது உரு, தரிப்பது அரு என்று இரண்டுபொருள் எத்
த்தித்தலால்) உருவிறந்த அருமேனியதுவுங் கண்டோம்=உருவாதீத
மாய் அருவாயிருக்கும் திட்கள சரீரமதுமித்தத்திர்தோம்; (அருவுமுரு
வுமாயிருக்கு மீசரசரீரமென்று) திருமேனியுபயம் பெற்றோம்=சுகள
நிஷ்கள சரீரமுந்தியானிப்போம்; செப்பிய முன்றுநந்தம் கருமேனி
கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவுகானே=ஆதலும் சலாசலர் சலம்
தும் பரம் சூக்குமம் தூலமென்றும் சாந்தியு முன்று சரீரமும் பர
சரீர சூக்கும சரீரத்தோடுகூடப் பிறிர் மாதிரு சுக்கில சுரோணி
தங்கனினுண்டாய ஸ்தூல சரீர சம்சாரத்தை நீக்கவந்த=வெசத்தி
புடிவாயும், சிவசத்தி அபிவித்தித்தான வடிவாய் மிருக்கின்றது
தானே. (ருடு)

செப்பியது நன்றுதான்; அவ்வளவிலுள்ளில் ஈசானி முன்னி ஆர்த்தி-
வானை முர்த்தி என்னும் பஞ்சசத்தி புறவுரு உடைத்திய், ஆரணி
சுணனி ரோதயித்தி என்னுந்தரிசத்தி துள்ளுரு வுடைத்தா யிருக்
குந் கிரியாசத்தி சரீரப்புறவுருவானித்த சினியாதி யஷ்டத்
திரிம்சத் கலைகளினது பிரவித்தி நிவிர்த்திபிரவித்தி நிவிர்த்தி
கக

வடிவாருக்குத் சகல வுருச்சிரம், சகல நிஷ்கள வுருவுஞ் சிரம் நிஷ்களவருச் சிரஞ் சொருப மென்று முன் சொன்னீர்; திருமப அதுவன்றி முன்னுள் சகல சிரமாத்மிரஞ் சத்தி கலா சாதித்தியத்தினாலே சகலம் மாயா கலாராதித் தியத்தினாலே நிஷ்களமாதலாத், சகல நிஷ்கள மென்று முன் சொன்னீர், திருமப அதுவன்றி யிப்போது ஸ்ரீகண்ட தேவதேவியா யிருக்கின்ற விவருக்கு ஸ்வரூப தடத்தங்களிலே, நிஷ்களம் சகலநிஷ்களம் சகலமாயும் சிரஞ் சொன்னீர்; திருமப அதுவன்றி அத்துவா முர்த்தியாக ஆகமங்கள் சொல்லுவதென்னுசங்கிக் உத்தாஞ்சொல்லுகின்றார்.

அத்துவா முர்த்தியாக வறைகுவ தென்னோ யென்னி வித்தனயநிறைந்தவற்றிநிநிடாநிலைமையா லுஞ் சித்துடனாதித்துக்கெல்லாஞ்சேட்டிதனாகலானும் வைத்ததாம் அதுவாவுமவடிவேனாமறையெல்லாம்.

(இ-ள்). அத்துவாமுர்த்தியாகவறைகுவது; என்னையென்னில் = ஏதென்று நீ யினுவினும்; நித்தனும் நிறைந்தவற்றி நிநிடாநிலைமையா லும் = நித்தியனும் இடைவிடாது வியாபித்யப் பிரிபாதிருத்தலானும்; சித்துடனாதித்துக் கெல்லாஞ்சேட்டிதனாகலானும் = சேதன சடபதார்த்தங்களனைத்திற்கும் பிரேரகாதலானும்; அத்துவாவும் = அதுமாத் கருஞ் சிவனுக்கு; வடிவேனா = சிரமாத்; மறைகள் = வியாகமங்கள்; வைத்ததாம் = சொன்னதாம்.

அப்படி யன்றி ஆண்டாக்களுக்குச் சலையென்னும், அசலையென்னும் முர்த்தி பிராண்டிவிதம்;

அவற்றுள் அசலையாவது முன் பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற ஞானக்கிரியாருப சித்தத்தி முர்த்தி, அது தனது சங்கற்பத்தால் தானைச் சைவின் அசைவினா சடகாரிய நிகழப்பண்ணும்; அதனால் முர்த்தியென்று பசரிக்கப்பட்டது. சலையாவது முன் பிரபஞ்சித் திருக்கின்ற பிரணவகலாஞ்சக ரூபமாய், நித்த துளஞ்சா யிருக்கும் விவத்துவ தாத்துவிக பிரதேக முர்த்தியாயும், ஏழு இருபத்து காலாயிருக்கும் வித்தியாதத்துவ நுண்மத்துவ தாத்துவிக சூக்கும தேக முர்த்தியாயும், பெளவன அலதேக முர்த்தியாயும் இருக்கும் அசலையென்று முன் சொன்ன ஞானக்கிரியா ரூப சித் சத்தி முர்த்தி சங்கற்பத்தால்

அசைந்து சஞ்சரித்துக் காரியப்படும்; அதனால், இவ்வொன்றுமே நிருப சரிதவாஸ்தவ முர்த்தி, காசாணியாயும் காசாணுதி சப்தந்த மாயுங் காணப்படுதலால், அப்படிச் சிவன திரண்டு முர்த்திகளில், அசலையாவது ஞானக் கிறிபாருபகித் சத்தி முர்த்தி அது தனது சங்கற்பத்தால் ஞான சைவின் அசைவினா சடகாரியம் நிகழப்பண்ணும்; அதனால் முர்த்தி யென்று உபசரிக்கப்பட்டது;

சலையாவது சுத்தாத்துவ படிதேகமுர்த்தியாயும், சுத்தா சுத்தாத் துவ சூக்குமதேக முர்த்தியாயும், அசுத்தாத்துவ அலதேக முர்த்தியாயும் இருக்கும்; அசலையென்று முன் சொன்ன ஞானக்கிரியா ரூப சித் சத்திமுர்த்திசங்கற்பத்தால் அசைந்து சஞ்சரித்துக் காரியப்படும், அதனாலும், லிங்கத்திற் கிலாதி சடத்துவ நியாசம்பண்ணுதலானும், வாஸ்தவ பந்த முர்த்தி யல்லா திருந்தாலும், சுப்பித முர்த்தியென் உபசரிக்கப்பட்டது. (இ-ள்)

வாச்சிய மந்திரமும், அந்தச் சத்தி சிர மென்று சாதித்ததனால், சங்கிக் கப்படுவ தன்றென்று வாசகமந்திரத்தை மனசில் வைத்துச் சங்கித் துத்தர முரைக்கின்றார்.

மந்திரமத்துவாவின்மிகுத்தொருவடிவமாகத்

தந்ததென்னா னுக்கென்னிற் சகத்தினுக்குப் பாதானங்கள் விந்துமோவினிமான்முன்னு யிவற்றின்மேலாகிவிந்துச் சிந்தையாரதிதமான விவசத்திரோர்ந்துநிற்கும்.

(இ-ள்). அத்துவாவில் = அத்துவாவாருஞ்; மந்திரம் = மந்திராத் துவா; அனாஞ் = சிவனுக்கு; மிகுத்தொருவடிவமாக = மிகுதியும் ஒப்பற்ற முர்த்தியாக; தந்ததென்னெனில் = சொன்னதென்னு நீ சொல்லில்; சகத்தினுக் குபாதானங்கள் = உலகத்துக்கு முதற்காரணங்கள்; விந்துமோவினிமான்முன்னும் = மகாமாயை, மாயை, பிராகுதியென்று முன்னுவகையாம்; இவற்றில் = இம்முதற்காரண முன்னுள்; விந்து = மகாமாயையானது; சிந்தையாரதிதமான விவசத்திரோர்ந்துநிற்கும் = சித்தத்தை வியாபித்துக் கடந்திருக்கும் விவசத்திரோர்ந்துநிற்கும் பட்டிருக்கும். (இ-ள்)

அதனால் என்னச் சம்பந்தஞ் சாதிக்கின்றார்.

சுத்தமாம் விந்துதன்னிற் றேன்றிய வாதலாலுஞ் சத்திதான் பிரேரித்துப்பின்னுனதிட்டித்துக்கொண்டே

யத்தினுற்புத்திருத்தி யளித்தலாலாகுகென்றே.
வைத்தபுரமந்திரங்கள்வழிவென மறைதனெல்லாம்.

(இ-ள்) சுத்தமாமலிங் தன்னிற்றேன்றிய வாழலும் = சுத்த மாயையினின்றனுஞ் சிவசத்தி சுக்கற்பத்தாற்றேற்றிய காரணத்தினாலும்; சுத்திதாண்டிரிந்துப்பின் குளிட்டிழந்துகொண்டே = அந்தச்சிவசத் திதான் தனது சுக்கற்பத்தினுள்ளுட்காசு சுத்தவித்தையிலிருக்கும் அந்த ஆதிவையிசு தீவியயர்க்கென்கமழ்ந்தாங்கோப்பிகோரித்து மார்விக னுச்சரிக்கும் என்கொத்த ஆத்தியாங்குபிக மந்திரங்கனிலே = ஆத்திப்ப ற்றுவித்து அவைகளிற்சாமித்தியமாய்த்தானே; அத்திருவெ = மார்திரிச ருலே செபிச்சுப் புதிக்கப்பட்ட அந்தமந்திரங்கனிலே; புத்திருத்திய னித்தலால் = வித்திமோஷங்களைக் கொடுத்தலால்; அனுகூலமே வை த்ததாமந்திரங்கள் வடிவெனமறைகெல்லாம் = விவருக்குமந்திரங் கள் சரிமென்று விவாகமங்களைத்தாது செப்பியதாம். (இ-அ)

மேற்றிதப்புணர்த்துகின்றார்.

மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரம்வாழ்வாமாகத்

நந்திராகுசொன்னவாழிந்தென்னொன்றிதாற்றுகென

முந்தியதோற்றத்தாழாமந்திரமுலத்தாய்

மந்தியிச்சத்தியாதித்தொத்தயுமாகுமன்றே.

(இ-ள்). மந்திர மதனிற்பஞ்சமந்திரம் லடிவமாக = மந்திரங்களுக்குள்ளே விசேஷித்து ஈசானமுத லெஞ்சு மந்திரமும் சரிமமாக; நந்தி ரஞ்சொன்னவாழிந்தென்னெனில் = விவாகமஞ் செப்பியதே தெனில்; சாற்றக்கேன = கொல்லு கேள்; முந்திய தோற்றத்தாலும் = பிரதம இருட்டியாதலாலும்; மந்திர முலத்தாலும் = மந்திரங்கனிற் பிரதா னங்களாத லாலும் (விசேஷி)த்த வடிவென்று செப்பியது மந்திர மிராணதன்மித்துவம் விவசத்திக்கும் விவருக்குமே ஈதாதிருவிவசத் திகள் மந்திரங்கெனப் பெப்படிச் சொல்லப்படும்) அந்தமில் சுத்திரித்தி கிசைத்தது மீ = குமன்றே = சுத்தியாஷ்டத்திரிச்சத் கலாபேத ஈசானி யாதி = முத்தியிந்த சத்திபேத் விவசத்திக்கும் ஆதியென்றும் (சு) = வி யாதிசத்தியோ சாதாந்த விவபேத விவருக்கு) மந்திரமென்பது குக்கி யமாய்ச் சொல்லலாகுது; மந்திரிராண தனமித்துவஞ் சாட்சா = குக் கையால், கிவம் சுத்தியாகிய வாக்கிய மந்திரங்களுக்கு = காமமாதலால்; வாசக மந்திரங்களுக்கு மந்திரமென்பதுபொரம். (இ-அ)

பிரமாதிராஞ்சன நிரஞ்சன மந்திரங்களை நிரஞ்சன

சாம்பவமந்திரபுங்களாகச் செப்புவதே

தென்னுசுக்கெ வத்தரமுலாக்கின்றார்.

அயுத்திரயாதியாகவரனுருவென்பதென்க

புயந்திரஞ்சத்தியாதிபதிதலாற்படைப்புமுல

முயன்றானவியோயாயின்முன்னவென்னென்றமுற்று

நயந்திரமெவனியவர்க்குநன் னுவதொரோவொன்றாமே.

(இ-ள்). அயன்றயோயாதியாக வானுருவென்ப தென்க = விதிமு தற் பஞ்ச காரணமுத்தி வடிவன் கிவனென்று கிவாகமஞ் செப்புவதே தென்னில்; பயந்திரஞ்சத்தியாதி பதிதலால் = செனரி சூரணி ரோத யித்திரி என்னின்ற கிவசத்தியுளதிஷ்டித்து அவர்களைக் கொண்டு பஞ்ச கிர்த்தியம் பண்ணு வித்தலாலே; படைப்பு முல முயன்ற னிரிவோயா யாயின் = முன்னவ என்னெனயென்னில் = இருட்டி முதலிய பஞ்ச கிர்த் தியம் பண்ணுவதிவராதெ் கிவனேதுக்கு சுத்தபஞகவுரவ தோஷம் வரு மாதலால் வேண்டுவதென்றென்று நீ சொல்லில்; (அப்படிச் சொல்லவே ண்டாம்) முற்று நயந்திரமெவன் = சாம்ப சதாதிவன் சுத்தமாயா கிர்த்தி யமஞ்சும் சாக்ஷாத்நானாயும் அசுத்தமாயை பிரகருதி கிருத்தியமஞ்சும் அந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தினுலேயும் பண்ணுவன்; இவர்க்கு நன் னுவது = இவனு சதாதிவ னனந்தேதான் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்களுக்குப் பொருந்துவதாகிய கிர்த்தியம்; ஒரோ வொன்றாமே = ஒவ்வொன்றுதானே.

இவர்க்குள், அஹசதாதிவனுக்கு அனுகிரககிருத்தியமொன்றுமே, ஈசானென மந்திரேசானுக்கும் சுத்தமாயையிற் நிரோதான கிர்த்தி யம் நடவாதிருந்தாலும், அசுத்தமாயா கிர்த்தியம் அஞ்சும் நடந்தாலும், நிரோதான கிர்த்தியம் பிரதானம்; உருத்திர என்னுஞ் கேண்டர்க்கும் பிரகிருதிக்குமேற் சங்காரகிருத்தியம் நடவாதிருந்தாலும் பிரகிருதிரு த்தியமைந்தும் நடந்தாலும் சங்கார கிர்த்தியம் பிரதானம். குணநிலய விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாண்ட நிலய விஷ்ணுவுக்கும் பிரகிருதிக்கு மேல் திரிபிர்த்தியம் நடவாதிருந்தாலும், பிரகிருதிக்குட் லேசரீர போக்கி யிப்பொருட் டிதிக்கிர்த்தியும் பிரதானம்; குண நிலய பிரமாவுக்கும் பிர மாண்ட நிலய பிரமாவுக்கும் பிரகிருதிக்குமேற் கிருஷ்டி கிருத்தியம் நடவாதிருந்தாலும், பிரகிருத்திக்குட் லேசரீர போக்கியப் பொருட் டி கிர்த்தியம் பிரதானம்; ஆதலால், ஒரோ வொன்றென்ற தென ருட்டி கிர்த்தியம் பிரதானம்; ஆதலால், ஒரோ வொன்றென்ற தென

வறிக. சத்திமூன்றாகில், பஞ்சகிர்பிதிய மெப்படிப் பண்ணும்பிளப்படிப் பண்ணுவிக்கும்? சத்தியந்தானே; ஜகதிக்குச் சிருட்டி கிருத்திய மொன்றுமே, ஆரணிக்குச் சங்கார கிர்த்தியமும் அஹக்ஷரகிர்த்தியமும், ரோதயித்திரிக்குத் திதிநிர்த்தியமும் திரோபாவ கிர்த்தியமும் என்பதனால் விரோதமன்று, ஆரணி ரோதயித்திரி ஜகதி மூன்றும் சத்திரோதற்பனை யினாலே, சிவனுக்குச் சூக்குமதேகம், ஈசானி பூரணி ஆர்த்திவாமை மூர்த்தியெனும் பஞ்ச சத்தியும், அஹக்ஷர முதலஞ்ச கிர்த்தியத்தையும் அடைவிற் பண்ணு கின்ற சத்திரோதற்பனையினாலே சிவனுக்குத் தூலசரீரம் என்பதறிக. இருதயாதி யாறுமந்திரமும் சரீரகற்பனைக் குள்ள தன்று, சரீரமும் சரீரியும் சம்பந்தமான விடத்துப் பிரபாவ ரூப மாயிருக்கும். (கூ0)

இப்படிச்சத்தியனேகமாகிற சக்திமானு மனேகமா.

மென்றுஞ் சங்கைக்குத் தாமுடைக்கின்றார்.

சத்திதான் பலவோ வென்னிற்றுவென்றேயனேகமாக

வைத்திடுங்காரியித்தான்மந்திரியாதிக்கெல்லா

முயத்திடுமொருவன்சத்திபோலானுடையதாயிப்

புத்திமுத்திகளையெல்லாம்புரிந்தவனினந்தவாரும்.

(இ-ள்). (ஞானக்கிரியேச்சாசத்தி மூன்றனுள் கிரியாசத்தி ஈசானி யாதி யஞ்சு, ஆரணி யாதி மூன்று, ஆகச்சத்தி யெட்டா யிருக்கு மென்றதனால்), சத்திதான் பலவோ வென்னில்; தானென்றே ஒருசத்தி தானே; காரியத்தால் விபாயார பேதத்தினால், அனேகமாக வைத்திரும் = அனந்தமாகச் சொல்லப்படும்; மந்திரியாதிக்கெல்லாம் = மந்திரி சேனாபதி ஊர் காவலன் முதலோரிடத்தில்; உய்த்திடு மொருவன் சத்தி போல் = ஒன்றாயிருந்து செலுத்து மிராசாவினது ஆளுஞ்சத்தி யொப்ப; அஹக்ஷர யாதிக் = சிவசம்பந்தியாகி; அவனினைந்தவாறு = அந்தச்சிவன் செலுத்தினபடி; புத்தி முத்திகளை யெல்லாம்புரிந்ததாம் = போகமேயுட்கங்களைக் கொடுத்திருப்பதாம். (கூக)

ஞானக்கிரியேசோருபி சத்திமூன்றிர், அது விருத்தஸ் தடத்தம் சொருபமாயிராது, இருக்குமென்னில் சத்தியென்ப தெயிபட்டிப் போமென்று மனசி லெண்ணிச் சங்கைபண்ணித் தாமுடைக்கின்றார்.

சத்திதன்வடிவேதென்னிற்றடையிலா ஞானமாகு,

முயத்திடுமிச்சைசெய்தியிவைஞானத்துளவோ வென்னி

லெத்திற ஞானமுள்ளதத்திறமிச்சைசெய்தி வைத்தலான்மறைப்பின் ஞானமருவிடுங்கிரியை யெல்லாம்.

(இ-ள்). சத்தி தன்வடிவே தென்னில் = சத்தியினது ரூப மேதென்று கேட்கு யானால்; தடையிலா ஞானமாகும் = மறைப்பில்லாத வறிய நற்றொழிபைப் பண்ணுமறிவாகும்; உய்த்திடு மிச்சை செய்தி யிவை ஞானத்துளவோ வென்னில் = பண்ணுதற் றொழிலாகுஞ் சங்கற்ப முத்தியோக மிவைகள் வேற்றுத் தொழிலாதலால் ஞானசத்தியி னுண்டோ வென்று கேட்கில்; எத்திற ஞானமுள்ளது = இது காரண மிது காரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசன் மென்றிதற் றொழிலால் யாதொரு பிரகாரம் ஞானசத்தித் தொழிலாகிய ஞானமிருந்தது; அத்திறம் = அந்தப் பிரகாரம்; இச்சை = இஃ தின்னதாகக் கடவதெனு மிச்சாசத்தித் தொழிலாகி யுத்தியோகத்திற் பின்னாகி வருஞ் சங்கற்ப ஞான விசேஷமாகவும்; செய்தி = கிரியை; (இதைப் பண்ணு நிற்பென்னென்று கிரியா சத்தித் தொழிலாகிய சங்கற்பத்தின்: முன்னாகவரும் உத்தியோக ஞான விசேஷமாகவும்) வைத்தலால் = சிவாகமம் சொல்லி நிச்சயித்ததனால்; மறைப்பின் ஞானம் = தடையற்ற ஞான விசேஷசத்தி சங்கற்பத்தால்; எல்லாம் = காரிய சடபதார்த்த முற்றும்; கிரியை மருவிடும் = உற்பத்தி நாச சலனத் தொழிலோடு பொருந்தும். சலனத் தொழிலுக் கேதுவாயிருக்கும் ஞான விசேஷ நிச்சல நித்தியசத்திய சங்கற்பம் கிரியை யென்று சொல்லப்படும். (கூஉ)

சத்தி ஒன்று தானே அறிதல் பண்ணுதல் இச்சித்த லென்னும் விபாயார பேதத்தால் மூன்றென்றும், அவாந்தர விபாயார பேதத்தால் லாந்தமென்றும் சொன்னிர்; தன்ம பேதத்தார் தன்மி பேதிக்குங், காரிய பேதத்தார் காரணம் பேதிக்கும் என்னும் நியமத்தால் சத்திபேதிக்கும். அனந்தமா யிருக்கின்ற ஞானக்கிரியைகள் சத்திக்குச் சகசதன்மமாய் சகசகாரியமாய் தீமசத்திக்குத் தாகப் பிரகாசம் போலிருத்தலால், ஞானந்தியக் கிரியாநந்தியமுயில்லை; ஞானமென்று கிரியையென்றும் இரண்டு தொழிலில்லை, ஆதலால், சத்தியொன்றென்னில் ஞானக்கிரியாநந்திய சாங்கரியம்பிரமாதிகளாவும் தடுப்பபாததாய் வந்துசாரமென்று சொல்லச் சாற்றுகின்றார்.

ஒன்றதாயிச்சா ஞானக்கிரியையென்றொருமுன்னாகி நின்றுஞ்சத்தியிச்சையுயிர்க்கருணைசமாகு

தொழின் ஞானமொக்கல் = திருப்ப மகாமாயாசாரியப் பிரவாசமுக
யோக்கிய உத்தியத்திலே யுத்தியத்தையா விடுத்தபடியா மித்தியப்படி
யாகாது இதுகாரணமாகக் கருண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்னுமிச்
சாஞானத்தைப்பண்ணு மிச்சாசத்தி சவிசர்ப ஞானசத்தி இன்னிதை
நான் பண்ணு நித்பேனென்று ஞானக்கிரியாத்தொழிலில், இது கிரியாசத்
நித்தொழிலைப்பண்ணிக்கிரியாசத்தி, பியாயிருந்துள்ளவிட, ஞானமில்
நாகிவன்பேர் = ஒத்த சதாசிவத்தத்துவமென்றும், போக தத்துவமென்று
ம், உத்தியத்தத்துவமென்றும், சுகன் நித்தகாதத்துவமென்றும் பேர்பெ
ந்து நிற்பன்; தொழிலதேதில் = இரும்ப மகாமாயாகாரியோர்ப்பத்தியி
லே பிரவிர்த்தியாய், இப்படியாகக்கடவதென்று கிரியாத்தொழிலேறி
ஞானத்தொழில்குறைந்த சங்கற்ப விச்சாத்தொழிலைப்பண்ணி விச்சக
த்திருபியாயிருந்துள்ளவிட; ஈசனும் = ஈசரத்தத்துவமென்றும், அதிக
ரத்தத்துவமென்றும், பிரவிர்த்தித்தத்துவமென்றும், சுகளத்தத்துவமென்றும்
பேர்பெற்றுநிற்பன்; ஊனமேற்கிரியை = ஆந்தவிச்சைக்குத்தானே ஞா
னமேறிக்கிரியைகுறைந்ததானால் ஆந்தவிச்சாசத்திருபியா யிருந்துள்ள
விட; வித்தை = வித்தியாதத்துவமென்றும், அலகிரத்தத்துவம் அலா
திகாரத்தத்துவம் அலப்பிரவிர்த்தித்தத்துவம் அலசுகளத்தத்துவமென்றும்,
பேர்பெற்று நிற்பன்; உருத்திரன் = சிவன்; (இப்படிச் சமவேதசத்தியிற்
பிரிப்பின்றிப்பேதமாய்த்தோற்றம்) இலயபோகமானபேரதிகாரத்தோ
டுகூடி; அதிகரணத்தனும் = சமவேத சத்தியெனும்புப் புடைநாய்க்
கொண்டந்தச்சத்தி யிருப்புத்துவாரத்தினாலே மகாமாயா பரிக்கிரகசத்
திபென்று மிருப்புடையனும்; ஆதலால்,

சிவனுஞ் சிவனென்றும், இலயனென்றும், சத்தனென்றும், நிஷ்கள
னென்றும், சதாசிவனென்றும், போகனென்றும், உத்தியத்தனென்றும்,
சுகளநிஷ்களனென்றும், ஈசரனென்றும், அதிகாரனென்றும் பிரவிர்த்த
னென்றும், சுகளனென்றும் பன்னிரண்டுபேரும் முறைமையின்பெற்று
நிற்பன். சத்தித்தானுமாகிய மகாமாயையும் சிவத்தத்துவமென்பது முத
ல் சுகளத்தத்துவமென்பதொருகச் சத்திபோலப் பன்னிரண்டுபேரு முறை
மையின்பெற்று நிற்குமென்பது.

(க.)

இப்படிச் சத்தித்தத்துவத்தைச் சிவத்தத்துவத்து ளடக்கியிருத்தலாற் கா
ணசிவத்தத்துவ முழுவதும் காண்பித்துக் காரியசிவத்தத்துவ முழுவ
தும் காண்பிக்கின்றார்; காண்பிக்குமிடத்துக் காரியசிவத்தத்துவ மு
ழுவதும் சிவத்தத்துவமென்று சிவஞானமென்று சிவஞானமென்று சி

ருட்டமாவது சிருச்சிய சிவத்தத்துவ மைந்தையும் ஸுத்திப் பரி
ணதி செயற்படப்பண்ணிவந்தாலும், தனதிடத்தில் வித்திப்பரிண
திவிவர்த்தமன்றியதனாற் பிரிப்பில்லா வைந்துபேதமான தனது
வியாபாரபேதத்தினாலே யப்படிப்பிரிப்பில்லா வைந்துபேதபின்
னமாகிச் சிவசத்திபேதமுஞ் சிவபேதமுமாகும். சிருச்சிய சிவ
தத்துவமாவது வித்தைகள் வித்தையிச்சொன்ற விருத்தாநுபுய
மகாமாயாபரிணதி பேதப்பிரிப்புள்ள வைந்துபேதபின்ன சிவத்தத்
துவபேதமாகும்; அந்தச் சிருட்டஞ் சிருச்சிய மிரண்டனள் சிருச்
சியம் வித்தைகள் என்ற விருத்தத்தால் முன்சொல்லப்பட்டபடி
யால், சிருட்டசிவத்தத்துவமாதிரிச் செப்பிக்காண்பிக்கின்றார்.

வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவங்களைந்துஞ்
சுத்தத்தத்துவஞ் சிவன்றன் சுத்தர வடிவமாகும் = இந்தச் சிருஷ்ட
சிவத்தத்துவமானது சமவேத சத்தி ரூபமாதலால் சிவனுக்குச் சிறந்த
சீரமாக வுபசரிக்கப்பட்டது; (முன் சொன்ன சிர்ச்சிய சிவத்தத்துவம்
பரிக்கிரக சத்தி ஸ்வரூபமாதலாற் பொதுச்சீரமாக உபசரிக்கப்பட்
து, இந்தச்சிருஷ்ட சிவத்தத்துவமென்றுங்) கால நீங்கிய நிலைமையா
லே = விர்த்தி பரிணதிவிவர்த்த ரூபமில்லாமையாற் காலவாநிறைய
க்கடந்திருத்தலால் (பெரியோர்); நித்தமென்றுரைப்பர் = நித்தியமென்
சொல்லுவார்கள்; (அதனால்) முற்பிற்பாடு வைத்திலர் = முன்பின்
னென்கின்றது சொல்லார்; (ஆகிற் சொல்லுவானேன்) கருமத்தாலே
= சிருச்சிய சிவத்தத்துவத்தைப் பற்றிய சிவசத்திவியாபாரக் கிரமத்தா
லே (சொன்னார்கள்).

இதனாற் சிருச்சிய சிவத்தத்துவ மகாமாயா பரிணதிரூபமாய்ச் சுத்
தாலவரையறைக் குள்ளாதலால், அநித்தியமென்றும் முன்பின்னென்
தும் சொல்லப்பட்டது.

சிருஷ்டம் சிருஷ்டிய மிரண்டுக்கும் பொதுவாகுஞ் சிவத்தத்துவ
முஞ் சத்தித்தத்துவமுஞ், சிவத்தத்துவமென்றும், லயத்தத்துவமென்றும்
சத்த தத்துவமென்றும், நிஷ்களத்தத்துவமென்றும் காரண சிவத்தத்துவ
சத்தித்தத்துவப் பேர்பெற்றுக் காரணவிலய போகாதிகாரங்கள் முன்பி
னள் விலயத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிலயத்தடங்கும்.

சதாசிவதத்துவம், சதாசிவத்தத்துவமென்றும், போகதத்துவமென்றும், உத்தியுத்தத்துவமென்றும், சகாநிஷ்கள தத்துவமென்றும், காசுப்சதாசிவதத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெற்றுப் போகத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுப் போகத்தடங்கும்.

சகாதத்துவஞ் சத்தவித்தியா தத்துவத்தோடு கூட சகாதத்துவமென்றும் அதிகாரதத்துவமென்றுப் பிரவிர்த்த தத்துவமென்றும், சகாதத்துவமென்றும், காரணவீசுர தத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெற்று அதிகாரத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதிகாரத்தடங்கும்.

புரிமந்காநிகளிற் சத்திதத்துவம் போதந்திவஞ் சதாசிவதத்துவமதிகாரத்தினுமடங்குமென்று சொல்லியது மறிகு. காரிய சிவனுமித்தோடு பொருந்திச் சிவனென்பதாடியாய்ச் சகாநென்பதந்தமாய்க் காரண சிவனுக்குரைத்த பேர்பெற்றுக் கிரமத்திற் காரணவிலய போகாதிகாரங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுக் காரணவிலயபோகாதி காரங்கட்குள்ளடங்குவன்.

இம்மும்மூன்றுயொன்பதா யிருக்கின்ற காரிய இலயபோகாதிகாரங்கள் காரணாதி காரத்துக்கற்பிக்கப்பட்டதிக. (சுரு)

இப்படிச் சடபதார்த்தங்களை யெல்லாந் தனக்குச் சத்தித்துவாரத்தினுலே சரீரம்போலப் பண்ணிக்கொண்டு செலுத்திடசைத்து வேற்றுமைப்படுத்திற் காரியப்படுத்தினனும், சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்குமசைவு வேற்றுமையில்கையென்றனைன்றார்.

ஒருவனேயிராவணாதிபாவகமுற்றுற்போலத் தருவனில்வருவமெல்லாந்தன்மையுந்திரியானாகும் வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்திசத்திதான்மா முங்குழப்பு மிருகமாயும்போலமன்னிச சிவத்தினோடிவையந்துநிற்கும்.

(இ-ள்). காழ்ப்பு=வயிரம்; (மரமும் காழ்ப்புமென்றில்) காழ்ப்பு பிரத்திடக்குருபம், மரம் பராக்குருபம், அப்படிச் சிவஞஞ் சத்தியுமென் திதன்பொருள். மற்றது வெளிப்பொருள். (சுரு)

யேலியுமது பொன்மைநீலாதிவன்னம்பொருந்திடப்பனிங்கிவற்றின் நன்மையாய்நிற்றாமுபோற்சத்திதன்பேதமெல்லாநின்மலன்றானாய்த்தோன்றிநிலையையொன்றுயேநிற்பன் முன்னருட்சத்திதன்பான் முகிழ்க்குந்தான்முனையானன்றே.

(இ-ள்). பொன்மை நீலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பனிங்கிவற்றின் நன்மையாய் நிற்றாமுபோற் சத்திதன் பேதமெல்லாம்=(இ-ஓ. தெகதேச திட்டாந்தம்) சிருச்சிய சிவதத்துவங்களைந்து முதலான ஞெய்காரியங்கள் சிவசத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தாற் சிவசத்தியுஞ் சடமாய்ப் போமாதலால் விம்பப் பிரதி விம்பத்துவம் பரிணத சடங்களுக்கல்லாமற் சித்துக்களுக்கில்லை யுன்று பவுஷ்கரத்திற் சொல்லப்பட்டது, அதனால், ஞானசத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்குஞ் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலான ஞெயபதார்த்தங் களுக்கும் ஞாப்பிய ஞாபக பாவ சம்பந்தமாதிரம், ஞேரியாசத்தி ஸ்வரூபமா யிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு மந்தச் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலான காரிய பதார்த்தங்களுக்குஞ் சங்கீர்ப சமுத்திரோக விஷய விஷயீபாவ சம்பந்தமாதிரம், பிரதிவிம்ப சமயோக சமவாயாதிகள் சித்துக்குச் சடத்தன்மை வருமாதலாற் சொல்லப்படாது, நானு சொல்லிய விரண்டு சம்பந்தமாதிரத்தினாலே சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லா வந்தரங்க வானந்தியம் இயற்கையாய், நிருபசரிதமாயும் பிரிப்புள்ள வெகிரங்கவானந்தியஞ் செயற்கையாய் யுபசரிதமாய் மிருக்கு மென்றப்படியே சிவசத்திக்காரந்தியமென்றுசொல்லப் பட்டவனந்தபேதமதிக;

நின்மலன் தானாய்த்தோன்றி நிலைமையொன்றுயே நிற்பன்=அந்த சத்தி பேதபேதனா யிருந் தந்தரங்க பேதஞ் சொரூபமாயும் வெகிரங்கபேதந் தடஸ்தமாய் மிருத்தலால், ஏகதேசரூபஸ்வ பாவனாத்தானாயிருப்பன்; முன்னருட்சத்திதன்பான் முகிழ்க்கும் தான் முனையானன்றே=மகாப்பிரளயமாய்ப் பின்சுவ பாவகாலத்திலே தூலபஞ்ச கிருத்தியத்திலே உதாசினையாய் நிருவிதந் ஞானரூபியாய், இலய சிவ விடத்திலே யிருந்த கிரியாசத்தி, திரும்பிச் சூக்கும பராசத்தி ரூபியாயிருந்து மகாமாயாமாயாசத்தி வியத்தி யோக்கியகை; முதலாகிய சூக்கும பஞ்ச கிருத்தியத்தைப் பண்ணுகின்ற மகாசிருஷ்ட வருமிடத்து ஸ்தூல பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணும்படி;

தன்பால்=சிவன்பால்; முன்னருட்சத்தி=முந்தவந்த; ஸ்தூல பராசத்தி ரூபியாய்; முகிழ்க்கும்=சிவன்செலுத்த இச்சிசத்தி சவிகற்பனாசைத்) கிரியாசத்தி யாகிய போகரூபியாய்க் கொண்டிடிபுத்தையாம்; நான்முனையானன்றே=சிவன்சத்தியாலேவப் பட்டுத்தியுத்தனாகான்; சத்தியை யேவியந்த சத்தித் துவாரத்தினாலே யுத்தியுத்தனாயிருப்பன்; (பின்னுமிதன்பொருள்) தன்பால்=சுற்பொருளநிவாகிய சத்த சிவவிடத்தில்; முன்னருட்சத்தி=லயபோகாதி காரங்களைக் கடந்த

புறப்பொருளறிவாகிய முத்திய சத்த விவசத்தி யானது; முத்திக்கும் = திருச்சியுள்நிதித் திருக்குருபமாய் ஸ்பிரித்துத் தோற்றியறியப்ப
மும்; (புறப்பொருளறிவாகிய அந்தச் விவசத்தியிலே) தான் = சிவன்;
முனியான ன்றே = தான் ஸ்பிரித்துத் தோற்றான்; தானப்படி ஸ்பிரித்துத்
தோற்றி யறியப்படுவானாயின் புறப்பொருளாய்ப்போவனென்றுமாம்.

உலகினிற் பதார்த்தங்கள் சிவவயவங்கொத்துஞ் சிவவயவங்க
கொவ்வாமலுமிருக்கின்ற வான் பெண்டிட்டு யுருட்சி முதலிய
குணி குணம் இலிங்கம் பீடம் ஏதென்ற சடபதார்த்தங்களிலேயுந்
தற்பொரு ளறிவு புறப்பொருளறிவு என்கின்ற சித்ருணி குண
ங்களிலேயும், சிவனுக்குஞ் சத்திக்கும் முறைமையி லதிட்டானங்
கற்பித்திருக்கையால், எல்லாஞ் சிவ விவசத்தி மயமென்று செப்பு
கின்றார்.

சத்தியுஞ்சிவமுமாயதன்மையிவ்வுலகமெல்லா
மொத்தொவ்வாவாணும்பெண்ணுமுயர்குணகுணியுமாக
வைத்தனவனாவல்லந்தவாக்கமிவ்வாழ்க்கையெல்லா
மிக்தையுமுறியரார்பிட விங்கத்தினியல்புமோரார்.

(இ-ள்). வெளி.

(சுக்)

சிவனொருபொருளோடு முவமிக்கப்படா னென்று
செப்புகின்றார்.

சிவனுருவருவுமல்லன்சித்திதோடசித்தாமல்லன்
பவமுதற்றொழில்களொன்றும்பண்ணிடுவாணுமல்லன்
தவமுதல்யோகபோகந்தரிப்பவனல்லன்றானே
யிவைபெறவியைந்துமொன்றுமியைந்திடாவிடயல்பினானே.

(இ-ள்). சிவனுருவருவுமல்லன் = சிவன் சத்தியருவனென்று முதற்
சாதித்தலால், மாயாசரீர வருவின்னு, சத்தியருவனென்று முதற்சா
தித்தலால், மாயாவருவனென்று; சித்திதோடசித்தாமல்லன் = சிவன் சத்தி
யருவனென்று சாதித்தலால், ஆன்மவரு சடவரு வன்று, பவமுதற்றொ
ழில்களொன்றும் பண்ணிடுவாணுமல்லன் = சங்கற்பலமுதற்சத்திமாத்
திரத்தால், விகிர்சி விரவாமல் சிருட்டியாதிபஞ்சகிர்ந்திய கர்த்தாவெ
ன்று சாதித்தலால், ரூலாலாதிபோற் சரீர கசலனத்தினாலே சிருட்டி

முதற் சிருத்தியங்களைப்பண்ணுகிறவனென்று; தவமுதல்யோகபோகந்
தரிப்பவனல்லன் = ஸ்ரீகண்டதேகதேகியாய்ச்சனகத்தினுக்குத் தபாபிந
யம் யோகாபிநயம் கவுரிகல்யாணம் இவைகளைப்பண்ணும் என்று சா
தித்தலால் தவம்போகம்போகம் தானும்பண்ணுகிறவனென்று; தானே
= சிவனுள்ளே; இவைபெறவியைந்துமொன்று மியைந்திடாவிடயல்பினா
னே = முன்சொன்ன முறைப்படினாலே சிருஷ்டி முதற் சிருத்தியங்க
ள் பண்ணப்பொருத்தியும்பொருத்திட விதிகையன்றானே. (10)

சிவசுருத்திரம் - 10.

முதற்சுத்திரம் உதப்பெற்றது.

இரண்டாஞ்சுத்திரம்.

முதற் சுத்திரத்திற் சிருட்டி திசுசங்கார சிருத்திய கர்த்தா சிவனென்
தறிவித்ததனால், மேலனுக்கிரக கர்த்தாவென்றறிவிக்கப் போகி
ளதபடியால், இப்போது திரோபாவ கிர்ந்திய கர்த்தா வென்ப
துணாக்கின்றார்.

உலகெலாமாகிவேறுபுடனுமாயொளியாயோங்கி
யலகிலாயுயிர்கள் கன்மத்தானையினமர்ந்துசெல்லத்
தலைவனுயிவற்றின்றன்மைதனக்கெய்தலின்றித்தானே
நிலவுசீரமலனுநின்றுநன னங்காடுகின்றும்.

(இ-ள்). சிவன்; உலகெலாமாகி = சித்சித் பிரபஞ்ச மெல்லாந்
தானாகி; (பிரமந்தானே அஞ்ஞான கலுஷித அவிவேகத்தினால், அசத்
நியப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றி, விவேகத்தினால்) சத்தியப் பிரமமொ
ன்றுமாயே சேஷிக்கு மென்னும் விவர்த்த-வேதார்தியோ நீர்? அது
வன்நிப் பிரமந்தானே சத்தியப் பிரசஞ்சமாய்ப் பரிணமித்துத் தானா
யிருக்குமென்னும் பரிணதவேதார்தியோ நீரொன்ன? நாமிருவகை
வேதார்தியுமன்று சைவசித்தார்தியென்று சான்றுகின்றார்;

வேறாய் = சித்சித் பிரபஞ்சத்துத் கெல்லாம் பொருளினால்,
வேற்றுமையாய், ஆனால், சையாயிகாதிகள் போலப் பேதவாதியோ
நீரொன்னப்பேசுகின்றார்;

உடனுமாய் = அசித் பிரபஞ்சத்துத் கெல்லாஞ் சித்சித் பொருட்
சொருபத்தினாலே வேற்றுமையாய், வியாத்தியினாலே யுள்ளடக்கி
வேற்றுமையற்றுப் பொருள் மாத்திர ஸ்வருபத்தினாலேயும் வேற்று

வினாநாளைத்தியார்.

மையந் தோற்றிச் சிததித் திருப்பஞ்சத்துக்கெல்லாம், வேற்றுச் சித்
நானும், பூப் பொருள் மாத்திர ஸ்வரூபத்தினாலேயும், ஒத்த
வியாத்திருப்பதும் வேற்றுமையற்று முற்றுமொத்து;

ஒளிநாயோவ்வி = வினாமயிடாபித் தோத்திரத்தினுரைத்தபடி
மலமுதற்பாசம் பாசவாசனை விஷயநாகக் கிரியாசாதகம் கிரியாசாதி
யக்கினி அதற்களவிய வஸ்துப் பிரகாச ஞானசாதக ஞானசத்தியக் கி
னிப் பிரகாசப்பெருக்குடையது;

அலகிலையிர்கள் = அளவிடத்தக்கவான்மாக்கள்; கண்மத்தானாயின
மர்ந்துசெல்ல = அவரவர்பண்ணி நல்லினை திவினாக்கெற்ப விதிக்கே
தப்பிரபோதிகையாயிருக்கின்ற தன தானுரா சத்திக்குலே நல்லபொ
ல்லாத போக்தியப்பொருள்களி னெம்மதியதனானுண்டான சுகன்க
மோகங்களை யறுப்பித்துச் சம்ஸாரம் ண்ணப்பண்ணி;

தலைவனாய் = சிவன் அவயம் அபினை நிமித்தோபாநானம் வேல
முபாநானமென்று மாயாதடஸ்தத்திற் பரியவகித பரிணதி படிக்குங்
குறித்தவாதங்கட்டிடங்கொடாத நிமித்தகாரணமாத்திரக் குறிக்கத்
தாவாடு;

அவற்றின்மனமை = அந்தவான்மாக்களது சுகன்கமோகங்கள்; தன
க்கெய்தலென்றி = பிறப்பிரிப்பின்றி யுட்பிரிந்துடனாய் நின்றதும் தனக்
கருபவிக்கப்படுமவைகளன்றி; நானே நிலவுநேரமலனாகி = ஸ்வயம்பிர
காசெய்யபாவியாய்; நின்றனலிங்காதென்றும் = எங்கும் வி
யாபித்தென்காலத்து மிடைவிடாதிருந்தான்.

ஆகையால், நிருபாதிக்கான்ம சிவோபயஸ்வரூப மொத்த சித்திரூப
மே சின்முலமன்று, பின்னேதோவொன்றென்றுத் செப்புவதன்னை
யாயிகள் முதலோர்க்குப்போலச் சடரூபமாய்ப்போம்; சின்முலமென்
பதம் ஏதோவொன்றென்பதகு சித்துக்காணுமென்னில், அவவந்தைவ
ரும் அதனால், சித்துருபந்தானே சித்துருபனானும் வேதாந்திகட்டுப்
போலச்சின்மாதிரமன்று, பின்னேதோவொன்றென்றும், அநிர்வசரீய
முமன்னுமாகில், “ததிபதங்கிமபிஸ்திதம்” என்று விவாகமஞ்செப்பியது
சத்தியம்; திருச்சியமன்று, அநிர்வசியமுமன்றென்று சொல்லி டில்ல
த்திருக்கு ரூபத்வதக்காண்பித்தது பராக்ஞையிருகேந்திரிங்கனிலே,

சித்ரூப மாத்திரோரூபம்; த்ருக்ரியாருண்வசுதிதம்,
ஞானரூபஸய தஸ்யாபி, ஸ்வரூபம் த்ருக்ரியாத்திகம்,
சைதன்யம் த்ருக்ரியாரூபம், ததஸ்த்யாதம் நிசர்வதா,

இரண்டாருத்திரம்.

சர்வதச்சயதோமுக்தௌ, துஷ்யதேஸர்வ தொமகம்
அநாநாதி மலோபேதஸ், ஸர்வகருத் ஸர்வவித்

என்று வசன மிருக்கையால், குருபகாரிய திருநாய் இருக்குருப
திருகந்தர திர்க்கு ரூபச் சுவதிர்க்கு ரூப ஸ்வரூப சச்சிதானம் ஸர்வஞ்
ருத்துவ ஸர்வகர்த்திருத்துவ சிவத்துவைந்ரூப நிருபாதிக்கான்ம சிவோ
பய பதிருபஞ் சர்வாபேகமாருனம், அக்கினிக்குத் தாகப் பிரகாசம்
போ விருவர்க்கு மொன்றுக்கொன்று பரிசியாமலொப்ப விருவருக்கும்
அவருபலகணந்நானே திடத்த லகணமன்று, அஞ்ஞத்துவ அகர்த்தி
ருத்துவ லகணபாசுட தடஸ்ததிதும் பாசோபாதிக்கிஞ்சிஞ்ஞத்து
வ கிஞ்சித் கர்த்திருத்துவ போத்திருத்துவ லகண பசத்துவ சட தடஸ்
தத்திலும், அவ்விரு பதிஸ்வரூப மில்லாமையால், சூதலால் (“கஞ்சிஞ்
ருத்துவத்துக்காணத்”) என்னும் வசனத்தினால், கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித்
கர்த்திருத்துவபோத்திருத்துவம் ிஞ்ஞத்துவம் அகர்த்திருத்துவங்களே
ஒளபாதிக்ககொன்ப தரியாது, கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித் கர்த்திருத்
துவம் போத்திருத்துவம் அஞ்ஞத்துவ அகர்த்திருத்துவ மிவை போலே
சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வகர்த்திருத்துவ மிரண்டிமொள பாதிக்ககளை
தடஸ்த லகணம் ஸ்வரூப லகண மன்று; சின்மாதிரமே ஸ்வரூப
லகணமென்று வேதாந்த விவகரா சோரர்களாய், பிரஷ்ட சித்தா
ந்த விவகாரர்களாய், சைவ சித்தாந்தி யாபாசர்களாய் இருக்குஞ்
சிலபெயர்கள் சொல்லியது ஊரம்போய்த் துச்சமாயிற்று;

திருமப விவர்கள் சிவனுக்கு மான்மாவுக்கும், என்னுக்குமான்னெ
ய்க்கும்; பழத்துக்கும் ரசத்துக்கும் போல, ஒளபச்சிலேஷிக விபாத்தியி
னாலே வியாப்பிய விபாபக பாவகம் அதுவு மநாதி சம்யோகம்; அதுவே
முத்தியென்று சொல்லியது மப்படியே போயிற்று; ஆகாசாதி யமூர்
த்தபதார்த்தங்களும்; அதிலுமத்தியந்தம் அமூர்த்த பதார்த்தங்களும்.
சமசமயத்திற் சந்திரனிடத்தி லொத்து விழுந்த கண்ணொளிக ளொன்
றோடொன்று தட்டாதிருந்தமை போலத் தட்டாதிருக்கு மாதலால்,
நிருபாதிக்கான்ம சிவங்கள் சமசமயத்திற் சர்வபதார்த்தங்களி லொத்து
விழாவிழுந்த ஒன்றோடொன்று தபிடாம லொன்றென் திருக்கு
மிடத்தொன்றென் திருப்புவிடாதுபுறம்பென்னுதெ திருத்தலால்,
அந்த ஸூன்ம சிவங்களுக்குச் சம்யோக சமவாய வியாப்பிய வியாபக
பாவசம்பந்த முதற் சம்பந்தங்கள் கிடா; சந்திரச்சிவ சாதிசம்பந்த
மொன்றுமே சந்தாத்திகமாய்க்கொண் டசமபூச்சியம். சர்வாவதிருத்திக்
காரரு மப்படியேசொன்னார்.

சிவஞானசித்தியார்

இரண்டாஞ்சுத்திரம்.

37

வனமான்டாவுக்கு சமத சாதிபொன்ன பிரமமொன்ன
வா தன்னியில்லை யென்னஞ் சுருதிக்குந்
தாற்பரப் மூன்ற்த்துகின்றார்.

ஒன்றெனமறைகளெல்லா முறைத்திட வுயிர்களுள்ளி
நின்றனனென்று பன்மைநிகழ்த்துவதென்னையென்ப
லன்றவைபதிதானென்றென்றையும்கரங்கடோறுந்
சென்றிடும்கரம்போலநின்றனனெனவென்றுச் சேர்ந்தே

(இ-ள்). ஒன்றென மறைகளெல்லா முறைத்திட = லேதங்களை
லாம் பிரம சைதன்யியமொன்றுமே காணசைதன்யிய மில்லையென்று
சொல்ல; உயிர்களுள்ளி நின்றனனென்று பன்மைநிகழ்த்துவ தென்
னையென்னில் = நிவன் ஒன்மாக்களுக்குள் முத்தரிடத்திலே யெங்கு
மொக்கச் சிவசத்திக்கொத்துச் சிற்சத்தி விளங்குதலால், சாதிச்சிய
சம்பந்த சம்பந்தியாயும் பெத்தரிடத்திலே மேக தேசத்திலே சிவ
சத்திக் கொவ்வாமற் சிற்சத்தி விளங்குதலால், அனந்திராவியாகக்
கொக சம்பந்தமென்றுச் சாற்றப்படும், வியங்கிய வியஞ்சக பாவசம்
பிந்தத்தோடு வியாப்பிய வியாபக பாவ சம்பந்த சம்பந்தியா யிருப்ப
னென்று அநேகான்ம விநியாய நீர் கொன்ன தேதென்னில்; அன்ற
வை பதிதானென் றென்றவையும் = அந்த வேதங்கள் அநாதி சிந்த
யென்னுந் கந்ததா வொருவ னென்றார், ஆதிசிந்த பதிகளும் பசுக்
கள மன்னா சமனது முறைக்கும்; (அநாதிமுத்த பதி ஆதிமுத்தபதி
பசுக்களுக்குப் பின்னப் பிரதேசத்திலே யிருப்பதோ வெனவுத்தாம்);
அக்கரங்கடோறுந் செஞ்சிறிடு மகரம்போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்
தே = அக்கரங்களுக்கு மகரத்துக்கு, சமவாய சம்பந்தத்தினாலே தா
தான்மியம்; அநாதி முத்தபதிக்கும் ஆதிமுத்த பதி பசுக்களுக்குப் மூன்
சொன்னபடி சாதிச்சிய சாதிசம்பந்தத்தினாலேயும், வியாப்பிய வியா
பாவ சம்பந்தத்தினாலேயும் தாதான்மிய மில்லாமையா லேகதேசவுவ
மை முற்றுமை யன்றென்ப தனிக.

(உ)

சிவனுக்குமா மாவுக்கு யிப்போதுசொல்லிய சம்பந்தத்திடு
யொரு பிரமரத்தவைத மறியிடுக்கப்பட்டநானுதம் வந்து
விஞ்சல பேதம் புடமென்ப துணைக்கின்றார்.
உருவொடுகருவியெல்ல முயிர்கொடுகின்றவென்ற
வருவதுபோலவிசுவ ர்களின்மருவிவாழ்வன்

தருமுயிரவனையாகவுயிரனியதானான்
வருமவனிவைதானாயும்வேறுமயமே

(இ-ள்). உயிர் = ஒன்மா; உருவொடு கருவியெல்லாங் கொடு
யின்று = அலதேக ருக்கும் தேக பாதேக மிகவகளைக் கொண்டு
தருமுயிர சங்கற்ப ரூப சன்னிதி மாந்திரத்தாற் செலுத்தித் தொ
யிவ்விது பண்ணுவித்தா ரின்றி; வேராய்வருவதுபோல = உயிர் வேறு
சரீரம் வேறென்று நினைத்தபோல்; ஈசனுயிர்களின் மருவிவாழ்வன் =
ஒன்மாக்களிடத்துச் சம்பந்தித்தனது சங்கற்ப ரூப சந்திமாத்திர
ரத்தினாலே செலுத்தி நிற்பன்; (அமுர்த்தமாய், வியாபகமாயிருக்கின்ற
வான்மாக்களைச் செலுத்தும் வகை யெப்படி யென்னில் சரீரத்தி
லவயவங்களை யங்கங்குப் பிரேரித் தான்மாக்களிடத்தி லதிவு தொழில்
களை யந்தச் சரீரத்தி லவயவங்களைக் கொண்டு விளக்கிக் காரியம் நிகழ
ப்பண்ணுவதே செலுத்துவதென்றப்படி, (ஆதலால்), தருமுயிரவனே
யாகவுயிரவை தானமாகான் = செலுத்தப்படும் பொருளாகிய ஒன்மா
க்களும், செலுத்தும் பொருளாகிய சிவனும் ஒருபொருளாக; வருமவ
னிவைதானாயும் வேறுமாய் மன்னிநின்றே = அந்தச் சதாசிவன் (மூன்
சொல்லிய வியாப்பிய வியாபக சம்பந்தத்தினாலே) இந்த ஒன்மாக்க
ளாயும்; வஸ்துவினாலே வேறுபுத்தன்தொருபொருளாயும் இருப்பன்;
முத்தான்மாக்கள் நிரஞ்சனர்க ளாதலாற், சிவன்போலச் சிவப்பிரேரி
யர்களன்று;

“வய்யோகாவிர்தவீர்யாஸ்ய
ஸ்வதயேவாபிமோக்ஷணத்”

என்று மோகா பரியந்தம் சிவனுக்கு வசியனென்னும் பெயர் மிரு
தேந்திர வசனத்தினாலே காண்க.

(ங)

மேலவினையால் மாறிப்பிறந்து வருமான
உணர்த்துகின்றார்.

இவ்வினையின்பத்துன்பத்திவ்வுயிர்ப்பிறந்திற்று
புதுவதுபோவதாகுமன்னியவினைப்பயன்பு
தருமரன்றரணியோதொரபதிபோலந்தாம்
மருவிடாவுடிவுங்கன்மபு ன்களும்புமைக ண்ணே.

(இ-ள்) தரணியோடு தரப்பதிபோல் = பூமியோடு பூய விராசாக்
கருவியாதிபலங்களை யவரவர் செய்தியு ற்து கொடுப்பதுபோல; அர

ன் = மாயையோ முய சிவன் மன்னியவிடையுள்ளவன் தரும் = அவன் வலனுக்குப் பொருள் செய்து கொடுக்கின்றான்;

(தரணியான முயாரணமின்றித் தராபதிபலன் கொடுக்கமாட்டான். தராபதியின்றித் தரணியறிவின்மையால் பலன் கொடுக்கமாட்டான். இருவித்தொழிதலுமப்படியே அப்படிச் சிவனும் மாயையும், கன் மறு மென வறிக். இருவினை யின்பத்துன்பத்தென்றவிடத்து இருவினைகளாலென விரிச்சு.) இன்பத்துன்பத்து = சுருதுக்க காரண யோசனை வருவதுபோலது = சுருதுக்க நரகங்களில்; மத்ததுவெளிப்பொருள். (ச)

உலோகாயதன் மதமாசியிடுத்துத் துன்புண்டென்றார்.

இருவினையென்னையின்பத்துன்பங்களியல்புதென்னி லொருதன்மையியல்புக்குள்பா தொருவது உதிரண்டுசெய்தி வருவதென்மலருந்தியுமுருவின்மொன்மென்மை தருவதென்னொன்செய்துநாளியல்பாருமன்றே.

(இ-ள்). இருவினையென்னை = பாவபுண்ணியமென்பதே; பிரத்தியக்ஷப் பிரமான மொன்றுக்குமே விடியமாகக் காண்பித்திராகுதல், (நிஷ்பிரயோசனம்); இன்பத்துன்பங்க ளியல்புதென்னில் = சரீரத்தைத் தவிர அன்மாவில்லா சரீரானவாவுக்குச் சுருதுக்கங்களைச் சுப்பாவமென்று சொல்லில்; ஒருதன்மை யியல்புக்குள்ளுது = திருணம் துலத்துவியற் கை; ஒருவனாகவெண்டு செய்திவருவதென் = ஒருபுருஷனுக்குச் சுருதுக் காலபவமிரண்டு வருவதேது; மலருந்தியும் மருவின் வாதம் வென்மை தருவதென்னொன்செய்துதான் = துலம், என்ன சன்மத்தைப்பண்ணித் தான், புஷ்பாங்கினிகளா பொருந்தியவிடத்து, மணஞ் சூடு கொடுப்ப தேது? காரணம் இல்லை; இயல்பாகு மன்றே = பொருளி னியற்றை தானே.

(உ)

நீ சொன்ன நிஷ்டாந்தத்தி லான்மாவுக்குச் சுருதுக்கங் களியற்றை யன்று செயற்கை யென்றுதானே சித்தித்தென்று செப்புகின்றார்.

தன்னிடம் பொழியப்பூவுந்தழுவும்வந்தனாயினிள் மன்னிய திரண்டுசெய்திருவிருவினையினுது முன்னி றியின்பத்துன்ப முயமுயிருணர்விலாத துன்னிட வறித்தெழிப் பத்துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே.

(இ-ள்). தன்னியல்பொழிய = இனியந்தை திருணமறைய; பூவுந்தழுவும்; வந்தனைய = பொருந்தி நிரிள்மன்; சித்திரண்டுசெய்தி = மணஞ் சூடுன்னுஞ் செயற்கைக்குணமிரண்டும் வந்து சேர்ந்தன; அப் படி வரு மிருவினையினுதும் = புத்தியில் பொருந்திய முண்ணிய பாவங் களினுதும்; உன்னிய வின்பத்துன்பம் = உண்டாகிய செயற்கைச் சுரு துக்கங்கள்; உயிருதம் = ஆன்மா வனு அப்பன்; துன்னியவறித்தை யின்பத்துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே = ஆன்மாவைப்பொருந்திய சரீரந் திரியாதிகள் அறியின்மையால் லாதச் சுருதுக்கங்களை யனுபவியாது அறித்தைப்பொருந்தி யிராதென் துறா பண்ணலாகாது, சுருதுக்கங்கள் புத்தி தத்துவத்தி லுண்டாய்ப் பொருந்தி யிருத்தலால். (சு)

காரணமாகக் காணப்பட்ட பொருளைக் காரணமாக வித்தமையுமென்று தரப்படுத்தி நக்கியல் காணாத காரண கற்பனை நிஷ்பிரயோசன மென்ற சிவ சித்தித்தென்றார்.

இம்மையின் முயற்சியாலேயிருநிதிபீட்டியின்ப மிம்மையேறு திராசெய்தியிலாதவர் பொருளுயின் னிம்மையேயிடமுற்பார்வையிருவினையதுண்டே லிம்மையின்முயற்சியின்றியெய்திடவேண்டுமில்லே.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள். (எ)

இம்மையின் முயற்சியால் செய்யுந் கன்மமோரிடத்திற் பலத்தைப் பொருந்தி யோரிடத்தின்கி வியபிசாரியாதலால், வியபிசரித்தவிட த்துக் காணாத காரணக் கற்பிக்கவேண்டுமென்று காண்பிக்கின்றார்.

இருவினைச் செயல்காணிம்மையிரும்பொருளின்பம்வேண்டி வருவினைசெய்யுங்காலேமடிவருமடியுமின்றித் தருவினையதனிலத்தந்தானதுநுயரந்தங்கு மொருவினைசெய்யாதோருமுடையிவ்வுலகத்துள்ளே.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள். (அ)

பிரார்த்தம் புதிக்குபிடத் தாகாமிய மேதுமுறைமையும் அது சஞ்சித்த தோடு கலந்து காலாந்தரத்திற் பலன் கொடுக்கு மென்பதும், பல மாறுண்டென்பதும் படித்தறிவிக்கின்றார்.

பேறிமுனியன்பமோடுபிணியு புச்சாக்காடு ன்னு மாறுமுன்கருவுட்பட்ட தவ்வியனுபவச் சா

லேறிநீறு ஸ்புசெய்ததன்மயிங்குநனக்கேது
தேறுநீயினிச்செய்ககம்மேலுடற்சேருமன்றே.

(இ-ள்). ஸ்பு=தனக்கு யோக்கிய போக்கியப் பொருளைப் பொருந்ததல்; இறுவு=நிபந்த காசாந்தரத்தி லதைப்பிரிதல்; இன்பமோடுபிணி=சுகதுக்கம்; ஸ்பு=கரைதிரு; சாக்மாடு=மாணமுள்ளிந்த; சூனம்; கருவுட்பட்டது=சீரத்தி=த்தது; ஆவ்நிதியுருபவத்தால்=நியமித்தவாறின் தறுபூதியால்; ஏதீமம்=ஆகாமிய கன்மம் வந்து பொருந்தும்; முன்பு செய்த கன்ம யிந்தத்தனக்கேது=முன் சென்மங்களிற் பண்ணிச் சஞ்சிதமாகக் கட்டுப்பட்ட கன்மத்தால் வந்துவராமையே பிரார்த்த கன்ம மிவ்வாறுக்குங் காரணம். (சுண்டகாண்டத்தான் தாற் காணாத காரண மனுமிதக்கப்பட்டது) தேறுநீ=இப்போது யனமருந்தினி; இனிச் செய்கன்ம மேலுடற் சேருமன்றே=இப்போது தேறு மாகாமிய கன்மமேற் சஞ்சிதத்தோடுகலந்ததில் பக்குவமாய் பிரார்த்தகன்மத்தோடுகூடி மேல்வருஞ் சென்மங்களி லென்பதே சீரான்களிற் பேரிழ வின்ப மூதலாறு பலத்தோடும் பெருந்தம்) கன்ம சீரானுமான் தாற் காணாதகாமிய மனுமிதக்கப்பட்டது. (௧)

சீரகன்மப்பிரபந்தம் பிரவாகாணியென்று
பேசுகின்றார்.

உடற்செயல்கன்மயிந்தவுடல்வந்தவாறேதென்னில்
விப்படுமுன்னுடம்பின்வினாசீரத்தால்வினாக்குந் [த்தி
தொடர்ச்சியாலொன்றுக்கொன்று தொன்றுதொட்டாடியி
னிடத்தினிள்மரம்மாத்தின்விந்துமவந்திசையுமாபோல்.

(இ-ள்). சீரார்த்தம் கன்மார்த்தம், கன்மார்த்தச்சீரார்த்தத்துக் காரணமாதலால், இதனேதாரச்சீரய நோடி மில்லைதென் திருதயம். வெளிப்பெட்டார். (௧௦)

ஆகாமியம்வந்தேதுமாறுகுகுகென்றார்.

முற்செயல்விதியையிந்தமுயற்சியோடாபயிந்தா
விச்செயல்பவிக்குமாடு நிதமநிதங்கன்முன்ன
ரச்செயலானுலெங்கும் வடுகின்மேலைக்காரும்
பிற்செயல்வையிப் பின்னாபின்னாடருந்தெய்தி.

(இ-ள்). முற்செயல் விதியை=முற்செயல்திற பண்ணின கன்மப் புகதுக்கங்களை; இந்த முயற்சியே=அந்தச் சுகதுக்கங்களுக்கு முத்த காரணமாகிய போக்கிய கன்ம சுகதுக்கமாய்ப் பரிணமித்தற்கு நிமித்தமாய்ச் செனகந் தாரகமாகியந்; முற்செயலுடனேயிருக்கும் ரோசக கன்ம மிப்பிரயத்தனத்தையுண்டாக்கியதனோடு கூடியுண்டாக் அந்தச் சுகதுக்கங்களை; அனுபவித்தால்=புகித்தால்; இச்செயல் பலக்கு மாறென்=இவ்வாகாமியம் வருத்தற்கு காரணமேது; (முற்செயலெப்பிடி வந்தது, இதமகிதங்கள் அல்லென்னில்) இதமகிதங்கள்; முன்னர்=முன்னாக; அச்செயலானால்=அந்த முற்சென்ம கன்ம முண்டாமானால்; அனுவசெயின்=அந்த இதமகிதங்களை யிப்போது பண்ணினால்; மேலைக்காரும்=மறு சென்மத்திற் சுகதுக்ககாரணமாகு மாகாமியமேறும், இதமகிதமும் ஏவு தற்குத்தாப்பண்ணுவிக்கு முற்கன்மபலமன்றோ, பின்னாகாமியமியந்து தற்குத்தாவாயிருக்கு மிவனுக்குண்டாதற்குக் காரணமேது? சத்தியம், விவேகமின்றி நானேயென்ன நிதின்றே என்னும் கர்வராசபயாவே சத்தாற் சிதந்தர கன்ம கார்த்தாவாய்ப்பலன்கொள்வனாகியும், தனக்கு த்தானே தோற்றியிருத்தலால், ஆகாமியமிந்த முன்று காரணத்தாலே லும்; பிற்செயல தனுபவிப்ப தின்றி=முற்பண்ணாத பின் னனுபவிப்ப தின்றி; செய்தி பின் னுடரும்முனோவாக்குக் காயங்களிற் சமவாய சம்பந்தியாய்வருமிதமகிதமென்ற வியாபாரானலகன்மம், (கிருஷிகன் மம்போற்றொழிலாதலால் இங்கு கெட்டதென்கே போய்ப் பின்வந்து தான் பலந்தரும், கிருஷிகன் போல் கெட்டாலும் அதனற் பூமியி லுண்டாகும் சம்ஸ்காரம்போல்) உடனாகுக் காயத்தொழிலுடனே கெட்டாலும், கெடு முற்கனத்திற் றொழிலினால் பித்தி தத்துவத்திற் சம வாயசம்பந்தியாய் வைக்கப்பட்டுப் பலபரியந்த மிருக்குஞ் சம்ஸ்கார மாகிய அருஷ்டமென்றும் பெயர்ச்சுக்கும கன்மம்; பின்னொடரும்= சொர்க்குக் பூமிகளிற் றுக்குமதேகத் தேரிலிருந்து போம்வரும். (௧௧)

ஆகாமியமே சஞ்சிதம் பிரார்த்தமாய் வருமென்பதற்குத்
நிருஷ்டாந்தம்.

மேலைக்குவிந்துமாடுகின்றதவையுண்டாமா
ஞாலத்திலவருமாபோலநாற்செயும்வினைகளில்லா
மேலத்தான்பலமாய்ச்செய்யுமகமநிதங்கட் தல்லா
முலத்ததாகியென்றுமவந்திடுகு றைமைதோடே.

(இ-ள்). செய்க்கிறதெழையும் தன்னுந் திரவியமதுவும்போல = நழையும் மருந்துந் தாங்கள் போய்ப்பொருதியவிடத்துச் சாரத்தை வைத்துக் கெட்டுச் சாரத்துவாரத்தினாலே, விளவுவியாதி நீங்கல் முதலிய பலங்களைக் கொடுப்பதுபோல; உய்த்திடுஞ் சாய்தி கெட்டேயுறுவிக்கும்பலத்தை யென்னில் = பண்ணியகன்மந்தானே போய்ப்பொருந்தியவிடத்துச் சாரத்தைவைத்துக் கெட்டுச் சாரத்து வாடத்தினாலே சுவர்க்க நரசுகுணக் கப்பலங்களைக் கொடுக்குமென்னில்; வைத்திடுஞ் சோனம்புக்கும் = நல்ல பாத்நிர பிவர்களுண்டு குறித்துப் பாத்நிரத்திற் படைத்த வியஞ்சன விதத்தோடு கூடிய அன்னமும் பாக்கு வெற்றிலைச் சர்ப்பூர முதலிய முகவரசுகங்களும்; அருந்தினர் வயிற்றில் பொருதிய சாரத்தை வைத்துக் கெட்டுச் சாரத்துவாரத்தினாலே; வைத்திடும் பலம் = வரும் பிரயோசனம்; மலமலால் போது முண்டோ = சுவர்க்க நரசுக அக்கல் கள் விளைவு தழை விட்ட பூமியிற் போலவர்கள் வயிற்றி டுண்டாய், நீ பொசிப்பதுபோல.

(சஅ)

அதுவன்றியுந் திஷ்டாந்தமு விரோதமு முண்டென்று

செப்புகின்றார்.

நிரவியமுமவையன்றுசெய்திகடடி ரவியங்கள்
விரவியவிடத்தேவியந்துபலந்தருமியம்மையம்மை
பரவிரீபார்நீரங்நிப்பாத்திரத்திட்டவெல்லாங்
கரவிடுமிங்கேயெங்கேபலங்கொளக்கருதியே.

(இ-ள்). செய்திக்கண் = இருவினையாகியருணப்பொருளில்; (செய்க்கிறதெழையும் தன்னு மருந்துமென்று சொல்லிய) நிரவியம் = குணிப் பொருள்; உவமையன்று = திருஷ்டாந்தமன்று; (வினையென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை) நிரவியங்கள் = தழைமருந்து முதலியனவுமன்றி நெய் அன்னம் முதலியனவும்; விரவிய விடத்தே வியந்து = ரத்தன் பொருந்திய விடத்தே கெட்டு; இம்மை அம்மை = பூமியிலும் சுவர்க்க நரசுகங்களிலும்; பலந்தரும் = பிரயோசனத்தைப் பண்ணும்; பரவி பார் = பண்ணுமென்பது விசாரியாதிசொன்னாய், நன்றாய் விசாரித்துப்பார்; நீரங்கு பாத்நிர திட்டவெல்லாம் = நீரிலிட்ட திலதர்ப்புணவு ம் அக்கலிலிட்ட பூச்சியவோமாதி, பரவிரீபாத்திட்ட அன்னபாருதிதானம் இவைமுற்றும் இங்கே = இந்த லோகத்திலேதானே; கரவிடும் = கெட்டுப் போம்; எங் = எப்படி; (சுவர்க்க நரசுகங்களிலே) பசிங்கொளக் கருதியே = சுகமடைபவிக் கருணிந்தாய்.

(சக)

தன் மதத்திலே வந்து விழப்பண்ணித் தழுவிச்
சாற்றுகின்றார்.

செய்தவர்மனத்தேயெல்லாச்செய்தியுங்கிடந்துபின்ன
ரெய்தவேபலங்களினுமென்றி. விருஞ்சுவர்க்கம்
பொய்வார்வாழ்நரகம்பூமிபுந்நிபுந்கிடந்துபோந்த
தையுநையுநிதுன்சொலிந்திரசாலமாய்த்தே.

(இ-ள்). எல்லாச் செய்தியும் = கன்மங்க ளெல்லாம்; செய்தவர் மனத்தே கிடந்து = கன்மம் பண்ணினவர்களது புத்தி தத்துவத்திலே தங்களால் வைப்பிட்ட சம்ஸ்கார ரூபமா யிருந்து; பின்னரெய்தவே பலங்களினு மென்றிடல் = பிறப்பொருந்தவே சுவர்க்க நரசு பூமி சுக அக்கல்களை முதற் காரணமாய் நினைந்துண்டாக்குமெனில்; (சுக அக்க மோகங்களைப் போசக கன்மி நியித்தமாக முதற்காரணமாய் போக்கிய பன்மங்க ளுண்டாக்கு மென்பது மாத்திரஞ் சத்தியம். அதுவன்றிப் போசக கன்மி நியித்தமாய் மாயாகாரிய பூதங்களினுண்டாகும்); இருஞ் சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரசும் பூமி; (இவைகள்) புந்நியிந்நிட்டுது போந்த = புத்தி தத்துவத்தி லிவைகளைக் குறித்து நியித்தகாரணமாய் சம்ஸ்காரரூப கன்மங்களினின்பும் புறப்பட்டன; (என்னும்) உன்சொல்; ஐயனே = அப்பனே; அழகுது = மிகுதியும் கல்லது; இந்நிர சாலமாய்த்தே = கடைசியிற் பொய்யாயிற்று.

(உ0)

சத்தியம்; நுமது வாக்காலம் போசக கன்மம் மாயாகாரிய முண்டா
தற் நியித்தகாரணமென்று சொன்னீர் அதனால், கன்மமோததா
ய் ரனெருவன் வேண்டு மென்ற விக் கற்பனை வேண்டி மென்ன
வ தரமுரைக்கின்றார்.
எனஞ்செய்பொருடரித்தோர்செய்தவர்தக்கசெய்தி
புணம்பின்னுறவேகாண்மெப்பலமுறுவிப்பான்வேண்டு
நினமில்செய்தியிசனிடும்பணியிவைநாஞ்செய்தா
னான்களதிசுநோக்கிதுகர்விப்பன்வினேநோய்திர.

(இ-ள்). தாருஞ்செய் பொருள் தரித்தோர் = தன்னுந் திரவியம் வா
ங்கினோர்; செய்தவர் = தானத்திரவியங் கொடுத்த பெயரிவர்க ளிருவர்
கருக்கு; தக்க செய்தி = யேசுக்கியமாகிய வாய்முதல் கொடுத்தற் கிரி
யைகள்; ஊனம்பின்னுறவே காண்மெ = நாசமுறக் கருதிந் தன்களும்;

(பின்னென்பது பின்னும் கூட்டுக) பின்பல முறுவப்பான் வேண்டும் =
கெடுமுன் பலங்கொடுப்ப தில்லிமைவினும் காலாந்தரத்தில் வினைப்பல
இவைய சுகதுக்கங்களைக் கூட்டுவா னொரு கர்த்தா விரும்பப் படுவன்;
மனோவாக்குக் காயங்களினுற் பிறக்குந் தாலகன்மம் கெட்டாலும் புத்தி
தத்துவத்திற் கெடுமுற்சனம் அவைகளால் வைக்கப்பட்ட மும்ஸ்கார
ரூப சூக்கும கன்மங்கள் பலபரியந்த மிருக்கு மவைகள் தலத்தை
கொடுக்குமென்று முன் சொன்னோம், சத்தியம், சூக்கும கன்ம நிப்படி
யிருந்தாலும் அசேதன மாதலால், சுவதந்திரமீய் பஸ்ததைக் காடாது
ஈனமில் செய்தி=புண்ணிய கன்மம்; ஈசனிடம்பணி=சிவன் பண்ணை
ன்று கற்பித்தது, அதற்கு மாறுபாட்டிருக்கும் பாவத்தைப்பண்ணாதே
பென்று கற்பித்தது; இவைகளுக்குப் = இத்தகைய கன்மம் நாம் பண்
னினால்; தானங்க ளதிகம் நேர = ஏற்றக் குறைவைப் பார்த்து; வினை
நோய்தீர = அந்தமனோவாக்கு கிரியைகளால் புத்தி தத்துவத்தி லுண்
டாகப்பட்ட வாசனாகார சூக்கும கன்மம் சுகதுக்க ரூபமாய்ப் பரிசுமி
த்துப் புலிக்கப்பட்டுக் கெடுமபடி; அகர்விப்பன் = புலிப்பிப்பன், (உக)

கன்மத்துக்குச் சுவதந்திரம் இல்லாதிருந்தால் கன்ம கர்த்தா
வாகியபுருஷனானு பொருந்திப் புலிப்பனென்
பதனை மறுத் துணர்ந்துகின்றார்.

உலகுட ல்கரணங்காலமு அம்பலவியதிசெய்தி
பலவிவைகொண்டுகன்மம்பண்ணுவது அன்பதானு

பொலிவைதான்சென்று நினைந்துயிரிந்துதிருக்காளாரா
தலவிலாக விவானுணையினைத்திடுமருளினாலே.

(இ-ள்). உல = புலனம்; உடல் = தூசாரீரம்; கரணம் = சூக்கும
சரீரம்; காலம் = நிகழ்காலம்; உஅம்பலன் = திரவியமுதலியவு சுக
துக்கங்களும்; நியதி = சுகதுக்கங்களை யு மிடமுதலியவற்றையு நிய
மிக்கும் நியதி தத்துவம்; செய்தி = மனோவாக்குக்காயங்களினது நொய்
லாகிய தூலகன்மம்; பலவிவை கொண்டுகொண்டு = இவ்விடமுதலிய வெகுசாத
னங்கள் கொண்டு கன்மம் பண்ணுவ தன்புதனைத் தவிர்த்துவித்
தில் சம்ஸ்காரரூப சூக்கும கன்மத்தைப் டாக்குவது நிரும்பவது சுக
துக்கமாய்ப் பரிசுமிக்கவதைப் புலிப்பனெனல்; நிலவிடா விவைதான்
சென்று = சுவர்க்நரகங்களில் போகும் ரித்கு மிடத்தி; இட முதலிய
விவைகள் தாமேயாய், உயிரையுமுது; உயிரும் நினைந்தவை நியத்தித்

கொள்ளாது = சமத்தற்பித்தவைகளை யுண்டாக்கி அவைகளோடு கூடமா
ட்டாது; (ஆகையால்) அலவிலா வறிவானு யனைத்திடு மருளினாலே =
சர்வஞ்ஞானிய சிவனது கிரியாசத்தி கிருபையினாலே கிருட்டித்துப்
பொருத்தம். (உஉ)

தேவதாப்பிரசாதத்தினாலே சகலமும் வருவ
தென்று மறுத்துகின்றார்.

ஒழுங்குமன்புருளாராரூபசாரமுதவுசீலம்
வழுக்கிலாத்வந்தானங்கள்வந்தித்தல்வணங்கல்வாய்
யமுக்கிலாத்தவடக்கமர்வொடர்ச்சித்தலாதி [மை
யிழுக்கலாத்தவந்தானங்கள்வந்தவான்பணியறங்கள்.

(இ-ள்). ஒழுக்கம் = அந்தந்தச் சாதியாசாரம் விழுவது நடத்தல்;
அன்பு = மாதாபிதா குரு தேவதாபத்தி; அருள் = சர்வான்மாக்களில்
விழக்கம் = ஆசாரம் வருணச்சிரமங்களுக்கேற்ற சௌசாசமனா
த்கள்; உபாசாரம் = அதிசி சம்ஸ்காரம்; உறவு = ஞானி முதலான பந்துக்க
ளிடத்திலு கினைசம்; சீலம் = ஒரு நெறிப்பட்டிப் பிறனா யுபரஞ்சிப்பி
குங் குணம்; வழுக்கிலாத்தவம் = சார்திராயண முதலிய நியம விரதம்;
தானங்கள் = சற்பாத்திரத்திற்குள் நேடிய பொருளைச் செலுத்தல்; வந்
தித்தல் = குரு ஜனங்களை நமஸ்கரித்தல்; வணங்கல் = பெரியோரிடத்தில்
தாழ்ந்த தன்மை காண்பித்தல்; வாய்மை = உள்ளது சொல்லுதல்; அழுக்
கிலாத்தவம் = சர்வசங்கபரித்தியாசம்; அடக்கம் = குலங்கல்வி நிறைவா
யிருந்தாலும் அவமற்றிருத்தல்; அறி வொடர்ச்சித்தல் = அவர சாத்
திர சூத்திரங்களினையபடி பவரவர் கொண்ட தேவதாபப் பூசித்
தல்; அகி இவை முதலானவை; இழுக்கிலா வறந்தானால் = குற்ற
மற்ற கன்மங்களாகச் சாத்திரங்கொண்டு நிச்சயிக்கப்படுமானால்; இரண்
டுவான்பணியறங்கள் = பரமேசுவன் கற்பித்த புண்ணிய கன்மங்கள்
இவற்றி கு மாரும் வருவன பாவகன்மங்கள். (உங)

ஆகையாலவரவர்கொண்ட தெய்வமே அவரவர் செய்யுங் கன்மங்கட்கு
முன்னு லுக்கொடுக்கும்; கன்மந் னாய்ப் பலங்
கொடாதென்று மறுத்துகின்றார்.

மனமதுநினையவாக்குவமுத்தமந்திரங்கள் சால்ல
சீலர்கையிற்கொண்டிங்விச்சித்ததெய்வமேபொற்றிச்

சினமுதலகற்றிவாழஞ்செயலறமாலுயர்க்கு
முனமொருதெய்வமெங்குஞ்செயற்குமுன்னிலையாமன்றே.
(இ-ள்). வெளிப்பொருள். (உச)

பரமேசுவரன் கர்த்தாவென முன்படித்திப் போது பிரமாணமாக இருக்க
தேவதை பெளத்ததேவதை இத்திரன் சந்திரன் சூரியன் முத
லுள்ளோரில் ஒரொரு கர்த்தா ஒரொருவர்க்குக் கனம் சாஸ்திரியாய்க்
கனம் பலத்தைக்கொடுப்பானென்று சொல்லியதேதென வெகுதற்
கர்த்தா இயற்றுகத் கர்த்தாவென்று முறைமையிலும் சொல்லிய
தென்று சொல்லுகின்றார்.

யாதொருதெய்வங்கொண்டதெய்வமாயிவங்கே
மாதொருபாருளாதாம்வருவார்மற்றதெய்வங்கள்.
வேதனைப்படுமபிறக்குமிதக்குமேல்வினையுஞ்செய்யு
மாதலாவிலையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே.

(இ-ள்). வேதனைப் படும் பிறக்கு மிறக்கு மேல்வினையுஞ்செய்யும்
என்றது, பிரமாதிகளுக்குத் தாங்களிருந்த தானத்துக்கு உளர்த்துவ
கதியன்றி யதோகதியில்லாமையா லவர்க்கு ளற்பதெய்வங்க ளென்று
பொருள். மற்றதுவெளிப்பொருள். (உரு)

எல்லாச் செய்திக்கும் சிவனே பரமகாரண
மென்ப துணைக்கின்றார்.

இவ் வாஞ்சிலர்க்குப்பூசையிறநினைவுவர்களை வந்
தங்குவினாருவாரன்றேலத்தெய்வமத்தனைக்கா
ணெங்கும்புத்தெய்வமெல்லாமிறைவனுணையினுநிற்ப
தங்குநாஞ்செய்யுஞ்செய்திக்கானாவைப்பாலளிப்பன்.

(இ-ள்). இவ்ரு=இந்தலோகத்தில்; சிலர்க்கு=சில பிரமணருக்
குச் சிலசங்கமர்க்கு; நாம் பூசையிறநினால்=அன்னபான தாம்பூலா
திகள் தானம் கண்ணினால்; இவர்களை வந்தவர்களை நாம்
தப்பிராமணர்கள் சங்கமர்களோ அல்லவோலோகங்களைத்தருவார்கள்;
அன்றேல்=அல்லவா மென்று சொல்லில்; அத்தெய்வ மத்தனைக்காண்
=அந்தத் தெய்வங் ளுளர்த்துமரியாதினென், (அத்தெய்வம் சொன்ன
ரிவ்வுலகத்தில் தயன் ஆர்ச்சகை கணங்கள் பூசைகொண்டபலவாழ்ப்ப

பதுகண்டோம் அவ்வுலகத்தும் பிரமேந்திராதிகள் பலவ் கொடுப்பது
கேட்டோம், சத்தியம்) எங்கும் வாழ்ந்தெய்வமெல்லாம்=இவ்வுலகத்
திற நெய்வங்களுெல்லாம்; இறைவனுணையினுநிற்பது=சிவனது சத்தி
யாலேவப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்; (ஆதலால்) அங்கு நாஞ் செய்யு
செய்திக்கு=அந்தத் தெய்வங்களிடத்தில் நாம் பண்ணும் பூசைக்கு;
ஆணைப்பால்=தனதாஞ்சு சத்திசெய்தது லிசைவித்தலால்; பலங்
களை; அளிப்பன் = அந்தத் தேவதைகளைக் கொண்டு கொடுப்பிப்பன். (1)

அந்தத் திரமற்ற தேவதா பூஜாபலத்தையுஞ் சிவனே கொடுப்பவனாக
யால் சிவபூஜாபலத் திரமாதலாம் சிவ பூசையே செய்வவேண
மென்று செப்புகின்றார்.

காண்பவன் சிவனேயாவிலவனடிக்கன்புசெய்கை
மாகாபுறமரன்றன்பாதமிந்துசெயறங்களுெல்லாம்
செய்யிறைவன் சொன்ன விதியறன் விருப்பொன்றில்லான்
பூண்டன்னவேண்டல்செய்யும்பூசைபுரிந்துகொள்ளே.

(இ-ள்). காண்பவன் = பலமுண்டாக்குமவன்; விருப்பொன்றில்
லான் = விருப்பில்லானாயினும்; பூண்டன்ன வேண்டல் செய்யும்=அன
க்கிரக நிமித்தியம் பூசைக்குட்பட்டவனாய் விருப்பஞ் செய்யும், வெளிப்
பொருள். (உள)

அருவாகியசிவனைப் பூசிக்கும் வகை
போதிக்கின்றார்.

தாபரசங்கமங்களுென்றிரண்டுருவினின்று
மாபான்பூசைகொண்டுமென்னுயிரக்கருணைவப்ப
ளிப்பரன்றனைநெஞ்சினினைவையேவிறைத்தபூசை
யாய்பாம்பொருளைநாளுமர்ச்சிநியன்புசெய்தே.

(இ-ள்). தாபரம்=இலங்கம்; சங்கமம்=சிலமுத்தர்கள்; நீ பரன்
தன்னை நெஞ்சினினைவையேல்=இருதயக்கமலத்திலே மனசை லயம்பண்
ணிச் சிவசேவையாற்றிப் பட்ட சிந்தையாகிய மனசினுந் நியான்
ம்பண்ணுமற் நியான்மண்ணுணையாலில்; (அது) நிறைந்தபூசை=யோ
கப்பூசைசமாதியாய் அது ஞானபூசையுமாம்; (அது) ஞானி ஆய்பரம்பொரு
ளை=சிவாகம வாக்கியங்களுென்றி நிமித்தமுத்த விவகம்பண்ணிப் பசு
பாபதார்த்தத்தினின்றும் விலக்கணமாகத் நியான் நித்த மறி; (அது

வும் நிறைந்தபூரை ஆதலால்) நானுமர்ச்சி நீ யன்புசெய்தே—பத்தி
யோடுங்கூடத் தினந்தோறஞ் சொன்னபிரகாரம் கிரியாபூசையோக
பூசை ஞானபூசைகளினும் சிவனைப்பூசைபண்ணு. (24)

நீர்ச்சுரவாதியா யிருக்கின்ற மீமாம்சன் முதலோர்க்கும் சத்தமுதற்
தேவதை கன்மசாக்ஷியாதலால் சிவனைத்தான் கண்டதாயிப்ப
பண்ணிக்கொண்டு சிவனுக்கு மாறுபாடு மனவினியோகமற்ற சிவனி
டத் ததிகாரம்பெற்ற விஷ்ட தேவதாசாக்ஷியாதத் தான் பண்ணிக்
கொண்டு பண்ணாத கன்ம பலங்கொடாது அப்படிப்பண்ணின கன்
மம் பாவகன்மம்கலப்பானது பலங்கொடுக்கு முன்புதற் குதா
ரணம்.

அரணபுக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும்
பரணபுக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்விரீமையாநி
நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகன்மையாய்த்தே.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள்.

(25)

வேதாகம வாக்ஷியங்கள் பரம்பரையினாலும் சாக்ஷத்தாகவும் சிவபனி
விதிவாக்ஷியம் ஆதலால், அந்தப்பணி, விதிவழி நடப்போர்க்கு
ம, நடவாதோர்க்கும் நிக்கிரகமனுக்கிரக பிதவென்று நிகழ்த்து
கின்றார்.

மறைகளிசன்சொல்லச்சொல்வழிவராவுரினாவைக்குஞ்
சிறைபுண்ணியமிட்டபணிசெய்வோர்செல்வத்தோடு
முறையுமாபதிகளும்பருலகங்களையோனிக்கெல்லா
மிறைவனையினுலின்பத்துன்பங்களிசைவதாகும்.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள்.

(26)

மேலதற்குக்காரணம்.

ஆணையாலவன்மன்னாரும்முறைமுறையையா
யாணையார்முண்டஞ்செய்துமருஞ்சிறையிட்டிவெவப்ப
குணையின்வழிசெய்வோருக்காபதசெலவநலநி
யாணையும்வைப்புனெங்குமாயையையையேகாண்.

(இ-ள்). ஆணையும் வைப்பன்—கிட்டர்களை அடக்கிரகம் பண்ணு
வோம் துஷ்டர்களை நிக்கிரகம் பண்ணுவோம் என்று தனநிடத்திருக்கு

மாஞ்ஞாசத்தி சாமர்த்தியத்தை யுலகத்துக் கறிவிப்பன் (இப்படி இரா
ஜாவுக்கு நிக்கிரகமானுக்கிரக கர்த்திருத்தாவும் சொன்னார் சிவனுக்குச்
சர்வகர்த்திருத்தாவும் எடுபட்டுப்போம் அது இல்லை) எங்குமாயின
யே யானையேகாண்—இராஜாக்கள் முதலானிடத்திருக்கு மாஞ்ஞாசத்
தியே சிவனதாஞ்ஞா சத்தி. மற்றவை வெளிப்பொருள். (27)

அஃதேதின லென்னச் சிவனை தாஞ்ஞாசத்தி யவர்களதாஞ்ஞா
சத்தியைவிடாது செலந்தித்திறலாலென்று
செப்புகின்றார்.

அரசனுஞ்செய்வதீசனருளவழியரும்பாவங்க
டையுளோர்செய்யிறநீயதண்டினிவைத்துத்தண்டந்
துரைசெய்துதீர்ப்பன்பின்புசொல்வழிநடப்பர்துயோர்
நிரயமுஞ்சேராமந்தீயமுநீர்மையீதாம்.

(இ-ள்). தண்டத்துரை—தண்டிக்கு மிடத்துக் குராவார்த்தை,
(மனுசாத்திராதிவசனமுமாம்); நிரயமும் நீர்மையீதாம்—நரகத்திலுந்
தண்டிக்கு முறைமையு மிராசதண்டனைபோல; இராசதண்டனைப் பட்ட
பேர்க்கு நரக மில்லாமையால், மற்றதுவெளிப்பொருள். (28)

பின்னுருதாக்கிக்கின்றார்.

அருளிணுலுணாத் தூலின்வழிவராதுதன்மஞ்செய்யா
னிருளுலகையத்துன்பத்திட்டிரும்பாவந்தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ்ஞவர்க்குமாதிபோசத்தாற்புணியந்தீர்ப்பன்
மருளுலாமலங்கடர்க்குமருந்திவைவைத்தியன்றார்.

(இ-ள்). அருளிணுலுணாத் தூல—வேதாகமங்கள்; இருளுலா
நிரயம்—அந்தகாரம் பொருந்திய நரகம்; மருளுலாமலம்—மயக்கம்
பொருந்திய பாவபுண்ணியங்கள்; மருந்து—குகவர்க்கம்; தான்—
சிவனானே; வைத்தியன்—பண்டிதன். மற்றதுவெளிப்பொருள். (29)

வைத்தியனென்றதேதினலென்ன

யொப்புவாக்கின்றார்.

மருத்துவனுரைத்தான்—வழிவரிற்றிணிகள்வாரா
வருத்திடும்பிணிகடப்பிற்றப்பியவழியுஞ்செய்யத்
திருத்தினன்மருத்துசெய்யுறாதும்பிணிகடன்அந்தீர்ப்பன்
ஹரைத்ததாந்நிலனுயின்னேயுங்கன்மருத்தீர்ப்பன்.

(30)

(இ-ள்). மருத்துவ முறைத் துண்மைவந்தியசாதிரம்; (தப்பிற் பிணிவருத்திநென்று உருக) உறுத்தன்மமுட்டித் தீர்ப்பன் பிராய ச்சித்தம் பன்னாதுவிடத்தேறிச் சன்மத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைப் பன். மற்றது வெளிப்பொருள். (ககசு)

இன்பத் துன்ப மூட்டி யிருவினை தொலைத்தற் குதாரணம்.

மண்ணுளேதிலெய்யாதிமருத்துவத்திருத்தியோடுந்.
நின்னையாயுதத்துக்கிழித்தித்திருத்தியோடுந்.
கண்ணியகட்டிபாலும்பலந் துடன்கொடுத் துத்தீர்ப்ப
னன்னையுயின்பத் துன்பமருத்தியோடுந் துயிப்பன்.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள்.

கன்மபலத்தை யுயிர்க்கு முறைமையை
யறிவிக்கின்றார்.

பூதஞ்சரீரம்போனாற்புரியட்டதேகந்தானே
பூதஞ்சரீரமாகவின்பத்துன்பங்களுல்லா
நூதஞ்சாரணயுர்க்கநரகொடுக்கவந்துயிற்றுத்
நிதிலாவனுவாயோனிசேர்ந்திடுந் திவனெல்லாம்.

(இ-ள்). பூதஞ்சரீரம் போனல் = பஞ்சபூத பரிணாம சமுத்திர
மாகிய அலசரீரம் விட்டால்; புரியட்ட தேகந்தானே = குக்கும சரீர
ந்தானே; பூதஞ்சாரணயுர்க்க = விவாங்குஞ் செலுத்த; யாதஞ் சரீர
மாக = பூதோத்திர நரக சரீரத்தைத் தான்; பூதசாரணயுர்க்க அவர்
க்க சரீரத்தைத் தான்; பொருத்த = (அவற்றோடு) பொருத்தி; விவனெல்
லாம் = காலான் மாக்களும்; இன்பத்துன்பங்களுல்லாம் = அகதுக்கங்க
ளேதத்தும்; நரகொடுக்கவந்துயிற்று = நரக அவர்க்குக்கனி னனு
பவித்துப் பின்னந்த யாதஞ் சரீரம் விட்டு; நிதிலாவனுவாயோனி
சேர்ந்திடும் = குற்றமற்ற குக்கும ரோகியாய்ப் பூலோகத்திற் பூதபரி
ணாம சமுத்திரதேகத்தில் வந்து பொருத்தும்.

இப்படியன்றி, யாதஞ் சரீரமாகி வினைபாடப் கொள்ளா
மல், யாதஞ் சரீரமாகி யென்ன பாடப் கொண்டு பொருளியையா
தென்பதற்கு; புரியட்ட தேகந்தானே யாதஞ் சரீரமாகி வென்பதற்
குஞ் சத்த மானுயில் அகத்த மாயை தோன்று மென்றுஞ் சைவ.

பவுராணிக மதாஸாரியாயிருக்கு மாசாரியர் சருத்துக்கு யாதஞ் சரீர
மாய்ப் பரிணமிக்கவென்று பெருஞ் சரீரத்தை சைவத்தாந்தி
யாகிய வாசாரியர் சருத்துக்கு யாதஞ் சரீரத்தைப் பொருத்த வென்று
பொருள் கொள்க. (ககடு)

குக்கும தேகத்தோடு கூடிய புயி குடல்விட்டு டெனடை னெடுக்கு மெ
ன்றுந் துலசரீரத்துக் தேற்ற கன்மம் பரிபக்குவ பில்லாதிருந்
தாற் குக்கும சரீரத்தோடு கூடிய யறிவின்றி யாகாசத்தைப்பற்றி
யந்த சன்மாவாயிருந்து கன்பு பெரிபாகத்தற் காலந்தாத்தி
வடவது மென்று முறைக்கின்றார்.

உடலவிடையோடுபற்றியுதிப்பினமுதிக்குமொன்றிற்
படர்வுறு துறம்பாவத்தாற்பாடாணம்போற்றிடந்து
கடனநாகாலஞ்சென்றாற்கடுநரகதனில்விழ்ந்தய
கிடருயமுருவங்கன்மத்தனவினிலெடுக்குமன்றே.

(இ-ள்). வெளிப்பொருள்.

உடலவிடவிட்டுக் குக்குமதேகத்தோடு போய்த் துலதேகத்
தரத்தைப் பொருத்ததற் குவமை
யுரைக்கின்றார்.

பன்னகமண்டசங்குபரகாயந்தன்லிற்பாய்வோர்
துன்னுதோன்முட்டையாக்கைதூற்றதுசெல்லவதுவேபோலத்
துன்னியவுயிர்க்குலெட்டிவிட்டுவானினாடு
மன்னிடுநனவுமாழிக்கனவினைமருவுமாபோல்.

(இ-ள்). பன்னகம் = பாம்பு; அண்டசங்கு = பாழிகள்; பரகாயந்
தன்னிற் பாய்வோர் = வேறொருவர் சரீரத்திற் பிரவேசிக்கும் யோவி
கள், இவர்க்குப் பொருத்திய தோல் முதலிய முன்னம் நிர்விறை
யாகத்தோன். மற்றது வெளிப்பொருள். (ககடு)

கன்மகவருபங்காண்டுகின்றார்.

தன்மமோடதன்மமாதித்தானிருப்பதுநூற்றது
நன்மைமையினுமின்பத்துன்பபுலககாண
முன்னமேயான்மாயினுந் துன்பமலத்தொன்றதாய்க்
கன்மமுமுலங்காட்டிக்கான்மியமலமாய்ந்நும.

(இ - ள்). தன்மமோடதன்மமாநிபாதுபுண்ணியமென் திருவித
மாய்; திரும்பச் சேனக~~கதம்~~ போக~~தம்~~மென்று திரிவிதமாய்; திரு
ம்பத் திருஷ்டபோக்கியம் அந்நுஷ்டபோக்கியம் அநித போக்கியமெ
ன்று மூவிதமாய், திரும்ப~~பு~~ப்பிரதம் போகப்பிரதம் சாதிப்பிரதமெ
ன்று மூவிதமாய், திரும்பச் சஞ்சிதம் பிராரத்தம் ஆகாமியமென்று மூ
விதமாய், (பின்னுமனந்தவிதமாயிருக்குந் என்மமானது); தா னிருபய
னுத்தந்து=தான்ருளே முதற்காணமாயும், நிமித்த காரணரூபிய வெ
னுக்குத் துணைக்காரணமாயி நிமித்த காரணமாய், சுததக்கங்களை
யுண்டாக்கித் (தான் பிரத்தியகதலேலாத பொருளாகையரல்); என்ம
நிமையினு மிசைபத்துன்பினும் நாடிக்காண=பேரிழவு சுததக்கமென்
னென்ற காரியானு மனத்தா லனுமித்ததிய; மூன்கமே யான்மாவின்
தன் மும்மலத்தொன்றதாகி=அநாநியே அனுகம் மாயேயம் காண்மிய
மென்னென்ற திரிமலத்தொன்றும்; மூலத்தூட்டி=நாடி மலைகளைப்போ
லனாதி யென்பதைத் தேர்த்துவித்து; காண்மிய மலமாய் நிற்கும். என்ம
மென்னென்ற மலம் காண்மிய மலம்.

கன்மமானது மலமாயைகள் போலப் கூடத்த நித்திய வநாதிபோ
மனாகாநியம்போலப் பிரவாகா நித்திய வநாதிபோவென்று
வினாவுப் பிரவாகாநாதிபோவென்று
பேசுகின்றார்.

இருவிரையநாடியாதிவியற்றலானுகர்வாலந்தந்
வருமலஞ்சார்ந்துமாயாவுருவுகண்மருவியாத்தும்
தருசெயன்முறைமையாலேநான்பலபேதங்காட்டி
யாருவதாய்வின்றதன்றனோயினாமர்ந்துசெல்லும்.

(இ-ள்). திருவினையனுதி = சமுதாயத்தினுலே முற்கோடி பிற்கோடி காணப்படாதபடியினுலே; (கண்மம்) அநாதி; ஆதி இயற்றலால் அகவாலந்தம் வரும் = தனித்தனி பண்ணப்படுகிறபடியினாலும், புதிதப்பட்டுச் சில நாசமாதலாலும், விஞ்ஞான வசவல்லிய மடைபவனைக் குறித்தும் முத்தி யடைபவனைக் குறித்தும் முந்தும் நாசமாதலாலும், முற்கோடி பிற்கோடி காணலா லாதிபுமாம். அந்தமுமாம். (ஆதலாற் பிரவாகானுதி); (அந்தக் கண்மம்) மலஞ்சார்ந்து = ஆனவமலந்தோடும் பொருந்தி; மாயாவுருவு கண்மருவி யார்ந்து = மாயா சரீரத்தனை யுண்டாக்கியவைகளோடு பொருந்தி யந்தத் தவிர்த்தினு லான்மார்த்தனைக் கட்டி; தருசெயல் முறைமையாலே = மனவாக்குச் காயத்தாலாயிற்றுப்பபட்ட

வியாபாரக் கிரமத்தினாலே நான் பல பேதம் காட்டி = தானருவாயிருந்தாலுந் தனது காணப்பட்ட மனநிலை பேதத்தினாலேயுந் தனது சுதாநிகாரிய பேதத்தினாலேயுந் தனது வைசத்திரியத்தைக் காண்பித்து; அருவதாய் நின்ற = புத்தியி னுதிவாசனையாயிருந்து பலத்துக்குப் போம்போது சடமாதலால் சுவதந்திரியப் பிரவிருத்தி யில்லாமை யால்; அந்நன் னுணையி லமர்ந்து செல்லும் = சிவாஞ்ஞஞ் செலுத்தப் புத்திமோடு நடக்கும். ()

மேற்றத்துவ வாதிமதத்திலே நாயிருக பசுபாதி தாபாதிக்கள் கண்
மத்துக் ஓடாக வந்தந்த யோனிகளிலே மாறிப் பிறப்பதின்று; மறுஷார்
முதலியோதிகர் மோசுதந்தானமாகிய வைகுண்டத்திலும் மாறாதென்
பதை மேழு திருவிருத்தத்தினுலே நிராகரிக்கின்றார். பெளராணிகம்
யெளிப்பொரு ளாதலால் ஆகலினை கல்ல தாது ளென்ற திருவிருத்த
மட்டாரியப் பொருளுதித் துணர்ந்து கொள்க.

சங்கமந்தாபரங்கடத்தங்கன்மதுக்கிடா
யங்குருதியாலிமாஅமச்சுமாருதிங்கென்னி
விங்குமானாடரியறஅம்புண்ணியத்தின்பத்திட
மங்குவான்குரர்களாயோநரர்களாயருந்துவாரோ. (சுக)

நரர்களாய்த்துய்ப்பொன்னினர்படுகரருலோகஞ்
சரர்களாய்த்துய்ப்பொன்னிற்சொன்னவச்சுழியுமாருஞ்
சரர்களாய்ப்பலங்கடுய்த்துத்தாமிங்குத்தொன்னம்போது
நரர்களாய்ப்பிறப்பர்ஞாலத்தமரராய்கண்ணிடாரோ. (சஉ)

வண்டிகளாமிதாறுமயிர்க்குட்டி.மற்றோர்சேந்துப்
பண்டையவுருவந்தானேவேட்டுவதூய்ப்பிறக்குங்
கண்டுகொளையோவியெல்லாங்கன்மத்தான்மாறுமென்றே
கொண்டவசமயுமெல்லாமிச்சொலிகொண்டதென்கே.(ச.க.)

அகலிசைகல்லதானாள் சிபலபிறவியானாள் ,
பகலவன்குலத்திற்குள் லிப்பாரொலாமுமுதுமாண்டு
நிகரிலாவரசனாகுஞ் சிலந்திநீடுலகம்போற்றச்
சுகமநிலெலிதானன்ருமாபெவியாயினே. (சுசு)

அகலிகைமுதலோர் சாபத்தாலுமாரினர் சுபாவத்தினால்.

அல்லவெனவந்தர முரக்கின்றார்.

செப்பினாய்மாவேறுசிலர் விதியாலேகன்மால்
வைப்புறமயோனியெல்லாமாறிந்திடாவின்கென்னி
லெப்படியானுஞ்செய்திங்கிறைகரியாவனென்றே
முற்படமொழிந்தேனெல்லாமுதல்வன்றன்விதியேயாகும்.

(இ-ள்). சிலர் விதியாலே = சாபானுகிரகம்வல்ல சில பெயர் சாப
த்தினாலும் வரத்தினாலு மாறியோகைகள் பேதிக்க; வேறு செப்பினாய் =
கன்மத்தினான் மாறுமென்று சொன்னீர்; கன்மால் வைப்புறு மீயோனி
யெல்லாம் மாறிவந்திடா வின்கென்னில் = கன்ம முறித்தமா புண்டா
குஞ் சரீரங்களைத்தாழ்த்திப்பேதித்து வாராவென்று நீ சொல்லீல்; எப்ப
டியானுஞ் செய்திக்கு = சாபத்தினாலே மாறுதலுக்குங் கன்மத்தினாலே
மாறுதலுக்கும்; இறைகரியாவனென்றே முற்பட மொழிந்தேன் = ஈசு
வரன் சாட்சியென்று முன்னமேசொன்னோம் (ஈசுவரானுஞ்சிலரின்
கன்ம வேதவாகச் சபிக்கும் பேர் சபித்தலால் வரங்கொடுக்கும் பெயர்
வரந்தெடுத்தலால்); எல்லாம் = யோனிமாறுதல் முதலானீர்தாம்; முதல்
வன்றன் விதியேயாகும் = கன்மானு சார வீசுர சங்கற்ப காரியமாமே.()

சிவன் செயலாற் சிவன் கன்ம மிரண்டும் பொருந்தி யுரு
மாறுதல் முதல் பலத்துக் குபயோகங்களாமென்
றுரைக்கின்றார்.

அவ்வவயோனிதோறுமவ்வவவுலகந்தோறுஞ்
செவ்விதினறிந்துகன்மஞ்சேர்த்திடாசிவன்சேரா
வின்வகைதம்மிற்சேர்வுமிறைசெயலானாற்செய்த
லெவ்வுருவுந்தன்கண்டாயிற்றுவனிறைவன்றானே.

(இ-ள்). அவ்வவவுலகந் தோறும் = பூலோக முதலிய புவனங்க
டோறும்; அவ்வவ யோனி தோறும் = அந்தந்தப் புவனத் துதிக்குந்
தேகங்க டோறும்; செவ்விதினறிந்து = மாறுபாடெளிப் புத்திபண்ணி;
(கன்மமறிவின்மையால் சேவனைச்) சேர்த்திடா = சேவனைப் பொருத்தா;
(சேர்ந்திடா வென்று பாடமோதிற் கன்மந்தானே போகம் புசிப்ப
வனாகுஞ் சேவனைப் பொருந்தாது சிவன் சிறந்தி வாகையா லவைகளை
யறிந்து) சேரா = பொருந்தா; இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் = (சேர்ந்

திடா வென்ற பாடத்தால் இந்த முறைமை யொன்றுக் கொன்று
வே சரீரங்கள் பொருந்துதலுஞ் சிவ கன்மங்கள் பொருந்துதலும் சரீர
கன்மங்கள் காரிய காரணமாய்ப் பொருந்துதலும்; இறைசெய லானால்
= சிவன் செலுத்த வுண்டாமாட்டல்; சேர்த வெவ்வுருவும் = பண்ணப்
பட்ட வவ்வுருவெல்லாம்; தங்கனவால் = அவ்வவ் பண்ணின கன்மத்
துக் டோக; இயற்றுவ னிறைவன்றானே = சிவன் ருனே பண்ணுவன்.()

உருமாறுத லொத்தினை மாரி வருவதற்கு முதற்காரண மேதெ
ன்னச் செய்பவரானாக மதானுசாரியர்களா யிருக்கின்ற வாகாரி
மர்கள் மீதந்திது ஊற்ற முமாக்கின்றார்.

மாரியிவ்வுருவமெல்லாம்வருவதெங்கேநின்றென்னிற்
கூறியருங்குமத்தாமுருவெனிற்குறியொன்றென்னில்
வேறொருகுறியாமாரம்வீரசங்கிலியுமாகுந்
தேறுநீயொருவனாவிச்செயலெல்லாஞ்சிவனாலாகும்.

(இ-ள்). மாரி யிவ்வுருவமெல்லாம் வருவதெங்கே நின்றென்னில்
= இந்தச் சரீர நரீர் பசு மிருக பகி ருபமாயிருக்குந் தால் தேகங்கள்
மாரி மாரி வருதற்கு முதற்காரண மேதென்று நீ கேட்கின்றாயானால்;
கூறிய ருக்குமத்தா முருவெனில் = சொல்லிய ருக்கும தேகத்திலே
நின்றும் அலதேக முண்டா மென்று நீர் சொல்லீல்; குறி யொன்றென்
னில் = ருக்கும தேகத்தில் வைத்திரிய மில்லாமையாற் தூல தேகங்
களிலும் வைத்திரிய மில்லாதே போமென்று நீர் சொல்லீல்; (பொற்
பொருளாகிய வெரு முதற் காரணத்தி னின்று) வேறொரு குறியா மா
ரம் வீரசங்கிலியும் ஒருவனாலாகும் = வேறொரு குறியாம் பதக்கமும்
வீரசங்கிலியுஞ் சரப்பனிய டொருவனா ஊண்டாகும்; தேறுந் = தெளிந்
தது; இச்செயலெல்லாம் = இந்தக் காரிய வைத்திரியமும்; சிவனா லா
கும் = பரமேசுவரனா ஊண்டாம். (சுள)

பால் தவிரானதுபோலச் சூக்குமதேகந் தூலதேகமாய்ப்
பரிணமித்துக் கெடுமோவென்னக் டொதென்
றுணர்த்துகின்றார்.

ருக்குமங்கெட்டுத் தூலந்தோனறிடாருக்குமத்தி
னாகியோருடல்கிடப்பதினாடலாக்குந்தன்மைக்
கோக்கியசத்தியுண்டாயுடற்றருங்காலமுற்றுவ
நீகிடமரம்பின்வேரோர்நீர்நீர்மரிகுழ்த்துமாபோல.

யிற் சொன்னோம்; (அப்படியே) அதுவுள் அந்த வருளுக் தொழிலும்; தனா நாகருக்குறச்சுத் தனகாதுதி பெய்லாம் = தங்களுது கலப்பினாலே மல பரிபாகத்தைப் பண்ணுஞ் சூக்கும் செந் அலகை முதலிய மாயா காரியங்களை; வருவதுஞ்செய்து = யையினின்று முண்டாக்கி; இம் மருந்தால் = இந்த மாயாகாரியத்தைய அடித்தால்; அது மலங்கள் தீர்த்து = மலமாயா கன்மங்களைப்போட்டு; பரதெயுதுவுள் = பரத் திலே யோசித்து; பாதப்பயமுஞ் சூட்டித் திவத்தவா = வியத்தி யையுஞ் செய்வன்.

மாயாகாரியத்தால் மலத்தைப் போக்குமென்ப
தடாதென்ன கடுக்குமென்றதைவினா.

எழுமுடல் கரணமாநிதியை மலமலமலத்தாற்
கருவுவனென்று சான்றகாரணமென்னையென்னிற்
செழுநவவயவானைச் சூழியுள் செழித்தருக்கை
முழுவுதுங்குறிப்பன் மாயைகொமெலமொழிப்பன் முன்னேன்
(இ-ள்). எழுமுடல் கரணமாநிதியை மலம் = மலையினுண்டா
கிய தனகாதுதி களெல்லா மருக்கு; மலமலத்தாற் = ருவுகளைச்
சொன்னகாரணமென்னையென்னி = னுணவமலமார் = வாய்க்காமாயா
மலமாவிய வழுக்கினுற் போக்குகனென் அரைத்த நி = த மேடுதன்
யில்; செழுநவ வயவைய காணி யுள் செழித்த = தி = விய கோடிப்
புடையயிற் காணியுள் மண் முதலியவற்றைப் பித் = ருக்கை
முழுதுவ் சுழிப்பன் = புடைகளின் முன்னிருந்த தோஷத்தோ டாகத்
துத தோஷம் முற்றுக் கருவன்கருவன்; (அப்படி) மாயைகொடு =
மாயாமலத்தினுல்; முன்னேன் = செயன்; மலம் = னுணவமலத்தை; ஒழிப்
பன்.

வருவல் அந்த மாயையிலக்கணமே

தென் விவசத்தினார்.

சித்தமாயருவாயேகமொருவா லத்துக்கோர்
வித்துமாயசித்தாயெங்கும் வியாபியாய்விமலனுக்கோர்
சத்தியாய்ப்புலவானே பாகந்தனகரணமுமுமிக்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயையக்கமுஞ் செய்யுமன்றே.

(இ-ள்). சித்தமாய் = காரிய கா = கருவன்களின் = அசித்தியமென்றும்
பெளத்தனுக்குப் போலசித்தியினி; அருவாய் = அருவாவிய பரம

வே காரணமென்றும் நையாபிதனுக்குப் போலருவமன்றி; ஏகநிலைய
ய் = பாயையனந்த மென்றும் சத்தென்று சொல்லும் வேதாந்
கேதேசிக்கும் சுத்த வேதாந் = சூக்டும் போல முறைமையினனேகமி
நியசத்துயினி; கிலத்துத் = கார்வித் = சூனியோபாதானம்
நியம் பிரபஞ்சமென்றும் பவுத்த = சூக்டுக்குப் போலச் சூனியினி;
சித்தாய் = சித்தியோமோ பாதானத்தினின்றும். சடசித் துற்பத்தியா
ன்றும் பரிணதே தாந் திரும் நாராயணப் பிரகிருதியினின்றும் சட
தன்டாமென்றும் சூசராத் திரிக்கும் போலச் சித்தன்தி; எங்கும்
நாயியம் = னுணக்குத் தோற்றிப் புதகாண மென்று முனோ
காயதனுக்குப் போல அவ்விபாபியனி; விமலக்கோர் சத்தியாய் =
சிவனுக்குச் சமவேத சித்தத்தியொன்று பரிக்கிரக சடசத்தியாண்டு
சூக்டு = சிவனுக்குப் போலச் சடசத்தியாய்; புலனபோகந்தனகர
ணமு முயிக்காய வைத்ததோர் மலமாய் = புற பாக் கியப் பொருள்க
ளையும் அலகீரங்கையு மிலக்குணையாலவைகள் னுண்டாநிய சிற்றநி
யையுந்கொடுத்த மாயாமலமாய்; மாயையக்கமுஞ் செய்யுமன்றே =
மாயையானது அந்தச் சிற்றநிவைப்பற்றி நான் அக்கி நான் மோகி
யென்று வரும் விபரிதநானத்தையுமுயிர்க்குப்பண்ணுந்தானே. (இ-ள்)

மாயையினின்றும் தத்துவங்களின்று தோற்றமு

தொழிலு முறைக்கின்றார்.

மாயைத் தகாலமோடு நியதிபின்கலாதிதோன்று

மாயட்காலமுன்னுயாக்கியுமனிதும் போக்கிக்

காயமோடு லுக்கெல்லாங்காலசங்கையினைப்பண்ணி

நாயகஞனையாலே நடத்திடுஞ்சகத்தையெல்லாம்.

(இ-ள்). மாயையிற் காலமோடு நியதிபின்கலாதி தோன்றும் =
தோஷையிற் சிவன் இருந்திடத்த நாதபந்தத்தின் பின் பந்தமாயனந்
தேகர சத்தி கலக்கிய மாயையினின்றும் கால தத்துவம் நியதி தத்து
வம் கலாதத்துவம் பிறக்கும்; (அதிபெய்ந்ததனற் புருட தத்துவமு
முண்டாம்; முன் மாணதப் பிரத்தியகூப் பிரதானத்திலே தத்து
வங்களினது வியாபாரக்கிரமம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது; இப்போ துற்பத்
தித் திரம மாசாரியர் தானே யுரைக்கின்றார்.) ஆயவக்காலம் = சூக்கும்
நேகத்துள் ளசாதாரணமாயிருக்கும் கால தத்துவம்; (புறம்பிற் சாதா
ரண கால தத்துவத்தினது விர்த்தி = புற முதலிய கலகளை முன்னிட்டுக்
கொண்டு போக்கிய பொருளைப் போகத்தின் பொருட் டிவிரைச் செ

வத்தி மகாப் பிரளய பரியந்த மிருக்கும் புறம்பிற் சாதாரண காலம்) முன்னுயர்க்கு மனிதம் போக்கி=போகாவதி பரிச்சேதமாய்த் துடி லவை காட்டாதி காரிய கலா பேசுந்திருலே செல்காலம் வருகால மிரண்டின் மத்திப்பதி சாதாரண காலம் சரிசு முதலிய தாத்துவிகப் பொருள்களினது தான நோற்றி நிற்றல் நிமித்தமாய் நிற்கும் காலதத் துவத்தோற்றத்திலும் கால வேண்டிலனவத்தத் வருமாதலாற் தத் துவத் தோற்றத்திற் காலம் நிமித்த மன்று. (இ) நிய நியமிக்குங் கால தத்துவம்போலச் சாதாரண நியமிக்க வேண்டி நினைபென்சின்ற சங்கரா சத்தியேத துவத் தோற்றத்திற் நிமித்தியமாய்; காலமோ லெருக்கெல்லாம்=தாரண புலன போக்கிக்கு. ல் சங்கரையினைப் பண்ணி=தாமதம் பார்த்த பரியந்த கால வென்றிக்கு யுண்டாக்கி; நாயகனான காலே=விவரஞானசுத்திரம் காண்க. வதையினாலே யதிட்டிக்கப்பட்டு; நடத்திடுஞ் சகத்தையெல்லாம்=சுத்திக்குக் காலத்தையு முற்பத்தி யேரவையதை யுற்பத்தி பண்ணிச் செலுத்தும்.

நியதி முதலியவற்றினது தொழிலை நிச்சயிக்கின்றார்.

நியதிபிள்ளேன்றிக் கண்மநிச்சயம்பண்ணிநிற்கு
மயர்விலாக்கலைபிள்ளேன்றி யானவமொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரிநிரியாசத்திதெரிவிக்குஞ் சித்தேயிததை
யுயர்கலையதனிற்றேன்றியவிவினாயுதிக்கப்பண்ணும்.

(இ-ள்). நியதி பிள்ளேன்றி=பின்பு மாயையி னின்றும் நியதி தத் துவ முண்டாய்; கண்ம நிச்சயம்பண்ணி நிற்கும்=தனது கண்ம பலமா கிய சுகதுக்கங்களை பிறர் நியதி சம்பந்திப் பிறர் புலியாமற் பிறர் கலை களைத் தனது சம்பந்தியா யிருக்கின்ற வான்மாப் புலியாமல் வரையறை பண்ணி நிற்கும்; உயர்விலாக் கலைபிள்ளேன்றி யானவ மொதுக்கித் தின் செயல்புரி நிரியா சத்தி தெரிவிக்கும்=பின்பு பிரகாசமான கலா தத்துவம் மாயையி னுண்டாய் ஒரு பிரதேசத்திலே மலசத்தி வியாபா சத்தை மறைத்து இன்மாவிலுது புறப்பொரு ளறிவாகிய ஞானக்கிரியா திக்கமாய்ச் சற்றே விளக்கெத்திரும்பித் தற்பொரு ளறிவாகிய சத்திமந் கர்த்தாவைப் பொருந்நிக் கர்த்திரு காரக மென்று பெர் பெற்று நிற்கும்; வித்தை யுயர் கலையதனிற்றேன்றி யதிவினாயுதிக்கப் பண்ணும் =பின்பு வித்தியா தத்துவம் கலையத்துவத்தி னுண்டாய்க் கலையினு லொரு பிரகாசம் விளக்கப்பட்ட இ-ள் சத்தி வித்யாபாரத்தை மலவாச

பொ பொக்கி விளக்கிப் புறப்பொரு ளறிவாகிய சத்தி காரணத்தைப் பொ ருந்நிக் காரண காரக மென்று பெயர் பெற்று நிற்கும். (இரு)

இராக தத்துவத்தினது முற்பத்தி யியாபாரம்
வினாயிற்று.

விச்சையிலிராகத்தோன்றி=கலாதத்துவத்திலே நின்றது
விச்சையைப்பொருந்நிற்குந்தொழிலு விச்சைமூன்றும்
வச்சபோதிச்சாஞாவ் நிரியமூன்மரு யான்மா
நிச்சயபுரு-ருவப்பொதுமையின்பன்னே.

(இ-ள்) விச்சையிலிராகத்தோன்றி=கலாதத்துவத்திலே நின்றது
தா-வித்தியா தத்துவத்தோ டொத் தேக கார்த்தி விராக தத்துவ
முண்டாய்; வினாவழி=கண்மத்தை முன்னிட்டு; இராகத்தின் கணிச்சை
யுயப்பண்ணி நிற்கும்=போக்கிப்பு பொருள்களிலே சிறப்பு விருப்பத்
தைப்புத்திக்கே தாரகம் பண்ணு மாதலாற் பொதுவிருப்பமாகிய விச்
சாசத்தி வியாவாரத்தை விளக்கிக் காரண காரக மென்று பெயர்பெ
ற்று நிற்கும்; தொழிலறிவிச்சை மூன்றும்=நிரியமுதலாகிய மூன்று
வியாபாரங்களையும் கலைமுதலிய மூன்று தத்துவமும்; வச்சபொது=
விளக்கினவிடத்து; இச்சாஞானக்கிரியை மூன்மருவி=நல்லமுதலாக
முடிவாகிய பஞ்சகஞ்சகனாய் அவித்தை அஸ்தித தாரகம் அவேஷம்
அபிநிவேச மென்கின்ற பும்ஸ்துவ மலசத்த மலபெயர்ப் பஞ்சக்கி
லேவியாய்; ஆன்மாக்கிச்சய புருடனாகிப் பொதுமையி னிற்பன்னே=
போத்தாவாய்ப் போகோன் முகனாய்ப் புருடதத்துவ மென்று பெயர்
பெண்ணான்; (முன்சொன்னகால நியதி தத்துவங்களினது வியா
பார பிராகதத்துவ வியாபாரத்தின் பின்னெனவதிக) அவ்விரன்மம்
பிரதாசமாதலால் கர்த்திருகாரகமென் துபசரிக்கப்படும். (இசு)

பிரகிருதி தத்துவோற்பத்தியைப் பேசுகின்றார்.

வருங்குணவடிவாய்முலப்பிரகிருதிதலையிற்றேன்றித்
தருங்குணமூன்றுயொன்றிற்றூன்மூன்றும்மூன்றாகு
வருங்குணரூபமாகியிசைந்நிடுமெங்குமான்மாப்
பெருங்குணவடிவாய்ப்போகசாதனப்பெத்தமாமே.

(இ-ள்). வருங்குணவடிவாய்ப் பிரகிருதி கலையிற்றேன்றி=
தனதிடத்தி லபிவிய தமா யுக் கு மனபிவியத்த குண ரூபமாய்க்

கலாதத்துவத்தினுண்டாய்; பருணம் = குணத்தவற்றை புண்ட
க்குமந்தக்குணம்; மூன்றாய் = சாத்துவிகராத தாமதமென்று மூன்று
பிரகாரமாய்; (திருமப) ஒன்றித்தன் மூன்றாய் மும்மூன்றும் =
சாத்துவிகத்திற் சாத்துவிகம், சாத்துவிகத்தி லிராசதம், சாத்துவிகத்திற்
ருமதம், இம்மூன்றாமையி லொருபுறம் குணஞ்ஞபமாதி யினைந்
திடு மெங்குமாண்மா = என் = தன்; மூன்றாய்க்கியப் பொருள்களிற் பிரவீர்
த்தி மாகுறிய வான் = ப் பெரிதாறிய ஓர் வடிவாகிப் போக்கியப்
பொருள்களோடு பொருத்தம்; (அப்ப) பெருக்குண வடிவாய்ப்
போகசாதனப் பெ தாமமே = சமமாத புதார்தமார் = இஃ = பாயன்
களினுற் கட்டப்படு; சாத்துவிககுண யாபாரம்பி, கொசு முதலியன; 1
இராசதகுண விய பாரம் பிரவீர்த்தி முதலியன. 2. தாமதகுண வியபா
ரம் சியமமென்கொ ளிவீர்த்தி முதலியன. இவையகோ ஸ்ரீமனா வங்க
முதலிய வாகமங்கிற் கேட்டதிக.

சித்த தத்துவம் புத்திதத்துவ மிராண்டின அற்பத்தி
வியபாரங்களை உரைக்கின்றார்.

சித்தமாயவ்வி டுத்தஞ்சிந்தனாயதுவுஞ்செய்யும்
புத்தியவ்விதத்திற் = நிதிப்புண்ணியபாவஞ்சார்ந்து
வத்துவி டுயமும்பண்ணியருளுக்கமுகமோகப்
பித்தினிள் யங்கிஞானக்கிரியையும்பேணிநிற்கும்.

(இ-ள்). சித்தமாய் வியத்தம் சிந்தனை யதுவுஞ்செய்யும் = குணத்
வாரத்தினுலே பிரகுதி மனனைதவஸ்தா விசேஷமாகியவிகத்தமாய்
வித்தையினுல் இத்திரியத்துவாரத்தால் திருஷ்டமடவிருக்கின்ற போக்
கியப்பொருள்களிலொன்றைத் தனக்கி மனத்துக்குச்சங்கற்பிக்கும் பொ
ருட்டெக்கொடுக்கும், மனசு சங்கற்பித்து ஆங்காரத்தைக்கொண்டிரு
ணிப்பித்துப் புத்தியைக்கொண்டு நிச்சயம்பண்ணிவிக்குமாதலால் பிரதி
குதி குணத்துவாரத்தினுற் சித்தமாய்ப் பரிணமித்து ஒருபொருளைத் தா
க்கிச் சித்திக்கும், மனசு வகங்காரத்தினுலுண்டாயதானது மகங்காரத்
தின தபிமானத்துக்கும் புத்தியினது நிச்சயத்துக்கு முந்த விட நின்ன
தாமவேண்டிமென்று சங்கற்பிக்கும்; புத்தியவ்வித்திற் = புத்தி
தத்துவம் பிரகுதியினுண்டான குணத்துவத்தினுண்டாய்; புண்ணிய
பாவஞ்சார்ந்து = பாவபுண்ணிய டுக்கேற்ப; வத்து நிச்சயமும் பண்
ணி = மாலை சந்தனம் மகளிர் பாடி = ன்ரு டுக்கிடமுதலிய பொருள்

களை வகங்கார விருத்திக்குப் பின் = டுக்கே; வருஞ்சுதனக்கமோகப்
பித்தினிள்யவ்வி = அந்தப்போக்கியப் பொருள்களுக்கேற்ப வுண்டாரு
சுதனக்கமோக ருபத்தினுலே பரிணமித்து; ஞானக்கிரியையும் பேணி
நிற்கும் = வித்தியா தத்துவத்தினுல் விளங்கப்பட்ட சித்தத்தியினது
ஞானருபபோகத்திரியாபவத் = சகு விஷயமாயனுபவிக்கப்பட்டிருக்
கும். (இ-அ)

ஆங்காரத்தோற்றத்தொழில்களை மனவிக்கின்றார்.
ஆங்காரம் புத்தியின்கணுதித்தகந்தைக்கு = தநா
யிங்காரத்தினென்னோடொப்பாறென்றியா னென்னதென்றே
நங்காதேநிற்குத்தானுபுன்றதாய்கிருமுென்பர்
புத்தியாபுதாதிவைகாரிகந்தைசதந்தானென்றே.

(இ-ள்). ஆங்காரம் புத்தியின்கணுதித்து = ஆங்காரத்துவஞ்சார்ந்த
செருணுதிக்கமா யிருக்கின்ற புத்தியினின்று மிச்சத குணதிக்கமாயுற்
பலித்து; அகந்தைக்குவித்தாய் = விஷயபராமரிச புத்திபோதத்துக்கு
வேறுதிய ஆன்ம பராமரிசபோதகாரணமாய் ஈங்காரநானென்னோ
டொப்பாறென்றியானென்னதென்றே நங்காதே நிற்கும் = (இது லோ
கஞ்சொல்லும் வியாபாரம்; போகத்துக்குப் போகத்திய விஷய
வித்தியாதத்துவம்பொருந்து மித்திரியங்களைவேவந்த திருவிசைப் பூ
னலோசிதமாய் மனச்சங்கற்பிதமாய்ச் சந்தித்தமாயிருக்கின்ற வஸ்து
வில் நானிச்சியம் பண்ணுவேனென்றும் நிருமி பேனென்றுங் கவசங்
ரம்ப ஞானக்கிரியா வியாபாரத்தைப்பண்ணி கருகும்; தானும் = அந்த
வகங்காரமும்; = மனசோடுகூடிய ஞானேந்திரிய காரணக்கொண்
மெந்திரிய காரணக்கொத்து, தன்மாத் தரக்காரணக் கொத்து; எனது
முன்றதாய் கிருமுென்பர்; (இரமத்திலே கொத்துக்கள்); பங்கார்
தாதிவைகாரிகந்தைசதந்தானென்றே = அக்காரமத்திலே தாமத மிரா
சதஞ் சாத்துவிகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும். (இ-ரு)

ஆங்காரத்தினின்று மனமுதலியானதுவுஞ்சுத்தவந்
தோன்றுமென்று சொல்வாராய் மனத்தோடு
ஞானேந்திரியங் கன்மெந்திரியத்தோற்ற
முரைக்கின்றார்.

மனமதுதாசுதத்தின்வந்தொருபொருளைப்பற்றி
நினைவதுஞ்செய்தவகையாகுமெயினிற்குமாங்கே

மினமவிசோத்திராதித்ய மெந்திரியமெல்லா
முனமுனாசெய்து, அகாரிகந்தருமென்பர் முன்னோர்.

(இ-ள்). மனமதுதைசத்தின்முந்து = மனதத்துவஞ் சாத்துவிகாங்
காரத்தினுண்டாய்; ஒருபொருளைப்பற்றி நினைவது செய்தற்கைய நிலை
மையினிற்கும் = வித்தியாதத் தத்தோடு கோந்து ஞானேந்திரிய மொ
ன்றினால் விளங்கிய செந்தியிற் செனித்த நினைதி ஞானவிஷயம்
பொருள்களிலே யொருபொருளைச் சித்தமாப்பொருள்திற் றுக்கொண்ட
ன்னதாக வேண்டுமென்று சங்கற்பித்ததற்குச் சந்தேகத்திற்கும் = வகே
= அந்தச்சாத்துவிதங்காரத்திலேதானே; இனமவிசோத்திராதி = வாக்
கமிருந்த ஞானேந்திரிய மைந்துந்தோன்றிச் சிந்தித்த வித்தியாதத்துவ
த்தோடு கூடிய பிரதத்துவம் கலக்க மனச்சங்கற்பத்துக்கு ஒருபொரு
ளைப்பார்க்கும்; கலம் விந்திரியமெல்லாம் = கன்மேந்திரியங்களை நோ
யும்; முனமுனா செய்தவை காரிகந்தருமென்பர் முன்னோர் = முந்த
சொல்லிய விராசநாகாரமுண்டாகருமென்று பெரியோர்கள் சொல்
லுவார்கள். (கஉ)

ஞானேந்திரிய பார்க்கும் பொருளைப்பார்க்கின்றார்.

நந்தெவிதுவக்குந் தன்னுநாசியைநினைபுநல்லோர்
புத்தியிந்திரியமென்றுபுணர்நனரிவைதனக்குச்
சத்தநற்பரிசுருபவிரதகந்தந்நோந்தும்
வைத்தனர்விடயபிரகவடைவினிம்மருவுமன்றே.

(இ-ள்). கூட்டில் கூப்பிட்ட தென்றவிடத்துச் சகச லக்ஷணையினுலே
தெல்லிருக்கும் புருடனென்பதுபோலச் செவிமுதலியனறநானுக்கு
மிந்திரியங்கள் செவிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டன. வெளிப்பொருள்.

கன்மவிந்திரியவியாபாரத்தை விளம்புகின்றார்.

வாக்கொடுபாதம்பாணிபாபுவோடுபத்தமைந்தும்
நீக்கினர்முன்னோன்மேந்திரியங்களைநினைந்தே
யாக்நியவசனகமனதானமும்விசர்க்கானந்த
முக்கமாரைந்துமைந்தின்ருழிலெனவோடுவோடு.

(இ-ள்). முன்னொன்ன முறைமைகளிலிருந்து மீந்திரியங்கள் வாக்
காடியாகச் சொல்லப்பட்டன, மனச்சங்கற்பத்தாற் செலுத்தப்பட்டு

ஞானேந்திரியம் ஞானசத்தியை விளக்கினபோது, கன்மேந்திரிய மாகத்
காரத்தோடு கோத்துக் கிரியா சத்தியை விளக்க, கிரியாசத்தி சம்சம்
பத்தோடகங்காரத்தினும், உதானாதி வாயுச்சேட்டையைப் பண்ண
வசனாதித்தொழில்வரும். வெளிப்பொருள். (கஉ)

வந்தரங்கபகரங்கடவிக்கின்றார்.

வாயாநிசோத்திராதித்ய மெந்திரியமெல்லா
மோயாதமனாதித்ய மெந்திரியமெல்லா
காரகமாதியவாநித்ய மெந்திரியமெல்லா
மாயாடன்வழிநிவர்த்துமெருடக்குன் வாழாமான்மா.

(இ-ள்). மனாதி = மனம் புத்தியகங்காரஞ் சித்தம்; இராகமாதி =
கரலகியதிகள் ஒரு பிரகாரத்தாற் கந்திரு காரக மானும், காண
காரகமாதிய கருவியென்று சொல்லப்படாததால்; கலை வித்தை விரா
கம். வெளிப்பொருள். (கஉ)

தன்மாதிராசமுற்பத்தியைச் சித்தமின்றார்.

ஞானநற்பரிசுருபவிரதகந்தந்நோந்து
பேசுமாத்திராகோந்துமபிபுத்தாதித்தி
னேசவிந்திரியங்கட்குநிகழறிவிதனாகாண்டு
மாணசசேர்மனாதிதன்மாதிராபுரியட்டகந்தான்.

(இ-ள்). ஞானநற்பரிசு ரூப விரத கந்தங்கடென்று பேசுமாத்திர
னாசனம் குப்பிறக்கும் புத்தாதித்தில் = திரிநாதாதிபேத பணை
குணமொன்று முடையது சத்ததன்மாதிரா, சத்தபரிசுருப மிரண்டு
முடையது பரிசுதன்மாதிரா, சத்தபரிசு ரூபகுண மூன்று முடையது
ரூபதன்மாதிரா, சத்த பரிசு ரூப ரசகுண நான்குமுடையது இரகந
ன்மாதிரா, சத்தபரிசு ரூப ரச கந்தகுண மைந்து முடையது கந்
தன்மாதிரா யென்று சொல்லப்படும். புத்ததன்மாதிராகள் தாம
தாய்காரத்தினுண்டாம்;

பேசுவந்திரியங்கட்கு நிகழறி விதனாகாண்டும் = பற்றுற்ற விரு
ளை விந்திரியங்களுக் கிந்தப் பஞ்சபூதத்தோடு கூடிய பஞ்சதன் மாத்
திராகளால் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளை விளக்குமறிவென் அபசரிக்க
ப்படும் சாமர்த்திய முற்பத்தியாம்; அவைவருமாறு:—

சத்ததன் மாத்திரையு மாகாசமுங் கூடித்தேறித் தேராழி போல முறைமையிற் சுரோத்திரேந்திரியத்துக்கும் வாக்கிந்திரியத்துக்கு மிடமாயிருக்கும்; பரிசுதன்மாத்திரையும் வாயுவுக்கடித் தொக்கேந்திரியத்துக்கும் பாதேந்திரியத்துக்கு முன் சொல்லிய முறைமையிலிடமாயிருக்கும்; உருபதன்மாத்திரையு மக்கினியுக்கடி தேந்திரேந்திரியத்துக்கும் பாணியிந்திரியத்துக்கு முன் சொன்ன முறைமையிலிடமாயிருக்கும்; இராச தன்மாத்திரையு மப்புவுங் கூடித் திருவேந்திரியத்துக்கும் பாயுவேந்திரியத்துக்கு முன் சொன்ன முறைமையிலிடமாயிருக்கும்; கந்த தன்மாத்திரையு ம்பிடுவியுங் கூடித் திரானேந்திரியத்துக்கு முபத்தேந்திரியத்துக்கு முன் சொன்ன முறைமையிலிடமாயிருக்கும்; ஆகைசேர் மனத்தின் ராத்திரை புரிபட்டகந்தான் = இச்சைப்பாருந்திய மனம் புத்தியகங்காரம் தன் மாத்திரையைநடும் சூகிருபுரகம்.

புரி = சூக்குமமே சத்திலே, அபுடகம் = எட்டுக்கொத்தென்று பண்ணிப் பூதக்கொத்து, தன்மாத்திரைக்கொத்து, கன்மேந்திரியத்தொத்து, ஞானேந்திரியக்கொத்து, அந்தக் கரணக்கொத்து, குணக்கொத்து, பிரகிருதிக்கொத்து, கலாதிபிதாத்து இவைகளைத் தன்மாத்திரை அந்தக் கரணங்களாகிய வெட்டிட்டுத் தனி முப்பது தத்துவம் புரிபட்டகம்; முன் ஞானேந்திரியத்துக்கு சொல்லிய முறைமையில் குண முடைத்திரவியங்களாய்ப் பூதகரணங்களாய், பிரத்தியக்ஷங்களாயிருக்கின்ற தன்மாத்திரைகளைப் பஞ்சேந்திரிய விஷயப் பிரத்தியக்ஷ காரிய பூதகுணங்களைக் கில தத்துவங்கட்டி முதலியவற்றிற் சொல்லிய ததிரயானியா லெனவதிக. (௧௪)

பூதோற்பத்தி புகல்கின்றார்.
சாற்றியபஞ்ச தன்மாத்திரைகளிற் சத்தமுன்னுத் தேற்றாமவான்வளிநீர்மண்டுகையெனவான்வந்தொன்றே தேற்றமாமோசையாறியிருங்குணமிசைந்துகிறஞ் சமாற்றவேவீடயம்பூதமங்காங்கிபாவத்தாமே.

(இ-ள்). சாந்திப் பஞ்சதன்மாத்திரைகளிற் சத்தமுன்னுத் தேற்றாமம் = சத்ததன்மாத்திரைக் கெரமத்திலே வான்வளிநீர் மண் உண் குணமிசைந்து நிற்கும் = ஆகாச மாதிரியாகத் தொட்டொன்றொன்றுக் கொவ்வொன்றாகமாஞ் சத்தபரிசு ரூப ரச கந்த குணங்கள் பொருந்தியிருக்கும்; அவை வருமாறு:—

ஆகாசத்திக்குச் சத்தகுணம், வாயுவுக்குச் சத்தஸ்பரிசு குணம், தேயுவுக்குச் சத்தஸ்பரிசு ரூபகுணம், அப்புவுக்குச் சத்தஸ்பரிசு ரூபரச குணம், பிருதிவிக்குச் சத்தஸ்பரிசு ரூப ரச கந்த குணம்;

ஆற்றிலே விடயம் பூத மங்காங்கிபாவத்தாமே = (சத்தாதி விடய குணங்கட் காணாமாகையால் ஆகுபெயர், விடயமென்றது பூதகாரணசத்தாதி குணமாகியிருக்களை ஞானேந்திரிய விஷயமாகிய சத்தாதி பூதகுணம் எனவன்று) கட்டும் கட்டத்தினது பூச்சப்போலத் தன்மாத்திரையும் பூதம மங்காங்கி பாவமாயிருக்கும்;

முதலியவை முறைமையிற் சூக்குமம் ஆந்தரம் வாயிய மென்று முத்துபிரகாரமாம்; இவற்றுள், சூக்குமம் சூக்குமதேகத்திருந்து இந் திய வரதாரமாம்; ஆந்தரம் அலகேகத்திருந்து சரித்ததை வளர்த்துள்ளிடங்கொடுத்தல் முதலிய தொழிலே யியற்றும்; வாயியம் அண்ட புவன போக்கியப் பொருளாதாரமாயிடங்கொடுத்தல் முதலிய தொழிலையியற்றும். (௧௫)

ஆந்தரவாயியவாகாசமுதலிய பூதமைந்திற் சூத்தொழில், ஆகிருதி, வன்னம், பிசாக்கரம், அடைபாளம், தேவலா முதலியவற்றை முறைமையில்முன்று திருவிருத்தத்தாலறைகின்றார்.

இரந்தரமாகிவான்ருவிடங்கொடுத்திடுகிறதே பிரத்தவைதிராட்டுங்காறிகட்டொன்றுவித்தல்பண்ணுநிரந்தரங்குளிர்ந்துகிறபுதஞ்செயுநீர்மண்டானுமுதந்தருங்கடினமாகித்தரித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே. (1)

மண்புனண்கால்வான்பால்வடிவுநாற்கோணமாகுந் தண்பிறைமுன்றுகோணந்தருமதுகோணம்வட்டம் வன்மோன்வாபிவண்மைசெம்மைகலப்பொடுநுமம்வன்ன மெண்டருமெழுத்துத்தானுமில்வாயவ்வாமே. (௧௬)

குறிகள்வச்சிரத்திடுகோகரதஞ்சுலத்தியதுபுள்ளியமுதவிந்துவதிதெய்வமயன்மாலாதிசெலிபுகழ்சினேடுசதாவிவம்பூததெய்வம் நெறிதருகலையைநிற்குறிகழ்ந்துவிரிந்தநீர்மை.

(இ-ள்). சார்தியாதிதாதி பஞ்ச கலைகளுக்கும் பஞ்சபூதத்துக்குப் போலாகிருதி முதலியன வதிக. மந்தைய வெளிப்பொருள். (௧௭)

சிவஞானசித்தியார்.

இப்படித் தத்துவங்கண் முறைமை சொல்லித்

தொகுக்கின்றார்.

சுத்ததத்துவங்களென்றுமுன்னமே சொன்னவைந்து
மித்தகைமையினியம்புவியைமுப்பத்தொன்றும்குத்
தத்துவமுப்பத்தாறாஞ்சுதன்னியங்களைத்துத்
சித்தசித்தான்மாவொன்றுமுப்பதும்கித்தேடென்பில்.

(இ-ள்). சைதன்யங்களைந்தும் = சிருஷ்ட சிவதத்துவமன்றஞ்
சிவசத்திரூபமாதலாற் சாக்ஷாத் சைதன்னியம், சிருச்சிய
மைந்தும் மாயாருபாய்ச் சைதன்ய வியஞ்சு கோபகாரத்தினு
சார சைதன்யம்; இத் தித்தான்மா வொன்றும்குருஷதத்துவ
ன்னவ் கலாதி பஞ்சபஞ்சகாவத்தியாதி பஞ்சகங்குலேசகவாதிதமா
வியங்கையாற் சித்தாயிருந்தாலுஞ் செயற்கையாற் சித்தி
பது மசித்தே செப்பில் = சொல்லுமிடத்துக் கலாதிதே சைதன்னிய
வியஞ்சுமாதலாற் சித்தசித்தென்று சொல்லப்பட்டாலும் மோகப்பாக
போதசமாதலா லியங்கையாற் கலாதி முப்பது மசித்தே. மற்றைய
வெளிப்பொருள்.

(சுரு)

ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகின்றார்.

ஐந்துசுத்தநினைவேழேழசுத்தாசுத்தமசுத்தந்
தந்நிடுமபுமானேழேழ்முன்னுயதத்துவஞ்செலுஞ்
வந்நிடும்பிரோகாண்டமருவுபோசாத்நிதியத்தோ
டந்துமிலன் குருக்குப்போக்யகாண்டமாமே.

(இ-ள்). ஐந்து சுத்தம் (என வருவித்துக்கொள்க) = சிவதத்துவமைந்
தும் தங்கனிடத் திருப்போர்க்கு மிங்கு மியோகெட்டு மொரு பிரகாரம்
சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திரூ ரூப சிவதத்துவ விளக்காதலால் பவித்
திரம்; சுத்தத்தின் ஐதேயம் = கலாதி பிரகிருதி அரதம் வித்தியாதத்துவ
மேழுங்குஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித் கர்த்திரூத்துவ மோகக விளக்காதலால்;
சுத்தா சுத்தம் = பவந்திராபவித்திரம்; (வித்தியாதத்துவத்தில் மாயை
யைக் கூட்டிப்பிரகிருதியை விட்டுரைப்பாருமுளர், அப்படிச் சொல்லில்
காரண தத்துவ காரியதத்துவ சாய்கிரியம் வரும்) அசுத்தந் தந்நிடும் பு
மான்கேழேண் முன்னுய தத்துவம் = புருஷ தத்துவம் பொருந்திய பிர
கிருதி தத்துவத்துக்குச்சேம் ஆன்மதத்துவ மிருப்பதினாலும் கிஞ்சித் போ
தக் மானாலும் வெகு மோகமாதலால் அசுத்தம்; மூவர்க்கத்துட் சிவ

இரண்டாளுகுத்திரம்.

தத்துவ மைந்தும்; சேவற்கு = ஆன்மாவுக்கு; பிரோகாண்டம் வந்திடும்
= பிரணவ கலாபஞ்சக வாக்குபஞ்சக ஸ்வரூபமாயிருந்து, அசுத்த தத்து
வங்களை முறைமையிற் செலுத்துங் கொத்தாகப்பொருந்ருப்பினால்
தத்துவமேழும் ஆன்ம தத்துவ மிருப்பதினாலும்; மருவு போசயித்திரி
யத்தோடந்த ஐங்குக்குப் போக்ய காண்டமாமே = நாமில்
லாத வான்மாத்கருக்கு முறைமையிற் பொருந்தும் போசயித்திரி வெ
ன்று சொல்லப்பட்ட புண்பிக்கின்ற கொத்துத்தனோடு போக்ய மெ
ன்று சொல்லப்பட்ட புண்கெப்படுகின்ற கொத்தென்றுத்தானேயாம். (1)

காரணப்பொருள் காரியப்பொருளிரண்டினர் தத்துவச்சொல்லு
நடக்கு மன்று சாந்துகின்றார்.

தத்துவரூபமாகுந் நுமருவுருவமெல்லாம்
தத்துவந்தாலுந் பரங்கருமாவிறுந்
தத்துவந் நசாருமனுக்கள் தாக்கியத்திற்
நத்துவசுத்தஞ்சாருஞ்சகலமுந் தத்துவந்தான்.

(இ-ள்). உருவம் = காரியப்பொருள்; அருவம் = காரணப் பொருள்;
(இவைக ளெல்லாம்) தத்துவ ரூபமாகும், புண்புடங்குகளினிற் சொ
ன்னபடி தத்துவ ஸைதன்யத்தை யுடைய விளக்கினிற் னுலுக்க
பாங்குரு மாவி நிற்கும் = அவற்றுள் பாசதத்துவந்நூலம், பசு தத்துவஞ்
சூக்குமம்; மகாமாயா பாச தத்துவத்தைக் குறித்துப் பசுதத்துவம் னூ
லம், பரமல வாசனா மணப்புற்ற சின்மாத்திர பசுதத்துவத்தைக்குறித்து
மகாமாயா பாசதத்துவம் னூலம், பதிதத்துவம் பரம், மலம் பசுதத்துவத்
துட் படுத்திப் பசுதத்துவமென்று பகரப்படும், கனம் பாச தத்துவத்
துட் படுத்திப் பாசதத்துவமென்று பகரப்படும், திரோதானசத்தியு மப்
படிப் படுத்தியப்படிப் பகரப்படும், அனுக்கிரகசத்தி பதிதத்துவத்துட்
படுத்திப் பதிதத்துவ மென்று பகரப்படும்; இந்நான்கும் சுவதந்திரத்
வங்களாய்ச் சொல்லப்படா.

பின்னிதத் தத்துவங்களும் காரணகாரிய ரூபுக்களாயிருக்கும். அவ
ற்றுள், நிமித்த காரணரூப பதியாகிய வனுதிமுத்த ஆதிமுத்த சிவத்துவ
விருமுப்பேத் தத்துவத்துக்குள் அதிகார சிவதத்துவம் னூலம், போக சிவ
தத்துவம் சூக்குமம், இலய சிவதத்துவம்பரம்; மூத்காரணமாகிய மகா
மாயா தத்துவத்தினுந் னுலுக்கும் பரங்க ளப்படியே அதிகார முதலி
லாய்ந்த பேதகாரியப் பிரகிருதிப் பிரவிர்த்தி, பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திக் குறி
களா லிக.

சிவஞானசித்தியார்.

இரண்டாஞ்சுத்திரம்.

கரு

பிரம்ம முத்தகாரண மூன்றனும், பிரகிருதி தத்துவம் அலம், மா
தத்துவம் சூக்குமம், மாயாயாதத்துவம் பரம்.

பிரம்ம தத்துவங்களுக்குள், ஆன்ம தத்துவம் அலம், வித்தியாதத்து
வஞ் சூக்குமம், சிவதத்துவம் பரம்.

பசு தத்துவங்களுக்குள், சகல பசு தத்துவம் அலம்; பிரளயர கலா
பசு தத்துவஞ் சூக்குமம், விஞ்ஞான கலா பசு தத்துவம் பரம்.

புதிதத்துவம் மூன்றினும், அபர முத்த பதி தத்துவம் அலம், ஆதி
முத்த பதி தத்துவம் சூக்குமம், அநாதி முத்த பதி தத்துவம் பரம், அந்
தரங்க விசாரத்தினு லாதி முத்த பதி தத்துவமும் பரம்.

ஆதலால், அபர முத்த பதி தத்துவங்களுக்குள், மந்திரமேகைவர
தத்துவம் அலம், அநாதி சதாசிவ தத்துவம் சூக்குமம், அநாதிமுத்த பதி
முத்தபதி தத்துவ மிரண்டும் பரம்.

தத்துவ தாத்துவீக சரீரம் மூன்றினும், பவதிதம் அலம்,
அசுத்த புரி யட்டக சரீரஞ் சூக்குமம், கந்த புரி யட்டக சரீரம் பரம்.

தத்துவத் தன்னிச்சார மனங்களும் சாதாரணியத்திற் றத்துவஞ்சுத்
தஞ்சாரமும்=மந்திர முதலிய நாலத்துவாவும் தத்துவாதத்துவாவைப்
பொருந்தும் (சுதாசிவ தத்துவத்திலிருந்து மீசாறுதி மந்திரங்களும்த
தத்துவமென்று வேறாகவெனும்); சகலமுந் தத்துவங்களை=இப்படி
எல்லாப் பொருளும் தத்துவ தாத்துவிகங்களா யிருப்பது காண்பா
யாக.

(எஃ)

சைவபுராணிக மநாண சாரியர் மதத்தினுந் சுத்தமாயையில் அசுத்த
மாயையொடுங்கு மென்று சொன்னதல்லாமல், மற்றவை சுத்த
சைவஞ்சாத்திகட்கு மொத்திருக்கும், தத்துவங்களின் தொடுக்கரு
சாற்றுவிவரம்.

தத்துவமென்றமூன்றுஞ்சென்றமூன்றதத்துவத்தொடுங்கும்
வித்தைநிலொடுங்குமாறு சிவத்திலொடுங்குமூன்று
நித்தத்தத்துவமிழ்மூன்றுமென்பர்களிரண்டுநின்ற
சுத்தமாஞ்சிவத்தொடுங்குந் தோற்றமுமிதுபோலாகும்.

(இ-ள்). தத்துவ மென்றமூன்றுஞ் சென்றமூன்ற தத்துவத் தொடு
ங்கும்=ஆன்மதத்துவ மிருப்பதினான்கும் புருஷதத்துவத்தொடு
புணர்ந்த பிரகிருதி யென மானம் தத்துவத்திற் பிரளயமாம்; வித்தை
நிலொடுங்கு மாறு=கலாதி புருஷ தத்துவாந்தர ஆன்ம தத்துவ மாறு

மாயையிற் பிரளயமாம்; சிவத்தினி லொடுங்கு மூன்று=சுத்த வந்
தையீசர சாதாக்கிய மென்கின்ற தத்துவ மூன்றுஞ் சுத்த மாயையிற்
பிரளயமும்; நித்த தத்துவ மிம்மூன்று மென்பர்க ளிரண்டுநின்ற
தமாஞ் சிவத்தொடுங்குந் தோற்றமு மிதுபோலாகும்.

சைவபுராணிக மநாணசாரியர் மதத்துப் பொருள் முதலுரைப்
பாம்.

பிரகிருதி அசுத்தமாயை; சுத்தமாயை நித்தியமென்று சாங்கியன்
முதலோர்கள் சொல்லுவார்கள்; அது நமது மதமன்று.

இரண்டும்=பிரகிருதியும் அசுத்தமாயையும் முறைமையிற் சுத்த
மாயையிற் பிரளயமாம்; உற்பத்தியு மொடுக்கம்போல விர்துவின்
மாயையாதி மாண்பினவ் பியத்தம் வந்திடுமென்று முன்சொன்ன
படியாம்; சுத்த சைவ தெத்தந்தா சாரியர் மதத்துப் பொருளினி யுரை
ப்பாம்; சுத்த வித்தை யீசர சாதாரண மென்கின்ற தத்துவ மூன்
றும் நித்தியமென வையருட் சிவ பெயர் சாந்துவார்களது நமதுமத
மன்று.

இம்மூன்றும் இரண்டும்=சத்திதத்துவம் காரிய சிவதத்துவம் ஆக
வைந்தும்; காரண சுத்த சிவ தத்துவ மென்று சொல்லப்பட்ட சுத்த
மாயையிற் பிரளயமாம், உற்பத்தியுமொடுக்கம்=புணர்வானமே யான
போது" சிவனென்பது முன்சொன்னபடியாம். (எ2)

மறு சமயிகள் முத்தித்தாதுங்களை வகுத்
துணர்த்துகின்றார்.

மொய்தரு பூதமாதிமோகினியந்தமாகப்
பொய்தருஞ் சமயமெல்லாம்புகருநின்றிடும்புகன்ற
மெய்தருசைவமாதிருமூன்றும்தித்தையாதி
யெய்துதத்துவங்களையுமொன்றுமின்றெம்மிறைக்கே.

(இ-ள்). மொய்தரு பூதமாதிமோகினியந்தமாக=கூட்டமாயிருந்
தென்ற பிருத்தி முதலிய பூதங்கள் முதலுக்கே காரிய கருணையி னாலே
மோகினி யென்று சொல்லப்பட்ட புருஷதத்துவ முடிவாக; பொய்
தரு சமயங்கட்கு; (புருஷ தத்துவத்துக்கு மேற் பிரவேச மில்லாமை
யால் மாயைமட்டுன்றால் மாறுபடும்) பொய்தருஞ் சமயமெல்லாம்
புகருநின்றிடும்=உலோகாயதமத முதல் விவர்த்த வேதாந்த மீறாகு
முத்திப்போலப் புறச்சமய மெல்லாம் பிரவேசித்திருக்கும்; மெய்தருஞ்
சைவமாதி யிருமூன்றும்=சிவனே தெய்வமென்று கொள்ளாத சத்

பொருளு சைவம் பாசுபதம் மகாவிரதம் வாமம் காள் முகம் வயிர்
மென்தின்ற டுட்சமயங்களு மதற் பேதல்களும்; வித்தையா டியெய்து
தத்தம்மையும் சத்தவித்தை முத லிராக சத்துவாந்த மத்திய
தீபகமாதலால், திரும்ப வெடுத்துச் சத்தவித்தையா டி சிவாந்தமாயிருக்
கின்ற தத்துவங்களில் மகாவிரதி முதலாய் பொருள் டுட்கள்; ஒன்று
பின் டெம்மிறைக்கே = எமது ~~கருவியை~~ விரித்தாந்த மார்க்கத்
துக்கு,

“சகளை நிஷ்களே சைவஸர்வத்வைஸமாநதா,
ஸாயுஜ்யமிதி தத்புரோக்தம், ஸாருப்யமூர்த்தி துலபதா.”

என்று சிந்திய விசுவ சாதாக்ஷிய வசனமிருக்கையால், சகளை சக
ளாகள நிஷ்கள நிஷ்களாகித் சிவசுமான ஸ்வரூபமொன்றுமே மோ
க்ஷமல்லாமல், சடதத்துவங்களினது சம்பந்த மொன்றுமில்லை யாமே;
இப்படி முற்றொப்புச் சிவசாயியமாகிற் சிவ ஸூய போத வறிகாரால்
ஸ்தைகளை யடையும்போது வர்ச்சிக்கப் டொடாகையால், முத்தி சிவான்
மாவு மடைய வேண்டுமாதலால் பஞ்சகிர்த்தியம் பண்ண வேண்டும்;
என்னுவனென்றார் பண்ணுனென்றும் வெகு வசன விரோதம்; சத்தி
யம், நிசாந்தியம், விவோத மில்லாமல் வினம்புவோங் கேள்; முத்தா
ன்ம சிவனிடத்திற் கிரமத்திற் கர்த்திரு சத்தியில்லையென்றால்,

“சித்வயத்த்பாசர்வகர்த்தவம்சித்தநாபீச்வரோயதா,
அந்யதாகர்த்தருநாநஸ்யாதிச்வரஸ்யாபிஷெத்தவத்”

இதி மோக்ஷகாரிகா வசனத்தினாலே, கர்த்திருத்துவஞ் சிவனுக்கு
மில்லையாய் ஸ்வரூபாங்கக் குறையருமாநலாற் கர்த்திய சத்தியுண்டு;
அது சர்வகர்த்திரு சத்தி யல்லவென்னிற் சிவனது கர்த்திரு சத்தியுஞ்
சர்வகர்த்திரு சத்தியல்லவா மென்று சர்வகர்த்திய மில்லாதே போம்;
ஆகையால், முத்த சிவான்மாவிலிடத்தினுஞ் சர்வகர்த்திரு சத்தியுண்டு.
அப்படி நீருண்டென்று சொல்லில், சிவனு லேவப்படா னென்றுகொ
ண்டு, சிவனுக்குச் சபுக்கர்த்திருத்துவ பங்கம் வரும்; ‘முத்தாநான்பாதி’
என்றும் வசன விரோதமும் வரும்; அதில்லை; உவ யோக்கியனை யேவாதி
ருந்தாற் சர்வகர்த்திருத்துவ பங்கம்; மலமில்லாமையால், முத்தான்மா
வேவயோக்கிய னல்லாமையாலது வில்லை; உவயோக்கிய மல்லாநியே
வினாற் கிருட்டி முத்த கிருத்திய மவனைக்குறித்து வருமென்றதனும் சிவ
னுக்குச் சர்வனுக்குத்துவ பங்கம் வரும்; அதனால், சர்வகர்த்திருத்துவ
பங்கமுந்தனை வரும்; ‘முத்தாநான்பாதி’ ஷுன்பதற்கும், பொருள்

அபரமுத்தர்களை ராசிப்பனென்று பொருளாதலால், வசனவிரோதமு. பி
ல்லை; ஆகையால், முத்த சிவான்மாவுக்குஞ் சர்வ கர்த்திருத்துவ சத்திபு
ண்டு, சிவனுக்குப்போல வுண்டாகிலும் வியத்தமாகாதென்னில், முதத
னுக்கும் பெத்தனுக்கும் விசேஷமில்லாதேபோம்; சத்தி நிரம்சமாதலால்
ஞானபாகத்தி லுடையுத்தியுங் கிரியாபாகத்தி லனபிவியத்தி யென்று
சொல்லவும்படாது; ஆகிலும், முன்சொன்ன விருவருக்கும் விசேடமில்
லையாமாதலால், அபிவியத்த சர்வகர்த்திரு சத்தி சிவனிடத்திற் போல மு
த்த சிவான்மாவினிடத்துண்டு, சர்வகர்த்திரு சத்திச் சபிவியத்தியும் சர்வ
கர்த்தியத்திற் பண்ணுதலாயி விருதலால், வியத்தமானும் வியத்தமல்
லாததுபோலப் பண்ணுமற் சும்மா விருக்குமென்பதடாது; பண்ணுமெ
ன்றால், பின்ன சங்கற்பமில்லாமையால், அநேகேசுவர வாதம் வருவது
மின்று; ‘பின்னைப்’ பன்னிடமென்றால், சிவத்துவாபிவியத்தி லை
ஸ்வரூப பிரயோசனஞ் சித்தித்துப் போதலால் நெனக்குப் பிரயோச
னத்தின்பொருட்டுப் பிரவிர்த்திராகாள், சர்காலத்து மிழைப்பற்றிரு
க்கும் சிவனெங்கும் வியாபித்து எக்காலமும் மிடைவிடாமற் பிறர் பிர
யோசனம்பண்ணி வருதலாற் பிறர் பிரயோசனத்தின் பொருட்டுப்
பிரவிர்த்தி மாணாகாள்; சர்வ கர்த்திரு சத்திக்கபிவியத்தியுஞ் சர்கிருத்
தியத்தினுஞ் சங்கற்பமென்கின்ற விருதலென்று முன் சாற்றினோம்;
திரும்ப வது சிவசங்கற்பத்தினின்றும் குறைத்துச் சுருக்கப்படாதா
கையால், சிவனுக்குப் கிருபா சம்சித்த பஞ்சகிருத்தியம் முத்த சிவான்
மாவுக்குப் பிரிந்த பின்னகிருத்திய பலமின்றிப் பின்னபலவர்த்த சந்
சஞ்சித்த பஞ்சகிர்த்தியமாகையால், விரோதவேற்றுமைகளின்னது. இத
ற்குச் சிந்திய விவதககர்த்திய முதலாகமங்களில் வசனங் கேட்
டறிக. (எங்)

சிவபேத மணுபேதமெனப் பிரமாதி நவபேத மிருபேதமாம்; அதில்
அனுபேதஞ் சத்தியலோக முதற் புலனாகிபதியாய வாஸ்தவபேத
தேவியாயிருக்கும். சிவபேத மணுபேதத்தை யதிஷ்டித்துக் காற்ப
னிகபேததேவியாயிருக்கும்; அதிற் சிவபேதத்தைத் தரிசிப்பிக்கின்
றார்.

சிவஞ்சத்திநாதம்விந்நுசாதாசிவனநிகமுமீச
னுவந்தருருத்திரன்னுனமாலயனென்றினென்றாய்ப்
பவந்தருமருவாநாவிங்குருவாநா லுபயமொன்று
நவந்தருபேதமேகநாதனேநடிப்பனென்பார்.

(இ-ள்). சிவம் = அநிக்ரஹந்த விந்துக பரவெம்; சத்தி = அநிக்ரஹந்த விந்துக பராசத்தி; நாதம் = பராசத்தி; விந்து = பரவிந்து.

பராநாதமென்பது உன்மனாகலாதிசுந்திபதிதலாகத்தகாரிய கெவலா சத்தியையும், சமநாதி அபரவிந்து நிவிர்த்தியந்த காரியசத்தி கலாசத்தியையும், சமநாதராத்மகமாயுள்ள காரணசுருஷிகலாருபமாக மாணியை. அபரவிந்து என்பது உன்மனாகலாதிசுந்தியப் பிரபஞ்ச மொரு பிரதேசத்துண்டா பெருமென்பது மகாமாயையினதோடிடம்.

ஆகையால், மகாமாயையினது பராநாதப் பிரதேசத்தை யதிஷ்டிக்கும் அனதிக்ரஹந்த விந்துக பரவெம் நவபேத விருத்தத்தில் நாதமென்று சொல்லப்பட்டது. பரவிந்துவை யதிஷ்டிக்கும் அனதிக்ரஹந்த விந்துக பராசத்தி விந்து வென்று சொல்லப்பட்டது.

மகாமாயா காரிய பராநாத பரவிந்துகள் மகாமாயா காரிய அபரநாத அபர விந்துகள் காண்பிக்கப்பட்டிருப்பதன் உன்மன, பராநாதராதம், சமநாத, பராநாதவிந்து வியாபினி, வியோமருபை, அநந்தை, அநாகிருதை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப அர்த்த ரூப அநந்த ரூப அநந்த ரூப மாத்திர பஞ்ச சிவ கலா புலனங்களும், பராசத்தி கலா மென்கின்ற பராநாதம்; சூக்குமை, அதிசூக்குமை, அமிர்தை, அமிர்தாபிரகை, வியாபினி யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப அர்த்த ரூப சத்திகலைகளும், அர்த்த ரூப மாத்திர சத்திகலா புலனங்களும், பராசத்தி தத்துவ மென்கின்ற பரவிந்து. இவைகள் யோகியினுடையவும் மகாவிராட் புருட னுடையவும் பிரம ரந்திரத்திற்கு மேல் முறைமையில் சத்த ரூப மாத்திரங்களாகவும், சத்த ரூப அர்த்த ரூபங்களாகவும் அறியப்படும்.

பிரமரந்திரத்துக்குள், இந்திரை, திபிகை, ரோகிகை, மேகிகை, அர்த்தவைகை யென்கின்ற பஞ்ச கலா கர்ப்ப சத்த ரூப அர்த்த ரூப சிவ கலைகளும், அர்த்த ரூப மாத்திர சிவகலாபுலனங்களும் அபர சிவ தத்துவ மென்கின்ற நாத, நாதரந்த, அபரநாதமாக அறியப்படும்.

நிவிர்த்தி, பிரகிட்ந்த, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதிதை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப அர்த்த ரூப சத்திகலைகளும், அர்த்த ரூப மாத்திர சத்தி கலா புலனங்களும், அபர சத்தி தத்துவ மென்கின்ற அபர விந்துவாக அறியப்படும்.

உன்மனாதி யபரவிந்து அந்தம் கிரமத்திற் பரவெம் பராசத்தித் தானமாக ஊகித்ததிக; சத்த ரூப அர்த்த ரூப பஞ்ச பஞ்சகலைகள் அர்த்த ரூப

மாத்திர பஞ்ச பஞ்சா கலா புலனங்கள் பகுப்பாயிருக்கும்; அர்த்த ரூப இரன் கிரோதி யிரண்டும் அபரவிந்து வடக்கும்.

மகார உகார ஓளகார முதல் கிரமத்திற் சாதாக்ஷிய தத்துவ ஈசுர தத்துவ சத்தவித்தியா தத்துவ மென்கின்ற அபரவிந்துகோடிக்குள்ளாகும்.

அபரநாத அபரவிந்து அபரநாதங்கள் சதாசிவ ஈசுவர வித்தியாதி பதி ருத்திராங்குடானங்களாகவும் அறியப்படும்.

கீமே கீமே நிவிர்த்தியாதி கலாருபமாக வியாபித்த ஓளகாராதி நாதரந்தம் பிரமாதி பஞ்ச தேவதாஸ்தானமும்.

சதாசிவன் திகழு மீசுறு வந்தருளு ருத்திரனருள் மாலைய நென்றிடுவென்றாய்; பவந்தரும் = ரென்மிக்கும்.

அனுபேதத்திற் சென்ம முபசாரமா யாரோபித்துச் சம்பு பகைத் துக்குச் சம்பிக்கப்படும்; இவ்ருச் சிவாதி பிரமாந்; நவபேதத்துள், அருவ நாவும் காரண மாகாமாயாவந்தா சாதா கதிஷ்டானமாதலால்,

சிவாதி நான்கும் நிஷ்களம்; உருவ நாவும் காரியர்திஷ்டான மாதலால், ஈசன் முதலிய நான்கும் சகளம்; உபயமொன்றும் = சதா சிவம் காரணத்தைத்தொட்டு உன்மனாதி சதாக்கியாந்த காரியாத் தானமாகையால் சகள நிஷ்களம்.

நவந்தருபேத மேகநாதனே நடிப்ப நென்பர் = சிவபே; மென்கின்ற நவபேதத்தை பொரு பொருளாகிய சிவந்தானே அதிஷ்டேயபேதத்தை யொட்டி அநந்தத்துத் தடஸ்த கற்பனையினாலே காண்பிப்பன்; அனுபேத மென்கின்ற நவபேதத்தை அனுப்பிரமாதி அனுபர சிவாந்த அனேக சாரங்கள் சுலபபத்தினுற் காண்பிப்பர். சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்பதும் சாந்தி முதலானவை யென்பதும் ஒரு பொருளுகாத் திருப்பதுணர்க. (எச)

சுபபேத முணர்த்தி அனுபேத பேதமானது கொடுக்குச் சத்திபேத முணர்த்துகின்றார்.

சத்தியாய்விந்துச் சத்தியாய்மனோன்மனோதி யொத்துமகேசையாபுலமைநிருவாணியாதி வைத்து அஞ்சிவாதிக்கிவ்வருஞ்சத்தியொருத்தியாரு மெத்திறநின்றானீ சனத்திறமவருநிற்பன்.

(இ-ள்) சத்தியார் = அநிக்ரஹந்தவிந்துக பரவெத்திற்கு அநிக்ரஹந்தவிந்துக பராசத்தி யாய்; விந்துச் சத்தியாய் = நாதரூபியா யிரு

இன்ற அனதிக் கொந்தவிந்துக பரசிவத்திற் அனதிக் கொந்த விந்துக பராசத்தியாய்; மனோன்மனி தானுவின சிவத்திற்கு மனோன்மனி தேவியாய்; ஒத்து மனோசையாகி மனோ பராசத்திக்கு இனங்கிய மனோ சுவரி தேவியாகி; உமை திருவாணியாகி உருத்திரனுக்கு மாநேவி யாகி; மாலுக்கு மகாலக்ஷ்மி தேவியாகிப் பிரமதலுக்குச் சரசுவதி தேவியாகி; வைத்துறுஞ் சிவாதித்திவன் விருஞ் சத்தி ஒருத்தியா கும் சிவமுதல் நவபேதத்துக்கு பிவ்விட்டுத் தவப் பதமாய்த் தோற் றும் சத்தியொன்றும்; எத்திரம் நின்றனச் சந்திரம் பிவரும் நிற்பன் சிவன் சத்தி நவபேதமா யாதொரு பிரகாரமிருந்தான் சத்தியுங் கற் பித நவபேதமாய் அந்தப் பிரகாரமிருக்கும்.

சத்திபேத மெழுன்று சொல்லியிருக்கச் சிவபேத நவபேத மென் றது விரோதம்; சிவபேத நவபேத மென்று சொல்லியிருக்கச் சத்திபேத மெழுபேத மென்றது விரோதம்; இப்படியாயில், விரோத பரிசாரமெப் படி ஒரு பிரகாரஞ் சொல்லுவோங்கேள்:—

அகாரிருதை முதல் வகலா சாதிய வியாபினியுக்கும் பஞ்ச கலா புஞ்ச வடிவுற்றுச் சிவ கலா சாதிய உன்மகா கோக்கம் தாக்கும் மகா மென்றும், சத்தி கலா சாதிய வியாபினி முதற் குக்குமை மீது குமும் புஞ்சகலா புஞ்ச வடிவுற்றுச் சத்தி கலா சாதிய சமரா கோக்கம் தாக்கும் பாவித் தவென்றும், ஈர்த்துவகை முதல் இந்திகை யீறாகும் பஞ்சகலா புஞ்ச வடிவுற்றுச் சிவ கலா சாதிய வியாபினி கோக்கம் தாக்கும் அபராதவென்றும், சாந்திய நிறை முதல் நிவிர்த்தி யீறாகும் பஞ்சகலா புஞ்ச வடிவுற்றுச் சத்தி கலா சாதிய குக்குமை கோக்கம் தாக்கும் அபர விந்து என்றும் இருக்கும்;

பராபர சிவ தத்துவம் பராபர சாந்தி தத்துவம் வர்க்கம் மென் னின் பேர் மாதிரியும் மாறாதும் தனித்த பிருக்கும் சாந்தியநிறைகலை; அக்கலை மணப்பற்று அத்தன்மை பெற்று அப்பெயர் பெறும் உன்மன கலை யா கும் பரசிவ மூர்த்தியாம் சிவகலையு மிடல்கும்;

அப்படி நான்நின்று இருக்கும் வித்தை பிரதிபலனை நிவிர்த்தி யுள்ளத ன்கும் சாந்திகலை; அக்கலை மணப்பற்று அத்தன்மை பெற்று அப்பெயர் பெறுஞ்சமன கலையாகு மகாத சிவமூர்த்தியாஞ் சத்திகலையு மிடல்கும்;

ஆக நாலிரண்டெட்டுச் சடசிவகலை சடசத்திகலை; சற்காரிய கர்ப்ப மகா மாயைபின்ன தாத்துவிகப் பிரளயத்து என்னை பிரியாப் பிரிவு குறித்துப் பொறித் தபசரிக்கும் பிரியாப்பிரிவுர்திவகலை சிவசத்தி யுள்ள சற்காரிய கர்ப்ப வஸ்துக்களாம்;

பரசிவம் பராசத்தி அனதிக் கொந்த விந்துக பரசிவமென்றும் பராசாதம் பாவித் தவென்றும் இவை நான்குந் தனித்தனி சிவபேதம் சத்தி பேதம் இருபேத முற்றிற் நான்நின்று பதமாயிருத்தலால், சிவபேதம் நான்கோடு சதாசிவ முதற் பிரமா விருகுஞ் சிவபேதமைந்துங் கூட்டிச் சிவபேதம் நவபேதம். சத்திபேதம் நான்கோடு மனோன்மனிமுதற் சரசுவதி ஈறாகும் சத்தி பேத மைந்துங் கூட்டிச் சத்திபேதம் நவபேத மென்றுங் கருத்திற் கருதுவதற்குபேதமேக நாதனே நடிப்பனென்றும், எத்திர நின்றனச் சந்திரம் பிவரும் நிற்பன் என்றும் ஆகாரியர் சொல்லிய தே தென் றொருசொல்லுமுண்டெனில்.

(எரு)

சத்தியாபி யென் னோனாகுஞ் பரசிவமூலம் நாதாதி யெழுபேதங்களுக்குப் பராசத்தி மூல மென்பது பகர்கின்றார்.

சத்திதானாதமாதிதானாகுஞ் சிவமுமந்தச் சத்திதானாதியாகுஞ் சிவமவடிவானவெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சிவமொருவன் தான் சத்தனுக்குச் சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற்றெல்லாமாஞ்சத்திந் தோ.

(இ-ள்). சத்தன் = பரசிவன்; சத்தி = பராசத்தி; வேண்டிற்றெல் லாம் = நாதாதி பேதமனைத்தும்; மற்றவைவெளிப்பொருள்.

(எரு)

முன்சொன்ன முறைமையிற் பேதப் பிரபஞ்சம் பேசுகின்றார்.

சிவஞ்சத்திதன்னையின் னுஞ்சத்திதான் சிவத்தை யின் னு முயன்றிருவரும் புணர்நிற்குலகுயிரொல்லாயின் னும் பின் பிரமசாரியாகும் பாண்மொழிகன்னியாகுந் தவந்தருளுனத்தோர்க்கித்தன்மைதான் றெரியுமன்றே.

(இ-ள்). சிவஞ் சத்தி தன்னையின் னுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யின் னும் = சத்த சிவசோதி மத்தியசோதி நிஷ்கள நிருத்த சிவத்தினின்றத் தோற்றிய அநிக் கொந்த விந்துக பரசிவம். அநிக் கொந்த விந்துக பராசத்தி சத்தியைத் தோற்றுவித்துப் பு அந்த அநிக் கொந்த விந்துக பராசத்தி அனதிக் கொந்த விந்துக பரசிவமென்றும் அபராதத்துத் தோற்றுவித் தும், அந்த அபராதம் அனதிக் கொந்தவிந்துக பராசத்தி யென்னும் அபரவித்துவத் தோற்றுவித்தும், அந்த அபரவித்துவாகிய பராசத்தி

இதிகத்தி முதல் ஈவசத்திகைத் தோற்றவியுத் தந்தி முதல் பஞ்சசத் திகைத் பஞ்ச சாதாக்ஷியங்கோவும், பஞ்ச சாதாக்ஷியம் தோற்றவியுத் தும், பஞ்சசாதாக்ஷிய பஞ்சசுரூபி மூர்த்திகைப்பிற்பு பஞ்ச பிரமங்கோ யும் வியட்டி சமட்டிச் சதாவிவமாய்த் தோற்றவியுத் சதாவிவன் மனோன்மனியைத் தோற்றவியுத் தும், மனோன்மனி மகேசுவரேத் தோற் றவியுத் தும், மகேசுவரன் மகேசுவரியைத் தோற்றவியுத் தும், மகேசுவரி உருத்திரனைத் தோற்றவியுத் தும், உருத்திரன் உமைமையைத் தோற்ற வியுத் தும், உமை மாலேத் தோற்றவியுத் தும், மாலே கையியைத் தோற் றவியுத் தும், மகாலட்சுமி பிரமாவைத் தோற்றவியுத் தும், பிரமா சரகவதி யைத் தோற்றவியுத் தும்;

இப்படிச் சிவாவபேதம் சத்திவபேதமாகும்; சிவஞ் சத்திவிருவ ரும் மகாமாயோபாதி புலனோபாதி மணந்து, பிர்வானேவரி பரவானே வரர்களையும், அன்றோவரத்துவாரத்தினாலே மாயோபாதி புலனோ பாதி மணந்து, அபரவானேவரி அபரவானேவரர்களையும், கெவல்லமாயா தேவோபாதிமணந்து மாதா லோக்கனாரி;

உவந்து புணர்ந்து = மருத்தம் = சத்தமார்த்தத்தில்; இஹம் = அத்தமார்த்தத்தில்; உலகுயி ரெல்லாமின் தும் = தனுசுரான புவன் பாகங்கள்; அனு நவநிவபேதம், அனு நவசத்திபேதமாகும். முத் தான்மரிவன் முத்தான்மசத்தி, சிவமுத்தி சத்திமுத்தி, ஈசான ஈசா னி முதற்கிரம சதாவிவ மனோன்மனி முதல் பிரஞ்சனப் பிரமாசரகவதி யிருகவும், சாஞ்சனப் பிரமாதி ஸ்தம்பபரியத்தமாகவும் எண்ணிறந்த ஆன்ம வர்க்கமாகவும் தோற்றவியுத் தும்;

பவன் பிரமசாரியாகும் பான் மொழி கன்னியாகும்; = (சம்புபக்ஷ நவநிவபேத சத்திபக்ஷ நவசத்திபேதத் தோற்ற மொடுக்கப் பிரிபாசத் திப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி வைநத்திரியமாத்விமாதலானும், உவந்து புணர்ந்தென்பது உத்தியோகத்துச் சங்கற்பித்து என்று பொருள் போ லித்தலானும்) சிவன் நித்தியப்பிரமசாரி சத்தி நித்திய கன்னிகையாம்; இத்தன்மை = இந்த ரசரியும் தான்; தவந்தரு ஞானத்தோர்த்து = சமாதி கொடுக்கு சாக்ஷாத் தாரவான்கருத்து; தெரியுமன்றே = காணப்படுந் தானே.

தவந்தரு ஞானத் தோர்த்தித் தன்மைதான் தெரியு மென்றதனும் ஞானவான்களும் உவந்து.

தனு ரணபுவனபோகந்தற்பரம்பர்த்தம்விடென் றவி வினோடெல்லாமாயிடென்றிடுந் துவங்க

வினியோக இவைநிவிர்த்திமுதற்குலோபிடத்தேநீக்கி நனிபரமு னார்த்தோனந்தத்தத்துவஞானியாவன்.

(இ-ள்). தது = துலகேகம்; கரணம் = குக்குமதேகம்; புவனம் = உலகம்; போகம் = சந்தனம் மாலே மகளிர் முதலிய போக்கியப்பொருள் (இவைகள் அத்தமாயாகாரியம்); தற்பரம் = அதற்கு மேலாகிய தனு கரண புவன போகமா யிருக்கின்ற சத்தமாயாகாரியம்; (நிரவிதையே) பந்தம் = அசத்த டுதாரியம்; வீடு = அபர முத்தித் தான மாதலால் சத்தமாயா காரியம்; (என்றிவைகளெல்லாம்) அனுவினோடென்றிடுந் தத்துவங்கள் ஆன்மவினோடு பொருந்தும் தத்துவதத்துவங்கள்; (இவைகளை) இனிதிர்து = உத்தேச லக்ஷண பரிசுஷ்கனினாலே காண் குணந்து; (இது பரோக்ஷஞானம் ஆதலால் அபரோக்ஷஞானம் வரும் பொருட்டு ஆர்த்தவா வாகப் பகுத்த முறைமையின்) நிவிர்த்தி முதற் கலையித்தே நீக்கி = நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தைசார்தி சார்தியதிதை யென்னுந் கலையிடத்தித்தித்தி; நனிபர முணர்ந்தோன் = தான் சின் மாத்விமாய்ச்சேஷித்து நிவிர்த்தி இன்னமாத்விமாய்ச்சித்தித் துத் தற்பர சிவபரங்களை யெக்கித்திப்பண்ணித் தியானம் பண்ணுவன்; தத்துவ ஞானியாவன் = முறைமையிற் சமாதி ஞானவானாயப்பிடு அப ரோக்ஷ சாக்ஷாத் தார சிவசிவ தத்விவஞானவானாவன். (எ-அ)

தனு சாஞ்ஞதிக ஞாயிரோடு சாரக் காரண மேதென்னக் காரணங் காண்பிக்கின்றார்.

எல்லாமாய்த்தத்துவங்களியைந்ததென்னனுவுக்கென்னிற் றெல்லாயகன்மமெல்லாந்நுயப்பித்துத்துடைத்தற்கும்பி னில்லாமைமுற்றுவித்துநீக்கவுவாடினா

பொல்லாதலானவத்தைப்போக்கவும்புருத்தவன்றே.

(இ-ள்). எல்லாமாய்த் தத்துவங்களியைந்த தென்னனுவுக்கென்னி ல் = தத்துவங் கெல்லாம் மாயையிண்புயிவிந் வந்து பொருந்திய தேறுக்கென்னில்; தொல்லாய் கன்மமெல்லாந் நுயப்பித்துத் துடைத் தற்கும் = மலபரி பக்குவத்தைப்பண்ணிச் சத்திபதிவித்துத் திணை செய் வித்துச் சஞ்ஞி கன்ம மெல்லாம் புதிப்பித்துத் தன்னுதற்கும்; பின்னில் லாமை முற்றுவித்து நீக்கவும் = பிரார்த்தம் புதிக்குமித்தித் தியான பூசை முதல் அனுஷ்டானங்களால் ஆகாமியஞ் சேஷித்த நீக்ராமற் கெ ட்த்துப் போக்கவும் என்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும்

புகுந்தவன்=விவந்துவ லீரோதியாகிய மூலமலர் கை முடித்தவும் அடுத்த வன்றே.

தனுகாணிகள் மலபரி பாகத்துக்குக் காரணமாகில் விஞ்ஞான கலர்க்குத் தனுகாணி யில்லாமையால் மலபரி பாகம் வரக் காரண மில்லை. சத்தியம் நீசாந்தியது; சகலராய் முன்னிருந்தபோது தனுகா னிகளால் மலத்தில் வைத்த வரச்செய்யால் மலபரி பாகம் வரும். (அக)

மலத்தினதிலக்கணம் வரிகள்கின்றன.

ஒன்றதாயினேகசத்தியுடையதாயுடனாயி டுன்றதாயானமாயினன்றையொடுதொழிலையாற்றி யின்றியோத்திருந்தவந்தைநிழந்திச்செம்பினிற்சுளிம்பெயர் தென்றுமற்றொருனங்காட்டுமென்னவயின்சந்நுநின்றே.

(இ-ள்). ஒன்றதாய்=வகமாய்; (அ)கமாய், அசேதஜ்ஞமாயில் அநித்தியமாய் மகாப்பிரளயத்திற் காலம்மாக்களும் முத்தராத வே ண்டும்); அநேக சத்தியுடையதாயுடையதாலால், மலந்தானே மறைத்து நீங்கு மென்னில், ஒருவன் முத்தராத காலத்தெல்லாரும் முத் தராகவேண்டுமாதலால், அவரவரை மறைத்து முறைமையில் பரிபக்கு வம் வர நீங்கும்) புறந்த சாமர்த்திய முன்னதாய்; உடனாயாதி யன்ற தாய்=சகசநித்தியமாய்; ஆன்மாவின் னறியொடு தொழில் யாற்றி யின்றி=ஆவாரக சத்தியினால் மலபரினது சர்வஞ்ஞத்தவ சர்வ கர்த்தி ருத்தவ ருப விவந்துவத்தை மறைத்திருந்து; போத்திருந்துவத்தை நிகழ் தி=அதோந்நியாயிகர் சத்தியினால் போக்கிய சத்தியைப்பண்ணி; செம்பினிற் சுளிம்பெயர்ந்தென்று மருஞானங்காட்டு மாணவ யிசைந்து நின்றே=தாமிரத்திற் காளிநம்போல மூல மலம் பொருத்தி நின்றே யெக்காலமு மறியாமையைப்பண்ணும். (அக)

மாயாகாரிய விசேஷமே மலம் வேதில்லை யென்றும் பாசபதி முதலோ ரையும் பிரகரு) காரிய விசேஷமே மலம் வேதில்லை யென்றும் சாங்கியன் முதலோரையு மறுத்துரைக்கின்றார்.

மலமெனவேறென்றில்லைமாயாகாரியமதென்னி லிலகுயிர்க்கிச்சாஞானக்கிரியைகளுப்புமாயை விசிடிலமலமிவற்றைவேறுமன்றதுவேறுகி யுருடல்சுரணமாகித்திறுமுணர்ந்துகொள்ளே.

(இ-ள்). மலமென வேறென்றில்லைமாயாகாரியமதென்னில்; இலகுயி ர்க்கிச்சாஞானக் கிரியைகளுப்புமாயை=சித்துருபப் பிரகாசகூடிய ஆன்மாவின்விச்சா ஞானக்கிரியைகளை மாயை காரியத் துவாரத்தின லே விளக்கும்; விவகிடு மலமிவற்றை=மாயாகாரிய கலாதி யில்லாத போது பிரளயகலாவத்தையி லிச்சா ஞானக்கிரியைகளைச் சிற்றறிவுமி ல்லாதபடி மறைக்கும்; வேறுமன்று=அந்த மலம் அறிவோடு வேறி ன்றி ஒத்திபரியந்தம் பிரிவின்றித்திரும்; அதுவேறுகி=அந்த மாயா காரியம் பிரிந்து கிடும் பந்தமாகி; உலகுடல் சுரணமாகி யுதித்திடும் =புவன அலதேக சூக்குமதேக முதலிய பொருளா யுற்பவிக்கும்; உணர்ந்துகொள்ளே. (அக)

பின் திருட்டந்த பூர்வமாகத் திரஸ்கரிக்கின்றார்.

மாயையேயான்மனானக்கிரியையையறைத்துநிற்குந் தாயவெம்மருதிதன்னைசுட்டர்முநின்மறைத்தாற்போலப் பேய்முநிலகலசசேரதிபுரிந்நிடுமதுவேபோலக் காயமுமகலஞானந்நாசமாமே.

(இ-ள்). தொழில்=கிரியை; மற்றவைவெளிப்பொருள். (அக)

இது பூருவபட்சம் இனி சித்தாந்தம் வருடாது. பருதியைமுநின்மறைப்பப்பாயொளிபதுங்கினும்போ லுருவுயிர்மறைக்கஞானக்கிரியைகளொளிக்குமாகுந் கருதிடுமிச்சாஞானகாரியங்காயம்பெற்றான் மருவிடுமுயிர்க்குக்காயம்வந்திடாவிடினமறைப்பே.

வெளிப்பொருள். (அக)

மலம் அனுமானத்தாலதயப்படு மென்ப தறைகின்றார். போதகாரியமறைத்துநின்றதுபுகன்றால்நா ணைதலங்குணமுமாகவுயிரினுள்விரவல்லே காதலாலவித்தைநிந்தத்தருங்கலையாதிமாயை யாதலாலிரண்டுஞ்சேகிபிருளெனவேறாமன்றே.

(இ-ள்). போதகாரியம்=அறிதற்றெழில்; இச்சை கிரியையி லடங்குமாறுபோலக் கிரியை ஞானத்தி டடங் கும், மலம் திரவிய மானும் பிரிப்பின்றி நின்றலால் குணமாக உபசரிக்க

அவற்றை நித்தம் தருங்கியவாடி மாயைமாயையாது மலமொ
ருபிதேசத்திற் கிதழக் கலை முநனிய தத்துவங்கொற் றோந்து விக்கும்.
மந்தவை வெளிப்போகும்.

சுமாயிய மலக்கு திந்தாயிய புருடாக்குக்குன்
மென்று சொல்லுதல். சுமாயிய .
மென்று சொல்லுதல்.

(இ-ள்). அவித்தையென்பது = அஞ்ஞானமலம்; கண்ணிற் குற்றம் = காணாமல் படலஞ்ஞம்; மருள் = அஞ்ஞானம்; தெருள் = ஞானம்; மற்றைய வெளிப்பொருள்: (அரு)

மும்மலகெல்லினுக்குமுனையோதெயிடுமிப்போள
மம்மர்செய்தனுயினுண்மைமையினையுமறைத்துமின்
பொய்மைசெய்போகபந்தம்போக்குதிருக்குவங்குள்பண்ணு
மிம்மலமுன்நிலேமிருமலமிசைப்பனின்னும்.

(இ-ள்). மம்மர் = மயக்கம்; உண்மைவடிவு = சர்வருத்தாவ சர்வ
 நித்திருத்தவ ரூப சிவத்துவம்; மாயையும் அஃதும் நித்திருத்தவ

கீழ்க்காந்திருந்துவப் பிரதமானுவம் நிரதிகய சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ
 கந்திருந்துவ கிரோதிகனென்பது சாற்றப்பட்டது; (கன்மகாரியம்)
 போகம்=போக வேதனவிடயசுகதுக்கமோகம்; (மாயாகாரியம்) பந்
 தம்=கலாதி; (மலகாரியம்) போத்திருந்துவம்=போகம் கிரியாகர்த்
 துவம்; போகா சத்தி கந்திருந்துவமுமாம். மற்றவை வெளிப்
 (அக)

மாயையின் காரியத்தை மாயேயம் மலமதென்று
மேயுறும் மலங்கடத்தந்தொழிவினையியற்றவேவுந்
தூயவன்றனதோர் சத்திதிரோதானகரியதென்று
மாய்வரிம் புகைநீர் துமணுக்கையனைந்துநிற்கும்.

(இன்). மாயையின் காரியத்தை = மாயாகாரியக் கூட்டத்தை; மா
 யேய மலமதென்றும் = மா யேய மலமதென்று பேர்பெற்ற மலமொன்
 றென்றும்; ஏய மும்மலத் ததந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந் தாய
 வன் தனதோர் சத்தி ~~தென்றும்~~ தென்றும் = பாசங்களைத் தத்
 தம் கீர்த்தியங்களிற் செலுத்துந் திரோதானசத்தியென்று பேர்பெற்ற
 சிவனது சத்தியாரிய மலமொன்றென்றும்; ஆய்வர் = விசாரிப்பார்கள்;
 மாயாகாரியக் கூட்டத்தை மாயையினடக்கி மகிமாயையைக் கூட்
 டிப்பஞ்சமல மென்றும் வெரு வசனமுண்டு. அதுவு மறிசு. (இம்மலங்க
 ளென்றும்) அணுக்களை = ஆன்மாக்களை; அனைந்து நிற்கும் = பொருந்தி
 யிருக்கும். (அந)

இப்படி யான்மாப் பஞ்ச மலத்தோடு பொருந்திச்
சம்சாரத்திற் பிரயிப்பனென்று
பேசுகின்றார்.

மலமாயைகன்மமாயேயந்திரோதாயிமன்னிச்
சலமாகும்பிறப்பிறப்பிறந்துவிரித்தனாதிழ்மேலும்
விலையாதகொள்ளிவட்டங்கறங்குகொறித்தின்க
ணலமாகுமிறைவனையாலுயிர்கடக்குமன்றே.

வெளிப்பொருள். (அடி)

சூக்குமநேசத்திற் றுல தேசீ முண்டாமென்று சொல்லுந் சைவ பவு
 வுராணிக் மதானு சாரியாசாரியர்கள் மதம் பூர்வபணுமாக மறுத்
 துச் சாதாரண புவன விகாரத்திற் சூக்குமநேச நிமித்தமாக வுண்ட

டார் அலதேசமென்றுத் தத்தவை தித்தாந்தியாராயிற் மதம் உத்தரபகஷமாக வுத்தரிக்கென்றார்.

அண்டசஞ்சலேதசந்தா சூற்பிச்சந்தாபுசத்தோ
டெண்டருநர்லென்பதுநான்கு. அருவிரத்தா.
லுண்டபல்யோனியெல்லாமொழிந்துமானிடத்துதித்
கண்டிபுற்கடலைக்கையாநீர்விடிகாரியங்கான்.

(இ-ள்). அண்டசம்=மூட்டையிலுண்டாகும்படி முதலியன; சவே
தசம்=வேர்வையி லுண்டாகும் மின்பின்முதலியன; உற்பிச்சம்=
வினாகளேமேற் பின்புதுண்டாகும் மரம் முதலியன; சேரபுசம்=சூரப்
பைலுண்டாகும் மாறுடர்முதலியன; சிந்தி=சுண்டரியங்கான்=கடற்
தயன் செய்திபோல. மற்றைய வெளிப்பொருள். (அக)

மனுடர் சென்மிக்கும் பூமியில் வந்து பிறந்தாலும் வேதாசம மார்த்த
யில்லாத தேசத்துப் பிறவாது உள்ள தேசத்து உற்பயிப்பது மிகு
ந்த அறம்; அதிலும் தாது ~~பெயிட்டு~~ வேதாதி மார்த்திக
ளாய்ப் பிறந்து பாஷண்ட மதங்களிற் பரியம் பண்ணாத புண்ணி
யம் பண்ணாதல் அரிதென்று பாஷிக்கென்றார்.

நரர்பயிதேசந்தன்னினுன்மறைபயிலாநாட்டில்
விரவுதலொழிந்துதோன்றன்மிக்புண்ணியந்தானாகுந்
தரைதனிநீளேழவிட்டுத்தவந்துசெய்தாநிலேனில்வந்து
பாசமயங்கட்கெல்லாப்பாசுமியம்பண்ணொற்றே.

வெளிப்பொருள். (அக)

வேதவிநோதமதங்களைத்தப்பிவேதாதிக்கருமாய் வந்து பிறந்தாலும்
வேதசார னைவாமயஞ் சாரூ லரிதென்று சாத்திச் சாந்தவர்க
ளுக்குட் சிவசமாதி ஞானபூசையினுலே சிவகீழ்ப் பூசிப்போர் சது
ர்த்த சிவகீழ்ப்பான் னென்று சாத்துகென்றார்.

வாழ்வெனாமையன்யிட்விவனாமையாருளினுமைதப்பித்
தாழ்வெனுநன்மையோனெனவமாஞ்சமயஞ்சாரு
மும்பெறலரிதா லையர்சிவனுனத்தாலே
போழிளமதியினுனைப்போதவவாரூள்பெற்றுரே.

வெளிப்பொருள். (அக)

மனுடசென்ம மெடுத்தும் சிவகீழ்ப் பூசைபன்னுதிருந்தால்
நிஷ்பல னென்று நிழ்த்துகென்றார்.

மானுடப்பிறவிதானுவருந் தமனவாக்காயத்
தானிடத்தைந்துமா மோள்பணிகர்கவன்றோ
வானிடத்தவருமண் டல்வந்தான்றையர்ச்சிப்ப
ருனைத்துழலுமடிநான்றையமுணராரந்தோ.
வெளிப்பொருள். (கஉ)

சீரம் நிலையன்றென்று சாத்துகென்றார்.
கருவினிலழிவது கழிந்திடாதழிவதாயும்
பரிணமித் தவழிவதும்பாலனாயழிவதாயுந்
தருனாயழிவதாயுந்தானரைத்தழிவதாயு
முருவமேயழிவோனாவுள்ளபோதேபிராய்ய.

(இ-ள்). கழிந்திடாதழிவதாயும்=ஐன்மிக்குமவதரத்தில் செத்துப்
பிறக்கின்றதாயும்; உருவமுடிபுரிவோனாயும்=சீரமப்படிச் சாவநா
னல்; உள்ளபோதேபிராய்ய=சீரமிருக்குந் காலத்திலே பிழைக்கும்
வகைதேடு. மற்றவை வெளிப்பொருள். (கங)

மேளினுவுமது.

ஒருபுலனாகும்போதங்கொன்றிலையொன்றின்பாலும்
வரபுயன்மாயிமாவிலவந்திடுமெல்லாமாயு
மொருபொழுதுனரி லுண்டாயில்லதிவ்வல்லவாழ்க்கை
மருள்கனவதுவும்போலமாயும்பின்மாயுமன்றே.

(இ-ள்). ஒருபுலனாகும்போதங்கொன்றிலை=சத்த ஸ்பரிசு ரூபரச
உந்தங்களுக்குள் ஒரிந்திரியத்தால் ஒரு விஷயத்தைப் புதிக்குந்காலத்து
வேறே ரிந்திரியம் வேறேரிந்திரியத்தினுற் புதிக்கப்படாது; ஒன்றின்
பொதும் வருபயன்=ஒரிந்திரியத்தினிடமாகச் சத்த நிவிஷயங்களிலொ
ன்றைப் பொருந்துமிடத்து விருப்பு வெறுப்புக்களினால் வருஞ் சுகதுக்க
மோகங்கள்; மாறிமாவிலவந்திதும் (கேவலத்து) எல்லாமாயும்; இவ்வல்
ல் வாழ்க்கை=இந்தச்சம்சாது; உணரில்=விசாரிக்கல்; ஒரும
துண்டாம் (ஒருபோது) இல்லை; மருள்கனவதுவும்போல=உருவெ
சொப்பனங்கள் போல; மாயும்=கெடும்; பின்பு மாயுமன்றே=அசத்தி
யம்போலத்தோற்றி அநித்தியமாம். (கசு)

இராமபொக மஞ்ஞன காரணமென்

தனதுகின்றார்

அரிசன் மபுமிமாலையை அபுன்ருடைசாத்திப்
பரிசன பின்புசெல்லப்பாசுபுரிக் கக்கொட்ட
வரிசின்னாபுசுக்கொல்லாந் திபு டுணர்வுமான்டு
பெரியாபுபெச்சுமின்றிக் கிடத்தி னாற்பிணத்தோடொப்பார்.

வெளிப்பொருள்

(௧௫)

இச்சேவகரு யிம்மரியாதி யென்

நினைக்கின்றார்

பிணத்தினையொத்தவாழ்வொர்பின்னாபுபிணங்களாதி
புணக்கியேயுழல்விருங்குருட லுயிருணர்வுமெல்லாங்
கணத்தினடத்தேற்றிமாயுங்காயமென்றறிந்தோருக்கால்
வணக்குநீராவோ யென்றுமொன் னவணங்கவையப்பன்.

(இ-ள்). பிணத்தினையொத்தவாழ்வொர்பின்னாபுபிணங்களாதி
பிணத்துக்கொத்த பிரபுக்கள் பிறகே; ஈடைப்பிணங்கள் போல=செ
ல்லும் பிரேதங்களைப்ப; உடல்=உலகீரம்; உணர்வுயிர்; எல்லாம்=
கருவிக் கிருப்பாய என் செவி காக்கு முக்கு முதலிய தான மிவைந
னெல்லாம்; உணக்கியே யுழல்விர்=வாட்டியெநிவிர்; (இது போன்
டொருபயலுமில்லை) கணத்தினடத் தேற்றிமாயுங் காயமென் றதிற்
தொருக்கால்=நியிதத்தினடாய் மடிவுஞ்சேரமென்று கெடுத்ததொரு
போதாவதும்; வணக்குநீராவோ=விவசை வந்திக்கடவிர் (விவலோகங்
கொடுத்து); என்றும் வானவர் வணங்கவையப்பன்=எக்காலத்தும் தேவர்
கள் வந்திக்கத்தாபிப்பன்.

இந்த விருத்தத்திற்கு கணத்தினடத்தோன்றிந்து அழியுமென்ற
நின்று என்றும் பாடப்போ முண்டு.

(௧௬)

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

சூத்திரம்

இது விருத்தம் அக.

முன்னுஞ் சூத்திரம்.

பதி பதார்த்தத்தை யிட்டு சூத்திரத்தாற் பரிசுதித நப்
பசு பதார்த்த)தைப் பரிசுதிக்கின்றார்.
உயிரொளப்படுவதிற்த் துடலின் வேறுபாடுகையுந்
செயிருறுயிச்சாருள் செய்கருடையதாய்
பயில்வுறுயின்பத்துப்பப்பலங்களுடும்பாக்கிற்
றுயிலொடுமஞ்சுவத்தைப்படுமுண்ணு)துரியாதீதம்.

(இ-ள்). (உண்டெனும்பொருளே யில்லதென்பது மாதலால்) உட
லின்வேறுயிர்; (நீ இல்லையென்று சொல்லுதலால்); உயிரொளப்படுவதி
ந்த உடலின் வேறுபாடுகையுந் துண்டாவென்னும் பொருள் இந்தச் சீரத்
தக் கன்னியமாயுண்டாய்;

அதெப்பிச் சொன்னீர்? முக்காலத்து மில்லாத முயற்கொம்பு
இல்லையென்று தள்ளப்பட்டதிருடைய உயிர், நீ சாத்தியது; முய
லின்று கொம்பு முயற்கொம்பென்று ஆறு) வேற்றுமைத் தொசைபண்
ணி இல்லை யென்று தள்ளியதன்று; முயலிற் கோ முதலானவற்றிற் கா
ணப்பட்ட கொம்பில்லை யென்று தள்ளியதாதலால், இல்லையென்று
சொல்லுதலால் அப்படி யான்மா யுண்டாய்;

உற்று=சமயோக சமவாய சம்பந்தங்கள் சாற்றப்படாவாடை
யால், போக்கிய போத்திருவத்துவ சம்பந்தியாய்ப் பொருந்தி; செயி
ருறு யிச்சாருளச் செய்திக ளுடையதாயி=மலத்தினால் மலினமாகப்
பண்ணப்பட்ட முத்தொழி லுடையதாயி; பயில்வுறு மின்பத்துன்பப்
பலன்களும் அகரும்=பழைய கைகாக்கக்களையு மனுபவிக்கும்; பார்க்
கில்=விசாரிக்கில்; துயிலொடு மஞ்சுவத்தைப்படும்=நித்திரைப்பண்ணு
மிடத்து (இனிமேல் விஸ்தரித்துச் சொல்லப்படும்) அஞ்சுவத்தைகளைப்
பொருந்தும்; உன்மை துரியாதீதம்= உயிரினதி லட்சணம் பசுத்துவ
நிற்றதியாமை, சிவத்துவம் முற்றநிலை.

(௧)

பரமதசங்கையு முத்தாறாய்ப் படிக்கின்றார்.

உடலின்வேறுயிரொளிந்த உடலன்றோ னரநுதென்னி
லுடல்சவமானபோதுமு வினுக்குணர்வு னுடாகு
முடலினுள்வாய்ப்போதுணர்ச்சியின் டுடலுக்கென்னி
லுடலினுள்வாய்ப்போதுறுதகதுமுணர்வுதின்றே.
வெளிப்பொருள்.

திருச்சியமாயிருக்கின்ற சீரமான்மா வெண்பதடாது; திருக்கு ருபமா யிருக்கின்ற இந்திரியங்களே ஆன்மா வென்று லோகாயத விதிச டது யிருக்கின்ற ஒருவன் சொல்ல மறுத் துணர்ந்துகின்றார்.

அறிவதைம்பொறியேயென்னின்று தத்தினியாவாரு மறிவதுமென் னுயறியுமென்னி னறிவுகொன்றையொன்றங்கறிந்த டாவைந்தையுங்கொண் டறிவதொன்றுன்ற தான்மாவைம்பொறியறிந்திடாவே.

(இ-ள்) அறிவதும் பொறியே யென்னில்—ஆன்மா வென்று நீர் சொல்லிய பொருளின் தறிதற் குெழிலை யிந்திரியங்கள் தானே பண் னாவது போல எங்களுக்குத் தோன்றுதலால் இத்திரியத் தானே யான் மா வென்று நீ சொல்லில்; உறக்கத்தி லறியாவாகும்—நித்தரையி லிந் திவங்க ளறியாவாகும்; (குதலினால், இந்திரியங்க ளான்மா வன்று, இந்திரியத்துக்கு யெழுதி னான்மா நித்திரையி லறியா திருப்பானேன்? மல தோஷத்தா லென்றால், எங்கனினிரிய வான் மாலும் தாமதகுண தோஷத்தால் என்று சமாதானம் நீ சொல் லில்); அறிவது மொன்றென்றாக—பஞ்சேந்திரியங்களானமா வென் றுதும் அவைக ளறிவதோ ரிந்திரியம்; சத்தாதி விஷயத்தில் ஒரு விஷய மாக அந்தச்சமயத்தில் அந்த விஷயத்திலே நானு மான்மா வல்லா தேபோம்; ஒன்றென்று யறியு மென்னில்—(வர கோஷடி. நியாயத்தால்) ஒரிந்திரிய மொரு விஷயமாயறியும், அதனால் ஐந்துங் கூடி யான்மா வென்னில், ஒருரி லைந்தரவர்கள் போல ஒருகாலத்து மறுபடுதலா னும், ஒன்றை யொன்றங் கறிந்திடா; ஆதலானும் ஐந்தையும் கருவியா கக் கொண்டறிவதோ ரறிவுண்டு, அந்த வறிவான்மா; இம்பொறி யறிந் திடாவே—பஞ்சேந்திரியங்களும் கருவியாதலால் கர்த்தாவாக அறியா.

கடசடக நியாயத்தினால் சீரத்துக்குப்பிராண வாயுயே யான்மா வென்னும் புகளதுன்ம யோகியை மறுத் துணர்ந்துகின்றார்.

அறிந்திடும் பிராணவாயுவடங்குதல்விடுதல்செய்தா லறிந்திடாவு லுறக்கத்திலிவ கரணமின்மை யறிந்திடுமுதலியாகிலுந்நிற்கக்கரணம்போகா வறிந்திடும்பிராணன்றன்? யடக்கியும்விட்டுமான்மா

(இ-ள்). பிராணவாயுவடங்குதல்விடுதல்செய்து—உச்சவாசநிச்ச வாசங்களைப் பண்ணி; (அறிந்திடமுதலுதவையான்மா) அறிந்திடாதுட றக்கத்து—சீரத் துபாதியுற்ற நித்திரையிற் சுருங்கி விரிந்து தோந்து பிராணவாயு உணராதது; புறவினமை கரணமின்மை—இந்திரியவொ டிவினாணராதென்று நீ சொல்லில்; அறிந்திடுமுதலியாகிலுந்நிற்கக் கரணம்போகா—பிராணவாயு உணராதகாதவாகல அது வியாதமாய் நிற்கக்கருவிப்போகாது; (அந்தகன்னியமாகு மான்மா) பண்ணன்றனை —பிராணவாயுவை; அடக்கியும் விட்டுமே—சுருங்கியும் விரித்தும் தோந்து வித்து; அறிந்திடும்—புலப்படுத்தும்; (அதனாற் புலமாய்) அறியப்படும் பொருள் அறியும் பொருளாகாது. (ஆல்-அகை.) (ச)

முக்குக்குத்திரம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம்—ககக.

நான்காஞ்சுத்திரம்.

சித்தாம்ச மனசுதானே யான்மாவென்று முலோகாயதர்க்கு லொரு வனையும், அகங்காரான்ம வாதியாகும் வைசேடிசனையும், புத்தி யான்ம வாதியாகும் நையாலிகனையும்; புத்தி விருத்தியான்ம வாதி யாகும் பவுத்தனையும் மறுத்துணர்ந்து கின்றார்.

உணர்வனகரணமென்னிலொன்றையொன்றுணராவெவ்வே றணைதருஞ்செயல்களுன்குமறிந்தவைபடக்கியாகிப் புணருமுட்ப்ரணமாகிப்புகுக்கருவியினும்போக்கி யிணைதருமிவற்றின்வேறாயா னென தென்பதான்மா.

(இ-ள்). உணர்வனகரண மென்னில்—அறிதற் குெழிலைப் பண்ணு வது அந்தக் கரணமென் னின்றாயானால்; ஒன்றையொன்றுணரா—ஒரந் தக்கரணத்தை ஒரந்தகரணமுணர்ந்து ஒன்றோடொன்று கூடி ஒரந் தக்கரணத்திற் குெழிலை யோரந்தத் கரணம் பண்ணாது; வெவ்வே றணைதருஞ் செயல்களுன்கும்—ஒரிந்தி லுறத்தல் சங்கற்பித்தல் அபிமானித் தல், நிச்சயித்தல், என்கின்ற நான்கு வியாபாரங்களையும், கர்த்தாவா—ஆன்மா வேவது—இந் சத்தியாகிய திரைத்தோடு பொருந் தித் தனித்தனி கரணமாய்ச் சம்பந்திக்கும்; (கரணங்கர்த்தாவாகாது) அறிந்தவை யடக்கியாகிப்புணரு முட்கரணமாகிப் புறக்கருவியினும் போக்கி யிணைதருமிவற்றின் வேறாயா னென தென்பதான்மா—யான்மா

ன்று அந்த அந்தக்காணங்களை யறிந்து சுருக்கி விரித்துப் பொருத்துரு
கருவியாகப் பண்ணிச் சுததுக்களை யுள்ளபடித்து அச் சுததுக்கள்
ளே மென்மெல்லுரும்படி வெளிநீந்தியங்களைவிட மென்மென் சந்த
வனிதைகளோடு பொருத்தப் பண்ணும் இந்தவந்தக் காணங்கட் சுத
யமாய்த் தப்பொருளறிவினல் யானென்றும், புறப்பொரு ளறிவின
லென்றும், எனமுனம், எனமுனம் புத்தி என்பதது
யெய்தி.

(3)

பாசஞானத்தை நீக்கி நின்ற இடம் பாசஞானமென்றும்
பாசஞானத்தை நீக்கி நின்றவிடம் பதிஞானம்
என்றும் பகர்வென்றும்.

சுருவியாங்கொருபுத்தியாங்கொருபுத்திதான்
மருவியாங்கொருபுத்தியாங்கொருபுத்திதான்
புத்தியாங்கொருபுத்தியாங்கொருபுத்திதான்
புத்தியாங்கொருபுத்தியாங்கொருபுத்திதான்

(இ-ள்). சுருவியாமனமும் புத்தியாங்கொருபுத்தியான்கும்; (அவர்
நித்திர மந்தக் காணங்களைப் பிறக்கும் கலாவினும்); மருவி=ஆன்மாவி
னோடு பொருத்திப் பிரிக்கப்படாது; ஆன்மாவே யென்னவாகும்=ஆன்
மாவைப்போலத் தோற்றம்; (ஆனவையே) தீபமெனத்தொழிந்து=சுத்த
வித்தையினால் விளக்கித் தீயவற்றைக்கொண்டது; ஒருவி=சுத்த
போலப்படித்து; ஆன்மாவின்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்
=உயிரினதுவினமாதிரல்கணத்தை யறிந்தவர்கள் என்பவர்களுடிக்
யறிந்தவர்கள்.

வருபது பாசஞானம்=ஆன்மகுபத்தை யறியும் இந்தநானம் பாச
ஞானம், அஃதெப்படிச் சொன்னார்? இருதயத்திற்குள்ளும் அந்தத்திற் பிர
காசித்த சுத்தவித்தையோடு தொட்டு நின்று, மலையானது பிரகாச
னப்போல் வியாபாரத்துவந்தால் மென்மென்று சுத்த சத்தியமாய்ப்
போயிப் பதிஞானம் கொடுத்து நித்திரவாத் பாசஞானமென்றும்
மனை முதலிய பாசஞானம் அதனால் விளங்கப்பட்ட பாசஞான
மும் ஒரு பிரகாசத்தால் பாசஞானமென்று சொல்லப்படுகின்றதும்,
மனை கூடிய மென்மென்மையுடைய புத்தியில் உள்ள ஆன்மாவென்
படும்; சுத்தவித்தைக்குள்ளும் மலம் நீங்கிய பதிஞானம் சொல்லப்
படாது; இவையால், பாசஞானம் விளங்கு வாத் பதையை விளக்கித்த
வாத் பாசஞானமென்று இருபிறத்தினும் சமனாகி ஆன்மஞானம்

பாசஞானமென்று சொல்லப்படாது; சத்தியம் நீசாத்தியம்; மாயையு
மற் சுத்தவித்தைக்குள்ளும் மலமற்றதும் மலையானது தாக்கி நித்திர
சத்தியினால் அவ்வாசனம் தாக்கிய ஆன்மாவையறிவுமறியு கேவலம்
ஆன்மஞானமாகும் ஒரு பிரகாசம் பாசஞானமென்றுத் சொல்லப்
படும்.

வியஞானம் தனக்குள்ளும்=விவசத்தியால் விளங்கப்பட்டுச் சிவ
சத்தி சூப்பாயிருக்கின்ற ஆன்மாவைச் சிவஞானப்பண்ணி அவனைச் சிவ
னோடு கூடச் சிவஞான ஆதியும் அறிவாதலானும், பதிஞான மென்றும்
வியஞானமும் முன்கொல்லிய ஆன்ம ஞானஞவந்து முனித்து உபரி
விரியும். (2)

சுத்த தத்துவங்களைச் சுத்தக்காணங்களையும் புருடனையும் பிரேரிக்கு
முறைமை யறிவிக்கின்றார்
அவ்வடிவாவது அவ்வடிவமும் புத்தியாங்கொருபுத்தி
செவ்வியவிற்துதாதற்குத் தானானமாகு
மொவ்வெனமெழுத்தானமும் முனார்வுதித்தொடுக்குமாய்
பவ்வாருத்தியாரும்போலும்பார்க்கிப்பென்புதோன்றும்.

(இ-ள்). அவ்வடிவாவது அவ்வடிவமும் புத்தி யாங்கொருபுத்தி
பிரகாசம் அஃதென்னுள் மலையானதுக்கு முலமாகும் அகாமாசிய சுத்த
வித்தை மனவசச் செலுத்தும், மத்திமை வாக்குக்கு முலமாகும் உகா
மாவிய, பிரகாசம் புத்தியைச் செலுத்தும், பைசத்தி வாக்குக்கு முலமாகும்
மகாசாம்பெ சாதாரணியும் அகங்காரத்தைச் செலுத்தும்; செவ்விய வித்
துகாத்தி நித்திரமோ மென்மையாகும்=சூக்குமை வாக்குக்கு முலமாகும்
வித்தவாசிய சத்தி வித்தத்தைச் செலுத்தும், அறிக்கும வாக்குக்கு
முலமாகும் காதமாவிய சிவம் புருடனேச் செலுத்தும்; ஒவ்வென மென்
த்தானமென்றும்=பிரித்துப் பார்க்கும்படித் துத்தாகும் பிரகாசமென
கூட்டி புச்சுத்திர லோக்காரமாம்; உண் புத்தித்தொடுக்குமாய்=பவ்
வமும் திகழும்போலும்=பிரகாசம் தானாகும் அவைத் திரேக்கமாய்
இடைவி லெழுத்த உச்சவாசிய மகாசாசனத்தியத்த நித்திய சகல
முன்னாய்ப் பிரகாசத்தி னகாசமுள் வைத்துப் புத்தியைப் பிங்கலிற்
புருத்தி நிச்சவாச ருப மகாசாசன மத்தியத்த நித்திய சகலமொ முறை
மைசமுத்திரமும் தாந்தமுடொப்பாகும்; பார்க்கில்=(பிரகாசமாய்க்கி
னல்) அந்தச் சகலகேவல பிரகாசமாய் தடுத்துச் சுரு முனெ னுத்த
கும்பித்து கேக்கில்; இப்பண்புத் தோன்றும்=மகாசமொத்தமயமென;

சித்தமுண்டாம் = சுத்த தத்துவங்களுள் மன முதலியவற்றை கலாதித் தவாரத்தினாலே செலுத்து மென்பது காண்பிப்பாம்.

இச்சாத்திகாரியம் ஈசுர தத்துவம், ஞானசத்திகாரியம் சுத்தவித் தயாதத்துவம், கிரியா சத்திகாரியம் சத்திதத்துவம், ஈசுரதத்துவம் இரகததத்துவத்தைச் செலுத்தும், சுத்தவிதயாதத்துவம் வித்தியாதத் தவத்தைச் செலுத்தும், சுத்திதத்துவம் ஈசுரதத்துவத்தைச் செலுத்தும், இராகதத்துவம் மனத்தத்துவத்தைச் செலுத்தும், வித்தியாதத்துவம் புத்திதத்துவத்தைச் செலுத்தும், கலாதத்துவம் அங்கார தத்துவத்தைச் செலுத்தும், மனோபுத்தி யாங்காரங்களால் புருஷதத்துவ வியாபார முண்டாம்.

காலத்தையும் நியதியையுஞ் சுத்திதத்துவம் செலுத்தும்; வித் தையைச் சுத்தவித்தி செலுத்தும்; இராகத்தை ஈசுரதத்துவஞ் செலுத்தும்; ஞானதத்துவத்தைச் செலுத்தும்; புருஷதத் தத்துவத்தைச் சாதாந்தியதத்துவஞ் செலுத்தும் என்றுஞ் சிலவசனம். (௩)

சுத்திதத்துவம் மென்றுஞ் சடமாதலால் சுவதந்திரமாய்ச் சேட்டியா தாகையாற் தேவதானுட்டானத்தினாலே சேட்டிக்கு மென்பது நிரிப்பிக்கின்றார்.

அயனரியர் ஸுமிசர் சதாசிவமதிதெய்வங்க

ருபவருமய்வோடுவெழும்விற்துநாதங்கட்குப்

பயனுறுமஞ்சிலான்மாப்பாவிடி.லதெந்தான்மார்ச்சிற்

சயமுதுவளிரென்றவிர்த்துநிறு வுத்தோன்றும்.

(இ-ள்). உய்வருமய்வோ னெழுமய் விந்துநாதங்கட்கு அநிதெய் வங்கள் அயனரி யாறு மீசர் சதாசிவம் பயனுறுமஞ் சிலான்மாப் பா விடி.லதெந்தான் மார்ச்சில் = இச்சாஞானத் திரியாபலம் ஈசுர மனத்திதாலே வின்கும்துக்காரமுதலிய தவத்தில் ஈன்மாப் பொருள் திக்காறுமிடத்துச்சடமாம்; கய வளியிரென்ற தவித்திற்திருமத் தோன்றும் = இடைப்பித்தி லெழுந்தோடுங்கும் அகார சீரரசேகம், உகார சீர பூரகம் உவயிரண்டினையும் நிறத்தில் வாயுவை வெல்லும் கும்பகசீர உபாமந்திர மந்தியிசே க விருந்திய மகாரத் தோன் னும், அப்போது சுவபாசமுங் சமுன்று வத்தோடு சேர்ந்து விவந்து வந்து சுகுமாயெ சென்மாதிரிமாச் சேவித்து ஈன்மாச் சுவரம்வேத னுப் பிரத்தியட்சத்தித் பிரதிபாதிப்பன். (௪)

மற்பஞ்ச கந்தம் கொத்துக் கூட்டமே யுன்மாவென்வென்ற
பவத்தன்மதம் பராகரிக்கென்றார்.

ஈன்மாவின்வடிவுதானுமனேகார்த்தகூட்டமென்விற்த்
பார்ப்பார்த்தகான்மாயினுய்ப்பலபொருளுண்மையாகுஞ்
சேர்ப்பாய்பலவேயுண்மையென்றிடிற்சென்றிவற்றை [மே.
யோர்ப்பயல்களானார்னோர்க்கெல்லாமுஞ்சுப்பொருள்வேதா

(இ-ள்). ஈன்மாவின் வடிவானு மனேகார்த்த கூட்டமென்னில் = ஞானசத்தியீடிய விஞ்ஞான கந்தம், வாசனா சுகுமாயெ சம்ஸ்கார கந்தம், சுகபுத்தி ஸுத்தபுத்தி உபேட்சா புத்திகாரிய வேதனாகந்தம், சுத்த சுகுமாயெ சம்ஸ்காரகந்தம், மூர்த்தபூத சுகுமாயெ ரூப கந்தம் என்று மின்வைத்துக்கொத்தினும் அக்கொத்துக்கிப்பின்னமாகி வரும் ஞான சுகுமாயபுத்தியே யான்மா வென்னில்; பார்ப்பார்த்த கான்மா வின்குப்பல பொருளுண்ம யாகும் = பஞ்சகந்த விவேகம் பண்ணி ஈன்மதரிசனம் பண்ணும் பேர்ம்கு உயிரொன்ப தொன்றித்திப் பஞ்ச கந்த பதார்த்தமாத்திரமே யுள்ள பொருளாம் (சமுதாய மென்றொரு வன்று சமுதாயியை விட்டொன்றில்லாத படியாலே); சேர்ப்பாயபல வேயுண்மை யென்றிடில் = கூட்ட மென்றென் தில்லாதபடியினாலே கூடிய பலபொருளே யான்மாவென்னில்; சென்றி வற்றை யோர்ப் பான்வேதுண்போர்க்க் கெல்லா முணர் பொருள் வேதாமே = அது ன்ம வரன்மலிகே ரிசனம் பண்ணும் பேராகிய சகலர்க்கும் பஞ்ச சுத்தத்துதப் பொருள் பார்ப்பவ னுன்மா பின்னப்பொருள், பார்த் கப்பயிற் பஞ்சகந்தமும் பின்னப் பொருளேயாம். (௫)

விவாத்தவைதிமதந்திரிப்பித்தித்

திரஸ்தரிக்கின்றார்.

அழியிச்சைசொல்களெல்லாமடைந்தனல்வெம்மையும்போ
குறியுற்றங்கனேகானேககுணகுணாபுண்மாயி [ம்
கெறியுற்றயிற்குமென்லிவிநற்புலன்கானமெல்லாஞ்
செறிவுற்றங்கறிவுகொள்ளு வான்மோடுவொருகே

(இ-ள்). அழியிச்சை சொல்களெல்லா மடைந்தனல் வெம்மையு ம்போல் = அக்கணி யேகமாயிருந்து அனேகமாயங்கங் குட்டன்குண ததைப் பொருத்தித்திஞ் போலச் சுவன் ஒன்றே யனேகமாய் ஞா

சிவஞானசித்தியார்.

பரமான் முத்திபதார்த்தம் போலச் சூக்கும அருவாய்
சேத்தித்திற் குன்றுருக்குமென்ன
மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சூக்குமவுருவதென்னின்று லகாரணமதாரு
மாத்ரியமனாதிதன்மாதிரிவடிவசேதனம்பின்
ளிக்கயில்கூக்குமத்தேவிப்பதேருக்குண்டென்னி
லாக் கிடுமுருவுமெல்லாமலித்துமாயனித்தமாமே.

(இ-ள்). சூக்குமவுருவதென்னில் = சூக்குமசரீரத்தானே யான்மா
வென்னில்; (முன்னோடியிலைவாகியர் மதத்தினால்); அலகாரணம
தாரும் = அலசரீரத்துக்கு முத்தக்காரணமாய் = இயைமகுறிதன் மாத்தி
ணவடிவ சேதனம் = சூக்கும தேகமாகப் பண்ணப்பட்ட அது முத்த
பிடுகிய முடிவாகிய தத்துவங்களைத் தங்களுள் வைத்துத் தக்காரண
ங்கள் தன்மாதிரிகாண் டும்; (ஆன்மாவாகா); பின்னிக்கயில் சூக்கு
மத்தே திப்பதோ ருருவுமென்னில் = இப்போ தான்மா வில்லவெ
ன்று தன்னிய சூக்கும சரீரத்தினுள் விருக்குமொரு வடிவுள்ள அது
வே ஆன்மாவென்று தீ சொல்லில்; (அதுவிசாரிக்கு மிடத்தில்) சூக்கு
முருவும் = வெதத்துவ பஞ்சசூரப பாதேகமாம்; அதெல்லா மறித்தாய்
யறித்தமாமே = சிவதத்துவமுறும் சடமாய் ஈசமாமே; ஓர்மசத்தி
தங்கு விபு மித்தியதித்தென்று பொரு ளாதலாற் பாதேக மெப்படி யான்
மாவாம், ஆகாதுதானே.

(40)

உயிரவுருவென்று தெளையச் சொல்ல
மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அருவுருவென்னிலான்மாவருவுருவாவதின்று
முருவருவாகாதாருமொருபொருட்டிரண்டுதன்மை
வருவதில்லைகூட்டவன்னிபோன்மருவுமென்னி
அருவமுங்கானவேண்டிமுண்மையுமொழிந்துபோமே.

(இ-ள்). அருவுருவென்னிலான்ம = உயிரவருவாய் முருவமாய் விரு
க்குமென்று தீ சொல்லில்; அருவுருவாவதின்கூம் = திப்புகளமா யிருக்கி
ன்ற பொருள் தானே தற்காலத்துச் சூருபத்தினுலே சகனமாகாது
(அப்படி) உருவருவாகாதாகும் = சகனம் = சகனமாகாது; (விருத்ததன்ம
மாகையால்) ஒருபொருட் கொண்டு தன்மை வருவது மில்லை = எக்கா
லத்து மொருபொருட்டு விருத்த தன்மங்கள் இரண்டுண்டாகா;

நான்காஞ்ஞத்திரம்.

(67)

க. ௩௧

அப்படியாகித் தவறுக்குச் சகன நிஷ்களத்துவ மெப்படிச் சொல்
லப்படும்? உள்ளது, நிஷ்களத்தைக் குறித்துச் சகனமென்றும், சகனத்
தைக்குறித்து நிஷ்களமென்றும் உத்தியுத்த வெத்திலுணைக்கப்பட்டது;
உகாணே சத்த சிவத்தில் இருக்கும் நிஷ்களத்துவமும் பிரவிர்த்தசிவத்
தில் இருக்கும் சகனத்துவமும் தற்காலத்திருக்குமென்று பொருளன்று;
பிரவிர்த்தசிவத்திலும் அட்டத்திரிமசத் சத்திகலா சாதித்தியமாத்நிரத்
தைக்குறித்துச் சகனத்துவம், மரயாகலா ராதித்திய மாத்நிரத்தைக்
குறித்துப் பரமார்த்தமா யிருக்கும் நிஷ்களத்துவம்;

காட்டவன்னி போன்மருவு மென்னில் = காட்டமும் வன்னியும்
ஏகபதார்த்தமன்று, அப்படி அங்கேகரித்தாவும்; இருமுங்கானவேண்டு
முண்மையு மழிந்து போமே = காட்டப் பகுப்புக் கண்ணினும் காணப்பட
யிவறுபேர்ல், உயிரினது உருவப் பகுப்புத் திருட்டிக்குத் தரிசனப்பட
வேண்டும், அறித்தியமாயும் விடும். (சக)

வேறுசாரணமெறித்துவாக்க மறுத்

துணர்த்துகின்றார்.

சந்திரன்வா வம்போலத்தானருவுருவமென்னில்
வந்துநங்கண்ணிற் குன்றுமவருவுருவா முயிர்க்கு
மிந்தருவருவந்தானருவருவா முயிரோடுவென்னிற்
பந்தமாயித்தாயான்மாப்பவதிகமாகுமன்றே.

(இ-ள்). சந்திரன் வடிவம்போலத் தானருவுருவ மென்னில் =
அமாவாசை பூரணிகளிலே சந்திரன்வடிவு போல உயிர் அருவுருவமெ
ன்று தீ சொல்லில்; (பூரணியிலே சந்திரனுக்குப் போல) வந்து நங்கண்
ணிற் குன்றும் வடிவுளதா முயிர்க்கும் இந்த ஐருருவந்தானரு யெழு
வது முயிரோ யென்னில் = இப்போது காணப்படுஞ் சடகாரியமாய்ப்
பிரிவிப்பது அருவாகிய ஆன்மாவாதலால் உயிர் அருவுரு வென்று தீ
சொல்லில்; பந்தமா யசித்தாயான்மாப் பதிதிகமரு மன்றே = உயிர்
பந்தமாய்ச் சடமாய்ப் பூதோற் பத்தி மூத்தாமே. (கஉ)

சேசுவர சாங்கியம்மதம்பாஷித்திப்

பராகரிக்கின்றார்.

அருவவிகாரியான்மாவாகாயம்போலவென்று
அருவினைக்கட்டியாய் யோட்டி மீட்டுலாவப்பண்ணி
மருவிநிற்பித்திருத்திகிடத்திமண்புரட்டி மறுமும்
பெருவிகாரங்கொல்லாந்தருவதென்பெரிடாயே.

(இ-ள்). அருவியோரி யான்மாயாகாயம் போலவென்னிஸ் = ஞான
யம்போ ஞானிருவிஷி திருவிஷயென்னிச் சொல்லில் (சரித்திரிகன்
பெருவிகாரமென்னுமட்டு). மற்றவை வெளிப்பொருள்.

இதனா தாற்பரியம் சித்தத்தியினது சம்பந்த ரூபமாகத் திரிவற்ற
அனைவற்ற விவரத்தினால் திரிவற்ற வசையற்ற கட்டுதலாதெல் ஓர்
தன்னுதலிய விவரங்களைச் சரித்திரப்பண்ணுமென்பதாம். (௧௬)

ஆன்மா அறித்தாட்சித்தாய்ச் சிவமாயிருப்பதென்ன
நைபாவிசு கீமாம்சமநம் நிதிரித்த
நிராகரிக்கின்றார்.

அறித்தெனினுந் தான்பாவறிந்துச் சித்தாருமென்னி
லறிந்துச் சித்தாநாநாருந் சித்தசித்தாநிதில்லை
யறித்தொருநிதிராமென்னிச்சித்தொருபுமாயில்லா
நறித்துருச்சித்தேயென்னிலறிந்நடைந்நறிவ்நிதிலும்.

(இ-ள்). சித்தேனில் = மெச்சப்போல கருமலித்தென்னிஸ்; அறித்
தறித்தடைவ நிதிலும் = புறக்கண முடக்கணங்களைப் பொருத்தி நித
தவார்வநிலும்; மற்றவை வெளிப்பொருள். (௧௭)

உயிரறுகுபமென்றும் பாஞ்சாத்திரமநம் படித்தது
கூடக்கின்றார்.

உயிரினாய னுவதென்னி ஓடல்பலவாவாமோடின்
பயில்புறக்கட்டுணுபாரமும்பரிந்துச் சொல்லா
நயர்வுமறித்தாய்ப்புதவனுவக்களினென்றதாரு
மியல்புதவனாவத்தாலனுவருவிறக்குள்ளே.

(இ-ள்). உயிரினாய னுவதென்னி ஓடல்பல வாவாமோடின்
ஆன்மா ஞானருவிவென்றுச் சொல்லில் சரித்திரத்தில் நடைவாவர்கள்
ஒன்றில் தின்னும் உறப்பட்டுப்பெறும்; பயில் புறக்கட்டுணு = செலச
சம்சாரம் பண்ணத்தொடங்கி நிலநாதிபாரமும் பரிந்துச் சொல்லாது =
சரித்திரச் சர்வாங்கமாதலத்து நிற்றல் சுடாதாகையாற் கமைத்தித்சு
சரியாது; புதமத்தெதாய் = அஞ்ஞானம் பொருந்திய சுடமாய்;
புதவனுவக்களி னென்றதாரும் = பித்தாதிப்பரமாரை அப்பப்பரமாரை
அக்கிப்பரமாரை யாயப்பரமாரைக்களில் யாதாகொள்ளும்; அரு
வரு = அந்த அருவி வந்து; உயல்புத மயவதத்தால் = முற்றத்தின்

மைபாலேதும் ஏதுவாற் சித்தித் தியத்தை பொருந்திய சாம்சத் தன்
மைபாற் காண்பிச்சப்பட்ட காரியத்தன்மையால்; இறக்கு மன்றே =
கெட்டுப்போம். (௧௮)

பின்றுமவன் கருத்துரைத்து நிராகரிக்கின்றார்.

உடலினிலேகதேவியுள்ளொனிலுருவாய்மாயும்
படர்வுமறிவின்மென்பதுகுட ரொளிப்பன்பதென்னிற்
சுடர் தொழுகுவெதெங்குந் தொட்டி டம்மியின்ருரு
மடர் புலனிடந்துமொக்கவறிவெழுவென்னென்றே.

வெளிப்பொருள்.

சங்கோசவிசொசுதன்மியான்மா வென்னு மருள்

மதயிசைத்தனைக்கின்றார்.

இருவினிலிற்றைந் துரித்தாருரைந் திரெய்யாதென்னிவர்
மருவிடாதுறக்கம்வாடிலெவொக்கவறுங்கவேண்டும்
பெருவிடுகருங்கும்போதம்பேருடற்சிந்துடற்கண்
வருமுடற்குறைக்கவொக்கக்குறைந்துபின்மாயுமன்றே.

(இ-ள்). இருவினிலி னிறைந்து தின்றம் குணர்ந்திடு முயிர தென்னில்
= சரித்திரம் குயிரிக்குத்து சரிமென்றும்; பூரித்தறியு மென்னிச் சொல்
லில்; மருவிடாதுறக்கம் = அறிவற்ற திதமாயிருக்கின்ற நித்திரையைப்
பொருத்தாது; (அறவன்றியும்) வாயிலதிவொக்க வறங்கவேண்டும் =
பஞ்சே திரியக்கருங் கிரமத்தி லுண்டாரு சத்தஞானம், பரிசுஞானம்,
உருவஞானம், இரசஞானம், சந்தஞானம் ஐந்தையும் ஒருமிக்க உண்
டாக்கவேண்டும்; முதுக்குப் பணியாரம் புதிக்குமிடத்து வேதிடத்துப்
பிஞ்சுபிஞ்சு வருமருவிவுசனும் புஞ்சமாய்வருவது கண்டோமென்
தில்) அங்கும் முறைமையி லறிதருனே தாததாமனாயிதருவியாத் குத்
தினெனென்பது போலப் பருத்தறித லரிதாதிவொருமிக்கப்போலே
தோன்றினது; அறவன்றியும்

பேருடற் சிந்துடற் கண்பெருதிடுக கருங்குத் போதம் = பெரிய
காயத்திலறிவு மலரும் கிரியகாயத்தில் அறிவு குவியும், அப்படி யாகட்
டுமென்னில், நிலவிடத்திற் பேருடனடையான்குச் சிற்றறிவும், சித்
தடனடையான்குப் பேரறிவும்; தானப்படுதலால் சங்கோசவிசொசு
சொல்லும் சமணமதம் சார மற்றதாதலால் அப்படிச் சாரப்பய்யாது;
அறவன்றியும்

வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்து பின்மாயுடன்தே=தான் வந்து பொருத்தஞ் சீர்த்ததைச் சித்தி சேதிக்க ஆர்தச் சீர்த்தோயி தானஞ் சித்தி குறைந்து முற்றஞ் சேதிக்கத் தானம் முற்றஞ் குறைந்து நாமமே. (கரு)

பட்டபாஸ்கரன்மதம் பராரித்தின்துர். எங்குந்தான்வியாபியாயின் அனாகுபின்வான்வா வென்னிற் றுங்குநிமவத்தைபோக்குவாவுகள்சுற்றுவென்றும் பங்கியில்லவென்றென்றாய்ப்பார்த்திடல்பகர்தல்வென்றி பிங்கெலாமொழிந்தானிப்பெருங்கனையியம்பவென்றும்.

(இ-ள்) இவ்வண்மா=இந்தவுயிர்; எங்குந்தான் வியாபியாயுரு மென்னில்=எவ்விடத்திலும் விபுவாய் மறைப்பிற்று விரிந்த விவாகிய அறிவுடையவனாகுவினென்னில்; தங்குமெவத்தை போக்கு வாயுதற் சற்றுவென்றும்=அறிவு குன்றித் குறிப்பிப் போய் மறையுஞ் சாக்கி மகவிய பஞ்சாவத்தைப் படுவானென் சொல்லவேண்டும்; விட்டதே இருந்தியுத் தன்மை பண்ணுந் தன்மை யிருக்கப் போதல் வஞ்சகம் புரிவானென் சொல்லவேண்டும்; பங்கமார் புலனென் னென்றாய்ப் பார்த்திடல் பகர்தல்வென்றும்=கேடுகிறதைச் சத்த பரிசு ரூப சாகர்தங் களை மொருயிச்சு அறியாமல் ஒவ்வொன்றாய்க் காண்பது சற்றுவென் னும்; இங்கெலா மொழிந்தானிப் தெய்வனயியம்ப வேண்டும்=இவ்வு லகத்தைச் சீரமுதலிய சம்சாரமுற்றம் நீங்கினால் நிற்குபிடம் நிகழ்த் தல் வேண்டும்;

சர்வசங்கரத்துப் பிரளய கேவலியாஸ்குப்ப நின்றுத் தச்சி சாதனங்களைச் சாராது முத்தைய விடுவென்பது நார்ப்புயம். (கரு)

நீர் சொல்லு மல மறைப் பில்லாதிருத்தாய் நிறைப் புண்டதனல் அவத்தை முதலியன வருமென் னுரைக்க மனத்தனைக்கின்துர். கந்தமாமாமிமசித்தைத் தருமுடன்மறைத்தென்னில் வைந்துமுதுடற்கண்வாயில்குரணங்கன்வாயியான்றார்வ மொந்துமுமலமற்றுவமுமலமலவிடுமின்றும் பெத்தமுமடையான்முத்தையப்பிரகாசனமே.

(இ-ள்). கந்தமாமான்ம தெத்தைத் தருமுடன் மறைத்த தென்னில் =நின்றுமொகா உயிரினது நிச்சத்திய அமுக்குறுகினைக் குறத் தென்று நி சொல்லில்; கைத்திடு து-ந்தன்மையில் காண்குள் வதி

யான் ஞானம்=புறக் கரண முட்கரண மார்க்கத்தினல் சீர்த்திற் பிர காலிக்கக் கண்டிருக்கிற ஞானம் பிரகாலியாமலே போம்; ஒத்தரு மல மத்தரு மலமலம் விதி மிள்கும்=ஆன்மாவுடன் அநாத் தித்த மல்லாத வுடன்மலம் முத்தியின் பொருட்டுப் போனதும் திரும்ப வந்து பொருத்தும்; முன்னின்மலவிடத்து நிருகேதுகமாய் வந்தபடியி னுலையான குழித்தல்போலத் திரும்ப திரும்ப அமுக்குவரும் ஆதலால், முத்தியில்லையாம், உடன்பலம் திரும்பவுருதெனில்;

பேத்தமுமடையான் முத்தையப் பிரகாசனமே=அப்போது அனா திசின்மலனாகிய ஆன்மாவொருக்காணும் பந்தமுமடையனல்லனும், முத்தி வியத்திமாளுவான். (கரு)

குரு வுத்தமுமடைய வுயிரினிலக்க கோள்கை யெப்படி யெனக் கூறுகின்துர்.

அறித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமருவியின்றாய் வறித்திடவரும்வியாபியெனும்வழக்குடையனாகி நிறித்திடாஞானச்செய்தியனாகியேமறைத்துநிற்கும் பகத்துவமுமடையனாகிப்பகவெனநிற்குமானமா.

(இ-ள்) அறித்தரு வியாபகம்போல் வியாபகமருவ மின்றாய்=சட மா ஞான விபுப்பொருளொப்ப விபுவுருவிலி யன்றி; வறித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்குடையனாகி=முத்தியில் தித்தருவியாபக வஸ் துவையுள்ளடக்கி அதற்குள்ளுமாய், வசேரணம்பண்ணிப் பிரேரிக்கவிரி யும் விபு வென்றும் நீதிமாலாய்ப், பெத்தத்தின்மலம் முடாமற் தன்வச மாசம் கிதிரம்பண்ணப்பட்டு முத்தியிலே விரியும் விபுவென்றும் நீதிமா றும்; நனா டொ ஞானச்செய்தி யனாகியே மறைத்து நிற்கும் பகத்து வமுமடையனாகிப் பென நிற்குமானமா=கெடாதனாகி சித்தமாயிருக் கிற சர்வஞ்ஞத்துவ விககர்த்திருத்துவ ரூப சிவத்துவத்தை யறியா மை பண்ணுமையென்றும் பகத்துவமாக்கும் பகத்துவமென்றும் நாமத் தையுடைய மலசம்பந்தியாகி சிவனாயிருப்பவனானும் பகவென்னும் பெயர்பெற்று நிற்பன. (கரு)

விஞ்ஞானப்பிரளயகேவலங்களில் அசர்வஞ்ஞத்துவம் அசர்வகர்த்திருத் துவம் இரண்டுக்கு முபாதிபுணர்த்து சகலத்துக் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம் கிஞ்சித் கர்த்திருத்துவமிரண்டுக்கு முபாதி புணர்க்கின்துர்.

மாயையின்வாழ்ந் துண்மான்விவருந் செயன்ஞானமிசை யோமக்கலாநிமுன்னுலேகதேஜ்ஜனையந்தம்

[illegible]

இப்படித் தாழ்த்தும் தோஷங்களைவிட கூடுதல் போகும்
புகிற்றுமாதலால் ஈன்வென்றார்.

சாக்கிரமனமெய்தியவர்க்குத் தூதரெய்தித் தன்மன்னிச்
சாக்கிரமனமெய்தியவர்க்குத் தூதரெய்தித் தன்மன்னிச்
பொக்கொடுவாய்மெல்லாம்புரிந் துபுண்ணியங்கட்பாவி
மாக்கியும்பலங்கொல்லாமருந் துபுரிந் துமான்மா
வெளிப்பொருள்.

பஞ்சதேவசகங்குளி ஸௌவ்யபாரு கோசமங்குமா
என்பவர்க்கு மனு, த. ந. ஸுரேந்திரன்.

மருவானத்தமிழிஞ்ஞானமனோவிரானவன்மாய
 மருவானத்தன்மையுண்டாய்ப்பின்னொன்றுக்கொன்று
 வருமானம்மாயம்பற்றினாயைமுதற்காண
 மருவாமான்மாவைப்போதந்தான்புண்டவற்றினகிழ்நாயம்.

(இ-ள்). யேநாந்திகள் காரண சரீரமென்று மயிச்சுதலாயிற்று. இவ்
நாமய கோசமய னுன்மா வென்பார்கள்; புத்தர் விஞ்ஞானமய கோசமய
னுன்மாவென்பார்கள்; அகங்கார வாதிகள் மனோமய கோசமய னுன்மா
வென்பார்கள்; அருகர் பிராணமய கோசமய னுன்மா வென்பார்கள்;
உலோசாயதா அன்னமய கோசமய னுன்மாவென்பார்கள்; நமக்குப்
பஞ்சகோசமும் மாயோபாதானமா யிருக்கும் அனகசரீரமும் ஆஞ்ஞா
சரீரத்து மடங்கும், மற்றவை நிவாரிப்பொருள்.

பஞ்சகோசத்துக்குள் மா அன்னியநாயப் பஞ்சகோ
சத்தைப் பிரேர்ப்பனென்பது படிக்கின்றார்.

தேர்ப்பா வைக்கத் துந்தொல்லைமாப்பாவையிங்கமுஞ்சித்தும்
தேர்ப்பா ஸிற்செலவுமீனெடுஞ்ச்செலுத்துவோர்செய்தினாலு
பாற்ப்பாயவேடங்கட்டியாடுவோரபரிசுமபோலு
மாற்ப்பாயகாயந்தன்செய்யான்மாதின்முடமோமே.

வெளிப்பொருள். (உச)

பஞ்சகோஷ்யுளான்மாவும் ருடைமைப்பொருளாகப்
பயித்தப்பமொதுவாற் பின்னப்பொருள்
பொன்று பேசுகின்றது

என்று உடல்பொறிநோனாக உணர்மென் னுணர்வன் தக்காற்
தன்னின் செஞ்சூநியென்ற மனமென யென னென லா
நிடாநின் னோருகுமென் னிவ்விடா வினாநெங்கென் னி
னன் னின் னவாநுநியாநுநிந் திடநுநகவுந் தாண் டு..

(இ-ள்). இவை = சரீராதிகள்; உள்ளின்பவாசுரீயாம் = உண்ணைய
வாசுரீயாசென நயிமாயித்ததாகும்; உகவும் = உங்கவும்; மற்றவை
வெளிப்பொருள். (உரு)

இதுவுமது.

பொன்னகியாடைமாலைபோதுமேலான்போதுங்
பொன்னகியாணென்றுள்ளியிருந்தபோது
நினைக்கிறீர்மல்லவா? இக்காயத்தினி
லுள்ளியைப் பறந்துகொண்டுவிட்டுப்போக.

(இ-ள்). சுவசம்புதனப் பிரத்தியாகத்தில் உள்ளச் சித்தங்குபஞ்ச
வரியைப் பிழிந்து சேரத்தைச் சுடமாகப்பார். மந்தையை வெளிப்பொருள்.

மேலதையே வட்டித்து யுணர்ந்துநின்றார்.

உடையானல்லேகிற்தவுணர்வியானல்லவான
கடனியாதென்னிதிலவயசுண்டுணர்வென்னதென்னக
யிடநிலுவென்றனும்மாவென்றபோதாமாவேனோ
திடனதாயுணர்வேயசுண்டாள்பெப்பலேகான்.

பிழிவிலாஞானத்தோரும்பிறப்பறவருளாலாங்கே
குறியொடுமஞ்சுவத்கைகூடுவர்விடுகூட.

(இ-ள்). அறிதருமுதலவத்தை = சகலாவத்தை அறிவிடத்து மத்தி
தியாலவத்தைதோற்றும்; பொருள் வித்தரிக்குமிடத்து வித்தரிக்கின்
றும். (௭௪)

சுத்தாவத்தை ஸ்வரூபம் சொல்லுகின்றார்.

ஐந்துசாக்ஷிரத்திரிஞ்சுபவநிநிர்மலமுன்னு
வந்திநிந்நுரியந்தன்னிலிரண்டொன்றுதரியாதிதந்
தந்திடுஞ்சாக்ஷிராதியவந்தைகூடானந்தோறு
முந்திடுங்கரணந்தன்னிற்செயறொறுமுணர்ந்துகொண்ணி.

(இ-ள்). அந்தக்காஞ்சி பிரேரக பிரணவபுஞ்ச கலாருபிகளா யிரு
தயத்திருக்கும் சுத்தசுத்தவமைந்தையும் பற்றி இருதய முதற் பிரமரந்
திர முடிவாக வருஞ் சாக்ஷிராதிக னேந்து மகாராதி யைந்துத் தொடங்கி
மேல் கீழ் முறைமையில் ஒவ்வொன்று குறைந்துவரு மகாராதி ருபு
சுத்த வித்தைகூடாது சிவதந்தவ மைந்தையும் முறைமையி லுண்டித்தாம்.
வித்தரிக்கு மிடத்து வித்தரிக்கின்றோம். (௭௫)

சொல்லிய மோலவத்தை மேலாலவத்தை யிரண்டினது
செய்தி யிசைக்கின்றார்.

இருவகைச்சாக்ஷிராதியவத்தைகளியல்புகானு
மொருவகைநேரேநோக்கியுற்பவங்காட்டுமொன்று
பெருகமேனோக்கித்தீயபிறப்பறுத்திடுமியோகிந்
றருவதோர்சமாதிதானுந்நாழந்துடென்சனனஞ்சாரும்.

(இ-ள்). யோகிந் றருவதோர் சமாதி = சாலம்ப சிவயோக சமாதி;
சனனம் = அபிமத புவனே சுரசாரூபம்; மந்தவை வெளிப்பொருள். (௭௬)

முன்சொல்லிய மோலவத்தை மத்தியாலவத்தை

மேலாலவத்திட்டுக் காரணவத்தினைத்

தொகுத்து வகுத்துரைக்கின்றார்.

கேவலசகலசுத்தமென்றுநின்றவத்தையான்மா
மேவுவன்கேவலந்தன்னுண்மைமெய்ப்பொறிகளெல்லாம்
காவலன்மொடுத்தபோதுசகலமலங்ளெல்லா
மோவின்போதுசுத்தமுடையனுபவந்துடைத்தே.

(இ-ள்). உண்மை = பசுத்தன்மை; மந்தவைவெளிப்பொருள். (௭௭)

கேவிலாவத்தையி லான்மாவின்னது சுவரூபலக்கணத்தோயந்த
தடந்த லக்கணஞ் சாந்துகின்றார்.

அறிவிலனமுர்த்தனித்தனராகாநிருணங்கனோடுஞ்
செறிவிலன்கலாநியோடுஞ்சேர்விலன்செயல்களில்லான்
குறியிலன்கர்த்தாவல்லன்போகத்துக்கொள்ளையிலான்
பிழிவிலன்மலத்தினோடுமியலத்திலான்மா
வெளிப்பொருள். (௭௮)

சகலாவத்தை யிலான்மாவின் திலக்கணஞ்

சாந்துகின்றார்.

உருவினைக்கொண்டுபோகபோகியதனுன்னல்செப்பல்
வருசெயன்மருவிச்சத்தமாதியாம்விடயந்தன்னிற்
புரிவதுஞ்செய்தங்கெல்லாதியானியும்புக்குமுன்னு
நிரிநுஞ்சகலமானவவத்தையிற்சீவன்சென்றே.

(இ-ள்). புரிவதுஞ்செய்து = விரும்புவதுஞ்செய்து; மந்தவை வெ
ளிப்பொருள். (௭௯)

சுத்தாவத்தையிலான்மாவின் திலக்கணஞ்

சொல்லுகின்றார்.

இருவினைச்செயல்களொப்பிலிசன்றன்சத்திதோயக்
குருவருள்பெற்றுஞானயோகத்தைக்குறுமமுன்னித்
திரிமலமறுத்துப்பண்ணடைச்சிற்றறிவொழிந்துஞானம்
பெருகிராயகன்றன்பாதம்பெறுவதுசுத்தமாமே.

(இ-ள்). இருவினைச் செயல்களொப்பில் = மலபரிபாகாதிக்கத்தின
ல புண்ணியபாவ பலோபகாரபகாரங்களிலே சமபுத்திவந் துள்ள
யில்; ஈசன்றன் சத்திதோய = சிவனது சத்திரிபுரத்துவா; குருவருள்பெ
ற்று = தேசிகனது தீக்ஷைகுகிரகத்தை யடைந்து; ஞான யோகத்தைச்
சுறுகி = சுப்பிரபேதத்துச்சொல்லியபடிக்குச் சமாதியானக்கண் முன்
பின்னாகப்பொருந்தி (சிவதருமோத்தரத்திற் சொல்லியபடிக்குச்சாத்திர
முகமாய்ச் சிவனைப்பரோக்ஷ ஞானமாய்ப் பார்த்தல் தியானித்தல்களைப்
பண்ணி யென்றுமாம்); முன்னுத்திரிமலமறுத்து = அநாதியமாயாகன்
மங்களைவிட்டு; உண்டைச் சிற்றறிவொழிந்து = மலமாயா கன்முகளாற்
பண்ணப்பட்டுத் தொண்டிதொட்டுவரும் கிஞ்சிஞ்சுத்துவ கிஞ்சித் கர்த்

திருத்துவத்தை நீங்கி; ஞானம்பெருகெச்சவஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்
துவரூப சிவத்துவம் விரிந்து; நாயகன்றன்பாதம் பெறுவது=சிவசத்தி
சமாண சிந்தையினைப் பொருத்தல்; சுத்தமாமே=சுத்தாவத்தையாகும்.

அவத்தைகளின் முறைமையறைகளும்.

கிரமத்திற் கேவலாவத்தை யென்றும், சகலாவத்தை யென்றும்,
சுத்தாவத்தையென்றும், சகலாவத்தை மூன்றுபிரகாரம், அந்த மூன்றி
லுள்—

சுதலாவத்தையிற் தத்துவ தாத்துவிகங்களை மேல்விடுதல் முறை
மையிற் கேவலாவத்தையைக் கீழ்த்தீண்டி முறைமையிற் செல்வது ஜோ
லாவத்தை.

கேவலாவத்தையைக் கீழ்முறைமையிற் சுதலாவத்தையை மேற்
நீண்டி முறைமையிற் செல்வது மேலாலவத்தை.

கேவலாவத்தை சகலாவத்தை யி ன் டையும் தீண்டி மத்தியமா
யிருப்பது மத்தியாலவத்தை.

கேவலாவத்தையைத்தீண்டாது சகலாவத்தைமாதிரித்தீண்டி
நித்பது பிரேரகாவத்தை.

கேவலாவத்தை சகலாவத்தைக ளிரண்டையும் கீழ்முறைமையில்
விட்டுச் சுத்தாவத்தையை மேன்முறைமையிற் நீண்டி முச்சிவத்துவாபி
வியத்தி முறைமையினுண்டாம் பொருட்டு, இதயத்தினின்றும் புருவமத்
திய அனிமட்டில், கண்டத்தினின்றும் பிரமாந்திர அனிமட்டில், புரு
மத்தியினின்றும் துவாதசாந்த அனிமட்டில் ஒருொட்டாக இதயத்தினின்
றும் துவாதசாந்த அனிமட்டிற்குள், இவைகளிற் போய்த் தங்குவது நின்
மலாவத்தையென்று பேர்பெற்ற மேலாலவத்தை.

இப்படிக்காரணவத்தை மூன்றும் காரியாவத்தை யைந்துங்கூட்டி
எட்டுப்பிரகாரமாம்; எட்டிலுள் முறைமையில் கேவலாவத்தாலக்கணங்
காணப்பாம்:—

விஞ்ஞான கைவல்லிபுத்திரன், பிரளய கைவல்லியத்திற்குள்,
நித்திய நித்திரா கைவல்லித்திற்குள், சிவசத்துவத் தானமாயிருக்
கும் பிரணவபஞ்சகலாவிப்பூத வஞ்சுக்குமை முதலிய ஐந்து வாக்
கொடு கலை முதற் பிருகிவி முடிவாகிய முப்பது கலைகள் மாயை மகா
மாயையி னொடுங்கத்தான், தொழிலற்றிருக்கத்தான், மலகலாநித்யத்
தான், மலகலம் கலாநித்யத்தான், நித்திய முத்திரித தத்துவதாத்து
விகமல மனமோக் கலாநித்யத்தான், சும்மாவிருத்தல், சகலாவத்தா
லகணங் காணப்பாம்:—

திரும்பச் சுத்தாசுத்தகலைகள் கூடச் சுத்த பெத்தமுத்தனாயும்,
அசுத்த பெத்தனாயும், சுத்தமாயாபுலனங்களிலேயும், அசுத்த மாயா
புலனங்களிலேயும், போகத்தைப் புசித்திருத்தல், நித்திய பெத்த மத்
திய நித்திரா கேவல நீங்க அப்போ தப்போது போகத்தைப் புசித்தது
மாம். சுத்தாவத்தா லக்கணம் காணப்பாம்:—

சுத்தசகலத்துவ மென்று முன் சொல்லிய அப்ர முத்தியும், பரமுத்
தியும், அந்த விரு முத்தியின்பொருட்டு பாசனயுமாம். ஜோலவத்தாலக்
கணங்காணப்பாம்:—

நித்திய நித்திராகேவலப்படு முறைமையிற் பூதமைந்தும், தனமாத்
திரா ஐந்தும், சேவியாதிருப்பத் துலசீர சபுபந்த தாத்துவிகமாயிருக்
கும் வாயுக்கள் பத்தும், ரூக்கும சீர சம்பந்த தத்துவமாயிருக்கும் வாக்
காதி நான்கு மித்திரிய மைந்தும், கிரியா சத்தியோடுங் கூடிய கன்மேந்
திரியத்தாத்துவிகக்கூறியை யென்கின்ற வசனாதி யைந்தும், ரூக்கும சீர
சம்பந்த தத்துவ மென்கின்ற ரூபேந் திரிய மைந்தும், ஞானசத்தியோ
டுங் கூடிய ஞானேந்திரிய தாத்துவிகஞானத்துக்கு விடயமாகிய தாத்து
விக சத்த யைந்தும், தத்துவமென்கின்ற அந்தக்காரணங்களுலும், புரு
டதத்துவ மொன் தமாக முப்பத்தந்தும் கேளாமற் கேட்டு, தொடாது
தொட்டிப், பராமுத் பராதா, ரசியாது ரசித்து, மணவாது மணந்
லலாடத்திற் சேவித்து நின்றல் ஜோலவத்தையிற் சாக்இரம்;

இந்திரியம் பத்துஞ்சேவியாதிருப்பவாயுப்பத்தும், வசனாதி யைந்தும்
கூடாகியுந்தும், மனமுத லந்தக் கரணனாலும், புருடதத்துவமொன்
றும் ஆக இருபதுதந்தும் நித்திராமயக்கத்திலே அது வென்பதை
இதுவென்று ஆபாசமாயறிந்து கண்டத்திற் சேவித்து நின்றல் ஜோலவத்
தையிற் சொப்பனம்;

வாயுவொன்பதும், வசனாதி யைந்தும், சத்தாதியைந்தும், மனமுத
லந்தக்கரண மூன்றும், சேவியாதிருப்பப் பிரணவாயுவும மனோவஸ்தா
விசேஷ சித்தமும், புருடதத்துவமொன் றுன்று மினிமேல்வருஞ்சாக்
கித்தில் வசனிக்கப்படா னது சிந்தனத்தாநப் பண்ணி, இருதயத்திற்
சேவித்து நின்றல் ஜோலவத்தையிற் சுழுத்த;

சித்தஞ் சேவியாதிருப்பப் பிரணவாயு புருடதத்துவ மிரண்டு சீ
ரக் காப்புச் ரூக்கும சிந்தனங்காண்பித்த நாயிற் சேவித்து நின்றல் ஜோ
லவத்தையிற் அரியம்;

பிரணவாயுச்சேவியாதிருப்பப்புருட தத்துவமொன் றும் மினிமேல்
வரும் சாக்இரத்திற் சுகமாய் நான் நித்திரா பண்ணினே நென்பதனா

குசிக்கப்பட்டு ஆந்தர சரீர தமோ மாத்திரத்தை விஷயிகரித்து மவுட்டி யத்துண் மூங்கி வேதனத்தை யொழிந் தொழியாம லிருக்கும் சிவதத் துவ கர்ப்பநாதம்மணந்த கலாதிசுவாஸிதமாய்ப் பன்னி லிங்கத்திற் சேவித்து நின்றல் மீழாலவத்தையிற் துரியாதீதம். மேலாலவத்தா லக் கணங் காண்பிப்பாம்:—

கலாதி பஞ்சகஞ்சக புருஷன் பிரணவ கலைகளைந்நினைப் போதமு லுவிருக்குமைக்குக் காரணமாயி சிவதத்துவ மென்கின்ற நாதத்தோடு கூடி லிங்கத்தில் மலத்தோடு மணந்து சேவியா நின்றல் மேலா லவத்தை யிற் துரியாதீதம்;

நிருவிகற்ப ஞானமூல குக்குமைக்குக் காரணமாயி சத்தித்தத்துவ மென்கின்ற விந்துவோடு கூடி நாயியில் மாயையோடு மணந்து சேவியா நின்றல் மேலாலவத்தையிற் துரியம்;

சவிகற்ப ஞானமாதவங்கு யத்தினமாக நிற்கும் நிருவிகற்ப ஞான மூல பைசந்திக்குக்காரணமாயி சநாகிவதத்துவ மென்கின்ற. மகாரத் தோடுகூடி இருதயத்திற் சித்த மூலப்பிரகிருதியோடு மணந்து சேவியா நின்றல் மேலாலவத்தையிற் சுழுத்தி;

சவிகற்ப ஞானமூல மத்திமைக்குக்காரண விசுரதத்துவமென்கின்ற வுகாரத்தோடுகூடிக் கண்டதனல் அநந்தகரணத்தோடு மணந்து சேவியா நின்றல் மேலாலவத்தையிற் சொப்பனம்;

பிறனுடைய செவிக்குட் போய்ச் சொல்லிய முறைமையிற் சவிக ர்ப ஞானத்தை யுண்டாக்கும் வைகரி வாக்குக் காரணமாயி சத்தவிக் தியாதத்துவ மென்கின்ற அகாரத்தோடுகூடி லலாட னாததிற புறக் கரணத்தோடு மணந்து சேவியா நின்றல் மேலாலவத்தையிற் சாக்கிரம். மத்தியாலவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம்:—

முன்கண்ட புருஷனைத் தாரத்திற்கண்டு நாமசாதிகளினது மறவி மத் தியாலவத்தையிற் சாக்கிராதீதம்;

பெருமூச்செறிந்துவிந்நறிவோடு பது மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிரதுரியம்;

முன்கண்ட விடமாத்திரந் தோற்றுதல் மத்தியாலவத்தையிற் சாக் கிர சுழுத்தி;

முன்னவ்விடத்திற்கண்ட புருஷனைனென்பது மத்தியாலவத்தை யிற் சாக்கிர சொப்பனம்;

சந்திராஷத்தோடு பார்த்துத்தழுவிக்கொள்ளுதல் மத்தியாலவத்தை யிற் சாக்கிர சாக்கிரம். பிரேரகாவத்தை லக்ஷணங் காண்பிப்பாம்:—

பிரணவ பஞ்சகலா ரூபமா யிருதயத்திருக்கின்ற சிவதத்துவமைந் துங் கலைமுதல் வித்தியா தத்துவ மேழும், ஆத்மதத்துவத்துக்குள் அந்த தகரணம் நாலும், புறக்கரணமைந்தினுள் ரூபாதிக் குசிடமாயிருக்கின்ற பூசனும், தன்மாத்திரைகளோ டொற்றுமை யுடைமையாயிருக்கும் சூதங்களைந்தினுள் நேத்திராதிக் குசிடமாயிருக்கின்ற வொன்றும், ஆகப் பதினெட்டுத் தத்துவமுஞ்சேவியா நிற்பது பிரேரகாவத்தை.

அந்தப் பிரேரகாவத்தையிற் தத்துவங்களின்னெழின்முறைமைமா னதப் பிரத்தியகூடப் பிரச்சந்திலே காண்பித்தோங் கண்டு கொள்க.

அந்தப் பிரேரகாவத்தையில் ஒரு பொருளைக் கண்டது சாக்கிரம்;

நிச்சயித்தது சொப்பனம்; கலந்தது சுழுத்தி; அநிலாவேசந் துரி யம்; அநிலவசம துரியாதீதம். நின்மலாவத்தை யென்கின்ற மேலால வத்தையி லக்கணங்காண்பிப்பாம்:—

அது வெகு பிரகாரமாயிருக்கும், அநிலொரு பிரகாரங்காண்பிப் பாம்:

புற ண முட்கரணங்களோடு கூடத் தன்னைக் காண்பது சாக் கிரம், புறக்கரணம் நீங்கியுட்கரண விர்த்தி மாத்திரத்தோடு தன்னைக் காண்பது சொப்பனம், உட்கரணம் நீங்கிச் சொல்லுதற் கரிதாயு மறிதற் கரிதாயுந் தன்னைக் காண்பது சுழுத்தி, இன் மாத்திரமாய்த் தன்னைக் காண்பது துரியம், சிவனுக் கொப்பச் சிவத்து வாயிவியத்தி மாளுதத் தன்னைக் காண்பது துரியாதீதம். நிரும்ப அநிலொருப்பிரகா ரங் காண்பிப்பாம்.

(பின்னடத்துமண்டத்தும் உள்ளும்புறம்பும் அபரநாதம், அபரவிந்து, பரநாதம், பரவிந்து ரூபமாய்ச் சத்தார்த்தமாயிருக்கின்ற சிவதத்துவ முதற் சுத்த வித்தை யிருகுஞ் சிவதத்துவ பஞ்சக ரூபியாகும் பிராசாத சோடசகலைகளைப் பற்றி வநுவதோர் அவத்தை ஞான சித்தியிற் சொல் லப்பட்டது.)

மூலாதாரத்தைத் தோட்டு இருதயத்திற் பிராசாதமந்திரத்தினதற் பத்தி சாக்கிரம், கண்ட முதற்றுணம் பற்றிச் சமணந்தமாகச் சின்மாத் திரான்மா மணப்ப மந்திரம் நடப்பது சொப்பனம், உன்மனாரூபமாய் மந்திரம் மகாமாயையி லயித்தல் சுழுத்தி, உன் மனாகுணியம் துரியம், உன் முனாமூல சுழுத்தித்தாவத்துச் சின்மாத் திரான்மாலையி ஆன்ம தத்துவமாயிருந்து உன்மனியந்த் துரியத்தானத்துப் பரமன்கின்ற

பரமான்மாவாகிய வித்தியா தத்துவமாயிருந்து சிவத்துவாபிவியத்தி
பொருந்திச் சிவமென்கின்ற சிவான்மாவாகிய சிவதத்துவமாய் மாந்தி
கனநிருத்தல்துரியாதீதம். திரும்ப அதிலொரு பிரகாரங்காண்பிப்பா

பிரசாத கலைகள் போலமுன்சொன்ன பிரகாரம் சிவதத்துவ
சக ரூபியாய்ப் பிரசாத கலாகர்ப்பங்களாயிருக்கின்ற அகாராதி நாத
ந்த பிரணவ பஞ்ச கலைகளைத்தொட்டிருதயமு தத்துவாதசாந்தவியாபக
ப்பிடிமாந்திர முடிவாகிய பஞ்சாதாரத்துச் சூல்வந்தன்னையுஞ்சிவனை
பம் சாக்ஷராதி அரியா தீதாந்த சாட்சி ரூப பிரமாதி சதாசிவாந்ததேவ
தாக்காணங்கண்டு, அந்தஅவத்தைநயந்தம் விட்டுக்கடந்து போயிட
ந்துச் சமனாந்தத்தில் தந்தாண்டல் சாக்கிரம், தற்பரம்பார்த்தல் சொப்
பனம், தற்பரசமாவேசம் சுழுத்தி, தற்பாகோடியிருக்குதல் துரியம்,
தானதுவானது அரியாதீதம். திரும்ப ஒரு பிரசாத கலாண்பிப்பாம்:

(ஞானசித்தியிற்) சொல்லியமூலாவத்தைக்குட் காண்பிக்கப்படு
அவாந்தராவத்தா பேதம் ரவுரவாதிகளிற் காண்பிக்கப்பட்டு) அவை
வருமானு:—

சாக்ஷர சாக்கிரம், சாக்ஷரசொப்பனம், சாக்ஷர சுழுத்தி, சாக்ஷர அரி
யம், காலபரம், ஐதீதம், பரதரிசனம், விசுவாகிராசம், உபசார்தம், சிவ
தரிசனம், சாயுச்சியம் என்னும் பேதத்தினாலே இந்த மோலாவத்தை
பதினொருபேதம்; ஞாக்கிர சாக்ஷர முதற்காலபரார்தம் ஆன்மசாக்ஷர
முதல் ஆன்ம அரியாதீதாந்தமாயி ஆன்மாவின் தஞ்சுவத்தை; சாக்ஷர
அரியமுதல் விசுவாக்ஷரசார்தம் பரசாக்ஷர முதற் பரஅரியா தீதாந்த
மாயி பரனதஞ்சுவத்தை; சிவசரிநனமுதற் சாயுச்சியார்தம் சிவசாக்ஷர
முதற் சிவஅரியாதீதாந்தமாயி சிவன தஞ்சுவத்தை; சாயுச்சியுகோடி
க்குட் டசதுரிய முதற்குரிய கற்பனைகள் விருத்திருக்கும் மேற்போகாத

அவற்றுள் ஆன்மாசக்கிரம் காரியவிசுவ யோத்தி யென்கின்ற காரி
யவிசுவரூபம், ஆன்ம சொப்பனம் காரிய விசுவக் கிராசம், ஆன்மசுழித்
தி காரிய விசுவோப சார்தி, ஆன்மஅரியம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மஅரி
யாதீதம் ஆன்மசாயுச்சியம்.

பரசாக்ஷரம் காரண விசுவ வியாத்தி யென்கின்ற காரணவிசுவ
ரூபம், பரசொப்பனம் காரண விசுவக் கிராசம், பரசுழுத்தி காரணவிசு
வோப சார்தி, பரஅரியம் பரதரிசனம், பரஅரியாந்தம் பரசாயுச்சியம்.

சிவசாக்ஷரம் வாசன விசுவவியாத்தி யென்கின்ற வாசனவிசுவ
ரூபம், சிவசொப்பனம் விசுவக் கிராசம், சிவசுழுத்தி வாசனவிசுவோப
சார்தி, சிவஅரியம் சிவதரிசனம், சிவஅரியாதீதம் சிவசாயுச்சியம்.

சிவசாயுச்சியஞ் சித்திக்கும்பொருட்டு ஆன்மசுழுத்தி முதற்கால
பரார்தம் தியானத்தானம்; அதிமுதல் விசுக்ஷிரா சார்தம் சமாதித்தா
னம்; உபசார்தமுதற் சாயுச்சியார்தம் சாக்ஷரத்தானம்.

திரும்பவதிற் பிரமாதி பரநாதாந்தமாயி வஸ்துக்களிலே பார்த்
தல், இருகித்தல், தருவதல், ஆவேசித்தல், அவசமானல் அஞ்சம் ஒவ்
வொன்றுக்கு அஞ்சுவத்தையா யறியப்படும்.

திரும்பமுன் கொல்லிய இந்தப் பதினொருவத்தைகளைத் தனக்குள்
வைத்த ஞானசித்தியில் மூலாவத்தை அஞ்சினுட்டே சிவத்து
த்தி சூக்குமவீழ்த்துவாபி வியத்தி பரசிவத்து வாபி வியத்திகள் கிரமத்
திலே வரும் பொருட்டு மூலாவத்து பதினைந்தவத்தைகள் காண்பிப்பாம்.

இதயத்துச் சிவபீடவளை பண்ணுமிடத்துக் குவிந்து, இதயமுதல்
இதயாக்ஷிராந்த அவாதசார்தத்திற் சிவபாவனை பண்ணுமிடத்தில் விரி
ந்து, இதய முதற் அவாதசார்தம் வியாபித்திருக்கும் பூதான்ம அந்த
ரான் தத்துவான்ம சிவான்ம மந்திரான்ம சாலம்ப சிவ யோகங்களி
னென்ற ஒரு பூதான்மாதி மந்திரான்மாந்த ஆன்மாக்களினையில் மத்
தை நானு முன்வைத்த ஒன்றைச் சயம் பண்ணி கிராலம்ப சிவ யோக
ம் பண்ணுமிடத்து, இதயமுதற் புருவமத்தியாந்த மட்டாகத் தூல
சாக்ஷராதி அல அரியாதீதாந்த மாயி வைந்தவத்துத் தூலான்ம தூல
பர தூல சிவத் தோற்ற முன்னாகத் தூல சிவத்து வாபி வியத்தி தோள்
தும் பொருட்டுக் காணப்படும்.

கண்ட முதற் பிரமரந்திராந்த மட்டாகச் சூக்கும சாக்ஷராதி சூக்
ரும அரியாதீதாந்த மாயி வைந்தவத்தை சூக்குமானம் சூக்குமபர
சூக்குமசிவத் தோற்ற முன்னாகச் சூக்குமசிவத்து வாபியத்தி தோற்
தும் பொருட்டுக் காணப்படும்.

புருவமத்தியமுதற்குவாத சார்தம் மட்டாகப் பரசாக்ஷராதி பரஅரி
யாதீதாந்தமாயி பரனதஞ்சுவத்தை; பூதான்ம பூதாபர சிவத்தோற்ற
முன்னாகப் பரசிவத்துவாபி வியத்தி தோற்றம் பொருட்டுக் காணப்
படும்.

திரும்ப இதுதானே ஒருமட்டாக முன் சொல்லிய மூலாவத்தை
யினதக்கொழுமாம். பின்னொருபிரகாரங் காண்பிப்பாம்:—

இதய முதற்குவாதசார்தமாக, முன்சொல்லிய இந்தப் பதினை
சுவத்தைகளைத் தனக்குட் வைத்த மூலாவத்தையில் இது முதற்கு
வாதசார்தத் தோட்ட பிரமரந்திராந்தமாக, பூதான்மா வென்கின்ற

பஞ்சபூதங்களோடு கோத்த பஞ்சகலைகளோடு கோத்தஞ்சுபகுப்பாய்த் தத்துவான்மா வென்கின்ற தத்துவங்களிலேதான் காண்க;

பஞ்ச கலைகளோடு கோத்த அந்த ரான்மா வென்கின்ற அதிருக்கு மாதி வைகரியந்தமாகிய பஞ்ச வாக்குகளிலேதான் காண்க;

பஞ்சகலைகளோடு கோத்த அலதர அலருக்கும் குக்குமதர குக்கு, மதம சீவான்மா வேன்கின்ற அகங்காரங்களிலேதான் காண்க;

(பஞ்சகலைகளோடு கோத்த மந்திரான்மாவென்கின்ற மந்திரகலை கலை மூலாவத்தை ஞானசித்தி வசனப்படி முன்புநானே காண்பித்

இப்படிக்காண்பித்த சுத்தாவத்தா பேதங்களெல்லாந் சாக்கிராதி ஹியா தீதார்தமாய் முன்பொல்லிய அகத்தமாகிய மோலவத்தை இந் தையும் முறைமையிற் சயம்பண்ணும் பிரத்தியாக்ரம், தாரணை, தியா னம், சமாதி, சாட்சாக்காரம் என்கின்ற அங்காங்கியோக ரூபமாகுந் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, அரிபும் அரியாதீதமென்கின்ற அவத் தை யைந்தாய் ஒன்றாயிருக்கிற சுத்தாவத்தை யொன்றிலே ஒருக்கப் படும்.

நான்காஞ் சூத்திரம்

முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௨௩௩.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

இவ்வான்மாக்களிடந்துத் தமது முதற்பார

முணர்த்துகின்றார்.

பொறிபுலன்கரணமெல்லாம்புருடஞ் சூலநீந்தான்மாலை யறிதராவவையேபோலவான்மாக்களனைத்துமெங்குஞ் செறிதருஞ்சிவன்ருடையறிந்திடுஞ் சிவனைக்காண வறிதருஞ்சிவனேரெல்லாமறிந்திடுஞ் சிவநீதுநிப்பன்.

(இ-ள்) பொறி=பஞ்சேந்திரியங்களும் புறக்கரணங்கள்; கர ணம்=மனது நான்காகிய உட்கரணங்கள்; ஸ்ரீ=விடயங்கள்; புரு டனால்=ஆன்மாவால்; அறிந்து; (சிற்சத்தியோடு புணர்ந்துணர்ந்தலால் அறிந்தே அபசரிக்கப்பட்டது); ஆன்மாவை=பிரேரகனாகிய புருடனை; அறிதரா=காணு; அவையே போல=அந்த இருவகைக் கரணங்கள்

போல; ஆன்மரக்கள்; அனைத்தும்=எல்லா விஷயங்களையும்; எங்குஞ் செறிதருஞ் சிவன்நன்னுலே=எவ்விடத்தும் பரிபூரணனாயிருக்கு மீச வானுலே; அறிந்திடும்=அல குக்கும் பரசரீரங்களைப் புணர்ந்திப் போதிப்பவனரும்; சிவனைக் காணு=பிரேரகனாய் நிற்கு மீசவரனைப் புரா; அறிதருஞ் சிவனை=சுவதந்திர வரிவனாகிய வீசவரனே; எல் லாமறிந் தறிவித்து நிற்பன்=முன் சொன்ன முறைமையிற் சகலமு முணர்ந்துணர்ந்தியிருப்பன்.

(க)

அருகன் ஈசுவரனறிவிப்பானாகில் அறிவு அனைவர்க்கு மொரு படிதான். வேண்டி மென்ன மறுத்துரைக்கின்றார்.

இறைவனையறிவிப்பானேலிண்ட் றிவெவர்க்குமொக்குங் குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமேற்கோமான்வேண்டா முறைதருஞ்செயற்குப்பாருமுளரிடத்திரவியும்போ லறைதருந்தத்தங்கன்மத்தளவினுக்களிப்பனாதி.

(இ-ள்) இறைவனே யறிவிப்பானேல்=சிவனே போதிப்பானாகில் ஈண்ட் றிவெவர்க்கு மொத்தம்=இவ்விடத் துணர்வு எல்லார்க்கு மே ருது குறையாது ஒத்திருக்க வேண்டும்; குறைவதிகங்கடத்தங் கன்ம =மேல்=அறிவின அபர்த்தம்=தாழ்ச்சி புண்ணியபாகு தாரதம்மியத்தா லென்று நீர் சொல்லில்; கோமான் வேண்டா=ஒரு காரியத்துக் கிரு தாரணங் கற்பிப்பது கற்பனா கௌரவ மென்றார் தோஷம் வருமாத லால் ஈசுவரனறிவிப்பா னென்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை; (சத்தி யும் நீ சொல்லியது அநேகாந்திகளாயிற்று, அதெப்படி?) முறைதருஞ் செயற்குப்பாரும்=மந்த தீவிராதி தொழிற் கு மந்த தீவிராதி பலம் புலிக்கும் பொருட்டு வேறு காரணமாகிய பூமியும்; முளரிடக்கு= பக்குவ முறைமை தப்பாத லருந்தாமரைப் பூவுக்கு; இரவியும் போல் =சூரியனு மொப்ப; அறை தருந் தத்தர் தன்மத்தளவினுக்கு அளிப் பன்=சொல்லப்பட்ட பலவித பக்குவ சககாரிகன்மங்களைப் பின்செ ன்று உயிர்களைப் போதிப்பன்.

(௨)

கருத்தாவறிவிக்க வேண்டியதில் கன்மத்துக் கிடாக ஆன்மாவே யறிவாருன்ன பறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அறிந்திடுமாருமாவான்மைற்றொன்றானறிதானு மறிந்தவைமற்றவானுமறிவிக்கவந்தலானு

மறிந்திடுந்தன்னையுந்தானறியாமையானுந்தானே
யறிந்திடுமறிவனன்றாமறிவிக்கவறிவனன்றே.

(இ-ள்). அறிந்திடுமான்மா = அறியுந்தன்மையை யுடைய உயிர்; இ
ன்றை = சத்தமுதலிய விடயங்களி லொரு விடையத்தை; மற்றென்றால்
= சோத்திரமுதலிய விந்திரியங்களி லொரித்திரியத்தால்; அறிதல்
னும் = உணர்ந்தலானும்; அறிந்தவை மறத்தனும் = உணர்ந்த சத்தமு
தலிய விடயங்களை மலத்தோடு தமோருண மருவ நினைவதலானும்;
அறிவிக்க வறிதலானும் = அறிந்தவன் போதிக்க வறிதலானும்; அறிந்தி
டுமிந் தன்னையுந் தானறியாமையானும் = தன்னை நானென்று சுவரம்வே
தனப் பிரத்தியட்சத்தினுற் கிஞ்சிஞ்ஞ கிஞ்சித் தந்தாவாகிய யறிந்தா
னும், சர்வஞ்ஞயும் சர்வதந்தாவாயும் சிவனைப்போ லிருக்கும் தன்
னை யுள்ளபடி யுணர்ந் திருந்தலானும்; தானே யறிந்திடுமறிவனன்றும்
= மலம் சிற்சத்தியை மறைத்தலால் மறைப்பில்லாத முத்தியிற் சுவ
தந்திர வறிவனானும் பெத்தத்திற் சுவதந்திரவறிவனல்லனும்; அறிவி
க்கவறிவனன்றே = சிவன் பாதேகஞ் சூக்குமதேகம் ஊதேகமாகுந்
திரிதேகங்களைக்கூட்டிப் போதிப்பக் கிஞ்சிஞ்ஞயிருப்பனானே. (அ)

சிவன்போதிக்கு முறைமையைப் போதிக்கின்றார்.

கருவியாற்பொருளாற்காட்டாற்காலதந்தைகருமந்தனது
வருவினாலளவானாலொருவனானுணர்ந்தலானு
மருவனாயுண்மைதன்னிலையாமறிந்தலானு
மொருவனையெல்லாத் தானுமுணர்ந்துவனருளினாலே.

(இ-ள்). கருவியால் = பிரவருதி குணத்தைய நீங்கலாகக் கலாத
துவ முதல் இந்திரிய மீருருங் கரணங்களால்; பொருளால் = பூதத்தால்
மாத்திரை முதலிய தத்துவத் துதித்த மாலை சந்தனம் மகனீர் முதலிய
போகிய வஸ்துவினால்; காட்டால் = குரியப்பிரகாச முதலிய வெளி
யால்; காலத்தால் = நியதி தனையாகுஞ் சூக்குமகால தத்துவப்பிரே
ரண சகாய அலகாபி தத்துவ காரியமாயி சல்கால நிகழ்காலம் வரு
ங்கால மென்கின்ற காலத்தால்; கருமந்தனனால் = புண்ணியபரவ மெ
ன்கிற வகிஷ்டத்தால்; உருவினால் = உருவிய லென்பது சூக்கும தேகத்
தாலென்றுபொருளாதலால், உருவினாலென்றது அலசீரத்தால்; அள
ருந்தாத கருவி கலக்குஞ் சிற்சத்திப் பிரத்தியட்சத்தித்தலால், இவ்

விடத்து அளவூலென்றது பொருள் மறைப்புப் பொருந்திய கருவிகல
க்கு மிலிங்குஞ் சேர்ந்த சிற்சத்தி யனுமானத்தால்; தூலால் = பொருள்
மறைப்பு பொருந்திய கருவிகலக்குஞ் சத்தஞ் சார்ந்த சிற்சத்தி யாகு
மாகமத்தால்; ஒருவனால் = ஆகமத் தடங்கும் உலோகவாதத்தால்; உண
ர்ந்தலானும் = போதித்தலானும்; உண்மைதன்னி லருவனா யறியாமனி
ற்றலானும் = கேவலத்துத் தூல சூக்குமபாதேகங்க ளில்லாதிருக்கவுஞ்
சுவதந்திர வறிவனாய்த் தோற்றுகிறுந்தாலும்;

(சிவன் முத்திவிதத்தி பண்ணுமிடத்துக் கருவியின் மறையாது
பண்ணி உணர்ந்தி நின்றலானும் என்றும் பொருள்) ஒருவனே = ஒர்பற்
ற சிவனே; எல்லாத் தானும் = சொல்லிய கருவி முதலியவற்றால்; உணர்
ந்துவன் = போதிப்பீன். (ச)

சிவன் கலாதத்துவாதி ஒருவி விளக்குக் கலப்பின்தி நின்மல சிற்சத்தி
மாத்திரத்தாற் சுவ தந்திர வறிவனாயிருப்ப் னென்பது
தோற்றுவிக்கின்றார்.

கருவியும்பொருளுங்காட்டுங்காலமுங்கன்மந்தானு
முருவமுமளவுதானுமொருவருமுணர்ந்தலின்றி
யருவனாயநிலமெல்லாமறிந்தவைபாக்கிவேரு
யொருவனையுயிர்த்துக் கெல்லாமுயிருமாயுணர்ந்திநித்பன்.
வெளிப்பொருள். (இ)

(இ-ள்). சிவன் சித்தசித்துக்களைச்சேட்டித்தாலும்மாயை முதலிய
சடபதார்த்தத்தோடு விகாரதோஷமு மரேதனதோஷமும் வருமாத
லாற் சமயோகசம்பந்தியாயிரான்மாயைமுதலிய வஸ்துவும் அவனிடத்
தசேதன் தோஷம் வருமாதலாற் சமவாய சம்பந்தியாயிரா; விகார
தோஷமும் ஏகான்மப்பிரசங்கமுமுறைமையில் வருமாதலால் ஆன்மா
க்களிடத்து மவ்விருவகைச் சம்பந்தியாயிரான்; காந்தஞ் சன்னிதி மாத்
திரத்தால், இரும்பிப்போற் சித்த சித்துக்களைத் தோடாது சங்கற்ப ரூப
சத்தி விஷயிகரித்தலாகிய தனது சன்னிதிமாத்திரத்தாற் சித்த சித்துக்
களிற் காரியங்காணு மென்று செப்புபுனார்.

இறைவன் தன் சன்னிதிக்கணுலகின் சேட்டையென்னு
மறைகருமந்திய்மாயை ருவிட சிவன்வன்க
னுறைதராதசேதனத்தாலுருவிடை யிர்த்துக் கெல்லா
ரிறைபரன்சன்னிதிக்குணீரெனார் வுதிக்க மன்றே.
வெளிப்பொருள். (ஈ)

சரீரிடக்கே கர்த்திருத்துவங் காணப்படுதலாற் சரீரயில்லாத பரமசிவ
னாற் பிரபஞ்சங் காரியப்படு முறைமை யெப்படி யென்ன, ஆன்மா
வினது சங்கற்ப மாதிரி சன்னிதானத்தாற்றனது சரீரத்தில் நட
த்தல் இருத்தல் முதலியகாரியங் காணப்படும்; இது சிவனது
சங்கற்பமாதிரி சன்னிதானத்தாற் றனது சரீரமாக வுபசரிக்கப்
பட்ட பிரபஞ்சத்திற் கிருட்டி முதலிய காரியங் காணப்படும் என
தும் பின்னந்தச் சிருட்டி முதலிய கிருட்டியஞ் சிவனிடத் தனசை
வில்லாமற் பிரபஞ்சத்தி லசைத்தலாய்த்தோற்றமதே நடனமென்
றுஞ் சொல்லுகின்றார்.

உலகமேயுருவமாகயோனிகளுறுப்பதாக
விலகுபேரிச்சாஞானக்கிரியையுட்கரணமாக
வலகிலாவுயிர்கட்கெல்லாமிருபயனுகவைவந்து
நலமிகுதொழில்களோடுநடக்கடிப்பதுதல்.

(இ-ள்) உலகமேயுருவமாக=தாத்துவிக குக்குமதேகரத்துவ புவன
பௌவன தேகச்சிறப்பு பொது பொதுச்சிறப்புப் பிரபஞ்சமே உபசார
கற்பனை காட்டிய அலசரீரமாக; (அல்லது) அந்தப் பிரபஞ்சத்திற் பரநா
தப் பிரதேசத்திருக்கும் இந்திகை, திபிகை, ராசிகை, மோலிகை, ஸார்த்த
வகை ரூபமாகத் திவ்விய லிங்கத்திலிருக்கின்ற தாந்த குக்குமதே சத்
திகலா கர்ப்ப வபரநாத பஞ்சகலா புஞ்சமேதா முப்சார கற்பனை காட்
டிய தால சரீரமாக; (அல்லது) அந்தவிறு சரீரோ பாதிபுற்ற ஈசானி பூர
ணி ஆர்த்தி வாமை மூர்த்தியென்கின்ற அஷ்டத்திரிம்சத்த்கலாபேத பஞ்
சத்திகலையேதான் உபசார கற்பனை காட்டிய அல சரீரமாக;

யோனிக ளுறுப்பதாக=தேவ நரமிருக பசுபத்தி முதலியலத்திற்
தால சரீரங்களுபசார கற்பனை காட்டிய புறவுறுப் பவயவங்களாக
(அல்லது) அவ்வுறுப்பு பாதிபுற்ற அனந்த சத்திகளேதா உபசார கற்
பனை காட்டிய புறவுறுப்பவயவங்களாக; வியாபினி, வியோமருபை, அன
ந்தை, அனாதை, அனுகிருதை ஆகிய திவ்வியலிங்கத்துச்சத்திருக்கும்
பரநாத பஞ்சகலா புஞ்சமேதா கற்பனை காட்டிய புறக் கரணங்க
ளாக; (அல்லது) அந்த விய யுபாதிபுற்ற ஓரணி சனனி ரோதயிற்
திரி என்கின்ற திரி சத்திகளே தான் உபசார கற்பனை காட்டிய புற
க்கரணங்களாக;

இலகு பேரிச்சா ளு னக் கிரியையுட் ளுணமாக=திவ்வியலிங்கத்
துச்சந்தாக்கியிருக்குஞ் சைகலை உபசார கற்பனை காட்டிய அந்தக் கர

ணமாக; (அல்லது) அந்தச் சமனாகையுபாதிபுற்ற ஆதி சத்தி முன் பின்
னாகப் பிரகாசித்துப் பெரிதாகிய இச்சாசத்தினானசத்தி கிரியாசத்தித்
திகிலா புஞ்சந்தான் உபசார கற்பனை காட்டிய அந்தக்கரணமாக;

புறக்கரண முட்கரண மிரண்டுஞ் குக்கும தேக மாதலால், உன்ம
னையுபசார கற்பனை காட்டிய பரதேகமாக; அல்லது அந்த உன்மனை
யுபாதிபுற்ற பரா சத்தி தான் உபசார கற்பனை காட்டிய பரதேகமாக;
இப்படி விசுவசரீர, வயிதவசரீர, சரத்தசரீரத் திரிசரீரத்தினால்,

ஆலகிலாவுயிர்கட் கெல்லாம் மிருபயனுக=எண்ணிறந்த ஆன்மா
க்களுக் கெல்லாம் பக்குவா பக்குவம் பார்த்துப் புத்தி முத்திகளுண்
டாகும் பொருட்டு; ஐந்து நலமிகு தொழில்களோடு நடக்க நடிப்பதை
ன்=சிவன் பஞ்ச கிருத்திய மாகிய நிருத்தம் பண்ணுவன். (எ)

சிவன் அவ்வான்ம வர்க்கத்துக்கு மலத்தின் பக்குவம் அபக்குவம் பார்த்
து முறைமையிற் சிற்றறிவு பரிவு சிற்சத்தியில் விளங்கப்பண்
வீரி முறைமையிற் போகமோகங்களைப் புணர்த்துவனென் னுணர்
ந்துகின்றார்.

தெரிந்துகொண்டொருவொன்றாகச் சென்றைந்துபுலனும்ப
புரிந்திடுமுணர்வினோடு பாசமுங்கொடுத்தியோனி [ந்றிப்
திரிந்திடுமது] சயதுசெய்துகண்டியிர்கட்கெல்லாம்
விரிந்திடுமறிவுங்காட்டி வீட்டையுமளிப்பன்மேலோன்.

(இ-ள்). ஒருவொன்றாக=ஒவ்வொன்றாக; தெரிந்துகொண்டு=விசாரி
த்து ஐந்திரிவற்ற அறிவிக்குக் கிருக்கப்படும்படி பண்ணி; சென்றைந்
து புலனும்பற்றி=பஞ்சேந்திரிய வழியறிவு விளங்கச் சத்தப் பரிசுருப
ரகந்நங்களோடு சம்பத்தித்து; புரிந்திடுமுணர்வினோடு=மாயையிது, ச
ந்தனயிது, வனிதையிவள், பரம்பிது, தேனியு, முள்ளியு, விஷயிது, சிங்க
நாதயிது, உதிரயிது வென்றென்றென்றிற் புண்டியும் புத்தியத்தியவ
சாயத்தினது அசுதம்ஸபுத்தி விருத்தி, சிதம்ஸ சிற்சத்தி விருத்தி மிச்சி
ர சிற்றறிவோடு; போசமுங்கொடுத்து=திரும்புவதற்கு புத்தியில் மர
லை முதலானவற்றில் ஒவ்வொரு ஸுதுப் பதிவிப்பதாற் பரிணமித்
துகதுக்க மோகங்களை அகமிது பக்கமிது மோகமிது வென்றுத் த
துக்க மோகமயமாய்வரும் உள்ளத்தியவாயத்தினது சிதம்ஸ சிற்
சத்திவிருத்தி அசுதம்ஸ புத்தி விருத்தியில் சிதம்ஸ வித்தியாதத்துவ
மாதிரித்தோடு விளம்பியதின் மேல் விழுந் திரிக்கரிதாய் விளங்குஞ்
உச

சிற்சத்தி விருத்தி விவரமுதலாகப் போகத்தையும் சொடுத்தது; விரிந்
நிமிமதியுந்ரட்டி=சர்வஞ்ஞத்தவ சர்வகர்த்திருத்தவ ஸ்சன விய
த்தவருப சிற்சத்திவிருத்தி யென்கின்ற பேரறிவு பெருந்தொழில்-
விளக்கி; வீட்டையு மளிப்பன்=தனக்கொப்பாடிய மோட்சத்தையுந்
கொடுப்பன்; மற்றவை வெளிப்பொருள்.

(அ)

சடகாரியம் பண்ணுமிடத்துக் குலாலனுக்குண்ட சக்கராதிபோலச்
சிவனுக்குப் போக மோட்சகாரியம் பண்ணுமிடத்துப் பின்ன கா
னையில்லை சகசத்தியோ ஈரணமென்று காந்துகின்றார்.

அருளது சந்நியாசுமரன் னனக்குருளியின்றித்

தெருள் சிவமில்லையென்று சிவமின்றிச் சந்நியமின்

மருளினையருளால் ஸாட்டி மண்ணுயிர்க்களிப்பன் கண்குட்

கிருளினையொளியாலோட்டுந் திரளினையுப்போலிசை

(இ-ள்). அருளது=மலமுத்தி சிவத்துவ வியத்தியுபவருக்கிரக
கிருத்தியமாவது; சத்தியாரும்=சிவனது சாமர்த்தியமாம்; (சத்தியின
சருளாவிய தொழில் சத்தியாகாதலால்) பெயரால் அருளை அங்கு
கிரக கிருத்தியத்தை பண்ணுவது சத்தி பன்று தொனையுபொருள்
விளித்துப் பொருள்சொள்க).

அருளையின்றித் தெருள் சிவமில்லை=பிறப் பொருட் பிரகாசமாகிய
திப சத்தியே தற்பொருட் பிரகாசமாகிய திபமாயிருத்தல் போலத் தா
தான்மிய சமவாய சம்பந்தினியாய்ப் புறப் பொருளறிவாகிய சத்தியே
தற்பொருளறிவாகிய சிவமுமாயிருத்தலால், அவ்வனுக்கிரகத்திப்பன்
னுஞ் சத்தியெனின் னும் பிரித்துப் பக்குவானம் சிற்சத்தியின தநி
தொழில்களைத் தனது சத்தியாகிய கரணத்தால் அலர்த்துஞ் சிவ மென
மொரு பொருள் ஈரிசிப்பதென்று;

அந்தச் சிவமின்றி சத்தியில்லை=தற்பொருட் பிரகாசமாகிய திப
மே பிறப் பொருட் பிரகாசமாகிய திபசத்தியுமாயிருத்தல் போற் று
தான்மிய சமவாய சம்பந்தியுய்த் தற்பொருளறிவாகிய சிவமே பிறப்
பொருளறிவாகிய சத்தியாயிருத்தலால் அந்தச் சிவத்தினின்றும் பிரி
த்துச் சத்தியெனு மொரு பொருள் காணப்படுகின்றது; (இப்படி யிருக்கு
ஞ் சத்தியை கரணமென்று காணத்திருத்தலால்)

சன்சுட்டருளினையொளியாலோட்டுமிரவியைப் போல; ஈசன் =
சிவன்; மண்ணுயிர்க்கு=திருப்பெற்ற பக்குவானமாவின் அறிச்சத்தியாகிய

கிருவடிக்கு; ஆருளால்=அருக்கிரகசத்தியால்; மருளினையாட்டி=மறை
க்கு முறைமையுடைய மலசத்தியைத் திரும்பி முறைமையுடையதாக
ச்செய்து; (இருணிக்கத்தாற் கண்ணெனிகாண்பதே போலென்பதேக
தேசவுவமை வியத்தி கிருத்திய மின்றி யொளி காணப்படுதலால், என்
றதில் விருப்பமின்றிப் படலமுத்தி கிருத்திய மாத்திரத்தாற் காண்கிரு
நது, பின்பு வாசனா முத்தி தேபோபி வியத்தினை முறைமையி லுண்
டாக்கும் அஞ்சன சேனாதேசன கிருத்தியத்தாற் கண்ணெனிகாண
ப்படுதல் போல வென்பதே முற்றுவமை யென்றெண்ணி, மலமுத்தி
மாத்திரத்தாற் காண்கிருத்து, மலவாசனா முத்தி சிவத்துவாபிவியத்திக
ளைச் சர்ப்ப கஞ்சகமுத்தி சர்ப்ப சரீர வியத்திபோற் கெடுதி முறைமையி
லுண்டாகும் யோசனா குத்தியோடு தத்தவியத்தியாகுதி கிருத்தியத்தாற்
சிவத்துவம் விளங்கி டாணமென்று கழறுகின்றார்;

அணிப்பன்=(விரித்திடு முணர்வுந் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன்
யு முன் சொல்லியபடி) மலமுத்தி கிருத்தியத்திற் பின் வாசனா
முத்தி சிவத்துவாபி விபத்திதாற் அல்லருக்கும் பர தாரமம்மியக்கிரம
கிருத்தியத்தால் பெருந்தொழி பிரியாத பேரறிவு பெருக்கச் சிவத்துவ
விளக்கஞ் செய்வன்.

(க)

ஐந்தாமுத்திரம் முத்திரம்.

ஆருஞ் சூத்திரம்.

இப்படி யுபகரிக்குஞ் சிவம் அறியப்படும் பொருளோ அன்றோவென
இரண்டு பகைமு மிசையா தென்றிசைக்கின்றார்.

அறிவுறும்பொருளோ விசையுமுதவனெனென்னி
லறிபொருளறிததசத்தாமவியாததின்முன்னுக்கு
செயிசிவமிரண்டுமின்றிச் சித்தொரு தநாய்நிற்கு
நெறிநருசத்தின்முன்னராத் தொன்றிநடாவே.

(இ-ள்) ஈசன்=சிவன்; அறிவுறும் பொருளோ=சாத்திய சிவபோ
யொருஞ் சிவாகமிக்கு அப்பிரத்தியக்ஷக் குறிப்பாராகிய அருள
த்தால், சித்தசிய யோகிக்குப் பிரத்தியக்ஷக் குறிப்பாராகிய ஈசன்
சாத்தாக்கார ஞானத்தால் அறியப்படும் பரிபுத்தமோ;

அறிவுருவவே = அறியப்படும் பொருளல்லவோ; என்னில் = என்று வினவில்; (இவ்விரண்டு பகுதிகள்) அறிபொருள் = அறியப்படும் பொருள்; அசித்தத்தாம் = அசித்தம் சடமாம்; (அசித்தம் = அசித்தமான) சுத்த மரபையினை காரிய மென்றின்று காரண காரியப் பொருள் சுத்த மென்று சொல்லப்படுமாயினும், சித்தத்தக் குறித்ததும் அசித்தத்தால் லால் அசித்தமாம், அசித்தென்பதற்கு இவ்விடத் தசுத்தமென்று பொருளுடையது அசித்திய மென்று பொருளுடைமையால், வேதாந்தமாய்விடும்; அசித்தியமென்று பொருளுடைமையில் அறியப்படும் பொருளாகிய மாயை மலம் மகாமாயையெனும் பரமகாரணப் பொருளாய்விடும் அசித்தியமாய்விடும்;

அறிபாதநின்றும் = அறியப்படாத பொருள் மூலக்காலத்தில்லாத மூலக்கோடு போல அசித்தியமாம்; எங்குஞ் செறிசுவம் = எல்லாப் பொருளினுள்ளும் புறம்பும் வியாபித்திருக்கும் நிருபாதிகாந்தம் வர்க்கமும் சிவம் சிவமாகுஞ் சிவம்; (வியத்தியத்து நவதத்தா லிரு சிவம் ஓப்பாருஞ் சாத்தியத்துவைத்தா லொரு சிவம்) இரண்டு பின்னிடி அறியப்படும் பொருளறியப்படாத பொருளன்றி; சி தொடு சத்தாய் நிற்கும்; (நிற்குணமென்பதறியப்படு மென்று பொருள்);

சிவயோகியல்லா வுலகத்தாரிடத்து = உலகம் மாயாதாரிய கலாபுத்தியாதி கலோபாதி மாயா கலாபு வர்க்குத் தலோபாதி பற்றி அது கண்ணு, இது காவேரி அறிபவனது அறிவுல்லா நான் தேவதத்தன் என்பது முதலாயினிக்கும் சிவசுற்ப ரூபமெனஞ் செயற்கைச் சிற் றச் சுட்டறிவிற் சற்றுந் தோன்றுகின்றதாயும், சித்தவெ யோகிபோற் சித்தசிவ யோகியாய்ச் சர்வபதார்த்தமும் சாஷாத்தகரித்துப் பார்க்க இச்சிக்குஞ் சாத்தியசிவ யோகியிடத்திற் கண்ணெளி முதலிய கண்ணு முதற் புறக்கருவிப் பிரத்தியக்ஷ மிசையாது சிவாகம வெழுத்துக் கண்ணிசைவு பற்றி மலவிருண் மறைப்பைச் சுற்றே சிந்துங்கண் விளக்கு முதலிய வுட்கருவி பொருளில் சிவசத்தித் தித்தமற் சிவாகம வாக்கியப் பொருள் வழி செல்லுஞ் சிவசத்தி விளக்கிய சிவப்பிரமாண சிற்சத்தி யென செயலாயுந் தனது பற்றைச் சிந்துச் சுட்டறிவின னற்றற்றுச் சுட்டு விட்டுச் சுருங்கி விந்துகியுந் தாயும், பிரத்தியக்ஷ மில்லாப் பொருள் மென்று வுட்கருவிக்குப் பட்டிணைச் செயற்கைப் பேரறி வாயும் நுட்கருவிச் சுத்த வித்தை சுத்த சிவகளை யுள்ளுறை சோதி யுபவைத்த புத்தி யகக்ஷாங்கினது போதகர்வப் பிரவாகர் தோய் நற் சிவசுற்பமாயிருக்கு மறிவிற் பசிதாக மண முதலிய பொருள்போல

அது விதி நானென்றுதிக்குஞ் சிற்றுச் சுட்டறிவினற் சுட்டறியறியப்படாதாவிலும் அந்தப் பசிதாக மண முதலிய பொருளில் இது பசி இது தாகம் இதுமணம் என்றொரு பிரகாரம் ஸ்பிரித்தறியாம லறியப்படும்;

அதுபோல் அதுசிவம் நான்கிவம் என்றொரு பிரகாரம் ஸ்பிரித்தறியப்படும் பொருளை யறிபொருளாய்ப் பரோட்சமாய்க் குரு போதிக்கக் கேட்டுச் சிந்தித்தறியாம லறியப்படும் சித்த சிவயோகிக்குச் சிவசத்தி மனத்துணைச் சிற்சத்தி சாத்தியத்தியான முற்றிய சமாதி முகிழ்க்குஞ் சாட்சாத் காரத்தில் அப்படித் திரிச்சிய மின்றிச் சித்திருக் கிந்துருப மாயறியப்படும்;

நீர் சொல்லியவெல்லாம் நற்பொருள் தானே; குக்கும விசாரத்தி னுணுக்கப்பட்டது; அதில், முத்தான்மாக்களுக்குச் சிவசம சாமர்த்தி யஞ் சித்தித்திருத்தலால் பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவங் காணப்பட்டது; இவ்விடச் சகத்தக்சுரர் அடிகராய் அநேகான்ம வலியானீர்; சத்தி யமே நீ சார்ந்தியது; சிவனிலய ட்பாகவதிகார சத்தி சாமர்த்தியங்களைக் கிரமத்தில் பிரத்தியக்காயும் பரக்காயுமடையு மிடத்து முத்தான்மாக்க ளாலு மடையாதிருக்கப்படாது;

சிவனடைந்து பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுமிடத்து முத்தான்மாக்களுக்குஞ் சங்கேச மில்லா சிவ சம சாமர்த்திய சங்கற்பங்க ளிருத் தலாற் நங்கன் தங்கன் சந்திரமாய் பங்களைச் சுருக்கி யொதுக்கி வர்ச்சிக்கப்பட்டு நகயாற் பண்ணுவார்கள்;

அதில்விசேஷம் தென்னில், முத்தான்மாக்களுக்குச் சித்திக்குங் கிருத்திய கர்த்திருத்துவம் அவர்ச்சனிய சம்கித்தபஞ்ச கிருத்திய கர்த்திருத்துவஞ் சிவனுக்குக் கிருபாசம்கித்தபஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவம் அவ்விரு கர்த்திருத்துவங்களும் ஒத்துப் பொருந்தாது பொருந்தப் பிர தக்குப் பிரத்தான பின்ன விஷமசங்கற் பாதி காரியத்துவங் களி ன்றி இது இப்படியாகக் க்டவதென்று அப்பிரதக்குத் துல்லியசங்கற் பாதி காரியத்துவங்களாடி யேகிபாவமாகாது, ஏகிபாவங்களாயிருக்கும்;

அதனால் நவ மிதுவாகக்கடவது புராண மிதுவாகக்கடவதென்று பின்ன சங்கற்ப மில்லாமையால், அநேகேசுவரதத்துக்கு ஆஸ்பதே யில்லை; சகத்தகர்த்தாச் சிவனொருவனே முத்தான்மாக்கள் சகத்தகர்த்த காளா யிருந்தாலும் பின்னசங்கற்பப்பிரவிருத்தி மில்லாமையால் சக்த கர்த்தாக்க ளன்றென்று சிந்திக்கப்படும்;

ஆரணயிருவார்த்தில்லையம்பலங்காணப்பெற்றே

ரோருணர்வாவென்று மொன்றலரோன்றரல்லர்

காரணராகாரொத்தகுத்தினர்கிருத்தவின்பப்
பூரணாவர்கள்வரும்புலனும்பொதுவாமன்றே.

என்றுகொலிப்புராணத்தும், "எம்மையொத்திடுந் சிவானுபுரி மு
த்தி யம்பலத்தேயுண்டாம்" என்று திருவாதவூரர் புராணத்தது சொ
ல்லப்பட்டது; (சித்தொலிசத்தாய் திற்கும் என்பதற்குச் செப்பிய வுணர்
விரிவமையும் மேலுணர்ப்பார்);

நெரிசருஞ் சத்திமுன்னர்=முத்திவழி காட்டுந் செயல்விதானத்
திலே; அசித்தெல்லாம்=அசுத்த சத்தப்பின்பஞ்சு மென்கேதும்; நின்றி
டாவே=செவன்குறித்துச் சொரூபமாதிரமாயும், உபாதிபுற்ற வுயிர்
களைக் குறித்துப் போகியமாயும், போகமாபெயர், கிண்குலே பிரபஞ்ச
த்திற் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சசெருத்தியம் பண்ணம் பொருட்டறியப்ப
டாதது பண்ணப்படாதாகையால், அதியப் பட்டிருந்தாலும் விவகை
குறித்துப் போகியமாயும், போகமாயும், சிருட்டிமுதலிய செருத்திய
பாத்திரமாயு மறியப்படாது; இப்படி பொருளுணர்ப்பதற்கிச் செய்
ன்னிதானத்திலே நில்லாது ஒருபிரகாரத்தினாலேயுஞ் சிவனு ளறியவுந்
படாதென்று பொருளுணர்ந்தாந் சிவனு ளுப் பஞ்சபஞ்சத்திற் கர்த்திரு
த்துவமாகிய சகதகர்த்திருத்துவம் அந்நிருபாதிச சொரூபமாய்ச்
சித்திக்குமதனால் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வக் கிருத்திக்குவ பிரசுந்திரிந்
சடபதார்த்தத்துக்கொத்த சிவமென்கிருத்திக்குவியமாய்ச் சர்வ
சாத்திரவிவசாரங்களும் சயிததுப்போம்.

அதிபொருள் சித்தாதலால் அதியப்ப பொருள் அசித்
தென்றிசைக்கின்றார்.

ஆவதாயிவநாநிவருதலாலவிவநாதம்

நாவலாலுலகுபோகந்தனாநாநிவநாநி

மேவலால்மலங்களாநிவிரவலால்வேறுபாநி

யோவலாலசித்தாஞ்சுட்டிபுனர்பொருளான வெல்லாம்.

(இ-ள்). அநிபுதாராநி நாவலால்=உணர்வு விட்டுப் போதலால்
(விஷய கரித்த லென்றுமாம்.); உலகு=புலனம்; போகம்=போகிய ப
ர்த்தம்; தனு=அலகேகம்; கரணம்=சூக்குமதேகம்; மலங்களாநி=
மயா மலங்களாநி; மற்றவை வெளிப்பொருள்;

மண்டனில்வரமுழுவ்வானத்தரசயன்மலர்வாழவு
மெண்டருகுத்தபேதயோகிகளியாவுவெல்லாம்

கண்ட விந்நிரசாலங்கள்அஞ்சுநாநிவநாநி

புணர்பொலிந்நும்பண்மனுலகினையா துமென்பார்.

(இ-ள்) கருதிரமம்=கானல்; இந்திரசால முதலியவை நங்கள் தங்
கள் கவருபங்கோ யுண்டி போற் காட்டி; இன்றும் டன்பின்=பொய்
யாந்தன்மை போல்; மண்டனில் வாழ்வுமுதலிய வெல்லாம்; உண்டி
போலின்றும்பின்பின்=உத்பவித்தெப்போது நிலை பெற்றிருப்பது போ
லிருந்து சடுதிநாசமாநலாம்; (பொய் போற் புரிப்பது மாத்திர மெய்
யேயென்று விவெகித்தறியாத வேதாந்திகள்) உலகினையசுத்துமென்ப
ர், (சைவசித்தாந்திகள்) இயற்கையகற் சத்துச் சத்திய மென்றும் பிரபஞ்
சத்தை அசுத்தசத்திய மென்றுஞ்சொல்வார்கள். (10)

சிலமொரு பிரகாரத்தினாலு மறியப்படாத பொருளென்றுணர்ப்ப
மறுத்துரைக்கின்றார்.

உணராதபொருள்சத்தென்னிலொருபயவிஞ் லைந்தானும்
புணராதபொருள்சென்றுபொருந்துவதினாருமென்றுந்
தணவாநகரும்மொன்றுந்தருநாமில்லவானத்
தினாரார்பூந்துதொடைபுமானாக்கெழுமயிர்க்கயிறும்போலும்.

(இ-ள்). உணராத பொருள் சத்தென்னில்=சிவமறியப்படும் பொ
ருளன்றென்று சொல்லில்; ஒரு பயன்லலை=பொருட்மோகங்கள் வந்து
பொருள்வதினும்; தானும் புணராத பொருள் சென்றுபொருந்துவதி
ன்றும்=சிவந்தானும் தும்கொத்த சிவசாதியாகக் கடவாரென்று சங்
சற்பிப்பது மின்று நுபாத்தொரு சிவசாதியாவதினும்; தணவாத
தும் மொன்று கருவியில்லை=நித்திய கன்மானுஷ்டானங்களைச் சுற்
ரிப்பதமின்றி இடைவிடாது பஞ்ச சித்தியம் பண்ணுவதமின்று;
குகாசப்பூமால் குமை மயிர்க்கயிறு போற் குனியப் பொருளாம் (11)

வேதாந்தி விசேஷம் பிரமமநிர்வசநீய மென்று சொல்ல மறுத்
துணர்த்துகின்றார்.

தத்துவஞ்சத்தசத்தாசுதசத்துமன்றென்றென்னென்
லுயித்துணர்ந்நுண்டோவின்னெனவென்றவர்க்குண்டென்றே
வைத்திடுஞ்சத்தேயாகிமனத்தோவொக்கிறந்த [தில்
சித்துருவதுவசித்தாமனத்தினுந்நேர்வாதெல்லாம்.

(இ-ள்). தத்துவம் பிரமம்; சத்தசத்துச் சதசத்து மன்றென்ற
லென்=நீர் சத்தென்று சொல்லு சிவமென்று, அசத்தென்று சொல்
லும் பிரபஞ்சமென்று, சதசத்தென்று சொல்லுமான்மாவு மன்றென்

நநிர் வசனியமாய்ச் சொல்லிற் குற்றமேது, அப்படி அநிர்வசனியமாய்
அப்பிரயோசனமாய் ஒரு பொருளிராது; உய்த்தனாந்து=விசாரித்து
ப்பார்த்து; உண்டோலின்றே வென்றவர்க்கு=அந்த அநிர்வசனியமாகு
ம் பிரம முள்ள பொருளோவிலாத பொருளோ வென்று கேட்டவர்க்
கு; உண்டென்றேதில்=(இல்லையென்றால் முயற்கொம்பொக்குமென்று)
உள்ள பொருளென்றுரைக்கில்; வைத்திருச் சத்தேயர்க்கு=சத்தாகியசிவ
மதுவென்று சாற்றப்படும்; (அச்சிவமிந்திரியப் பீர்த்தியசுமல்லாதிருந்
தாது மானதப் பிரத்தியசு மாகாதோ வென்ன ஆகாதென்றவதென்றா
ர்); சித்தருவது=முன்சொல்லிய பிரகாரத்தாற் சிவசத்தி விளக்கு விள
க்குஞ் சிற் சத்திப் பிரத்தியசுமாமந்தச் சிவமுதலிய சிற் பொருள்
சிற்சுவருபம்; மனத்தினுற் றேர்வதெல்லாம்=சமூகப் பிரபஞ்சம்; அசித்
தாம்=சடருபமாம் (இ)

முன் ஸப்பியது தன்னைக்கே என சிறிது சிறப்பித்துச்
செப்புகின்றார்.

அறிபொருளசத்தாய்வேறுமறி புருப்பொருள் சத்தென்னி
லறிபவனயியானு விலுதுவின்னுய் யனுமில்லை
யறிபவனருளினுலேயனனியமா காண்ப
னறிபொருளறிவாய்வேறுயறிவரு நருவாய்நிற்கும்.

(இ-ள்) அறிபொரு ளசத்தாய் வேறுபுருப்பொருள் அ
சத்தமாய், அசத்தமாய்; அறிவுருப் பொருள்=அறியப்படாத பொரு
ள்; சத்தெனில்=சத்தத்தினைச் சிவமெனவிலை; அறிவுனனியானுமில்
சாத்தியவையோடு சித்தசிவ யோவியாய் அறியுந் தன்மையுடைய ஆன்
மாச் சிவத்தை யறியாதானல்; அதுவின்று=அச்சிவ மாகாயப் பூப்
போற் போம்; பயனுமில்லை=அச்சிவங் கொண்டு பெறும் போகமோசு
ங்கனும் முயற்கொடுக்கொண்டுமுத பூமியிற் பயிற் பலம்போற் போம்;
அறிபவன் காரண கலாபயிது வென்று கைக்கொண்டு போக மோசுங்க
னைச்சாதிக்கும் புருஷன் அருளினுலே=(இலக்கணயினுலிசைத்தலால்)
கமாதியில் வியத்தமாயும் மந்திர கலாப மார்க்க மனோபுத்தி யகவ்
கார விருத்தியில் வியத்தமாயும் புல்லிற் பற்றிய தீபம்போல மேல் நிரா
லம்பமாயும்) சிவசத்தி விளக்கு விளக்கும் தனது சத்தியினால்; அனனி
யமாகக்காண்பன்=சாதிர்ச்சிய ன்னென்று சத்தியினால்; அனனி
ன் முதல் விருத்தத்துச் சொல்லிய குறித்தியான சமாதி சாஷாத் கா
ரக் கிரமத்திலுந் து தியானித்துச் சாமாதித்துச் சாஷாத் கிரிப்பன்;

அறிவு=அப்படிக்காணுமானமா; அறிபொருளறிவாய்வேறும்=அறியப்
படும் பொருளை அறி சிவப்பொருளை யறியும்வேற்றுச் சித்தாய்; அருளுரு
வாய் நிற்கும்=தத்துவா. தீதமாகிய சிவனைச் சாஷாத் கரிக்குமிடத்
துப்பாச வாசனை தாக்காதபடிக்குச் சொல்லிய முறைமையிற் சிவசத்தி
வியஞ்சகவியல்கியத் தன்மைச் சம்பந்தியாய் நின்று சாஷாத் கரிக்கும்.

விதேகபரமுத்தி சாஷாத் காரகாரண சதேக சீவன் முத்திசாஷாத் கார
சித்தியுபாயத்தியான சாமாதி ஸ்வருபஞ்
சாற்றுகின்றார்.

பாவிப்பதென்னிற்பாவம்பாவகங்கடக்கிற்பாவம்
பாவிக்குமதுநானென்னிற்பாவகம்பாவங்கெட்டுப்
பாவிப்பதென்னிற்பாவம்பாவனைபிறந்திருந்து
பாவிக்கப்படுவதாரும்பரம்பரனருளினுலே.

(இ-ள்) பரம்=சிவஸ்வருபம்; பாவிப்பதென்னில்=பாசஞானவி
ளக்கு விளக்கி கலக்கும் பாசஞானத்தாற் தியானிப்பதென்று செப்பு
கில்; பாவம்=தடத்தலகூண சிவப்பொருளாய்ச் சுட்டுப் புத்திபோத
விஷயமாய்ப்போம்; பாவகங்கடக்கில்=பாவனாதிதமென்று பார்க்கில்;
பாவம்=தியான மாத்திர மதுவென்று ஞானத்துக் கொள்கிலும் அது
விது அதுநானென்று; தியானத்துக் கிலக்காகது;

பாவிக்கு மதுநானென்னில்=பாவிக்கப்படாத தாரத்துப் பாவிக்க
ப்படும் சமீபத்தி னானென்று தியானிக்கில்; சூக்குமபுத்திமான்
கட்டு வாச்சியார்த்தத் தியாச்சியத்தால் இலக்கியார்த்தமாய் வாய்க்கு
மாநிலம் மந்தமதிமான்கட்குப்பாவகம் பாவிக்கும் பாசங்குமாத்திரம்,
அப்பிரத்தியசு போதம் பிரத்தியசு போதம் இரண்டும் அண்டாதா
கையால்,

பாவங்கெட்டுப் பாவிப்பதென்னில்=மனச்சங்கற்ப முன்னாக வுதி
க்கும் புத்திபோதம்போக்கித் தியானம் பண்ணப்படு மென்னில்;
பாவம்=பாவிப்பதென்று சொல்லுதலால் கெட்டது போகப் பின்னு
ம்தொரு புத்தி போதந்தானே பின்னை யெப்படித் தியானிப்பது,

பரனருளினுலே இலக்கணயா லிசைத்தலால் சிவசத்திவிளக்குஞ்
சிற்சத்திச் சித்துமனச் சம்பந்தால் பாவனையிறந்து நின்று=மனோ
புத்தியகங்கார சங்கற்ப போதம் பிரவாகங்களைக் கீழ்ப்படுத்திக்
கிடத்திக் கடந்து சிவசத்தி தாரமாய்த் திரிந்த சிற்சத்திச் சித்துமனச்
உரு

சங்கற்பமுன்னாச் சிவசத்திக்குறிப் பதினானவிகுந்த விளக்குந் சிற்ச
ந்நிக்குறிப் பதினானச் சிந்திப் புத்திச் சிந்தைக்கார விபாபார போதகர்
வக்குறிப் பதினான சிரந்தரப் பிரவாகவ் சிவஞானம்; பாவிக்கப் படுவதா
கும்=சிவமிது நானென்று தியானம் பண்ணப்படும். (௮)

பாச ஞானம் விளக்கிக் கவுடும் பசுஞானத்தாலறிந்து
பாவித்துப் பார்க்கப்பட்டான் பன்னென்று
பாவிக்கின்றார்.

அன்னியமிலாமை யானுமறிவினுனிற்றலானு
முன்னியவெல்லா றுண்ணின் னுணர்ந்துவருதலானு
மென்னையானென்றோ அமிருஞ்செருக்காறுத்தலானு
தன்னறிவதற்காக னுந்தருமையெல்லாச் சன்.

(இ-ள்) அன்னிய மில்லாமையுடனம்=பிரிபாது பிரிந்துகிட்டுப்
பார்க்குமிடத் தான்மாவக்குச் சிற்றறிவு சிந்தைத் தோழில் முதலிய
வேற்றுப் பசுக்குறிமித்தையாய்ப் பேரறிவு பெருந்தெய்தின் முதலிய
ஒப்புச் சிவக்குறியுள்ளதா யொரு சிவசாதிபாதலானும்; அறிவினுனி
ற்றலானும்=காண்பவனுக்கு முன் கண்டிருக்காது, அண்ணாமாய் இவ
னது சிந்தைச் சட்டறிவுக்கு மட்டுப்படாது அறிவுள்ளும் புறமும் உரு
வியிருத்தலானும்; உன்னிய வெல்லாம்=நீரித்தி வெல்லாம்; உண்ணி
ன் னுணர்ந்துவருதலானும்=சாக்ஷாத் தன்ன சத்தியால் சிவக்குறியி
பெந்தாவத்தைப் பேதித்துக் காண்பவனது சிந்தைப் பேரறிவாய்ப்
ருகி மோகா சிவசாக்ஷாத்கார முத்தியவந்தையாய்ப் போட;

அதற்கருக மல்லாமையாற் கலைவித்தை புத்தி முதற் கரணம்
ளில் மறையாது மறைந்து உள்ளுறை கலை முதற் கரண சுஞ்சுக கல்
வித மாயிருக்குங் காண்பவன்கட் சிந்தையறிதற் குறிவிர்த்தியைச்
சிறிது சிற்றறிவாய்வின்க்கிப் போதித்தலானும்; என்னையானென்
றோ அமிருஞ்செருக்காறுத்தலானும்=புத்தியுட்கார விர்த்திச் சிந்தைச்
சுட்டறிவுச் சுட்டுவிடிக் சுட்டமாய்ச் சிவசத்திமாதிரி சகாயமாய்
த் தனித்த சிந்தையிற் சிவந்தாக்கும் நோக்கற் றாக்கியிருத்தலானும்;

தன்னறிவதற்குக் காலுந்தகையனல்லனாகக் கலைபுத்தி முதற் கர
ணக்குறிப் பாசஞானவிளக்குவித்த விர்த்தி முதற் கரணம் விள
க்கும் பரிமித சிந்தைத் தகையன்குறிப் பாசஞானம் கட்டார்வை விர்த்
திக்குறிப் பாசஞானத்தால் நகை பாசுபபெருகுறியுடையனன்று;

கலைபுத்தி முதற் பாசஞானங்களை மேற்கெனப்பாமற் கிளம்பிக் கிழ்
ப்படுத்துகு சிவஞான சத்திகரணக் குறிப் பதினான விளக்கு விளக்க விர
த்திக் குறிப் பதினானம் விளக்கும் பார்ப்பவனது சிந்தைத் தகையன்குறி
ப்பதினானக் கட்டார்வை விர்த்திக் குறிப் பதினானத்தா லீசன் பார்த்தப்
புதிற் குறியுடையனென்று பரமசித்தார்த்தம்;

போகத்தின் பொருட்டாம் மாலை சந்தனமகனிர் முதற் போக்யம்
குறிப்பொருளையும் மோகத்தின் பொருட்டிப் போக்யம் குறி பொருந்
தாச் சிவப்பொருளையும் பார்ப்பவனுக்கு அவனது கரணக்குறிச் சிந்தைத்
சியை விளக்குங் கலைமுதற் றத்துவங்களுந் தாத்துவிக் விளக்க விர்த்திக
ருபி சிவனைக்குறித்து இயற்கைக் கரணபலங்களாயிருக்குஞ் சிவசத்தி
யும் சிவசத்தி விளக்கவிர்த்தியும் பார்ப்பவனது சிந்தைத் தகையன்குறி
விளக்குதலுந் தகைக்கரணிகளென்று செப்பப்பட்டிருந்தாலும்
இயற்கைக்கரணங்கொகா, இயற்கைச் செயற்கைக்கரணங்கொகா;

அப்படி உன் சிவனைப் பார்ப்பவனைக் குறித்துச் சிவசத்தி யியற்
கைக் கரணமென்றிசைக்கின்ற தற்பொருளறிவு சிவம், புறப்பொரு
ளறிவு சிவசத்தியாதலால், தற்பொருளறிவாகிய சிவக்குறிச் சிந்தையி
யால் ஈரறிவு நடுப்பொதுவறிவுப் பிரமாதிரு ரூபமாயிருந்து, சிவன் புறப்
பொருளறிவாகிய சிவசத்தியுப் ஸ்வரூப தற்பொருளைப் பார்ப்பன்;

சிவசத்தியாற் சிவன் பார்க்கப்பட்டான்; பார்க்கப்படுவனாகிற் புறப்
பொரு ளறிவாதலாற் சிவசத்திக்கும் சிவன் புறப் பொருளாய்ப் போ
வன்; பிரமிதி பலமும் பார்ப்பவனுக் கின்றிச் சிவனதாம்; ஆதலினால்;
ஆதித்தனது கிரணத்தால் விளக்கப்பட்ட கண்போலச் சிவசத்தியால்
விளக்கப்பட்ட பார்ப்பவன் சிந்தையாற் சிவன் சத்தி முதலிய பொரு
ளகளுடன் கூடப் பார்ப்பவனாற் பார்க்கப்படுவனென்பது பரமசித்தா
ர்த்தம்; பிரமாணப் பிரஸ்தாபத்திலேயும் பிர தூரிசுப்பித்தோ மொத்துக்
காண்க. (அ)

வேதாந்தி விவேகித்தறியாது சித்தேகமென்று சொப்பினு னென்று
செப்புகின்றார்.

ஒன்றெனுமதனாலொன்றென்றுரைப்பதுண்டாதலாலே
நின்றனன்வேருந் தன்னினிந் திடாரிலைமையாலே
பின்றியவுணர்வுக்கென; பிபெருமையுளறிவினுள்ளோ
யென்றுநின்றிடுதலாலேயிவனவென்னெல்லாமே.

(இ-ன்). நீ யொன்றென்றோதும் பிரமம் அறிந்திருப்பதில்லாப்பதும் பொருளோ அப்படியாகிற் சொல்லியபின் வேறொருவனாகக் கேட்டு மறியவும்கூடோ அப்படியெல்லாமன்றோ அன்றெனில், முயற்கொம் பொத்தா நிஷ்பிரமாணமாம்; சுயம் பிரகாசமாய்த் தன் மாத்திரத்துக் குச் சத்தா மாத்திரமா யிருக்குமென்னில், பிரமஞானம் சாதகங்கூட்டு முத்தி சாதனமென்பதங் கேட்டு, நிஷ்பிரயோசனமாம்; அந்தப் பிரமம் அடக்கமாய்ப் பண்ணி உனக்குத்தானே உபயோகபாயிருக்கப்பண்ணி க்கொள்; இங்கு வேண்டுவதில்லை; அப்படி ஏன் சொன்னீர்? அந்தப் பிரமம் அநியாமலறியப்படும், சொல்லாமற் சொல்லப்படும், கேளாமற் கேட்கப்படும், அப்படியே நீ,

ஒன்றெனாமதனால்=அந்தப்பிரமத்தை யெழுப்பொருளென்றிற்று பிறர்க்கறியச் சொல்லுதலால் ஒன்றின் அரைப்பாண்டி=பிரமமொன்று என்றோதும் நீ முதலில் அப்பொருள் ஒப்புபடும் பிரமத்துக்கு வேறாயுள்ள தாம்; இதலாலே,

என்றான் வேறாய்=அறிபவனாகிய பிரமாதா, அடுத்து சொல்ப வனாகிய வத்தா, சொல்லக் கேட்பவனாகிய அரோதா—அறிதல் சொல்லு தல் கேட்டற்கிரியைக் கருவியாகும் பிரமாணம், வாக்கு, அரோத்திரம்— அறிதல் சொல்லுதல் கேட்டற் கிரியையாகும் நிமிதி. வசனம், கிரவ ணம்—அறியப்படமொது, சொல்லப்படமொது, கேட்கப்படமொது பிரமே யம், அபிதேயம், அரோதவ்வியம்—என்று நான் மூன்று பன்னிரண்டு பே தமாய்ப் பொருள்கள் பார்க்கப்படுதலால், சொல்லப்படும் பிரமமென் னுஞ்சிவன் சொல்பவனுக்கன்னியமாய் நின்றானாதலால், நீ ஒன்றென்று சொல்லியது என்மாதாமலடி உண்பதற்கொக்கும்; சத்தியமே நீர் சொ ல்லியது; ஒன்றுதானே இரண்டாமதில்லாதது; பிரமமென்ற சுருதிச் சொல் சொல்லுக்கு முந்திய முத்திமாணாதலால் முத்தான்மாக்கள் சிவ னுக்கு ஒப்பாவர்களுன்றோதப்பவர்கள்; சிவன் முத்தான்மாக்களுக்கு ஒப்பாவனென்று ஒதப்படான்; இதலால் ஒப்புத்தென்று பொருள்; நன்று நீ சொல்லியது முத்திமுத்தி பிந்திமுத்தி யென்பதும் விசாரிக்கு மிடத்திற் சிவனுக்கு பந்தமேயில்லாமையால், முத்தியேயில்லையென்ப தும் மலத்தைக்குறித்து வந்த செயற்கைவார்த்தை மலத்தைக் குறியா மல் அவனுக் கொப் பிவர்கள் இவர்களுக்குக் கொப்பு அவன் என்பது இயற்கைவார்த்தை; இயற்கையாக இருக்கையொத்தொரு சிவசாதி யாய் ஒரு சிவமாகியிருக்கும்; சிவப்பிரமம் வேற்றுச் சாதிப்ப பொரு ளோ டொப்ப தன்னைன்று பொருள்;

பின்னா ஆறாவுக் கேட்டாப் பெருமையன்=பாசஞானம் விளங் கிக்கலக்கும் தூய்மைசுவிகற்பச் சிற்றுச் சுட்டறிவுச் சிற்சத்தி விர்த்திப்பாச ஞானத்துக்கு மட்டுப்படாத மஹிமையையுடையன் சிவன்; தன்னின்= சிவசத்தி ரூபக் கருவிப் பதிஞானவிர்த்திப் பதிஞானம் விளக்கித் தெளித் தும் சூக்கும சுவிகற்பச் சுட்டாது சுட்டுப் பேரறிவுத் தன் சிற்சத்தி ரூபக் கருவிப் பதிஞானபதிவிஷய விர்த்திப்பதிஞானத்தில்;

நீங்கிடா நிஹைமயாலே=வியாபித்து மேன்மிஞ்சிப் போகாதபடி யினாலேயும்; அறிவினுள்ளே யென்று நின்றிடுதலாலே=அந்தத் தன் பதிஞானக் கோடிக்குட் குறையா தொத்து வியாபித்துக் கலவாது கலந்து ஒரு சிவசாதியாய் நின்றலாலும்; இவனவ னென்னலாமே=அவ னிவனென்று மாறிக் குருசங்கமாதியில் அவனிவனென்றும் அதுவன்றி இவனவ னென்பதி லுண்டானே யென்றெண்ணி அவனென்றும், அத்தி அஸ்மி அந்தத் திசைத்துச் சோயகு சோகம் இவ்வாட்டும் சிவோயம் சிவோகம் என்று ஒன்றை ஞானாகுரிப்பிக்கு மிரண்டு பாவனே யியற்ற லாமே.

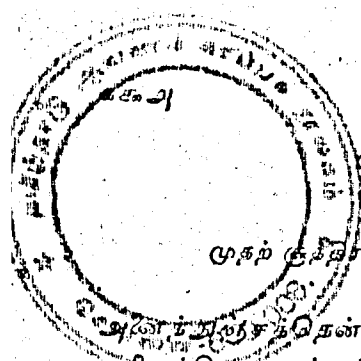
இவ்விரு சிவத்தியானத்திற் சிவசாதி குறியாது அப்பொருள் மாத்திரம் குறித்த சிவத்தியானம் பொய்யாகிலும் சுருட்டார் நிக தா தான்மியபாவனைபோல் சத்திப் பலங்கொடாது விடாது; அந்தத்தாசாரி யர் சதா வேதாந்தமாகுதலிற், “அளிகம் சிவதாதாத்ம்யப் பவநம் ததாபி விஷம்ப்ரமார்ஷ்டி” என நிப்பாவனையைத்தானே படித்தார்; ஸ்வரூப சிவதாதாத்மிய சிவத்தியான மதனுண்முதிர்க்குஞ் சிவசாதி விசிட்ட சிவத்தியான மிரண்டும் சத்தியபலமும் அப்படிப்பலிக்கும்.

ஸ்ரீமத் சுந்தரமூர்த்தி, ஸ்ரீமத் மானிக்கவாசர், ஸ்ரீமத் அருணகிரிநா தர் என்னு மிவர்கள் தேவாரத்தும், திருவாசகத்தும், அலங்காரத்தும் “வழித்தலைப்பவொன் முயல்கின்றே னுன்னைப் போவென்னைப் பாவிக்க மாட்டேன்” என்றும் “ஆனந்தவார்கழலே யொப்பாக வொப்பிவித்த வுள்ளத்தாருள் ளிருக்கும்” என்றும், “என்னையின்னி லொன்றாய் விதி த்து” என்றும் இப்பாவனையைத்தானே படித்தார்கள். (சு)

ஆறாஞ் சூத்திரம்

முற்றிற்று.

திருவருத்தம்-200.

சிவஞானசித்தியார்.

வழாஞ்ஞத்திரம்.

முதற் குத்திர முடிவின் கூறிய பொருளைத் தானே
வற்புறுத்துகின்றார்.

அனைத்துத்தென்னிலொன்றையறிந்திடாவசத்தாலென்னி
முனைத்திடாவசத்துச்சத்தின்முன்னிருவித்திமுன்போ [ன்
வினைப்படும்கசத்தேயென்னிற்சத்தின்முனிலாமையானுந்
தனைக்கொடொன்றுணர்ந்தலானுந்தானசத்துணராதன்றே.

(இ-ள்). அனைத்துத் தென்னிலொன்றையறிந்திடா=சித்த சித்
துக்களெல்லாஞ் சிவமுன்று நீ சொல்லில், அசிவம் சித்த சித்துப்
பிரபஞ்சத்தொரு பொருளையானுந் குட்டிக்கத்திடுக்கச் சங்கரிக்கத்
திரோபவிக்க அருக்கிரகிக்க வேறுமென்றறியாது;

தனைத்திர வேறுமென்றில்லாமைமால் தனைத்திரே அருட்டிக்
கும் திடுக்கி என்பது முதல் மாறுபடும் வார்த்தை வருமாதலால், விப்
ரீதமாச் சத்துக்க வேறானபோசமுஞ் சிவாத்வையையும் வேதார்தியும்
சிவனுக்குவிராமத்துக்குச் செப்பவேண்டு; பிமலிநிரித்தருச் சர்வமித்
தையென்று சொல்லுதலால் அவ்வேதனை மிமலிமம்; அப்போது
மித்தையென்று சொல்லியது மித்தையானே அப்போது சித்துப் பிர
பஞ்சமுஞ் சிவனு மொன்றாதலால் அவ்வேதனை சிவனுக்கு;

அசுந்தாலென்னில்=அசித்துப் பிரபஞ்ச சங்கத்தாலென்னில்; இரவி
முன்னிருள்போற் சத்தி முன்னசத்து முனைத்திடா=சிவத்தின் முன்
அசித்துப்பிரபஞ்சம் பிறர் பிரயோசனம் பிறர் போக்கியம் பிறர் போசு
கம் ஸ்வதிருச்சியம் இவை முதலியவாய்த் தோற்றினாலும் ஸ்வப்பிர
யோசனமாய்ப்படித்தோற்றது (சிவனுக்குச் சொரூப் மாத்திரமாய்த்
தோற்றுமென்பது கருத்து); இங்குத்தே=அசித்பிரபஞ்சத்தின் சிவ வந்
தக் காரணமுதலியதோற்சுன்னிதானத்திலே; நினைப்பதென்னில்=புறப்
பொருளை யறிந்த தற்கருகமாகு முட்டசுத்துக்க மோகங்களை யனுபவிப்ப
தென்று நீ சொல்லில்; அசத்து=அந்தக் காரணமுதலியன; சத்தின் முனி
லாமையானும்=சிவத்தின் முன்னின்ற தானுதல் அது கோடுமுதலான
தற்குப் போலோ ரதிலிலாமையானும்; தனைக்கொடொன் னுணர்ந்தலா
னும்=விளக்கை விளக்காந் கொண்டு கண் காண்பது போலத் தனைக்
காட்டாகக் கூட்டிச் சித்தசிவத்துக் கன்னியமாய் ஒரு சதசத்தான்ம சித்

வழாஞ்ஞத்திரம்.

க.க.க.

துப் டோக்கியப் பொருளைப் புசித்தலானும்; தானசத்துணராதன்றே=
புசியாது தாலே. (க)

சத்துக்களைத் தற்பிரயோசனமாய் விரும்பி யறிவது
சதசத்தென்று சான்றுகின்றார்.

சத்தசத்தறிவதான்மாத்தான்சத்துமசத்துமன்று
நித்தமாய்ச்சதசத்தாநிரிந்நிடுமிரண்டின்பாது
மொத்துடனுநித்துநிலலாதுநியாதுநிந்நிடாது
வைத்திந்நிதோற்றநாற்றமலரினில்சுருதல்போலும்.

(இ-ள்). சத்த சத்தறிவதான்மா=மோசன போசக்குறிச் சுவப் பிர
யோசன காரணமாக முறைமையிற் சிவப்பிரபஞ்சங்களை வாஞ்சித்தறிவ
துயிர்; தான்=அந்த வான்மா; சத்துமசத்துமன்று=சிவமும் அசித்தாய்
பிரபஞ்சமும்ல்ல; நித்தமாய்=நித்தியப்பொருளாய்; சத்த சத்தாநிரிந்
நிடு மிரண்டின்பாலும்=சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவ ரூப சிவந்
துவத்தையும் அசர்வஞ்ஞத்துவ அசர்வகர்த்திருத்துவ ரூப பசுத்துவத்
தையு முடையனாக அந்த சிவத்துவ பசுத்துவ வியற்கைச் செபற்கை
யிரு தன்மங்களிலே இயற்கை யிற்றை தன்மியாயிருக்கு; ஒத்துட
னுநித்து நிலலா=புருஷோ டொளிபோற் பசுத்துவத்தோடு சிவத்து
வும் ஒத்து ஒருகாலத்துதபயாகாது; அப்போது அப்பொருளாகாசப்
பூவாம் அப்படிச்சொல்ல வேண்டா;

வைத்திந்நிதோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல்போலும்=அநம்பிற்
ஞக்குமித்திருந்து பூவின்மணம் ஆவிர்ப்பவித்தற் கொக்கும்; மலப் நீங்கு
முன் மலமடக்கியிருத்துஞ் சிவத்துத்தினதுதயம் “சிவனுக்குள்ளே சிவ
மணம் பூத்தது” என்று திருமந்திரத்திருப்பது முணர்ச்சு; அப்படியானிற்
சிவத்துவங் காரணகார சத்தி ரூபிராக் பாவமாயிருந்து காரியாகார
வியரத்திருப் சத்தியோசாதமாய்த்நின்று பரிணமித்தலால், அதிலுவி
காரித்துவம் அனித்தியத்துவம் சடத்துவம் முறைமையில் வந்து விழும்;
அப்படி நீ சொல்லிய துஷணபிங்குசையாது; ஆன்மாவிற் சிவத்துவம்
அப்போதப்பிரவர்த்தி ரூப வனபிவியத்தி யெனஞ் சத்தி ரூபமாயிருந்து
இப்போது பிரவர்த்திருப் வியத்திருப்பமானதன்று;

பின்னெப்படியாவது அப்படியப்போ திப்போ தெப்போதும்வியத்
திரூபமாயேயிருக்கும்; அப்போதில்லை யெனாழிபாருப்பிராகபாவப் பெ
யர்ஞக்கும பாவரூபசத்திபூதமாயும், இப்போதுள்ளதெனும் பெருள்

மலசத்தி பண்ணும் அஞ்ஞான தோஷ மான்மாவுக்கே சிவனுக்கிலை
யென்று செப்புகின்றார்.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசுத்தஞ்ஞான
மொத்துருமுற்றமெல்லாமுற்றிடு முயிரின்கண்ணே
சத்துளபோதேவேருஞ்சதசத்துமசத்துமெல்லாம்
வைத்திடுமெனதுயாகவாரிப் பவணம்போல.

(இ-ள்). சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால் = சுத்துச் சித்து ரூப
சிவன்கண், சுத்தஞ்ஞானமொத்துரு = அசுத்தமல மாரோபிக்கும்
ஞானபாவமார்சா மோகம் பொருந்தா; உயிரின்கண்ணே = பசுக்களிட
த்தில்; முற்றமெல்லாமுற்றிடும் = மூர்ச்சா மோகம் பிரஞ்ஞா மோக முற
லிய தோஷமெல்லாம் பொருந்திடுமே; சத்துளபோதே. வேரூம் = சிவச
ங்கற்ப சாநித்திய முண்டாக நீங்கும்; சதசத்தும்சத்து மெல்லாம் =
பசுவாங்கம் பாசவார்க்கம் பதிவார்க்க யிம்முன்னும்; வாரி = நீருக்கிட
கொடுக்குமாகாயம்; நீர் = அவ்விடத்தினின்றும் நீர்; வணம் = ஆகாயத்
திறேயானது சலத்திறேயு முப்பு; (இ-வகன்) போல;

(வாரிக்கொப்புப் பதி, நீருக்கொப்புப் பசு, வணத்துக்கொப்புப்
பாசம்); அனுகூலாக வைத்திடும் = நித்தியமாய் நிச்சயிக்கும்படும். (ச)

ஆன்மாச் சிவன்போற் சச்சிதானந்த ரூபியென்பது
சாந்துகின்றார்.

அறிவிக்கவந்தலானுமழிவின் நிற்றலானுங்

குறிபெற்றசத்துஞ்சித்துங்குறுவதுருக்கிச

னெறிநித்தமுத்தசுத்தசித்தெனநிற்பனன்றே

பிறிவிப்பன்மலங்கனெல்லாம்பின்னுயிர்க்கருவினாலே.

(இ-ள்). அறிவிக்கவந்தலானும் = சிவன்சகலாவந்தையிலே கலாதி
தத்துவங்களில் தத்துவ தேவதாபாரம்பரியமாய் வந்து மறைந்து
நின்றது அவைகளைச்செத்துத்தி அவரவர்பருவமருகமாகப்போதிக்கஉணர்த
லானும்;

உம்மையினுற் சுத்தாவந்தையிலே சாஷாததிக்கூட லக்ஷணத்
தினது சத்தியால் சிவன்முன்போலமுறைமையில் முற்றும் மலமு
த்தி மலவாசனமுத்தி சிவத்துவவியத்திபண்ணி அறிவிக்கத் திருப்பத்
திரும்பச் சிவசத்தியிளக்கு விரும்பாதுவிட்டு ஸ்வயம் பிரகாசமாய்ப்பத்

முதலிய சர்வபுராதந்தங்களைப்போக்கிய போத்திருத்தவத் தன்மை
விட்டு இடைவிடாது எப்போதுள்ளமைமாத்திரமாய்ப் பார்த்திருத்த
லானும்;

அழிவின் நிற்றலானும் = நித்திய சத்தியமாதலானும்; குறிபெற்
றசத்துஞ் சித்துங் குறுவதுருக்கு = (ஒரு மொழி யொழிதவினங்
கொளற்குரித்தே என்பதனால்) தன் திலக்ஷணமாக அடைந்த சச்சிதா
னந்த ரூபமுயிருக்குப் பெரியோர்பேசவர்; அறிவின் நிற்றலானுமெ
ன்பாடும் கொண்டாற்றகுறிபெற்றவசத்துஞ் சத்துமென்பாடங்கொ
ண்டு சத்த சத்தென்பதற்குக் காரணமாய்க்கேவலாவஸ்தையிலே பிரஞ்
ஞாமோகமியின் மூர்ச்சாமோகியாயிருத்தலானும்; குறிபெற்றவசத்து
ஞ் சித்துங்குறுவது = தன்னுசெயர்க்கலக்ஷணமும், இயற்கைலக்ஷணமு
மாகவடைந்த பசுத்துவ சிவத்துவமு மான்மாவுக்குப் பெரியோர் படி
யுயரர்கள்; ஈசனெறிநித்தமுத்தசுத்த சித்தெனநிற்பனன்றே; (சித்தென்
நினை நாலிடத்துங்குட்டுக) பிறிவிப்பன்மலங்கனெல்லாம் பின்னுயிர்க்
கருவினாலே = முன் சொல்லிய பிரகாரம் அருவினாலே மலமுத்தி சிவத்
தவ வியத்திபண்ணுவன். (ச)

ஏழாஞ்ஞத்திரம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-2000.

எட்டாஞ்ஞத்திரம்.

ஆகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள் போதித்துச் சில கலப்புப் பருப்
பாய்ப் பொதுச்சிறப்பாக யோசபாத முதல் முப்பாதப் பொருள்
போதிப்பதற்கு முயலுகின்றார்.

மன்னவன்நன்மகன்வேட்டிடத்தேதந்தி

வளர்ந்தவனையறியாதுமயங்கிநிற்ப

பின்னவனுமென்மகனியென்றவரிநிரித்துப்

பெருமைபுடனானுக்கிப்பேணுமாபோற்

நன்னியவைப்புலவேடர்சமுலிற்பட்டுத்

துணைவனையும்றியாதுயருதுந்தொல்லுபினா

மன்னம்ருட்டுருவா கிவந்தவரின்க்கி

மலமகற்றித்தானுக்கிமலாக்கிழவைப்பன்.

(இ-ள்). இராஜா நீ பென்று ராஜா ராஜபுத்திரனாகத் தாதுகலம் போதித்ததுபோலச் சிவன் குருக்குறி கொண்டு திசைபண்ணித் திசைநங்கமா குஞ் சித்தார்த மகாவாங்கியஞ் செப்பிச் சிவகுலம் போதித்துத் திபாணிப்பித்துப் பகத்துவம் பறித்துச் சிவத்துவம் கொடுத்தது; தானுக்கி = (இ-ள்) விடத்துச் சொல்லீருந்தபடி பொருளுரைத்தால் சிவரத் துவைதி ஒருபிரகாரத்தாற் சிவாவேசவாதி விருவருஞ் செவிப்பார்களாசலால் கருநரன் போனிற்ப னென்று மேற் காட்டுமபடிக்குத்) தன்னைப்போலாக்கி; மலரடிக்கீழ்வைப்பன் = மலரடியின் கீழே வைப்பன்;

(இங்கு மிருந்தபடி பொருளுரைத்திற் றடந்த லக்ஷணம் தாக்கும்; இலக்ஷணியினால் அது சிவசத்தி யென் னுரைக்கில் துன்மாவில் சடத்தன்மை விடாத வியாப்யத்துவம் சரீரோந்தவழிதான் சாரும்; ஆதலால், மலரடியென்பது மலருமடி, மலராகின்றவடி, மலர்ந்தவடி என்று விரியும் விளைத்தொகையாதலாற் றனது சத்திபோற் பிறப்பொருட் படியே மாய மாத்திரத்தில் அறிதற் றொழில் பண்ணி மலர்ந்த தற்பொருட் படியே மாயமாகிய எதிர்முக சிற்சத்தி மாத்திரத்தி லறிதற் றொழில் பண்ணி, மலர்ந்த திருமபியமுக சிற்சத்திருபியாகச் செய்வன்; மலரடி வியத்த சிந்தாத்தி யென்று தாற்பரியம்; சத்த ஸ்பரிசு முதலும்புலத்தை விஷயிகரிக்கு மைம்பொழியை ஐம்புலமென்றொருபெயரார் சொல்லியது, சமல் என்றது தன் வழிக்கிழுக்கு மொப்பால் துளைவன் = சிவன் (அனது வியாபகத்து எடங்க வியாப்பியமாய் வைப்பனென்று சிலர் பொருளுரைத்தார்கள்; அவர்கள் வியாப்பியனானால் துன்மா சடமாகவென்றும் ஏன் செப்பாதிருந்தார்கள்; திரும்ப வியாப்பியத்தினால் சிவனோடன்கிப்பத்துவஞ் சொல்லுமவர்கள் வியாப்பிய வியாபக லக்ஷணத்தால் வேற்றுமை வரும் ஐக்கியமேயில்லை என்பது ஏன் அறியாதிருந்தார்கள்; ஆதலால் ஒப்பு ஒரு சாதியைக்கியமே யனையித்தவன்). (க)

சகலகருமாறும் அனுகூலமென்றெண்ணவேண்டாம் மூவருக்கு முன்னு முறைமை யுரைக்கின்றார்.

உரைநருமப்பகவர்க்கமுநையின்முன்னு

முயரும்விஞ்ஞானகலர்பிரளயாகலர்சகலர்.

நினைமலமலங்கன்மமலங்கன்மமாயை

நிற்குமுதலிருவர்க்குநிராதாரமாகி

கரைமலருட்பான் விவாதசத்திநிபாதத்தாற்

கழிப்பன்மலஞ்சகலர்க்குக்கன்மவொப்பிற்

நரைமலராண்மூர்தியாதாரமாகித்
கழித்தொழிப்பன்மலஞ்சகலர்க்குக்கன்மவொப்பிற்

(இ-ள்). நிராதாரமாகி = நிரதிகரணயநின்று; அவிதா சத்தி நிபாதத்தால் = தீவிரதரசத்திவிழுதலாற் தீவிரதாத்தாற் பரமுத்தி தீவிரத்தால் அபரமுத்தி; (தீவிரத்துள்ளும் மந்தமந்தரசத்திநிபாதமுண்டு அபரமுத்தியனந்தவிதமாதலால்; நிரதிகரணனக்கிரகஞ் சகலர்க்கு மேகதேசத்திற்சாற்றியதுண்டு); ஆசான்மூர்த்தி; ஆதாரமாகித்தரித்து = சாதிகரணயிருந்து; சகலர்க்குக்கன்மலராதலால் = மந்தராதலால்; மலங்கழிப்பன் = மலத்தையொழிப்பன்; ஒழிப்பனென்பதற்குப்பின் சிவத்துவாபிவியத்தியும் செய்வனென்பது செப்புக; விஞ்ஞானகலரென்பது தலைக்கையாதலால் விஞ்ஞானகலரென நின்றது.

விஞ்ஞானத்தால் மாயாபுருஷவிவேகஞானத்தால் கலைமுதல் முப்பத்துத்துவத்தால் மூடப்பட்ட குக்குமதேகமில்லாமையாற் சில பெயர்க்கவர்கள் விஞ்ஞானகலர்கள் பிரளயத்தக்கலை நீங்கின பெயர் பிரளயகலராதலால், இருவர்க்குக்கும் நிரதிகரணனக்கிரகம் சில பெயர் அனந்தாதி யணுசதாசிவாதி யரிவர்களை விஞ்ஞானகலர்த் னென்றும், அபரமந்திரேசுவரர்களாகிய ஸ்ரீகண்டாதிவர்களைப் பிரளயகலரென்றும் பேசுவார்கள்; அவர்கள் மலமலகன்ம முத்தராய்ப் பதிபதார்த்தத்துள் அந்தர்ப்பவித்து மலமாதிரிகலாதி விஞ்ஞானகலக்குறி, மலகன்ம மாதிரி கலாதி பிரளயகலக்குறி பிரியாது தரியாமையால் அப்படிப் பேசுதல் அறியாமையா லென வரிக.

பெரியோர் சிலவிடத் தப்படிப் பேசியதேது? முன்னிருப்பைத் துறித்துக் கூறிய தெனக்குறித்தரிசு. பிரளயகலர்க்குத் தேவகுருவாயனக்கிரகம் பன்னுனவென்று சிலர் பேசிய தேது? தேகமில்லாப் பிரளயகலர்க்குத் தேவகுருவாய் வந்தாக்கிரகம் பன்னுனவென்று செய்தி தெரிபாது செய்யது. இருவர்க்கும் நிராதாரமாகி யென்கிரியர் வசனத்துக்கும் சிவாகமத்துக்கும் விரோதச் சொல்லுமாம்.

ஆன்மதத்துவ மிருபத்தினுக்கிற் கு மேல் பிரகிருதி முத்தராயாகாதி கலந்தமாதிய தத்துவங்களி னிரஞ்சனர் தவிரச் சாஞ்ஞானியருப்பவர்கள் பிரளயகலர்களு என்று சிலர் பேசிய தேது? ஸ்ரீமத் காமிநிதில் ஏதேசத்தில் அப்படியிருத்தலில், இசைத்தார்கள். அச்சகல விசேஷ பிரளயகலனைக் குறித்து உருத்திர தேவர்களிற் றேவ

குரு வென்பது கூறும்; தேசியில்லாப் பிராயா கணுக்குத் தேசகுரு வென்பது கூடாது; மற்றது பிரசித்தப் பொருள்.

விஞ்ஞானஸரணன் பரிபக்குவ மலர்கள் அபரிபக்குவ மலர்கள் என் நிருவகையர். அந்த நிருவகையருக்குப் பரிபக்குவ மலர்கள் விவாழ்க்கை ரகம்பெற்றுப் பத்பார்ந்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் அநுசேவி சிவர் அநந்தாதிதன் மந்திரர்கள் புலனவாகிகள் என்றும் அபர முத்த சிவ ன்களாயும் போயிருப்பார்கள். அபரிபக்குவ மலர்களின் மாயைக்கு மேற்கத்தி வித்தைக்குக் கீழ்மல்மாதிரி அநுவிதர்களாய்ப் பசுபதார்த்தங்களாயிரு ப்பார்கள்; பிரளயாகலப்பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவ மலரென விருவகையர். அவ்விருவகையருள் பரிபக்குவமலர்கள் விவாழ்க்கை ரகம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் பரிபண்ட விபத்திர முநவிய அபரமந்திரேசுவரர்கள் புலனவாகிகளெனவும் அபரமுத்த சிவ ன்களாயும் போயிருப்பார்கள். அபரிபக்குவ மலர்கள் இருவகையினர்.

சகலர்கள் திரிபந்திகளென்றும் விஞ்ஞானஸரணிகள் என்றும் வகை விஞ்ஞான கைவல்லியம் வருமளவும் அவிபந்திகளென்றும் இரு விதமாயிருப்பார்கள்; அந்தவிருவிதமாயிருக்குஞ் சகலர்கள் அலதேவிக ளென்றும், அப்பிராந்தவாதெ சரீரிகளென்றும், பிராண்டவாதெ சரீரிக ளென்று சொல்லப்படுந் அலவிதேவிகளாயும் இருப்பார்கள்; இரும்பு அந்தரால்வகையோருத்தனித்தனிபக்குவமலர்களென்றும் அபரிபக்குவ மலர்களென்றும் என்னவகையர்; அவருள், பரிபக்குவ மலர்கள் என்றும் நால்வகையினரும் விவாழ்க்கை ரகம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமு த்த சிவன்களாயும் நாகுபத முத்தராயிருக்கும் அபர முத்த சிவன்களா யும் போயிருப்பார்கள். அபரிபக்குவ மலர்களென்றும் நால்வகையோரும் சம்சாரிகளாயிருப்பார்கள். ஆக மூவகையேடும் பன்னிருவகையேன் பதிபதார்த்த சகலர்களுக்காக குருத்திருமெனி குறித்திருக்குஞ் சிவ பண்ணுவது.

பலபிரகாரமென்பது படிக்கென்றார்.

(2)

பலவிதமாகான்பாசமோசனந்தான்பண்ணும்
படிநயனத்தருள்பரிசுவாசகமானதமு
மலர்சாத்திரம்யோகமெளத்திரியாதி
யனேகமுளவவற்றினவுத்திரியாண்டுநிறமா
யிலகுஞானவ்நிரியையெனஞானமனத்தா
வியற்றுவதுநிரியையெழிற்குண்டமண்டலாதி

நிலவுவித்துச் செயல்நிரியாவதிதானின்னு

நிர்ப்பிசஞ்சபிசமெனநின்றிரண்டாய்நிகழும்.

(இ-ள்). ஐசான்=அருக்குறி குறித்துக்கொள்ளுஞ் சிவன்; பாச மோசனம் பண்ணும் படிதான்=அனுக்கிரகஞ் செய்யும் பிரகாரம்; பல விரம்=வெகுபிரகாரம்;

நயனத்தருள்=அத்துவாமார்த்தங் குறியாது குறித்துச் சுருக்கிப் பாசங்குழல்ப் பார்த்தல் சாக்ஷாத்நிரியன்னுந் தினை; பரிசம்=அப்படிக் குறித்துச் சிவ அத்தம்வைத்தல் பரிசுதினை; வாசகம்=அப்படிக்குறித் துப் பதிமொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாக்ஷர முபதேசித்தல் வாசகதினை; மானதம்=அப்படிக்குறித்து யோகமார்த்தத்தால் விஷனது இருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல்மானசதினை; சாத்திரம்=அப்படிக்குறித்து அம்மப்பொருளைச் சுருக்கி யுபதேசித்த சாத்திரதினை; யோகம்=அப் பதிக்குறித்து யோகமார்த்தத்தால் விஷனது இருதயமலத்திற் பிரவே சித்து நடித்துமப்போலிருக்கின்ற விஷைப் பாசம்பரியப் பார்த்துத் தவாதசார்த்தத்திற் சிவனிடத்திலே யோசித்தல் யோகதினை;

(இவ்வறுவகைத்தினைகளையும் அவுத்திரி தினைகளுக்கருகமல்லுபயர் க்குப் பண்ணுவதெனவும் அவுத்திரிக்கங்க மெனவுமறித) அவுத்திரியாதி =அவுத்திரிபிரதானமாயிப்படித் தினைகளின்; அநேகமுள்=வெகுபேத முண்டு; அவற்றில் அவுத்திரி; இலகுஞானம்=விளங்கும் ஞானவுத்திரி யன்றும்; நிரியை=நிரியாவுத்திரி என்றும்; இரண்டு திறமாம்=இரு வகையாம்; (அவற்றுள்) ஞானம்=ஞானதினை; (அது சாத்திர சாம்பலி பென்றிருவகை; அதில் சாத்திரம்=யோகதினை; சாம்பலி=ஞானதினை) (அதில் சாத்திர); மனத்தா வியற்றுவது=புறம்பேபோற் குண்டமண்ட லாதிமனச்சிறப்புச் சங்கற்பத்தாற் குறித்துப் பண்ணுவது; (சாம்பலி); மனோதிதெறிச்சதி மனச் சங்கற்பபூர்வ விறச்சத்திக்கட் சிறப்புப் பார்வை யாற் பாசம் முறைமையிற் பதியப்பார்த்துப் பண்ணுவது காரணம்; நிரியை=எழிற்குண்டமண்டலாதி நிலவுவித்துச் செயல்; நிரியாதி தன்னினும் நிர்ப்பிசஞ்சபிச மென நின்ற இரண்டாய்; நிகழும்=விளங்கும்.

இருவகை தினைக்கு மருகா முறைமையி விசைக்கென்றும்

நிர்ப்பிசத்தருகா நிகழ்த்துகென்றார்.

பாலவொவொலிசர்விருத்தார்பணிமொழியார்

பல்போகத்தவரவியாதிப்பட்டவர்க்குப்பண்ணுஞ்

சிலமது நிர்ப்பிசஞ்சமயாராதந்திரம்.

சமயபுத்திரர்குறித்தல்

தேவமநிகாரநாயகியற்றித்தானு

மெழிவிநிகாரநாயகியெனநிரண்டாய்வினங்குறி

சாலநிகழ்தேவபாதந்திரமென

சத்தியநிரவானமெனச்சாந்துங்காலே.

(இ-ள்). பாலர் சத்திரிபாத லட்சணங்காண்பிக்குஞ் சாமர்த்திய முடையராய்ச் சமயாசார மனுஷங்குஞ் சாமர்த்தியமல்லாய் நிரம்ப ஒதி யுணராதவர்களாய்ப் பதினாறு வயதுப்பட்டவர்; அவர்களோடு வாலீசர்=(வாலீசனென நீட்டியவ(து) சத்திரிபாத நினைக்கலாயும் ஒதி யுணர்ந்தல்; விருத்தர்=சத்திரிபாத நினைக்கலாய் ஒதியுணர்ந்தாலும் அனுபூதானத்தில் அசத்திரிபாதமெழுந்த வயதுக்கு மேற்பட்டார்; பனிமொழியார்=உள்ளபடி போத்புணர்ந்து சமயச்செய்தி சாங்கமாயனுஷங்குஞ் சாமர்த்தியமில்லாதாராய்ச் சத்திரிபாத நினைக்கலாய்ச் சஞ்சரிக்கும் மகளிர்; பல்போகத்தவர்=சாத்திர பாதநிராய்ச் சத்திரிபாத நினைந்தாங்கித் தாக்கவும் போகவாஞ்சை போக்கு முக்க மில்லாதார்; வியாதிப்பட்டவர்=உரைத்தனை யெல்லாமுடையராயின முரோகத்தர் இவர்கட்கு; பண்ணுஞ்சிலமது=செய்யுஞ் செயற்கையை யுடைய திணை; சமயாசாரநிகழ் கத்தி; (பிச்சொற் சொல்லுஞ் சைவசங்கோனுஷ்டானப் பொருளில் விளங்கும் நிரச்சொற் சொல்லுஞ் சோநனைப்பொருள்; நிர்ப்பிச திணை சாதகர் ஆகாரியர் இவர்க்குத் தகாததலால்); சமயி புத்திரர்க்கு=புத்திரமென்று நிருவான திணை நிற்கும் பேயர் பேசுதலாத் சமயநிசேஷ சாதகாபிடேக கைமித்திகாத் காரமில்லா நிருவானிகளில் நித்திய இருத்திய மாத்திரத்திற் சாமர்த்திய வரன் ஒரு பிரகாரஞ்சாநிகாரிகளானாலும் அவருள் நித்திய முற்திற் பண்ணுஞ் சாமர்த்தியமில்லாப் பாலர் முதற் சமயி விசேஷிசாதகாபிடேக கைமித்திகாத் காரமில்லா நிருவானிகட்கு; நிந்தத்தேவமநிகாரத்தையற்றி=முருகுதல், தர்ப்பித்தல், செய்தல், குருக்குறிப்பேவல், பூசித்தல், ஒயித்தல் கேட்டல், நிந்தித்தல், தெய்வியுவித்தல்; சமாதித்தல், சாசுநாத்மநித்தல் முதலிய நித்திய கன்மத்திற் குருக்குறிப்பேவலால் கைமித்தி கன்மங்கு சிநிசிந்திய கன்மத்திற் சமர்த்த சமயமுதலோர் பண்ணும் இருத்தியத்தில் இயன்றிருந்தியத்தைப்பண்ண; அது கூடாதிருந்தாற் குருக்குறிப்பேவல் மாத்திரம்

பண்ண அதுவும் கூடாதிருந்தாற் புத்திரநிகளாத் பொருள் சொடுத்து வேண்டிக்கொண்டதல் பிரகாரமுன் பேசிக் குருவைக் கொண்டு கற்பிக்கப்பண்ணி;

தானம்=அந்த நிர்ப்பிசதிணையும்; எழிவிநிகாரநாயகியென நின்று=வடிவது நிர்ப்பிச திணையென்றிருந்தும்; இரண்டாய் வினங்கும்=ஒலங்கிருத்தியம் ஏலாக்கிருத்தியம் குறித்துச் சாநிகாரநாயகியும் நிரநிகாரநாயகியும் இருத்தலாத் சபிசையையும் நிர்ப்பிசையையும் இருவிதமாய் ஒருவகைச் சாற்றத்தோற்றம்; (சாலநிகழ்தேவபாதந்திரமென பண்ணுமென்று தொக்குதலால் பண்ணுங்காலே யெனப் பண்ணு) சபிசதிணையோக்கியர்க்குள் இயற்கையாத் சரீரவையாகிய முடையோர்க்கும், நிர்ப்பிச திணையோக்கியர்க்குள்ளும் வியாதிமுதிர்த்தி விருத்தத்தன்மை மிகுதி முதலியவற்றிற் சரீரவையாகிய முடையோர்க்கும், சஞ்சரிக்கு வகையமுடன் முற்றுந் நியப்பண்ணும் நிர்ப்பிச திணைநானே; சத்திரியோநிரவானமெனச்சாந்துங்காலே நித்தியமெனக்கு நயிஷ்டிதிணையென்று நாட்டப்படுகின்றது. சத்திரியோ முத்திப் பிரதமானுற் சத்திரியோ நிரவான திணையென்று பேர் பேசப்படும்; சிலவிடத்திற் நித்தி விருத்தி பினர்க்குப் படிதிதிணை யென்றுபார்க்கப்படுகின்றது சத்திரியோ முத்திப் பிரதமானுற் சத்திரியோ போக திணை யென்று பேர் பாற்றப்படும்; விதேக விஞ்ஞானகலர்க்கும் விதேகப் பிரளயகலர்க்குங்குருதேக தேவி உல்லாச் சிவஞல் நிர்ப்பிச திணையாய்ப் பண்ணு முன் சொல்லிய நிராதார திணையென்றும் நிரநிகரண திணையும் இவ்விருவகைப் பெயர் பெறுமொர்பதநிக. தேவபாதமில்லாமற் செய்யும் நிர்ப்பிசதிணையும் சபிசதிணையும் அசத்திரியோ நிரவானதிணை யென்பதநிக. (ச)

சபிசத்தருகளைச் சாந்துகின்றார்.

ஒதியுணர்ந்தொழுக்கநெறியிழுக்காநல்ல

வத்தமர்க்குச் செய்வதுயர்விசிமிவீர்தம்

நிதியினுனித்தியநைமித்தியகாமியத்தினின்றுத்தி

நிரம்பநிகாரநிகழ்த்துவதுவெனசெய்து

சாதகாசாரியருமாகிவிடுதருவிக்கு

முலோகசிவதன்மினியெனநிரண்டா

மாதவினாலதிகாரநாயகஞ்சமயவிசேட

நிருவாணமபிடேகமியவற்றடங்குமெனறே.

(இ-ள்). ஒவியு னர்த்தொழுக்க தெரியுந் தா ளல்லவத்தமர்ச்சு= சபீசதேவை படிப்பிக்கப்பண்ணும் விசேஷவித்தைப்பாடிய சிவாகமங்களைப் படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பருத்தித் திட்டுச் சமையாசாரமா ற்க்க நடக்கை தப்பித்துவிட்டிட்டுச் சாமர்த்தியம் காண்பிக்குஞ் சாமா னிய வித்தையாடிய டர்க்க சத்தவேத வேதாந்த மீமாம்ச புராண முத் திய முற்று முத்தருகமா மிவைகளில் ஒவ்வொன்றைத்தான் படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பருத்தித் திட்டு அச்சமயாசாரமார்க்க நடக் கை தப்பாததுடையாவிடது காண்பிக்கு சாடார்த்தியமுடையராய்ச் சத்துத்தமாகாகிகளாகுஞ் சமயிவிசேஷி நிருவாணி சாதகராசாரியர்க ளாமருகர்க்கு;

செய்வது=பண்ணுவது; உயர்பீசம்=(தலோடை குறைதலால்) முத் திய சபீசதேவை இவர் தம்மை=இவ்வைவினை; நிதியினால்=உவா ளர்க்கு அருகமர்க்க நித்திய விதிப் புகாமியத்தி நிதியினால்=சமயி விசே ஷி நிருவாணி மூலனாயும் நீர்முழுஞ் சர்ப்பித்தல், செபித்தல், கேட் டிச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தியானித்தல் சமாதி தல், சூட்சுதாத்தித்தல் குறைய அவரவர்க்கருகமான கன்மங்களை விதிப்பிடி விடாது செய் நித் தியா சாத்தித் பிரதானமாய் நிற்பித்துத் குருத் குறிப்பேவனார் சிறி தியன்ற னைத்திகாபிகாரத்தினும், சிகாச்சேதவானுகிய நிருவாணிகட் கு விசேஷித்து வரவித்திகத்தி விதிகார முண்டென்று காமிய முதலிய சிவாகமஞ் செப்புதலாற் குரு சுற்பனையாற் சகல கையித்திகாபிகாரத்தி லும், சிறிது விரும்பிற் குருசுற்பனையாற் சிறிது காமியாதிகாரத்தினும் நிற்பித்துச் சாதகாபிவேதம் பண்ணிச் சாதகனாகக்குறித்து உவகைச் சாதகாபிவேதம்பண்ணிச் சாத்திய மந்திர செப புஷை யேசம முதலிய காமியாதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிற்பித்து நித்தியாதிகாரத்தினும், குருவானுகையினும் சகல கையித்திகாபிகாரத்தினும் நிற்பித்து ஆசாரி யாபிவேதம் பண்ண ஆசாரியனாகக் குறித் தவனை யாசாரியாபிவே தம் பண்ணவேதபிரதிபதன சிவாகம போதனை முதலிய கையித்தி காதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிற்பித்து நித்தியாதி காரத்தினும் பராநி திசம் சிறிது அவார்த்தமாகவும் சிறிது காமியாதி காரத்தினும் நிற் பித்து;

நிரம்பவதிகாரம் நிகழ்த்துவதுஞ் செய்வது=நிர்ப்பீச திசைகே பே லுமதிகார மாந்திரமாய் ஏவாவதிகாரக் குறையாய் இயத்துவிடப் ப ன்றி, இப்போது சொல்லிய நித்தியாதிகாரி காமிகாதிகாரி கையித்திகா திகாரி மூவர்க்கும் அவரவர்க்கருகமாய் நிறைய விதிகாரம் பண்ணுவது

பண்ணிவந்து (அவர்க்குள் நிருவனா); சாதகா சாரியருமாக்கி=சா தகா சாரியர்களானவரு சிகாச் சேத மாந்திரஞ் செய்த நிருவாணி யாது மோரிருவர் முறையில் ஸ்வதந்திரர்களாயுந் குருவானுகையினு லும் பண்ணப்பட்டதனால்; விதி தருவிக்கும்=மோஷங் கொடுப்பிக்கும் மூவருள் ஆசாரியன் ஸ்வதந்திரமாய்ச் சர்வாதி சாரியாதலாற் சர்வசம் புராண சபீச சாதிகாரதிசாவானுதலா லவதுங்கே சாதிகார திசைகை மென்பதிறப்பினும் இசல்லும்;

(நிரும்பு அந்தச் சபீசதிசை); உலோகசிவதன்மிணி யென்றிண் டாம்=உலோகதன்மிணிதிசைகை சிவதன்மிணிதிசைகை யென் நிருவித மாம்; ஆதலினால்=சொல்லிய நிதியினால், சபீசதிசைகை பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீச திசைகளில் நித்திகாராயாய் மூன் சொல்லியவையிசேஷ நிருவாண திசைகளில் நிதி (அதிகாரமாய் என்பது தலோடை குறைதலாற்) சாதிகார திசைகளாய்; சமய விசேஷ நிருவாணமிடேக மிவற் நடவதுமுன்றே; உலோட் சிவதன்மிணி யென்ற விடத்துச் சிறி திசையாதது விசேஷித்திசைப்பாம்; முறைமையிற் சபீசதிசைகைத் த மாருஞ் சிவதன்மிணி திசைகை உலோகதன்மிணி திசைகை யிரன் சமருள் சிவதன்மிணி திசைகை பரையென்றுரைக்கும் நயித்திசைகை யென் னும் அபரையென னுரைக்கும் பவுதிதிசைகை யென்று மிருவிதமாம்; அவ்ந்துள், பாம்பரையாயும் சாகுந் தாயும் நிரதிகையசர்வஞ்ஞதாதி சிவ குணமணப்புற்ற முத்திமாத் திர காமிகாராயுஞ் சாதககாரிய காமிய சிவ தன்மனோததன்ம கன்மாறுஷ்டான பலப் பற்றற்றவர்களாயும் அவரவ ர்க்கருகமாஞ் சாமானிய விசேஷ சரியை விரியை ஜபசாலம்ப சிவயோக நிராலம்ப சிவ யோக ஞான திரிபதார்த்த ஞான சிவத்துவ பசத்துவ விவேக ஞானவான்களாயும், அந்தச் சிவதன்மானுஷ்டான லோர்களாயு ஞானகாண்டாதி சதாசிவாந்த சாலோக சாமீப சாரூப சமபலத் தியான சமாதி சாத்திய சமபல மூர்த்தி சாயுச்சியங்கனையும் சதாசிவ னுவத் திற்குமேற் சத்தி சிவதத்துவ கலாபுவன சாதார நிராதாரங்களிற் பர சிவலோக சாமீப சாரூப சத்துச் சமபெல தடன்த மூர்த்தி சாயுச்சிப மு றுப்ப பெற்று மூர்த்தி முத்தஸ்வ ரூப சாயுச்சியங்களையும் அவ்வவர்க் கருகமாய்ச் சாருதந்ருகர்களாயுமிருக்கும் சமயிபுத்திரர்கள் புத்திரவி ஞானநிரபிவேகநிரதிகார நிருவாணிகள் சாபிவேக சாதிகாராசாரியர் ஸிவர்க்கு யோக்கிய மறிந்து சர்வசிவ புண்ணியபுசு புண்ணியபாவ சஞ்சித கன்ம சுத்தி மதிடாகவும் அதில்லாதாகவும் அஷ்டாங்குல மட்டு

விட்டிற்றுக்குக் கொடுத்த வதியாகவும் அநிலாநாதனும் பண்ணுமாறு
நயித்திடுகிவதென்பது திணை.

கூடவுதிக்குமாறுயமநாமாயேபுத்திருண வன்மாத் திருணத் திற்
அப் பலமாகத்தான் அதிக பலமாகத்தான் அதிக பலமாக வுதிக்கு
சரீர நிரவதிக சாதிக சர்வஞ்ஞ தாதி சிவஞான மணப்புற்ற போக
போகார்த போக தயிசுளாயும் மகாப்பிரளய பரியந்த யிந்தச் சரீ
ரத்தைத் தானே மர தாபயு மகாமார்க்க மார்திர சாத்திரப் பிர
சிந்த விசேஷ வெநீர்த்த மருது மந்திர யோக முதலிய வெநன்ம
விசேஷாணுஷ்டானத்தாற் சிந்தி பண்ணிக் கொண்டு தாமிருக்கும் புவன்
மது விட்டு முட்டின்று விருப்பிப்போம் புவன்மகம் தினங்க வேஷந்
திநித்துவகுவி விரிந்து மாயாவதி சித்திக்கும் பொருத்திய வாஞ்சாவான்ச
ளாயுஞ் சாரமவா னுபயம் வெறு சரீரம் பரிந்து மகாமாயாவதி
சரிப்ப விருப்பந் தரிப்பவராயும் காமிய சிவஞானத்தியான ஐப பூசா
சகாமாராதனை; அல்ல தனுபகூப் பிரமதி நாத் சிவஞானத்தி
தன்மாருட சம்புபகூப் பிரமதி நாத் சிவஞானத்தி சம்பு பகூ மாத்திர
சந் லுர்த்தி யர்க்ப பஞ்ச பஞ்சகலேசுவர முர்த்திகளுள் உவரவர்
கிஷ்டி பகூ கலார்க கலேசுவர முர்த்தி ஞானத் தியான ஐப பூசா
சேவாதி சகாமாராதனை; அல்லது அப்படிச் சிந்திக்கப்படும் காலத்திலே
யாதி அஞ்சிமுதாந்த புவனேசுவரர்களுள் அவரவர்க்கிஷ்டபலார்க புவ
னாத புவனேசுவர ஞானத் தியான ஐப பூசாரேவாதி சகாமாராதனை
யென்கின்ற அநிலார்க்க மாந்திர சான்றிரப் பிரசித்த சிவதன்முதலான
ன வாஞ்சா வான்களாய் மிகுஞ்ஞ சாதகர்க்குத் திக்ஷாநந்தா மஹே
டிக்குஞ் சிவபுண்ணியத்துக் கொந்து மாநின்றுச் சேரும் முன்செய்த சிவ
புண்ணிய மாத்திரம் அந்தந்தச் சாதகரடையும் பலார்க கலார்க்குளாய்
அந்தந்தக் கலாமரியாதியிற் சேஷித்து நிந்தச் சர்வ பகபுண்ணிய பவே
சஞ்ஞன்ம சுத்திமகிபாகவும் அவாதசாங்குல மட்டுவிட்டதுக்குஞ்
கொச்சேதவதியாகவும் பண்ணுமாறு பென்கிடுகிவதன்மிணிதிணை.

மாயாவதிமட்டு முட்டிப் பிரஞ்ஞப் பெருக்குத் தனது தனது
அவதி அருக்கும் பின் கூடவுதிக்குத்தான் சிந்துப்பலமாக அதிக பல
வதிக்கும் சாதிக சர்வஞ்ஞதாதி சிவஞான மணப்புற்று மாயாம
லத்திருந்தானும் சிலரிடத்துப் பிரஞ்ஞப்பெருக்குமாயோபரி அபரி
மாக விரிக்கும் மாயேபுத்தி அணிமாதிருணமணப்புற்றும் அதுவன்
வைதிகாத்தியானமிக சாதிரிப் பிரசித்த யாதாதி பகதன்மந் தன் கோ

டிக்கு எட்டக்கும் வெளிகே சாதிரிப் பிரசித்த தன்னீர்ப்பந்தர் தடாக
முதலிய லோகதன்மந் தமுலியொழுதியும் லோகதன்ம சிவதன்மதுலா
கோடிகளுக்குட் சிதி தொருதலைபற்றி முன்சொல்லிய அநிலார்க்க மாந்
திர சாத்திரப்பிரசித்த சிவ தன்மதுலா கோடிசொழி அச் சிவதன்மா
னுஷ்டானத்தால், மகாமாயாபுதி விரும்பில் தன்னோடு கூடவுதிக்கும்
மகாமாயேய புத்திருண அணிமாமுதலிய குணபலம் சிந்துப் பலமாகத்
தான் அதிகபலமாகவுதிக்குஞ் சாதிக சர்வஞ்ஞதாதி குணமணப்புற்று
முதிக்கும் போகபோகார்த யேகசாமியனாயும், மகாப்பிரளய பரி
யந்தஞ் சிவதன்மிணி பவுதிநீதிணையில் சொல்லிய இருவகை முறைமை
யிற் சரீரந் தரித்துச் சரிப்ப விருப்பந் தரிப்பவராயும் சிவதன்ம மணப்
புற்ற லோகதன்மம் உலோக தன்ம மணப்புற்ற சிவதன்மம் இருதன்
மாணுஷ்டான லோகாராயுமிருக்கும் சர்க்கு அந்தந்தச் சர்க்கர் பொ
ருந்த விரும்பும் அந்தந்தப் பலார்க கலார்க்குளாய் அந்தந்தக் கலாமரி
யாதிபிற் பகபுண்ணியங்கள் சிவபுண்ணியங்கள் பரிசேஷித்து திற்கப் பா
வ கன்மங்கு அந்தந்தக் கலாமரியாதியிற் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாக
அப் பரிசுத்தி மதியாகவும் அந்தந்தச் சாதகருக்குட் சதாசிவத்து
வோபரிசுத்தி சிவதத்துவ போக காமிகக்குத் துவாத சர்க்குலமட்டு
விட்டதுக்குஞ் கொச்சேதவதியாகவும் பிருதிவித் தவாதி சதாசிவ
த்துவார்த போக காமிகக்குச் சிகாச்சேதவதியன்றியும் பணாயாகவு
மபணாயாகவும் பண்ணுமாறு உலோக தன்மியிற் பவுதிடுகிணை.

புரிமதகோர சிவாசாரியர் பத்தி முதற் சிலபத்திகளிற் பவுதிடுகிவ
தன்மியிற் திணை பவுதிடுகிலோகதன்மியிற் திணை இரண்டிற்கும் இருதிசு
பலார்க கலார்க்குளாய்ப் பக புண்ணிய சிவபுண்ணிய தன்ம கன்மந்
கள் பரிசேஷித்து திற்கப் பாவகன்மங்கள் மாத்திரம் பரிசேஷியாது பரி
சுத்தியாசப் பஞ்சகலாசுத்தி யொருமிக்கப்பண்ணி விரும்பிய விரும்
பிய புவனபோக போகார்தத்துப் புர்த்திசுபாபெணை யுபேயித்துச்
சாக்ஷான்மோஷம் சாரும்படிக்குச் சிவனிடத்திலே யோசனைசெப்பி
யிருப்பது சிந்தித்தறிசு.

சீர்திசுபா பரிசுப பண்ணியது அண்ணியது தானே; கிருகஸ்தாசாரி
ர் விரத்தாசாரியர் என்று விசேஷியாமலாசாரியர்க்கு நயித்திடு
கையென்று முன்சமுதாயத்திற் சாற்றினீர்; அது காலோத்தராதியில்
நயித்திகாசாரியர் நயித்திகர்க்கும் கிரகத்தர்க்குத் திணைபண்ணுக,
பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்க்குமாத்திரம் திணை பண்ணுக வென்னும் பாட
த்தாற் கிருகஸ்தாசாரியர்க்கு நயித்திடுகிணை நாட்டப்படாதென்று

நாட்டப்பட்டது; நீ சொல்லியதுள்ளது; ஆசாரியர்க்கு நயிஷ்டிகி
நினைவு யென்னுஞ் சர்வஞாநோத்தர சமாளிய வசனத்தினாலும் நயி
ஷ்டிகா சாரியர் நயிஷ்டிகருக்கு மாத்திரம், இருக்கநாசாரியர் நயிஷ்டி
கர்க்கும் பவுதிகர்க்கும் பண்ணை வேண்டுமாசமாநாவிசேஷ வசனத்
தாலும் நயிஷ்டிகி நினைவுவினாலே நினைவையிருக்கும் இருக்கதலும் விர
த்தனும் வர்ச்சிக்கப்பட்டது வாஞ்சிக்கும் பிராந்தரணம் பலபோக
வாஞ்சை மாத்திரம் இனாலே தான் மாநிமந்திர மருந்து முதலிய சாதன
மாத்திர சாந்தியகாயக வஞ்சை மாத்திரத்தினாலேதான் மல
பரிபாக தாரதம்மியத்தால் கையாண்டிருக்கிற சாஸனத்திரிய மாத்திரத்
தால் இவ்வுருந்து வாஞ்சியாதிருக்கவும் சரிந்தந்தந்திருனே வரும்
பராபர புத்தியபரபுத்தி போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந் தான்
சாதக புத்திய பவுதிக தீட்சுபுபுன பதிபுதி வாஞ்சையிலாமை
யாற் பவுதிகனன்று நயிஷ்டிகருகே யானதுஞ் சோமசம்பு விருத்தி
வசனத்தாலும் கிரகத்தாசாரியர்க்கு நயிஷ்டிகினைவு நன்றாக நா
ட்டப்படுதென்று நாட்டப்பட்டது.

நீர்ப்படிச் சொல்லில் பவுதிகா சாரியர் பவுதிகர்க்கு நினைவு பண்
ணக் கவனத்தினாலும் வசனத்தினாலும் நிஷ்பலமாய் அப்பிராமாண்
னியத் தானம் பப்போகாதோ? நீர்ப்படிப் போமென்று சொல்லிய
பெய்யுடி போகாது. சபலமாகத்தானே சோம சம்பு பத்தி வியாங்கி
யானத்திற் சுருக்கி யுரைத்திருப்பது விநித்துணாப்பாம்.

முறைமையில் நிஷ்டை யென்று மொகந்ததிற்கும் சமாதிகும்
விரத முதல்பவற்றிற்கும் பெயராந்லால், பாலியவயது பெருகுது
மரணத்தம் விரதம் நியமித்துத் துறவினாயிருக்கும் நயிஷ்டிகப் பிரம
சாரிக னென்றும் கன்னிகா, கல்யாண காலா வதி விரதம் நியமித்துத்
துறவினாயிருக்கும் பவுதிகப் பிரம சாரிகனென்றும் இருவகையரா
யிருப்பர்; விரத்தாசாரிகளும் கிரகத்தா சாரிகளும் தனித்தனி சரி
ரார்த்தம் வரும் மேல்கு விருப்பத்தினாலும் அவர்வர்க்கிட்ட புன
பதிபுதி விருப்பத்தினாலும் அவ்விருப்பத்தாக் தீருகமாய் நயிஷ்டிகி
நினைவு பவுதிகினைவு பண்ணு வித்துக்கொண்டு மூன்று பகுப்பார்
கும் தனித்தனி அட்டாங்குல கிகாச்சேதமுடைய நயிஷ்டிகாசாரியர்
னென்றும் துவாத சாங்குல கிகாச்சேத முடைய பவுதிகா சாரியர்
னென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள்; ஆதலால், கிரகத்தா சாரியர்கள்
நயிஷ்டிகா சாரியர்க்குபுது பவுதிகா சாரியர்களாயும் குருத்துவம் பரிப்
பார்களைப்பது பகமரத்தாணி போற் பதித்து நாட்டுதலானும் வசனம்

கள் சபலங்கள் தானே; அஃதப்படியாகட்டும். ஸ்ரீகாமிகாகமத்திலே
நாலாம் வருணத்து நயிஷ்டிகர்க்கு நாயித்திக கன்ம கர்த்திருத்துவ
குருத்துவம்; கிரகத்தருக்கு நித்திய காமிய கன்ம கர்த்திருத்துவ சமயி
புத்திர சாதகத்துவ மாத்திரம், குருத்துவமில்லை யென்று கூறியதேது?
அது உளது; ஆமர்த்தக மடம் முதல் மடகுரு மனங்குறிப்புப் பிரிப்
பினால் மடப் பகுப் பாகமங்களிற் கூறியது. காலோத்தராதியில்,

சுருதஸ்தஸுஸர்வவர்ணெவ்வுயோகுருகுதாஹ்ருத:
ஸைஷ்டிகஸ்த்வதமோருருயோபென்திகத் தவிசேஸித:
சுதர்ணமபிவரணநாம்லிம்கிளாம்குருவினாமயி
ஆசார்யந் துவம்சிவநாஸ்யிந்ஸித்தாந்தேபரதிபாதிதம்

என்று கூறுதலானும், இரணுகமத்திற் பூமணசாரியர்முதலான
ரியர்நால்வர்க்கும் முஷ்ணமையில்நான்கு மூன்று இரண்டு ஒரு வர்ணங்
கலையுமில்லாமை விதித்திருத்தலானும், சர்வாகமங்களும் அப்படிச்
சாந்தருவாரும், ஓசுமத்திற் தள்ளியது கொண்டு தள்ளினால், பிராமண
கே குரு மற்றவை வருணத்தார் சாதகர் புத்திரர் சமயிகள் மாத்திரமா
திருப்பார்களுள்ளும், பிராமணன் பிராமணன் முதல் நால்வர்க்குங்
குருவென்றும், அரசன் அரசன்முதல் முவர்க்குங் குருவென்றும், வணிக
கூடவணிகள் முதலிருவர்க்குங் குருவென்றும், சூத்திரன் சூத்
குருவென்றும் மேருதந்நிரத்திலும் காமிகம் பராக்கியை முதலிய ஆக
மங்களிலும் முறைமையில் நிசேஷத்தம் விதித்தும் இருத்தலால் ஒரு
வசனத்தைப் பிடித்துப் பிராமணன் தானே குரு மற்றவ ரல்லவென்று
பேசவேண்டும், அப்படியாகட்டி மென்று நீ சொல்லில் மற்றையர்களுங்
குருவெனலும், அநேகாகமவசனங்களுக்கும் அப்பிராமணியப் பிரசங்
கம் வரும்.

பிராமணனிற் பிரஞ்ஞர்வான்களில்லாதிருந்தால், அரசன் முதலோ
ர்க் கரசன் குரு, அரசரிற் பிரஞ்ஞாவான்க ளில்லாதிருந்தால் வணிகன்
முதலோர்க்கு வணிகன் குரு, வணிகரிற் பிரஞ்ஞாவான்க ளில்லாதிருந்
தில் சூத்திரர்க்குச் சூத்திரன் குருவெனலும் வசனங்களுக்குப் பிராமா
ணணியம் சொல்லலாமென்று நீ சொல்லி, நாலாம் வருணத்து நயிஷ்டி
கரிற் பிரஞ்ஞாவான்கள் இல்லாதிருந்தாற் கிரகத்தன் குருவெனலும் வச
னத்துக்கும் பிராமாணணியம் நாம் பேசுவோம்; அப்படித்தான் சொல்
வமென்று நீ சொல்லில் அதுவுக்கூடாது; கிரகத்தக சர்வவாண்களினி
லும் பூச்சியனாகிய குருவென்று கூறுதலால் நாலாம் வருணத்து நயிஷ்டி

பிரஞ்ஞாவாண்மையிருந்தாலும் பிரஞ்ஞாவாண்மையிருந்தால், இருவரையாரும் குருவென்று கூறுவோம்;

அப்படித்தானாகத்தென்பது நிகழ்வில் அதுவும் கூடாது; மந்திரப் பிரஞ்ஞாவாண்மையிருந்தாலும், பிரஞ்ஞாவாண்மையிருந்தால், இருவரையும் குருவென்று கூறுவோம்; இப்போது சொல்ல வந்த வசனங்களாலே பிரதிபலிப்பிரமசாரியும் பிரசுத்தமும் குருவாப் பிரசுத்தமும் சந்தியாசாரியும் குருவல்லவென்று கூறப்பட்டது;

பிரகாமிகாமத்தில் சன்னியாசிக்கும் குருத்துவமொன்றென்று கூறியதே? உண்டா? சாத்திரத்தின்பிரசுத்தமில்லென்று சமாநானம்; சந்திர சிவாதிபுத்திர சந்திர சிவாதிபுத்திர சாம்பவதி லாஸ்யாத்திரத்திலென்று சமாநானமாம்; நாலாயுதமுனைத்தார்த்தப்பிரணவமாகாதென்று பிராமணர் முதலோர் பேசுவதே? உன்னையுருத்துவம் விதித்திருந்தலால் பிரணவ தீர்ப்பு பிரசுத்தமாயிற்று என்று குருவல்லவென்று கூறுவதானாம், பரிமருடாகமத்தில்; "நிர்வாணத்தினை குருப்பிரணவஞ்சந்தியோஜ்யேத்" என்றிருந்தலானும், காமிகத்தியு மப் படியிருந்தலானும் பிரணவமாமென்று பேசுவோம்;

சம்புபத்தி முதற்பத்தி எந்தார்க்கும் நிகழ்த்தியிருந்தாலு லே விசுவாசமயி முதலோர்க்கும் பிராமணனியப் கொடுத்திருந்தலா னும் ஆமென்பது குறிக்கப்பட்டது; பிரஞ்ஞாவில்லாப் பிராமணர் சிலர் நாலாயுதத்திற் சந்தியாசாரியு லெல்லென்று சாந்துவார்கள்; ஆறு நயிட்டிகப் பிரம சாரிர்களுள் டக்கிப் பிராயச் சிந்தாதி விதித்தலாலே யும், சிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் பிராமணர் முதற் பத்துச் சாதிக்கு ம் பிரமசாரிய முதலிய நான்குச் சமமமுமுண்டென்று விதித்தலால் ஐசுவத்திற் பிரதித்தம்;

மாயணத்தில் இருதாதுகூட கிரமத்தில் பிராமணர் முதல் நால் வர்க்கும் தபேருக்கியுஞ் சாந்துவது போலப் பிராமணப் புராணத் தில் இருதயுகத்திற்குப் பிராமண சந்தியாசாரி முக்கியன், திரோதாயுகத்திற் கு சந்திரிய சந்தியாசாரி முக்கியன், அவாபர யுகத்திற்கு லைரிய சந்தி யாரி முக்கியன், கலியுகத்திற்குச் சந்திர சந்தியாசாரி முக்கியன் என்றும் வசன முதல் வசனங்களால் பிரதிபலித்தானே; பிரசுத்தமும் காமிகத்தி யு சாரியாபிடுகமும் நாலாயுதமும் பிரசுத்தமும் விசுத்தமும் நயிட்டிக திட்சாவாண்களாய் நயிட்டிக சாரியர்கள் உண்டென்று நாமுன் னா

தெலால் அல்லிருவனென்றும் வரணத்தும் நயிட்டிக சாரியர்களே சா ந்திய மரியாதையில் வைத்திற் சந்தியாசாரி கொடுக்க வேண்டும் வைத்தி த்துக்குப் போலக் குருத்துவமில்லாத சந்தியாசாரி கொடுப்பதன்று; பஞ் சரிவி கோத்திரத்தில் விவப்பிரமணர் சர்வாதிகாரிகளென்று காமிக த்திற் சாந்துதலால் அவர்களுட்குத் திவனித்திற் போல நயிட்டிக சா சாரியர் பவுதிகா சாரிய ரென்று பரியாலோசனை சந்தியாசாரி பரித் திரகம் பண்ணும் பொருட்டுப் பண்ணுதென்று சமபுத்தி பண்ணுவ தே சால்பு; அமையு மிளி பப்பால் நடப்போம். (இ)

மேற்கிரியாயிது திகைப்பினாலேதான் சாம்பவி திகைப்போடு சாத்தி யென்று சாந்தும் ஞானாவதி திகைப்பினாலேதான் சடத்துவ சுத்தி பண்ணி முத்தியியு ன்ணும் பொருட்டு அறியுஞ் சடத்துவாந் தர் கீழ்மேற் செல்லும் மொத்திலே யொன்றி னென்று வியாத் தியை யுடையதாதி வியாபிய வியாபகங்களாய் போய்த் தங்க ன வியாபிக்குரு சிவசத்தியோடு கூடச் சர்வவியாபக சிவனுக்கு வியாபியங்களா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றார்.

அழிவிலாக்கிரியையினாலாதலசத்திமத்தா லாதலத்துவாசத்திபண்ணிமலமகற்றி பொழிவிலாச்சிவம்பிரகாசிக்குஞான முதிபித்துற்பவந்துடைப்பனரனெருமூவர்க்கும் ஸ்ரூவிலாவியாருமநிறங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புலனங்கடத்துவங்கள் கலைகள் கழிவிலாதுணாத்நமுறையொன்றி னென்று வியாத்தி கருதுவலை சத்தியின்கணசத்திவின்கணணம்.

(இ-ள்). மலமகற்றி என்பதனால் முத்தி செய் திகைப்பினால் சிவ சத்தியாற்பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது; சிவம்பிரகாசிக்கும் ஞான பித்தென்பதனால், வியத்திசெய் திகைப்பினால் சிவசத்தியாற் சிவசா கிதாத் காரோத்திரோக காரண திகைத்த சிவத்துவ லக்ஷண சிந்தியி னது விர்த்தி ரூப சர்வபதார்த்த கர்ப்ப சிவ சர்க்காக்கார சமுத்திரோக ரூப வியத்தி சொல்லப்பட்டது; உற்பவந்துடைப்பனென்பதனால், மீன த்திரும்புதலில்லையென்பது விளம்பப்பட்டது; சிவனுக்குச் சிவசத்தி வியாபிய மென்றது சிவசமவேதையாற் றிசுத்தப்பட்டிருத்தலா பசாரம். மற்றையவெளிப்பொருள். (ஈ)

ஒற்றைவாக்குக்குள் மந்திரமுதலே கலையெனின் விடாத்தியை
யுடைய தாதலினால் வியாபகம் புகுந்துகொண்டு வியாப்பிய
மென்றால் குசிப்பித்துச் சடத்துவாகின் மந்திரத்துப் பஞ்சப் பிர
மங்களுக்குச் சங்காரக் கிரமம் சிவியோராதாதி யிசானந்தம்; நே
த்திரம் விட்டுச் சடங்கங்களுக்குச் சங்காரக் கிரமம் இருதயாதி அந்
திராரந்தம்; பதங்களுக்கு ஓமாதியோமாரந்தம்; வன்னங்களுக்குக் கார
மாதிகாரந்தம்; புலனங்களுக்குக் காலாக்கினியாதி மலாதிருநா
ந்தம்; தத்துவங்களுக்குப் பிருதிவியாதி சிவதத்துவாரந்தம்; கலையா
க்கு கிவிர்த்தியாதி சாந்திய நிறையந்தமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு
சங்காரக் கிரமத்தில் மந்திரமுதலே கலையெனின் மந்திரமுறை
மைமுன்று திருவிருத்தத்தால் புகுத்துகொள்ளுக.

மந்திரங்கண்முதலே துவந்தியை வந்தியாதி
மருவுமந்திரமிரண்டபதங்கனாலே
முந்தனிலையெழுந்தொன்று புலனதுந்தெட்
டவனிறத்துவமொன்று விவிர்த்தியயன்றெய்வம்
வந்திமந்திரமிரண்டபதங்கண்முதலே
வன்னங்கனாலாறு புரமைம்பத்தாறு
தரும்பிறதிட்டாகலைமாலதிதெய்வந்தானும்.

(எ)

வித்தையின்மந்திரமிரண்டபதங்கனாலே
விரவுமெழுந்தேழுபுரமிருபத்தேழு
தத்துவமுமோரேழுதங்குமதிதெய்வம்
தாவினுருந்திரனஞ்சாந்திதன்னில்
வைத்தனமந்திரமிரண்டபதங்கன்பதினென்று
வன்னமொருமுன்று புரம்பதினெட்டாகு
முத்தமமாந்தத்துவமுமொருமுன்று
முனாரிலதிதேவதையுமுயிரினுமே.
சாந்தியாதிகலையெனின்மந்திரங்க
டான்முன்றுபதமொன்றக்கரங்கள்பதினாறு
வாயந்தபுரமுன்றுபதத்துவங்களிரண்டு
மருவுமதிதேவதையுமுன்றுசதாசிவமா

(அ)

மேய்த்தமுறைமந்திரங்கன்பதினென்றுபதங்க
ளெண்பத்தொன்றக்கரகளைப்பதினொன்று
மாய்த்தவிருந்துறொழிபுத்தாறுநா
மலித்தருத்தவமுப்பத்தாறுகலையென்தே.
பொருள் பதத்தகிசுள்ளிற் பிரசித்தம்.

(க)

குருவதிகாணனாயிருக்குஞ் சிவதத்துவசோதனை பண்ணு
முறைமை யுறைமென்றும்.
முன்றுபதத்துக்கள் செய்யுங்கண்மந்திர
முன்னிலையாமுவிரண்டாமத்துவாவ
முன்றுபதத்துக்கள் செய்யுங்கண்மந்திர
தரும்பிறதிட்டாகலைமாலதிதெய்வந்தானும்
தோன்றுகிராதவனென்றுசெய்கனம்
துகாதுபதத்துக்கள் செய்யுங்கண்மந்திர
தோன்றுபதத்துக்கள் செய்யுங்கண்மந்திர
தோன்றுபதத்துக்கள் செய்யுங்கண்மந்திர
தோன்றுபதத்துக்கள் செய்யுங்கண்மந்திர

(இ-ள்). முன்று பதத்துக்கள் செய்யுங்கண்மந்திரம் = ஆன்மாக்கள்
மனோவாக்குக் காயங்களினது வியாபாரப் பிரகாரத்தாற் புத்தியிற்
கலையாய்ப் புகுத்திப் பண்ணும் கண்மங்களுக்கு; முன்னிலையா முவிரண்டா
மத்துவாதின = சஞ்சிதமாய்ப் குறித்துப் பகுத்தமைக்குத்தானமா முவி
ரண்டாமத்துவாவின், ஆன்மமுறையவையருத்தியுற்று = அந்நச் சஞ்
சித கண்மங்களை யபக்குவங்களை விட்டுப் பக்குவங்களைப் பிராரத்த கண்ம
மாக்குப் புகித்துத் தொலைத்து; மலமுதிர்வித்து = அந்தக் கண்ம போக
திதகம்பந்தத்தினாலே மலசத்தியை வளர்த்தந்த முதிர்ச்சியினாலேயந்த
மலசத்தி; அரும்பருவமடைந்தலுமே = பருத்திப் பக்குவமாயுள்ளவிலி
துசாது = சிவன் குருவதிகாணனாகியோரானி = பிரசன்னாயு; தோ
ன்று யென்பது நடு நிலைத்திபகமாதலால்
தோன்றி துகராபதி = திரும்பச் செல்லித்துப் புகியாதபடி; முன்
செய் கண்மத்துக னுற்று = மலபரிபரகத்தான தீவிரத்தன்மையாற்பத்
ருவங்கனாயும் மாந்தியத்தினால் அபக்குவங்கனாயிருக்கலால் திசுநாமந்
திர சம்ஸ்காரத்தாற் பக்குவங்களாயிருக்கின்ற சஞ்சித கண்ம மலத்
தைக் கலையிற் பகுத்துத் தீட்சா பாலார்க காரங்களாய்ச் செலுத்து
ற்கவும் நிலைமாவும் சத்தி பன்னி;

அத்துமீறத்துக்கற சோதித்திசுடத்துவக் கட்டுவிடம் சுத்தி பண்ணி; (சுபத்துவா விப்புந் துப் பதித்துச் சஞ்சு) கன்ம போசனமா கும் சுத்தியே சுத்துவ சுத்தியென்று தாற்பரியம்) ஏன்ற உடற் கன்மம் = பிரார்த்தனை மலத்தை; அபவத்தினாலுத்துப் புதிப்பினுற் போக் கி; இனிச் செய்கன்மம் = நிகைகளுக்குப் பின் பிரார்த்தம் புதிக்குமிடத் தபிமானத்தினாலேனும் எவனிடையி சாத்திர மாத்திரப் பிரதித்த காரிய கன்ம மலம்

சிவதன்மிணி தீட்சா சுத்தினித்தி னாவத்தனாயில் விதைத்த வி தைபோலுக்குப் புளும்; ஆதலால், சிவசாத்திர மாத்திரத்தில் விதித்த கன்மம் பண்ணுதல் விதைத் திவித்த கன்மம் விதைத் தி பண்ணுதலையென்று சுத்தாசுத்த மனோபாக்குக் காய வியப்பாத்தவ் சுத்தா சுத்த புத்தியிற் றுத்தும் புண்ணியா புண்ணிய காரியச் சுத்தமலத்தையும்; முலமலம் = தீட்சையிற் சேவித்த ஆணை மலத்தையும் தீட்சா பலாக்க காராக்கக் காயப் பரிசேவித்தும் பரிசேவித்தும்

இன்னதவிடிப்புக = தமனை சுத்தித்த உலம்ப ரோலம்ப புனை பதி விஷய திரி பதார்த்த கர்ப்ப சிவ விஷய ஞானத்தியான காரிய சா ஞாந்கார காரணமாகுஞ் சாலம்ப நிராலம்ப புவசபதிவிஷய சமாதி விவவிஷய சமாதிவருவித சமாதியினாலுவிப்பிப்பன். (40)

சிவசமாதிசுத்தாந்தத்தன்ரிச் சோப்படாடுன்று

செப்புந்நூர்.

புறச்சமயநெறிநின்ற மகர்சமயம்புக்கும்

புகன்மிருவிவழியுந் தும்புகலுமாசிரம

வறத்துறைகளவையடைந்துமருந்தவங்கன்புரிந்து

மருங்கலைகளிலுந் துநின்ற மாந் தனங்காப்படிந்து

சிறப்புடையபுராணவருணாந் தும்வெதச்

சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றும்சைவந்

திறத்தடைவரிநி சரியையகிரியாயோகஞ்

செலுத்தியபிந் ஞானத்தாற்சிவனடி யைச் சேர்வர்.

(இ-ள்). புறச்சமய நெறி நின்றும் = உலோகாயதம் பவுத்தம் ஒரு கம் மிமாய்சம் மாயவாடும் பாஞ்சராத்திரம் என்றும் புறச்சமயங்களி னின்றும்; புகன்மிருந் வழியுந் தும் எனப்பொருள் வழிபொருத்தி

போய், வேதச்சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்து சென்றால், (அகச்சம யம்) சைவம் பாசபதம்வாமம் வயிரவம் மகா...தம் களாரு...ம் என்று முன்னு சுமயம் புக்கும்; பின் சைவத்திறத்தடைவார் = சைவசித்தாந்தத் திற் பிரவேசிப்பார்; இதிலெனப்பொருள் வழி பொருத்திப் பொருளுளா க்சு, பதக்கிரமத்திறப்பொருளுகாததாற் சமயக்கிரமம் மாறுபடும்; ஞான த்தால் = சிவ திக்ஷாங்க நிராலம்ப சிவசமாதியினால்; சிவனடியைச் சேர் வார் = சிவசுத்தி சமாணமாய்த் தமது சிந்தித்தி விரிவு திருத்தி யிருப்பார் கள். போகமாத்திரத்தை நிமித்திகரித்துவரு மலபரிபாகத்திற்கும், மல பரிபாகமாத்திரத்தை நோக்கிவருஞ் சிவ சத்திநிபாதத்திற்கும், சிவதி க்ஷாணக்கிரமத்திற்கும் ஞானத்தியான சமாதி சிவனடி சாட்சாத் காரக்குறித் தீட்சாங்கத்துக்கும், மேல்கூத்துக்குஞ் சாத்திரம மாச்சிர மக் கிரமஞ் சமயக்கிரமஞ் சந்தேசக்கிரமம் என்கிற நூத லில்லாமை ஞாற் சமயக்கிரமத்தினின்றும் வந்திறத் தடைவொன்பது தந்திரமன் ; உல சமயிகளுக்குந் திவ் கோத்தாரஞ் சைவத்திற் சொல்லுவதால், சைவத்து வந்தல்லது பரமுத்தி சித்தியில்லை, பதபுத்தி யென்று தாற் பரியம்; மற்றைய வெளிப்பொருள். (45)

ஆதலால் லோகாயதன் முதலோர் முத்தி முத்திப்போலி யென்பதற் தெரிவித்துச் சித்தாந்த முத்தித்திறஞ் செப்புந்நூர்.

இம்மையேயீரோட்டாண்டெய்தியெழிலாரு

பேர்நிழையார்முத்தியென்றுயிருஞ் சுவர்க்கமுத்தி

யம்மையேயென்றுமுத்தியைந்துகந்தமறக்

கெடுகையென்றுமட்டகுணமுத்தியென்று

(மெய்மையேபாடாணம்போல்கைமுத்தியென்றும்

விவேகமுத்தியென்றுந் தன்மெய்ப்பாடிவாஞ்சிவத்தைச்

செம்மையேபெறுகைமுத்தியென்றுஞ் செப்புவர்கள்

சிவனடியைச்சேருமுத்திசெப்புவதிக் கியாமே.

(இ-ள்) இம்மையே யீரோட்டான் டெய்தி யெழி லாரு மேந்திழை யார் முத்தி யென்றும் = முமுருதல் புதித்தல் பூசுதல் முடித்தல் முதற் சுசமே சுவர்க்கம், அந்தச் சுகமில்லாமை நரகம், மகளினா மணத்தலிம் மையே முத்தி யென்று லோகாயதன் சொல்லுவன் இருஞ் சுவர்க்க ம்மையே முத்தி யென்றும் பூர்வமீமாம்சன் சொல்லுவன்;

உருவம் வேதனை குடபுப் பாக்களை விஞ்ஞான மென்னை கந்த மைந்த பருக்கெனென்ற யென்றும் புத்திரம் பிரதிப நிருவான வாதி பேசுவன்;

அனந்தஞான மனந்தநரிசன மனந்த லீரியமனந்தகைம் நிர்நாமம் நிர்க்கோத்திரம் நிராயுஷ்யம் சகல சம்மியக் பாவ மென மட்டஞான முத்தி யென்ற மருகனிகைப்பன்;

ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்கள் கெட்டியற்கை யஞ்ஞான மே குணமாய்ப் பாடானம் போல்கை முத்தி யென்ற தார்த்திகன் சாந்துவன்;

பிரகிருதி ருஷ விவேக மாதிய விவேக முத்தி யென்ற சாந்து யனாப்பன்;

தன் மெய் உவாஞ் சிவத்தைத் தருகின்ற வடிவு போசாகார சிவ முத்தி சாருப சிவ சாரத்தை; செம்மையே பெறுகை = பாடுத்தியு கப் பரிப்பத முத்தியென்ற சிவசமவாதி செப்புவன்; இப்படி வாதி கள் செப்புவார்கள்;

வெனடியைச் சேருமுத்தி = சிவசத்தி; கொத்து விரிக்குஞ் சாட் குணனிய சிற்சத்தி நாம சிவத்துவாபி வியத்தியா முத்தி; யாம் இங்குச் செப்புவதே.

சிவகுதியை சைவாசாரியர் யாஞ் சொல்லுமிந்த முத்தியைச் சாருப முத்தி சாந்துஞ் சிவசமவாதி முத்தியாய்த் திருப்பி நமது சிவசித்தாந்த சித்த சிவ சாதிர்ச்சிய சிவசாத்தியைச் சிவ சிவசத்தாத்தவைத முத்தித் துவேஷிகளாய் வேதாந்த விசேஷ விசேஷாத்தாவைத ரோடி கொஞ் விச் சிவ வியத்தியத்துவைத விசேஷாத்தாவைதப்போலி முத்தி விளம்பி விப்பிரலம்பராய் விட்டார்கள்; வாதிக்களடையும் பதமுத்திக் கிரமப்பகுப்பு வகுப்பாம்:—

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயத்தனுக்கும் பூத விசேஷப் பிரானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் நவனகடிக்கும், விஞ்ஞானகந்த விச்சிஞ்ஞானோபாய முபதேசிக்கும் பிரதிப நிருவான வாதிக்கும், கண்மேசுவா ஞானோபாய முபதேசிக்கு மீமாம்சனக்கும் சோதிரானம் ஞானோபாய முபதேசிக்குச் சோதிராத்திர வித்துக்களுக் கும், ஞானியாக்கினி சமாதம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு ஞானியாக்கினி சாமியவாதிக்கும், அவரவர்களுக்கமான பாஞ்சபூதபுவனப் பிராப்தி ரானேமோட்சம்;

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் ஸ்மார்த்தர்க் குத் தன்மாதிரி புவனப் பிராப்தி தானேமோட்சம்;

இந்திரியானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு இந்திரியபுவனப் பிராப்திதானேமோட்சம்;

மனத் தூய முபதேசிக்கு முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு மனத் தூய முபதேசிக்கு முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு மனத் தூய முபதேசிக்கு முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் முலோகாயத்தனுக்கு ஞான ருவனுக்கு

பிரயோகிய கர்த்தி தீர்த்தவ வாதிகளுக்குப் பிரவாகேச் சுவரவா
திகட்கும் ஈசுவர புலனப் பிராப்திதானே மோகம்;

சதாசிவ சாயிய வாதியாயிவ சமவாதி சதாசிவ புல
னப் பிராப்திதானே மோகம்;

சுத்தசாத்நர்க்குச் சத்தி புலனப் பிராப்திதானே மோகம்;
வாமதாநின நாரூட பூததார்திரிகர்க்குச் சத்திதால புலனப் பிரா
ப்தி தானே மோகம்;

சிவ திக்ஷு காலிய சுத்தராயிருந்துச் சிவவியத்தியைச் சிவ
செப்புமிப்போதுள்ள சைவர்க்குச் "சதுஷ் கலிது காரியாத் புகுவம்
லோகபாவாம்" என்றும் வசனத்திற் சத்தி புலனப் பிராப்தி தானே
மோகம்;

திக்ஷாவை கல்லிய வான்களாகில் முற்றொல்லிய புகுஷ் புலனப்
பிராப்தி தானே அல்லது சிவலோகப் பிராப்திதானே மோகமென்று
சிறிதிகப்படும;

சிவனுக்கு வைந்தவ சரீரம் வசைதவ மென்னுஞ் சாமானிய சைவ
ர்க்குச் சிவதத்துவ புலனப் பிராப்திதானே மோகம்;

உலோகாயதாதி வேதாந்தியந்த ஆன்மவாதிகளுக்கு மாஹி
லேகப்பிரவிர்த்தி பான்களாகையாத் சிவவாதிகள் பண்ணுஞ் சிவலிலே
கத்திற்கு மாண்ம விவேகமடிப்படையாதலான் அல்லாஹ் விவேக
கட்டு மலபரிபாத நோக்குஞ் சிவசமான பரமுத்தி பார்த்தும் பாத்திர
மாங் கால மெண்ணிக்கைக் கிசையுமாதலா ல்வாவர் முடிது சாதனைங்
கள் சபலங்கள்தானே நிஷ்பலங்களன்று. (உஉ)

மேற்சாமானிய வேதவிசித்த விசேஷவேத சிவநிந்தாந்தமே
சிறப்புடைந்தென்று செப்புகின்றார்;

ஒதுசமயங்குபொருளுணருதால்ச

ளொன்றோடொன்றெவ்வாமதுளபலவுமிவந்து

யாதுசமயம்பொருணாலியாநிற்கென்னி

விதுவாகுமதுவல்லவெனும்பிணக்கதின்றி

நிதினொலிவையெல்லாமோரிடத்தேகான

நிற்பதுயாதொருசமயமதுசமயம்பொருணா

லாதவினாவையெல்லாமருமறையாகமத்தே

யடங்கியிடமவைபிரண்டெனடிக்கீழடங்கும்.

(இ-ள்). பொருள் = அந்த அந்தச் சமயத்திற்குச் சொல்லும் பதா
ர்த்தங்கள்; இல் = அப்பொருளைச் சொல்லுஞ் சாத்திரம்; பிணக்கதின்
லி = சந்தேகம்; றிடத்தே = ஒருசமயத்திலே; காண் = அடங்க; வே
தத்திற் சாவதியடங்குந் திரவாகமத்திலே நிரவியடங்கும்; அரணடிக்கீ
ழடங்கும் = அபரணவாதலால் வேதஞ் சிவாகமத்தடங்கும், சிவா
கமம் வேதத்தைக் குறித்திப் பரணாமானுஷம் சிவசத்தி சின்ன சிவா
கமத்தைக் குறித்து அபரண மாதலால் சிவசத்தியாகுஞ் சேதன பர
ண சிவாகமத்தடங்கும்; மற்றையவென்பது பரண.

முதனாவழிதால் சார்புதாலிது புன்
சாத்திரமே.

யுருமறையாகமத்தினாலிந்துமுனாககையிடு
லளப்பரிதாமப்பொருளையானருளாலணுக்க
புருவர்க்குபிள்ளைநித்தனியேதாமநிந்தவனவிற்
தருத்தொழிந்ததாய்க்கிணம்சமயஞ்சாதிந்து
மிருதிபுராணங்கலைகண்மற்றுமெல்லா

மெய்துடையிழைபுடையாதற்கும்வேதாங்குந்
சுருதிசிவாகமமொழியச் சொல்லுவதொன்றில்லை
சொல்லுவார்தமக்கறையோசொல்லொணுதே.

(இ-ள்). அணுக்கள் = ஆன்மவர்க்கங்களாயிவ மன முதலிய மிருதி
கர்த்தாக்கள் வியாதர் முதலிய புராணகலை கர்த்தாக்கள் பண்ணின
மிருதிமுதலியனவேதமாகிய முதனாதுக்கு வழிதால்; துறங்கம்; புடை =
சார்புதால்; (முதனாலாகிய சிவாகமத்துக்குப் பாகமங்கள் வழிதால், பிர
கார முதலியன சார்புதால்) சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்லுவ
தொன்றில்லை = வேதத்துஞ் சிவாகமத்தும் புத்தசமயமுட் சமயமடங்கு
தல் லிதவந்திற்கு வியாபகமாய்க் கொண்டு புறம்பாயொரு சாஸ்திர
மில்லை; அதை = உத்தரம்;

ஒன்றில்லை யென்பதற்குப் புறச்சமய முட்சமய சாஸ்திரங்களும்
பிரமானங்களாய்க் கொண்டு இல்லையென்று பேசவேண்டாம், தமதவ
திப் பிரமானங்களென்று பவுஷ்கராதிகளினும் ஸ்ரீராமகண்ட குருபன்
ணின் சர்வாகமப் பிராமாணியத்துஞ் சாதித்திருத்தலால். (உஉ)

அப்படிச் சமயசாத்திரங்களைல்லாமவேதாகமவென்கருத்திற் குரு
பித்திருக்கும்; அவைகளைபுருத்திரர் தேவரிஷிகள் தனித்தனி விரித்

அட சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்களுக்கும் மப்
படிபாடு, வேதமென்று மாகமமென்றுஞ் சாத்திரமிரண்டு ஒரு
வானேனென்ன, பிரகாச விசேஷங்களிருந்தும் விபாகானுதி
யிற் சாமானிய விசேஷகுத்திரங்கள் போற் பாய்ச்சித் திப்புச் சாத்
திரங்களாயிருந்து மன்ன மப்படி வைதி சம்பந்தமாய் விருத்தா
சலபுராணவியை மாகமத்தினை மிருப்பதற்கு முதிர் அளக்கி
குர்.

வேதநூல்களைவாழைப்பாண்டே தூல்கள்.

வேதநூல்கள் தூல்களென்றிவிரிந்ததால்.

ளாதிதூல்களென்று மன்னமுண்டென்று

மாறணதூலிபொதுர் சைவமருகுதிமப்பதுலா

நீதியினாலுலகர்க்குஞ் சாத்திரபாதர்க்கு

நிகழ்ந்தியதுநீண்மறையினொழிபொருள் வேதாந்தி

தினல்பொருள்கொண்டினாக்குதூல்கைவம்பிறு

துகழ்பூர்வஞ்சிவாகமங்களைத்தாந்தமாறும்.

(இ-ள்). வேதமுலகர்க்கென்றது வேதமென, வைதிகம், சாத்திரமான்
மிக மென்மென்ற முச்சாத்திரப் பிரித்த வுலோக தன்ம வருஞ்ச் சி
மலநி வகுவாமை முதலியாகாதி வைதிகப் பிரமவிசாராதிகளிற் பர
புத்தியுண்ணி யொழுது மலபரிபாகமில்லா மாந்தர்க்கென்று பொருள்;
சிவாகமஞ் சாத்திரபாதர்க்கென்ற திமார்த்த மாந்திரத்தினை விரு
சாத்திரப் பிரித்தமாய் லோகதன்மாதிவிடாகம் விட்டு மிருக்குஞ் சிவ
திசுதா வான்களாய்ச் சிவதன்ம திரிபதார்த்த ஞானத்தியான சமாதி
யுபாயஞ் சம்பாதிக்கு மிச்சாவான்சுருக்கென்றும் பொருள்.

நீண்மறையி னொழிபொருள்=வேதத்திற் கெட்டாய் பொருள்;
வேதாந்தத்திதில் பொருள்=சித்தாந்தத்துக் கொத்து விசேஷியா
தார்த்தப்பொருள்; கொண்டு=ஆங்கேறிந்து; இதனால் திகழ் பூர்வம்
வேதவேதாந்த நுத்திய சாத்திரங்கள் பூர்வபட்சம்; மற்றையவை
பொருள்.

சித்தாந்தத்தின் பிறப்புணர்ந்து கிணர்.

சித்தாந்தத்தேசிவன்றன்றிருக்கடைக்கண்ணேசர்திசு

செனனமொன்றிலேவினமுத்தராக

வைத்தாண்டிலங்கமுவிஞானவாரி

மத்தாநந்தம்பொழிந்துவரும்பிறப்பையவந்து

முந்தாந்தப்பாதமலர்க்கீழ்வைப்பென்னு

முழிந்திடவுமுலககொல்லா முர்க்கதாதிப்

பித்தாந்தப்பெரும்பிதற்றுப்பிதற்றுப்பாவப்

பெருங்குழியில்விழ்ந்திவிரிது வன்னபிராந்தே.

(இ-ள்). சித்தாந்தத்தே=சிவாகமசார வான்களிடத்திலே; சிவ
கடைக்கான் சேர்த்து=தனதுநிச்சா முயிரியா சத்தி சங்கற்பம் பண
ண ஞானவாரி மத்தாநந்தம் பொழிந்துசிவத்துவங்குறிச் சிற்சத்தி
சமுத்திரத் தழுதிச் சிவத்துவாபி வியத்திலட்சண விவானந்த மன
டவிது; முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ்வைப்பென்=நின்மல திரநிசய
தன் சத்திசமான சத்திநீர்நீர்களாக்குவன்; இதுவென்னபிராந்தே=
இதுவென்றுமயக்கம். மற்றைய வெளிப்பொருள். (கரு)

சிவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தா சர்வானுக் கிரகன்

என்றுதூற்றுகின்றார்.

இறைவனுவான் ஞானமெல்லாமெல்லா

முதன்மையானுகிரகமெல்லாமியல்புடையாயியம்பு

மறையாதமங்கலினுலநிவெலாந்தோற்றும்

வரைவின்வழிவருவோர்க்கும்வாராதோர்க்கு

முற்றமையினுலின்பத்துன்பங்கொடுத்தலாலே

முதன்மையெல்லாமலிற்றுமுயங்கிரண்டுபோகத்

திறமதனலவினையறுக்குஞ்செய்தியாலே

சேரும்னுகிரகமெல்லாங்கா னுதுநாஞ்சிவற்கே.

(இ-ள்). எல்லாருளும் = சர்வஞ்ஞத்துவம்; எல்லாமுதன்மை=
சர்வகர்த்திருத்துவம்; எல்லாமனுகிரகம்=சர்வானுகிரகத்துவம்; (இம்
ருளும்) இயல்புடையான்=வேதநினைகள் சைவநி கிலர் சாத்திர
புத்த லக்ஷணமன்றித் தத்த சைவ தித்தாந்திகளின் சொல்லஞ் சொருப
லக்ஷணமாகவுடையன்; இறைவனுவான் = சர்வலகைத்தாத்தாவானவன்
இயல்புமறை யாகமங்களினால்; அறிவெல்லாந் தோற்றம்=சர்வஞ்
ஞத்துவ மனுமிதிக்கப்படும்; வரைவின் வழிவருவோர்க்கும் வாரா
தோர்க்கும்=வி திவேசப்படி நடப்போர்க்கும்; நடவாதோர்க்கும்
முறைமையினுலி பத்துன்பங் கொடுத்தலாலே; முதன்மை யெல்லா
மலிற்றும = சர்வகர்த்திருத்துவ மனுமிதித்தேம்; முயங்கிரண்டுபோகத்

திரமதஞல் = அஹவிக்ஷப்படு மிருகசதுக்க லேதனையினாலே; விசே
யதக்குஞ் செய்நியாலே = புண்ணியபரவங்களைப் போக்கும் பரிசினால்.
சிவற்கே = சிவனுக்கே; சோம மனுக்காத் = மெல்லாம் பொருத்தஞ் சத்
லானுக்காகம்; காணுது = அஹமானித்தறிவோம். (கௌ)

புறச்சமயமெனும் விருத்தி நற் கரியாகிரியா போதஞ்செய்தியபின்
ஞானத்தாலென்று செய்யிய நாலுபாயத்தின் செய்தி
செய்கநேர்த்துச் செப்புகின்றார்.

சன்மார்க்கஞ்சகமார்க்கஞ்சற்புத்திரமர்க்கம்

தாதமார்க்கமென்றுசங்கரணையடைபும்

நன்மார்க்கநாலிலைதான்ஞானயோக

நந்திரியாசரியையெனநவிற்துவிதுஞ்செய்வார்

சன்மார்க்கமுத்திகள்சாலோக்கியசாம்பிய

சாளுப்பியசாயுச்சியங்களைன்றுசதுர்விதமா

முன்மார்க்கஞானந்தாலெய்துமுத்தி

முடிவென்பர்ஞானநினைவுக்குமுத்திபதமென்பர்.

(இ - ன்). ஞானயோகாதிகளுக்குச் சன்மார்க்க சகமார்க்காதிப்
பேருஞ் சாற்றப்படுமென்று பொருள். சன்மார்க்கச் சொருபஞ் சொல்
வவாம்:—

செவசாஸ்திர சமுற்பன்ன நிராலம்ப சிவபரோகா ஞானேபகா
ரோப கிருதமாயும், அஃதன்றி நிராலம்ப செவசாஸ்திர நாரமென்றும்
நிராலம்ப சிவபரோகா ஞானமென்றஞ் சாற்றப்படும் நிராலம்பாங்கி
சிவயோகத்திற்கு அங்கிவ யோகமாகவு மிருக்குஞ் சாத்த மனச்சங்
கற்பக் கிரியையுண் மனக்கும் அபரோகாம்போ லிரியக்குறிச் சாத்த
பலுத்த சிவஞானச் சிறப்புபிரவாக லக்ஷண நிராலம்ப சிவத்தியா
மூலத்தின் மூளைத்த தியானத்தின தலைவனதற்குறி நிராலம்ப சிவசம
தியே சன்மார்க்கம். சகமார்க்கச் சொருபஞ் சொல்லுவாம்:—

செவசாஸ்திர சமுற்பன்ன சாலம்ப சிவபரோகா ஞானேபகாரோப
கிருதமாயுமதன்நிச் சாலம்ப சிவ சாக்ஷாத்காரமென்றுஞ் சாலம்ப சிவா
பரோகா ஞானமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டு சாலம்பாங்கி சிவயோகந்
திற்சுக்க சிவயோகமாயிருக்கும் பிராகிருத மனச்சங் கற்பக் கிரியையு
ண்மணக்கு மபரோகாம்போ லிரியக்குறிப் பிராகிருத பலுத்த சிவஞா
னச் சிறப்புப் பிரவாகலக்ஷண சாலம்ப சிவசமாதியு சாலம்ப சிவத்

திருநமே யோக மெனுஞ் சகமார்க்கம்; சற்புத்திர மார்க்கம் = சிவபு
சாதி; தாதமார்க்கம் = சிவசேவாதி; சன்மார்க்கமுத்திகள் = நல்லமார்க்க
முத்திகள்; துர்வித = நான்கு வகை; முன்மார்க்க ஞானத்தால் = சன்
மார்க்கசமாதியால், முடிவென்பர் = பரமுத்தியென்பர். மற்றைய வெ
ரிப்பொருள்.

சன்மார்க்க முதலிய நான்கினும் பொதுச் சிறப்பாகச் சன்மா
ர்க்கம் சன்மார்க்கம் என்திப்படிச் சொர்க்க முதலிய நான்குந்
தனானி நான்காதலில், நான்கின் பலமாதிய லோக்கியாதி நான்குந்
தநித்தனி ஸ்ரீதண்டித அனந்தேசுர சதாசிவ சாலோக்கியாதி அவர
வ சமபல சாயுச்சியாந்த முத்திகளாதி சதாசிவ தத்துவத்துக்கு மேற்
சத்தி தத்துவத்தான சிவதத்துவத்தான தத்துவாதிதமாதிய பரசிவத்
ஞான குந்தானங்களினே பரசிவ சாலோக்கியாதி சர்வத்திர பரசிவ சம
பல பர சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும் நயிஷ்டி லக்ஷமுத்தி
களாயு தாலாக்கினியாதி யனாகிருதாந்த புலனபதி சாலோக்கியாதி
புலனபதி சமபலபுலனபதி சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும் பூவுநி
லக்ஷமுத்திகளாயு அனந்த விதமாயிருக்கு மெனவறி. (கடி)

தாதமார்க்க முத ஞன்கினது ஸ்வரூபம் நான்குதிருவிருத்தத்தார்
சொல்லுகின்றார்.

தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற்சங்கரன்றன்கோயிற்

நயிமலவிட்டிலகுதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப்

போத்தருங்கொய்து பூந்தார்மாலேகண்ணி

புனிதற்குப்பலசமைத்துப்புதும்புபாடித்

நீதிநிருஷிளக்கிட்டுத்திருநந்தவனமுத்

செய்துதிருவேடங்கண்டாலடியேன்செய்வ

தியாதுபணியி னொன்றுபணிந்தவர்தம்பணியு

மியற்றுவதிச்சரியைசெய்வோரிச் சிறுநிருப்பார். (கக)

புத்திரமார்க்கம்புகவிற்புதியவிளைப்போது

புகையொளிமஞ்சனமமுமுதல்கொண்டைந்து

சுத்திசெய்தாசனமூர்த்திமூர்த்திமாதானு

சோதியையும்பாவித்தாவாகித்துச்சுத்த

பத்தியினுலர்ச்சித்துப்பாவிப்போற்றி

பரிவிட்டுமெரியில்வருகாரியமுமபுண்ணி

நித்தலுபிக்கிரியையினையியற்றுவோர்க

ஸின்மலன்றனருகிருப்பாங்கிழ்த்துங்காலே.

(இ-ள்) வினாப்போதுமனம் பொருத்திய புன்பம்; புனை
= அபகிபம்; இது சுத்தி = சூன்முந்தான திரவியம்தான் வினா சுத்தி
புனம் = சுத்தியாதிக் கதிபரியத்தபம் ருபவிக்; புனம் =
திரத்தெழுத்து தன்னா நடுதியாய்த் தருப்ப வித்திதே தேச ருப விய
பகமாயிருக்கும் நாதம்; முத்திமாருகு சோதி = வித்தியா தேசத்து
பெரும் பா விவ தேசம்; மந்தைய வெளிப்பொருள். (௨௦)

சகமர்க்கம்புலகுதெருத்தித்துவனென்னென்று
சலிப்பந்துமுரசு அமுதலாநாங்க
எனமார்க்கமறிந்தவற்றிக்கும்பொருள்சொன்னார், உள்
கிளைந்துபொய்மேலெயிலவரிநிழலிடலத்தின்
முதமார்க்கவமுதலமுட்டத்தேகதி
முமுச்சேதிநினைத்திருத்தன்முதலாகவினைக
ருகமார்க்கவட்டாங்கயோமுமுது
முமுத்தனுமுத்தவரிவன்றவருவந்தபம்பு.

(இ-ள்) புலகுதிக்கி = பிரானுயாமப் பிரத்தியா சாஸ்கலி
வித்திரியங்களை நினைத்து; நடுத்த வளியினைநினை = பிரானை நினைப்பின்
கலைகளினியக்கம் மட்டி; முச்சது முதலாதாமக மார்க்கம் = முமு
னைநாடி வழி பொருத்திய பதமாதி தேவதை முதலியன; அமுதி கன்
டலம் = புருவமத்தியம்; முமுச் சோதி நினைத்திருத்தல் = அமுதிப் புருவ
மத்திய பதமத்தில் வித்து நாத ருப மாயிருக்கும் தேஜோவிக் சகன
நிஷ்கள சிவத்தை, இதயத்திந்த தா விவ முதலிய சகன சிவத்தைத் தான்
தியானிந்துச் சமாதித்தல்; முதலாக = சங்கரத்தொத்தா நியாகச் சிரு
ஷ்டிக் கிரமத்தந்தமாக; அபுடாங்க யோகம் = இயமசியம அபுப
பிரானுயாமப் பிரத்தியாசார தாரனை தியான சமாதி யென்று
டங்கமுடைய சகன சகனான சிவ சாஸ்காதார ருப அபுநிவ யோ
கத்தை; முத்தம் = அங்கனை மின்றி; முத்தனுமுத்தவர் = அத்தவட்டி
கங்கலிஞர் சாதித்தலைப் பண்ணினவர், மந்தைய வெளிப்பொருள் (௨௧)

சன்மார்க்கஞ்சகலநலபுரானலேக

சாத்திரங்கள்சமயங்கடாம்பலவுமுனார்

பன்மார்க்கப்பெருள்பலவுங்கிழாகமேலும்

பதிபசபாசந்தேசித்துப்பரவினைநாட்டு

நன்மார்க்கஞானத்தானுதிருந

ஞெய்மொடுஞாதிருநாடாவண்ணம்

மார்க்கசிவனுடனும்பெற்றிருநான்

பெருவாயுடையோர்சிவனைப்பெறுவர்கானே.

(இ-ள்) நன்மார்க்க ஞானத்தால் = சிவாகமத்திரிவழி சரிக்குஞ்
சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிற்சத்திமுதலில் முனைத்துவாழ்ப்பதா
டெகடந்து யோக்காட்சி தொடர்ந்து நடு பிறகுமறிவினால் (வெனை);
மா = அதுவிதவல்லா வறுவென்றநின்று ருபநரிசனமுதம்பின் மகா
மந்திரத்திரிவழிபற்றிமுத்தம் போய் மேனிராலம் பின்யாரு சிவசத்தி
விளக்கில் விளங்கிப்போய்ப் சமனை கடந்துன்மனை பற்றி விசேஷித்து
ருப டெரிசன் முத்து மகர்வாக்கியப்பொருளுன்னித் தியானமுமிழ்த்
அபரி = சிற்சத்திப் புத்தி வித்தின் முனைத்துக் காட்சிபோற் காட்டி
நடு ரு ஞானச்சிறப்புக்குறித்தியானக் குறியாய்ச் சிற்சத்தி மனச்
சங்கற்புத்திரியை மனைத்து பிச்சோத்த சிற்சோத்தாத் நியாவித்து;
ஞானஞெய் மொடுஞாதிருநாடாவண்ணம் = தியானிக்குமின்மா,
தியாரம் பண்ணப்படும்பாம், தியான முபலாதிக்குஞ் சிவ மிம்முன்றெ
னு சித்தாந்த வாக்கியார்த்தங்களுரு நெறியானுத் தோற்றதென்
ளில் பித்தினா முத்தினா நிலபெறுமாதலாற், சிற்சத்திப் புத்தி வித்து
மிழ்க்குஞ் சக்தி யோசன விகற்ப சார்தர சசல சதரங்க போதப்
பிரவாகத்திற் தியானத்தின அறைப்புக்குறி நிரவியோசன நிரவிகற்ப
நிரந்தர நிர்ச்சல நிஸ்ரங்க போதப் பிரவாக சமாதியிலும் “ஸ்வரூப
குறியமியலமாத” எனும் பதஞ்சலி வசனத்தா லொரு நெறி யேகமாய்
முச்சுனியம்போல முப்பொருள் விளளாது விண்டுதோற்றுது தோற்ற
நோக்காது நோக்கி; பன்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப் பெரு
ஷமயுடையோர் = முன்பிச் சொன்ன சன்மர்க்க நிராலம்ப சிவயோக
சிவசமாதி யுறைப்புற்ற சத்துக்கள்; சிவனைப் பெறுவர்கானே = சிவ
ஞெய் சமமாய் மலத்தால் மறைந்திருந்து, மலமுத்தியால் வியத்தியாய்
பிந்து விளங்குஞ் சிவத்துவத்தை ஸ்வரூப லக்ஷணமாகச் சாஷாந்
நிரத்திருப்பார், மந்தைய வெளிப்பொருள். (௨௨)

சிவசித்தாந்த சாஸ்திர ஞானமு மறிந்தே தியானசமாதி பண்ணப்படு
மாதலால், சாஷாந்கார சாதன சாஷாந் தன்மார்க்க ஞானபுசை
யாரு நிராலம்ப சிவத்தியான சமாதி முதலிய வற்றைச் சாதிப்பிக்
குமாதலால், சன்மார்க்க ஞான புசையா மென்று சாஷுதினார்.

உரு. 111 விவரம்.

சொல்லிய அங்காங்கி ஞானமாய் மென்ப தறையின் :-

சுந்தரார் ஞானங்களல்லா ஞானம்=விவ யோக ஞானமாதிரிகளல்லாச் சாங்கியன் சொல்லிய பிரகிருதி புருஷ விவேகப் பிரம விவேகபுருஷ ஞானங்கள் சைவவாத தேவிகள் சொல்லிய இவ்விய விவைய விவசத்திப் பிர மானிக் பவுருஷப் பிரமித்தித் தீசுதாங்கி ஞானம்;

இவைகளல்லா ஞானம் சங்கற்ப நித்தம் கித்திய ஞானம் :-

இறைவனடி ஞானமே=விவக் நிபிதா நித்தம் நிதப்பிடு க்சத்திலக்கண விவதினையோ; ஞானமொரு தூதராகச் சொப்பெய்தி விவ நித்தாதிக்கள் சொப்புவார்த்தை சைவ நித்தாதிப் பேரில் மறைத்தி சாங்கிய வேதாந்தி மதத்தா பாசர்களாய்ச் சஞ்சரிக்குஞ் சிவனியான சமாதிச் சித்தன்மச் சிறப்பு ஞானமூஞ் சிப்பாது ஞானத்தியல் சமா தி வேஷ மூத்தி சாஷாத்தகார சர்வான்காங்கியாதிநுத்தம் தீசையை ஞானத்துக் கங்கமென்று மாறிக்கொண்டு சிவ விவ இவ்விய விவ சத்தி கரண கையித்திக பவுருஷ பொது ஞான மாத்திரமே துணை ஞானம், அதுவே சமாதி, அதுவே ஞானமென்பது;

அவர்கள் முன்னுசாரியர் தீசையோ மோகா சாதனம் மந்தனே கந் திருவிருத்தத்தில் வித்தரித்த வாங்கியங்களுக்கு முன் தீசைதேவ மாய்ப் பொருள்கொள்ளாது தங்கள் மனக்கொள்கைக் கிணங்கப் பொ ருள் கொண்டு முன் பின் விரோதிக்கப்பண்ணி யர்க்கு வாகங்கியங்கொப் பிராந்தவாங்கியங்களாகவும் விப்பிரஸம்பு க்கியங்களாகவும் பன் ணிப்பேசும் பேயர்க்கொடு பேச்சே திருக்கின்றது?

ஏதப்போ நீர் தீதி திப்பிச் செப்பித்தென்று கித்தந்தியது? மலங்கு ணமது அஞ்ஞானமே, அஞ்ஞானங்குணகுணிரோவியமன்று, மாத்திர மந்த வஞ்ஞானமூஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானம் போல ஞான மாத்திரதா னங்கும்;

நான் சொல்லியது; மலங்குணம் அஞ்ஞானமாவதற்குக் குணி துணை கூறவேண்டும்; ஆன்மாவென்னின் பாஷாணம் போல அஞ் ஞானமாக மாடுவன்னும் நையாடிக வைசேஷிக மதமும்; ஆன்மாயுக் கன்விய மக்குணி விவதினோ மலம்; அஞ்ஞானமென்றது மலஞ்ஞ னமென் அமக்கபிமத ஞானத்தியந்தா பாவ லக்ஷணம் மவுட்டியமாகும்,

உரு. 112 நஞ்சுத்திரம்.

அஞ்ஞானமன்று; சத்தி கொல்லா மகன் கொல்லோ னஞ்ஞானமே; ஞானம் போலிய நானமாகு மஞ்ஞானமே;

சொல்லி திருவள்ளியெழுஞ் சிப்பி வெள்ளி விபரிய ஞானம் போற் சவிகற்ப விபரிய ஞானமாகுமஞ்ஞானமே தான், நன்றிய வன்று; குணி யொன்று குறிக்குமிடத்துச் சாகங்கார புத்தி தத்துவமாதலால், புத்தி தத்துவமுதற்றத்துவப்பிரஸயத்து மூத்திப் பிரசங்கம் வரும்; அப்போது இருசக்திரென்னும் விபரிய ஞானம் போல் புத்திப்பொருத்தாது; சரீர நா கொன்று சந்தே தோற்று நிர் விகற்ப விபரிய ஞானமாகுமஞ்ஞானமே; அதுவும் நன்றன்று. ஞானம் தித்திற்குச் சித்தம் விபரியம் சத்தி ஞான மலகலை மலம் கலந்த வித்தையுங் குணியாதலால், இயற்கைக் குணி மாறியங்கிச்செய்கைக் கலை கலந்த வித்தியா தத்துவ முத்தம் தத்துவப் பிரஸயத்து முத்தப் பிரசட்சம் வரும்;

அதுவன்றி, யிரு சரீர ஞானமாகுமஞ் ஞான மொரு சந்திர னெ னு முன்மை ஞானத்தா னுண்ணீக்க முற்றும் ஒப்பு மாத்திரத் துதிக் குஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானமாகு மஞ்ஞானஞ் சிப்பி யெனுமுண்மை ஞானத்தா னுண்ணீக்கம் புற நீக்க முற்றும் அமுற்றும் போனாற்போல நேத்தி ருபுடல திரவிய நீக்கமன்றிப் புற நீக்க முழுதது போலச் சரீர நானென் னஞ் சரீரான்ம ஞானமாகு மஞ்ஞானமூஞ் சரீரத்துக் கன்னிய மான்மா நாடுனா முண்மை ஞானத்தா னுண்ணீக்க முற்றும் மொரு மலத் திர விய நீக் மன்றிப் புற நீக்க முழுது மல திரவியமும் படல மென்றி தொரு திரவியப் பொருளென முண்மை ஞான மாத்திரத்தார் படலம் போல மல மென்றிதொரு திர வியப் பொருளென முண்மை ஞான மாத்திரத்தால்;

நேத்திர படல திரவியம் படல நீக்கு முபாய ஞானத்துணையுடைய வைத்திய சத்தி சந்திர சன்மத்தால், நேத்திர விபரித விர்த்தி நிமித்தாந் திய விர்த்தியோடு நீங்குவது போல், மல திரவியமூ மல நீக்கு முபாய ஞானத்துணையுடைய விவ தீசுதாக் குறிக்கிரியா சத்திச் சிறப்பிருப்பிச் சரீரத்தி கித்தியிக் குறிச் சங்கற்ப சித்தன் மதத்தா கலை கலந்த வித்தி யா தத்துவ விபரித விர்த்தி நிமித்த மவுட்டியமே தீசையோடு நீங்குமாத லால்,

சாங்கியர் போற் சொல்லிய மலத்திர ஞானத்தால், மலஞ்சலர் போற் சொல்லுஞ் சிப்பி யோகத்தால், வேதாந் திக் கப்பாற் சொல் லுஞ் சுவ தந்திர சந்தியாசத்தால், மோகஞ்சலர் போற் சொல்லுஞ் சுவதந் திர னன்மத்தால், மோகாயிலலை;

சேஷபவஞ் சிவஞானதிகளும் சேஷபவஞ் சிவயோகாதிகளும், சாதார வசதி யோ நிர்வாண திகளும் மாதிராக் புகள் குரு சிவஞான திகுரு சிவ யோகாதிகளும், சிவ சிவ ஞானதி சிவ யோகாதிகளும் ஞானமயிற் சதாந் நிராதாசத்தியோ நிருவாண திகளும் மாதிராக் புகள்கள்; சேஷ பவஞ் சிவ ஞானதி சிவ யோகாதிகளும் மோகாசாரிய முற்று மொத்துச் செல்லா னுதி-ந்நில் வியபிசாரிகளாதலான்,

மோகாசாரிய முற்று மொத்துச் செல்லாச் சொல்லிய சிவ சத்தி லகாண திகைப்பாற்றினே மோகாசாரிய மென்று சுவ தந்திர திகை சிவ சத்தி மத்தால் மோகாசாரிய சுவ தந்திர மிலா ஞான திகைகள் திகைப்பா ள்ளந்திச் சுவ தந்திரங்களாய்ச் சூழ்ந்தால் மோகாசாரியமாய்; சூதலாற் சொல்லிய சிவ திகை சத்தி சங்கற்ப சிவ மத்தால் மோகாசாரிய மென்று நித்தாந்தம்.

(உரு)

அப்படிக்குரு ஞானதிசாங்க சாதார சத்தி யோ நிருவாண திகைப்பா ள்ளந்திச் சுவ தந்திர மிலா ஞான திகைகள் திகைப்பா ள்ளந்திச் சுவ தந்திரங்களாய்ச் சூழ்ந்தால் மோகாசாரியமாய்; சூதலாற் சொல்லிய சிவ திகை சத்தி சங்கற்ப சிவ மத்தால் மோகாசாரிய மென்று நித்தாந்தம்.

சூரியகாந்தக் கல்லிவிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றியிடச் சோதிதோன் அமாபோ
லாரியனாமாசான்வந்தருளாற்றோன்ற
வடிஞானமாமாவிற்தோன்ற
தூரியனஞ்சிவந்தோன் அந்தானுந்தோன் அந்
தொல்லுலமெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன் அந்
நேரியனப்பரியனாமாயுயிர்க்குயிராயெய்கு
நின்றநிலையெல்லா முநிகழ்ந்துதோன் அந்.

(உரு)

சாதார ஞானதிசாங்க சாதார சத்தி யோ நிருவாண திகைப்பா ள்ளந்திச் சுவ தந்திர மிலா ஞான திகைகள் திகைப்பா ள்ளந்திச் சுவ தந்திரங்களாய்ச் சூழ்ந்தால் மோகாசாரியமாய்; சூதலாற் சொல்லிய சிவ திகை சத்தி சங்கற்ப சிவ மத்தால் மோகாசாரிய மென்று நித்தாந்தம்.

தக்கபிடியா பிரியமின்றியோட்டிற்
றமவிரிபு திற்சமபுத்திபண்ணிச்சங்கரா
டொக்கவுறைந்திவர வளையவனிவரை விடாதே
யுடந்தையாய்ச் சிவன்றோற்றமொன்றுமேகாண்டார்.

அறியாமையறிவகற்றியறிவினாற்றே
யறிவுநீயருவினாலறியுதேயறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக்காணங்களோடு
சுடர்தோன்றியிடத்தே குழைந்திருப்பையாகிற்
பிரியாதசிவின் துணைபிரிந்துதோன்றிப்
பிரபஞ்சபித்தமெல்லா ஞானத்தோன்றி
நெறியாலேயெல்லையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன்றி வெவிராதாரானாயே.

இன். சூரியக்காந்தக் கல்லிவிடத்தே; செய்ய சுடர் தோன்றியிட
சூரிய சன்னிதானமாக நெருப்பிருக் தெழுந்தது போல்; ஆரியனாமா
சான்வந்தருளாற்றோன்றியிடத்தே குழைந்திருப்பையாகிற்
பிரியாதசிவின் துணைபிரிந்துதோன்றிப்
பிரபஞ்சபித்தமெல்லா ஞானத்தோன்றி
நெறியாலேயெல்லையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன்றி வெவிராதாரானாயே.

ஆன்மாவடி ஞானந்தோன் அந்= உயிரின்கண்ணே யென்று படி
ந்துபசரிக்கப்பட்ட கரணக்குறி ஞானக்கிரியாலகாணுதன்மதன்ம சின்ன
முன்னுள்ள சிந்தையின் தந்திதல் பன்னுதல் கிருந்தியாகிருதி சாக்ஷா
த்காரஞ் சடிதிமல முத்தமாய் வியத்தமாய்.

தோன்ற= அப்படியாவிர்ப்பலிக்; அரியனஞ்சிவந்தோன் அந்=
மலசத்தியால் முத்தமாயுமுன் சித்தத்திற் கண்மறையப் பிரத்தியக்ஷ
மன்றியிருந்த சிவன் பிரப்பொருளாகிவந்த சாக்ஷாத்காரத்திற் பிரத்
தியக்ஷமாவன்;

தானுந்தோன் அந்= ஆன்மாவடி ஞானந்தோன் அந்= உயிரின்கண்ணே
யென்று படிந்துபசரிக்கப்பட்ட கரணக்குறி ஞானக்கிரியாலகாணுதன்மதன்ம சின்ன
முன்னுள்ள சிந்தையின் தந்திதல் பன்னுதல் கிருந்தியாகிருதி சாக்ஷா
த்காரஞ் சடிதிமல முத்தமாய் வியத்தமாய்.

நெரிய பம்பியினுமா யுயிர்க்கு விரா யென் னின்ற நிலையல்
லாமும் திகழ்ந்தோன்றும் பிரத்தியக்ஷமாயிவ்வுருத் திறப்பி
யணுதல் வாய் மகத்துக்கு மாத்நாய்ப் பசுவர்க்கப்பிரோக யெனத்
தான் நிச்சிதாயிருக்கு முறைமை முந்துஞ் சாட்சாத்காரமாம். (உஅ)

மிக் தொரு பக்குவத்தில் தீவிரதா பக்குவ மல காலத்தில்; மிகு
சந்தி நிபாத மேவதனம் = பரண பதனபயம் பண்ணுதல் போலதக்
கெக சத்தியினது சம்சார பயிற் பண்ணுஞ் சங்கதம் பொருந்துத
லும், சம்சார பயிற் சிந்தி ஒரு பிரதாரம் பரோகக் கிவ புத்தியும் பிறக்
கத் தீக்ஷித கிவ கவருபத்தைச் சிவ சாத்நிரத்தாற்பரோகக் குப
னப் பதித்தித் தியாவிப்பித்தச் சமாதிப்பித்தப் பிவ் சிவனைப் பிரத்திய
க்ஷமாய்க் காட்டுங் குருவைத் தேடி யாடித் தீக்ஷகர் சிவனைவிக்
காட்டிக் கூட்டக்கூடிய; ஓர் குருவினருளால் = கட்டித்தவன் பண்ணுந்
தீக்ஷா கன்மா ரூட சாஷாத் தீக்ஷா லக்ஷண சிவசந்தி சங்கதப் சிவன்
மத்தால்;

(சிவநாமக் கேள்விக்கருகர்களாய்) புக்கண்டித்தே = கேட்டுத்
தித்துப் பரோகக் கிவ நிச்சியம் பண்ணிப் பின்ன பரோகம் போலி
யிற்று நடக்கும் தியானஞ் செய்தே; நிட்டை புரிந்துள்ளோர்க்கு =
தியானத்துறைப்பு ரூப சமாதி சாதித்தோர்கள்; பூதலத்தே புத்த வேண்
முத்தராகி = சதேக சிவன் முத்தி சாஷாத் காரவான்களாருகைக்குக்
கீர்த்திக்கும் யோக்கியர்களாய்; தக்க பிரியப் பிரிப்பின் = விருப்பு
வெறுப்பு மின்றி; ஓட்டிற்றமனியத்திற் சம புத்தி பண்ணுதல் = ஓட்டு செம்
பொன்னு மொப்ப லோக்கி; சங்கரனோடொக்க வுறைய = சிவ சந்தி
விபாதத்திற் கொப்பத் தங்கள் சிற்சந்தி விரிவு செய்திற்று;

அவனிவரை விவரவணுவிடாதே புடந்தையாய் = நிரந்தர நினைப்
புற்று நிரந்தர நினைப்பு வேங்காதே; சிவன் நேற்ற மொன்றுமே சாய்
பா = சமாதி முகிழ்க்குஞ் சாஷாத் நாரத்திற் சிவன் முதற் பித்த தெய்
வன்று முற்றுங் கைத்தலத்து திதல்லிக்கனி கண்ணோக்கிற் போட்டி
ற்று விளங்குமானால் சமாதியிலோக்கிற் மாத்நிர மாதலாத் சிவனி
ற்குவிவரை நாரஞ் சிவன்

பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்ப்பார்க் கென்னுந் தவேண்டாம்; சிவ
செத்தாந்நிகட்குப் பார்த்துக் கா முதலே கருப் போற் சமாதி யோகமன்
று சாஷாத் காரமரூபம் கருத்திற்கு அங்கமாதலால், “ஸர்ஸார்த்த
புலகம் ஞானம் சிவயோகநது சாச்சுதம்” என்றிருத்தலானுஞ் சாஷாத்

காரமாகும் சிவயோகத்திற் கங்கம் பரோகாத் கார யோகமே; ஆயானம்
சமாதியோக மென்ப வங்கமாகையா னுபசாரம்.
ஆயானம் ஞானத்துக்கு முறைமையும், சமாதி தியானத்துக்கு
முறைமையும், சதேகசிவன் முத்தி சாட்சாத்காரஞ் சமாதியின் முடிபு
கு முறைமையும் சாந்துகின்றது.

அநியாமையறிவகற்றி யென்பன முதலியன ஸ்ரீகுருத் திருவாய்
மலர்த்துபதேசிக்கு மொரு வார்த்தை யேன் னுலகு னாக்கும். வசிமாந்
ஸ்ரீகுருயப் பிறிரு கழியொரு மொழியிற் “கோவாமமகிம்” என்னும் வட
மொழி வினாவில் உத்தரமொப்புச் செப்புதலாகுமயமத்தியாதி படர்க்
கை முன்னிலை தன்மை முக்குறி மூவாக்கியம் மும்முப்பதம் மும்முப்
பத மொட்டு மூவெழுத்து மும்முப்பதத்தில் மூவெழுத்திற் குறிக்கும்
வாச்சிய லக்கிய விருமுப்பொருள்; அல்விருமுப்பொருளில் இலக்கியப்
பொருளாகும் ஆன்மபரிவருக்குறி முப்பொருள்களின் முதற்பொருண்
முறைமையிற் றுக்குஞ் சமுத்தி துரியம் துரியாதீதம் முக்குறி மூவ
த்தைச் சக்கிரஞ் சொப்பனந் தாக்குஞ் சமனை மட்டு முட்டுஞ் சகித
மும்புதோப சாந்திமேல் உன்மனை மூலந் தோபரியுபாந்தற்களில்
அப்படியப்பொருள் தாக்கிப் பண்ணப்படின் கேவல கும்பக குனிய
கும்பக குனியாந்த கும்பக முக்குறி முக்கும்பகஞ் சாம்பலி கேசரி சாக்
கிரஞ் சொப்பனந் தாக்கிய தாதலால்,

அப்படியப்பொருள் தாக்குஞ் சின்முத்திரா மவுன முக்திகா மவு
னாந்தமுத்திரா முக்குறி மும்முத்திரா, அப்படியப்பொருள் தாக்குந்
தியானஞ் சமாதி சாட்சாத்கார முக்குறி மூவறிவு முன்சொல்லிய மும்
முப்பதங்களினு முப்புப்பத மொட்டு மூவெழுத்துகளினும்,

நடுப்பத நடுவெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் அணுபட்ச
ஸ்வரூப சிவயோகங்குறித்தால், பூதானம் தத்துவானம் அந்தரானம்
சொன்ம மந்திரானம் பஞ்சான்மா, சம்பு பட்ச சிவரூப சிவயோகங்
குறித்தாத் குருலிங்க சங்கமாதி; இலக்கியப்பொருள் முறைமையினுன்
மேயுற்ற சின்மாதிரான்மா, அலகி கிராந்த விந்துக சின்மாதிரா
பரிவம்.

முதற்பத முதலெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் விசுத்தி பர
சிவமுர்த்தி ஈசான முர்த்தி பரியந்த அணுபட்ச சம்புபட்ச அபரசிவம்;
நாததன் னெழுந்தொலிந் சுத்த பூதாதி யுபாதியுற்ற பஞ்சான்மா
வுஞ் குக்கும பரிவ ரூபியாயிருத்தது மொருபிரகார மீசானமுர்த்தி
முதல் அணு பட்ச அபரசிவ ரூபியாதலால் பொருளாம்; இலக்கியப்

பொருள் அந்நிரந்த விந்தகப் புவமாகு மண்பட்ச சம்புட்ச இரு பாம்.

முடிவின் பதமுடி வெழுத்துக்கு வாழியப்பொருள் திரை சமாதியுபாதித்தியாச்சியத்தினுற் சங்குபலகூண செவகோடிக்குட்குத் தும் தியான சமாதியுபாதித்தியுற்ற அணுபட்ச சம்புட்ச சின்மாதிரான்ம பரங்கள். இலாபியப்பொருள் சுத்த செவமாகு மண்பட்ச சம்புட்ச இரு செவம்.

ஆன்மாதியானத்தாவும், பரஞ் சமாதித்தானம், செவம் சாட்சாத் காரத்தானம், பின்னொரு பகுப்புமிது போலிரு செவத்தியானங் குறித்துச் செப்பப்படும்; அது செப்புவாம்.—

செவ சத்தியந் தேசுர சத்தியாதித் துவாரத்தினுலே பசு சாத்திரா லோகாதியா ருடமாடசுத்தராக அசுத்த கலை யசுத்த வித்தை யிவற்றின் மறைந்து விளக்கினதிலுற் செயற்கைப் பசுகரண மென்றும் பசுபிர மான மென்றும் படிக்கப்படுந் தற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிற்சத்திகளைப் பொதுச் சிறப்பாய் மணந்ததினால யியற்கையினால மசுத்தப்பிராகிருத மனோகங்கார புத்திகள் பசுகரணங்கொன்றும் பசுப் பிரமாணங்கொன்றும் படிக்கப்படும்;

செவசத்தி சாட்சாத் செவாகம ருடமாயுஞ் செவமந்திரா ருடமாயும் நாதத்து னெழுந்தொளிருஞ் சுத்த மனோகங்கார புத்தி கற்பமாயிருக் குஞ் சுத்த ராகுஞ் சுத்தகலை சுத்தவித்தை யிவற்றின் மணிந்து விளக்கி னதினால யியற்கையினால செவகரணமென்றும் பதிப்பிரமாண மென் றும் படிக்கப்படும்;

தற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிற்சத்திகளைப் பொதுச்சிறப் பாய் மணந்ததினற் செயற்கையினற் செவகரணங் கொன்றும் பதிப்பிர மாணங்கொன்றும் மந்தமுந்தச்சொன்ன மனோகங்கார புத்திகள் படிக்கப்படும்;

முறையில் அதிற் செவாகம வழிச்செல்லு மனோகங் கார புத்தியிற் படிப்பவனது பசுத்துவ செவத்துவ விவேகத் திறிபதடித்த விவேக பரோகூ ஐகூடியோகாங்க விகற்ப சங்கற்ப கர்வ போத ஞான விசேஷங்களைப் பண்ணும்; செவ மந்திர வழிச் செல்லு மனோகங்கார புத்திகள் காலாக்கியவாதி யனாகிருதாந்த புலனத் துதிக்கும் அபர சித்தி பரா பரசித்தி பரசித்தி முச்சித்திகள் விருப்பம் முறைமையிற் சித்திக்கும் பொருட்டும் முடிவின் முததி சித்தும்பொருட்டும் பிருவி முதற் குண மீறாகும் அசுத்த கோடி பிராகிருதி முதற் கால மீறாகுஞ் சுத்தா சுத்த கோடி சுத்த வித்தை முதற் செவ மீறாகுஞ் சுத்தகோடி முக்கோடிகளிற்

சாட்சாத் தாங்குளாயு மணிப் பிரபு போலுபரி விரியும் வியர்பாரத்து வாய் திதுலும் பூதாவுமாதி மந்திரான்மாந்த பஞ்சானம் சாலம்ப செவ யாத பஞ்ச மார்க்கங்களி லொரு வழியிற் பிரவேசித்து விகற்ப சங்கற் ப சர்வ போத வியாபாரங்களையும் பல விதமாய்ப் பண்ணும் அந்த விகற்ப சங்கற்ப கர்வ போதங்கரால்;

(அநியாமையறிவகற்றி - அறிவகற்றி அநியாமையகற்றி யெனமாறு) அறிவகற்றி. யென்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்தினுலே ஆனம் சுத்தி பண்ணப்பட்டதாகிலும் தத்துவசுத்தி பிரதானமாகையால் தத்துவசுத்தி பண்ணியென்றே சாற்றப்படும்; அநியாமை அகற்றியென்பது மலமலவா சனா சுத்தித் துவாரத்தினுலே யான்ம சுத்தி பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆன் மா பசுத்துவ மென்றும் மலோபாதிபாற் பசுத்துவ மென்று படிக்கப்படும்; மாதலில் மலம் பசுத்துவத்தோடு பசுத்துவ மென்று படிக்கப்படும்; மலத்தாவ மென்று புது தத்துவமாய் மதிக்கப்பட்ட தில்லையாதலா லும் ஆனம் சுத்தி பிரதானமாகையா லான்ம சுத்தி பண்ணி யென்றே யறையப்படும் இது தொகைப் பொருள்;

அநியாமையசுத்த தத்துவமென்றும் அறிவு சுத்த தத்துவமென்றுஞ் செவ்வாருமுளர்; வகைப்பொருள் விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத்துரைப்பாம்:—

அறிவுற்றி = நிருவிகற்பம் புணர்ந்தத்திவதிக்குஞ் சவிகற்பமாய்த் தேவர் நரர் முதற் பசுவர்க்க மாயா சகல வர்க்கத்திற் காணப்படுஞ் சிற்றறிதல் சிற்றுச் செயற்கொழிங்களையும் விபரீத வேதன விக்நிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி சிறிது மலஞ்சிந்தும் அசுத்தகலாதிக்குச்சு கலாவச்சியத்துவ தெளிர்த்திரியக்குறி யசுத்த சகலத்துவ முற்றுக்கிஞ்சி ன்ருத்துவ கிஞ்சிந்கர்த்திருத்துவ லட்சண சித்துவ சின்ன அசுத்த போ கக் கிரியா எர்த்திருத்துவமாகிய வசுத்த போத் திருத்துவ மாதிரி பொதுக் குறித் துலபுருஷத்துவத்தினது புத்திரப் போலிப் போகியபோத் திருத்துவபிரகோப போத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறித்தால செவத்துவ மேகம்;

நிருவிகற்பம் புணர்ந்ததிவதிக்குஞ் சவிகற்பமாய் மந்திரோசுவரமாயா சுத்த சகலபதி வர்க்கத்திலும் மந்திர மந்திரமகேசுவர மகாமாயா சுத் தசகல பதிவர்க்கத்திலும் காணப்படுஞ் சாதியப் போதிதல் பெருஞ் செயற் கொழிங்களையு மற்ப விபரீத வேதன விக்நிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி மரியாதியில் மலவாசன துடைக்குங் கலாதி கஞ்சுக் முற்றுக் கலாவச்சியத்துவ வைதுரியக்குறிச் சுத்த சகலத்துவ முற்றுச் சாதிய சர்வஞ்ருத்துவ சர்வ கர்த்திருத்துவலக்ஷண தூல செவத்துவ

கின்னத்தபோகம் கிளியா கர்த்துக்குவமாயிவ கந்தபோத்திருத்தவ
மாத்திரப் பொதுக் குறிக்கும புருஷத்தவர்களைப் புத்திரப் பூ
லிபோகிய போத் திருத்தவ போகோப போத்திருத்தவச் சொப்பு
குறிச் குக்கும விவத்துவமேகம்;

இம்மந்திர மகேசுவராதி யபர்ப்புவிவர்க்குத் கூறிய குறியுட் கூ
டிய சுத்த கலத்தவ முதற் பொதுக்குறிச் சிறிது கிளியா குக்கும
விவத்துவ விளக்கு விக்கிரக விக்கிரக சுத்தவய முறத் தொப்புக்குறிச்
சிறிது கின்னமுமுடைய வணுசுநாசிய வணுசுநாசிய வர்க்குத்தின்முன்
சொல்லிய பொதுக்குறிப் பர்ப்புருத்தவத்தினுய புத்திரப் போலி
போகிய போத்திருத்தவ போகோப போத்திருத்தவச் சொப்புக் குறி
ப் பர்ப்புருத்தவமேகம்;

இம் முப்புருத்தவப் புத்திரப் போலி முத்தேவத்தவ முப்பாதிச்
கிளியாவும் கூல விவத்துவமுக் குக்குமவிவத்துவமும் கிரதிரயபா
கிவத்துவ சொருப லகூண விவசம சுத்தவிவத்துவமுக் குக்கும
சொருபுருஷணமன்ரு; தடஸ்ஸலகூணமேயென்று மகர்வாசிய ௩௮
முதலிரு பதங்களுக்கு வாச்சியார்த்த தடந்த லகூணமன்ரு
ந லகூண விவத்துவ சுத்திக்குறி முப்புருத்தவப் புத்திரப் போலி
முத்தேவத்துவசுத்தி தத்துவசுத்தி பண்ணத்தானே வேறிய கிளியின்
பண்ணப்படுமாதலால் முத்தேவத்துவ தடந்த வாயுவிக்காசலா
லிவென்று பசுரிக்கப்படுத் தத்துவங்களுநலா லிவகற்றியென்பதற்
கர்த்த மிதுவாகத் தத்துவசுத்திபண்ணி இதிம் முறைபண்ண வென்ப
திசைக்கின்றும்:—

சாதக சாமர்த்தியத்துக்குத் தக்க சிவஞானத்துணைச் சித்த சிவ
கன்மயோகி பண்ணுத் தத்துவ தடந்த ஆன்ம தடந்த சிவ முப்பதார்
த்தவ கிளியி லகூண வரோஷ நிரோஷணக் குறித் திரிபும்;

ஒன்றுக்கொன்றுத்தத்துவ முதற்றிரி பதார்த்த லகூண விலகலா
பரோஷபரீகூஷ ரூப நிரீகூணக் குறித் திரித்திரிசனம்;

மனோ விசர்ப சந்தப் பிரவிர்த்தமாய்ச் சிவோகஞ் சிவோயு
கிவ சிவ வென்பது முதற் பலவிதவகங்கார புத்தி விர்த்திப் பிரவாக
கின்ன திரிபுக்குறி தியானகித் தி கின்னமாதிக் குறி திரியோசஞ்சு
மாதிரி சித்தி கின்ன சாக்ஷாங்காரக் குறித் திரிபோகம்;

மூலமந்திர முத்திரத்தின்னிருக்குஞ் சுரிகாஸ்திர மதித்துத் தொடுத்
திருதயாந்தத் தொட்டுத் துவாதசாந்தங் குறித்துச் சமனந்த மட்டு
முட்ட முறைமையிற் போய்ப்போய்த் தான் தேசகால சந்திக்குத்தத்து

திருதயத்திருத்ததான் குளியப் பிரசாத முச்சரித் துள்ளிருக்குஞ்
சுரீரத்திர மதித்துத்தொடுத்துத் தத்துவங்களைப் மான்மாவிலுஞ் சிவ
விட்டதினும் தத்துவ தடந்ததினும் வைத்த தடந்தத் தன்மைகளைப்
மறுத்துக் காரணத் தடைவிலொடுக்கி யகண்டி தங்களுகப் பண்ணப்பட்
டன. போலடக்கித் தனது தத்துவ வசியத்துவத் தியாச்சியம் பண்ணித்
தத்துவங்கள் தனக்கு வசியங்களாகத் தான் வரிபாயிருத்தலாகுந் திரி
சுத்தி இவைகளைத்தான் பண்ணிச் சிவஞானத்துணைச் சாத்திய சிவகன்ம
யோகிபண்ணுஞ் சொல்லிய குறிப்பரோஷ ரூபத் திரிசனம் யோகங் கூ
டிய மரியாதி மனோவாயு ஆய வசமாதிரத்தினுலே பொரு பிரகாரந்
தன் வசமாக்குதலாகுப் திரிசுத்தி யிவைகளைத்தான் பண்ணி யோக
சாமர்த்திய மில்லாதிருத்தால்;

நேதி நேதி லகூண சிவ கன்ம மாத்திரத்துணைச் சாத்திய சிவ
ஞான யோகி பண்ணுஞ் சொல்லிய குறிப் பரோஷ ரூபத் திரிசனம்
நாத் மந்யாத் மாமிமானத் தியாக மாகுந் திரிசுத்தி யிவைகளைத் தான்
பண்ணி;

இமல பரிபக்குவத்தாலாவிரப் பவிக்குமதி மோஷவாஞ்சையின்
தாவே சத்தாத்தான் வ.வ வன்றித் தேசகாலசத்திசங்கடத்திற்றான் வித்
தார சுத்தி சிறுப்ப மில்லையேல் மமகார வகங்கார மாதிரத்தியாச்சிய
மாத்திரமாகுஞ் சுத்தி தான் பண்ணி;

அல்ல திலகுவாய்த் தத்துவ தாத்துவிசப் பிரபஞ்ச மனைத்து கிரா
கார கிராலம்ப மாயா மாகா மாயாத் தோற்ற மாதலால்பபடி யகண்டி
தமாய்க் காரண தார கிராதார கிராலம்ப நிஷ்பிரபஞ்ச சிந்தனை மாத்
திரமாகுஞ் சுத்தி தான் பண்ணி;

இப்படிச் சுத்தி பண்ணு மிடத்துச் சுத்தி மார்க்க பேத முண்டது
சொல்லுவாம்;

முத்தி மாத்திரம் (விரும்பின் கிராலம்ப சிலி யோகம் பண்ணும்
பொருட்டாக் குரு போதிப்பச் சிவாகமஞ்சிவாகமார்த்த மாத்திரஞ்
பெப்புங் குரு வாக்கிய மாத்திரத்தான் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து
இருதய முதற் துவாதசாந்த வியாபியாயிருக்கும் பிரகிர முடிவாகும
பஞ்சாதாங்கனித் தங்குத் தங்குக் கம முடிசுத்திதாத்தி தந்தது
தத்துவ முதலிய முப்பதார்த்த ரூப திரிசன முதலிய பண்ணிப்பண்ணிப்
பழகிப் பழகிப் பின்ருளவ்வித் தங்காது சித்தி சந்திரே தாக்கித் தாக்கி
முன் சாத்திய முறைமையின் முச்சிவ யோகிகள் பண்ணுமுப்பகுப்புத்
தத்துவ முதலிய முப்பதார்த்த முச்சுத்தி பண்ணிப் பண்ணுமிடத்து;

செவ்வாசத்தியாசம்

பிரமாத் பரவிய மூர்த்தி தீரண மூர்த்தி பரிபந்த சிவ மூர்த்தி பத
ங்கனில் விரும்பிய சிவ மூர்த்தி பத மூத்தி யெழும்பு பர மூத்திக் குறிச்
சித்திகுறித்து மூச்சுவையோடுகள் பண்ணு முறைமையிற் சுவாவதி சுத்தி
யோடு விரும்பிய தத்துவ தத்துவாருகான்மலமூர்த்தி சிவ மூர்த்தி
நிரூப தரிசன யோக போகங்கோப் பண்ணுமிடத்தும் சித்திக்குப்பின்
மூத்தி விரும்பின் மூத்திவழி புறச்சுத்தியோடு பண்ணுமிடத்தும் படி
திக தேகாதிக்குறிப் பூதாதி மந்திரானமாத் தைம்பொருள்கட்குந் தத்
துவங்க ளென்று பெயர் சாற்றப்படுமாதலாற் பூதானம் தத்துவானம்
வந்தரானம் யோனம் மந்திரானம் சாலம்ப சிவ யோகமூர்த்திகளுள்
பழையவொருவழிவைத்துப்பின் வழியடக்கிச் சுத்த பூதாதி தொட்டிச்
சமனாந்தமட்டு முட்டும் பூதானம் சித்துபாதித் தாலதேகக் குறிப் பூத
ங்கனிற்குள் தத்துவானம் சித்துபாதிச் சூக்கும தீரணத்தத்துவங்க
னிற்குள் அந்தரானம் சித்துபாதி பாதேசக்குறி பந்தரத்திற்குள் சிவ
னம் சித்துபாதி யகங்கார மாந்திரக் குறிச் செவ்விற்குள் மந்திரானம்
சித்துபாதிச் குறிப் பிரசாத மூலிய மந்திரத்திற்குள் ரூப தரிசன
யோகபோக சுத்திகள் பண்ணப்படும்.

(அறிவுகந்தி யென்பதற் சுத்த மீவ்வளவமைந்தது). அறியாமைய
கந்தி மாயா சகல பசுவர்க்கத்திற் காணப்படுஞ் சார்பு நான், இது
சுகம், இது அக்கம், இது மோகம், நான் அஃ, நான் அக்கி, நான் மோதி
யென்பன மூத்தி பிரஞ்ஞா மோக வஞ்ஞான மூல பசுத்துவமலத்தின்
தோ நியாமிதா சுத்தி வைத்தபோத்திருந்துவக் குறிப் புருஷத்துவ ரூப
மாயப் போதலாற் தத்துவ சுத்தி பரணமசுத்தியாமாதலால் மலத்தின்
தாவாரக சுத்தி வைத்த நித்திய சேவல நித்திரா மூத்திரித கிஞ்சிஞ்ஞா
னக் கிரியா குனிய வறியாமைக் குறி மூர்ச்சா மோக மூல சித்துவ
குனியக்குறி யறியாமைப் போசித்துவ அலதர பசுத்துவத்தைச்
சொல்லிய பிருதிவி மூத்தி கலாந்த தத்துவ சுத்தி நடுநடுவே தத்துவ
சுத்திப்படி முச்சிவ யோகிகள் பண்ணு முறைமையிற் சிதி மலசத்
தித் துவாரத்தினாலே சுத்தி பண்ணி;

பிரளயாகல விஞ்ஞானகல மூட பசுவர்க்கத்திற் காணப்படுந் தால்
சாதிசய சர்வஞ்ஞானக் கிரியா குனியக் குறி மூர்ச்சாமோக மூல அல
சிவத்துவ குனிக்கு மூத்தியை மப் பெயர்சிவத்துவ அல பசுத்து
வத்தை மாயா தத்துவ சுத்தியினு மாயா தத்துவ சுத்தி சுத்த வித்
தியா தத்துவ சுத்திக்கு நடுவிலுந் தத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோக
கள் பண்ணு முறைமையின் மூற்று மல சுத்தித் துவாரத்தினாலே சுத்தி

எட்டாஞ்ஞுத்திரம்.

(16) உயர்

பின் மந்திரே கவர மந்திர மந்திர மகேசுவர மாயா சகல பதி
வர்க்கத்திற் காணப்படுஞ் சூக்கும சாதிசய சர்வஞ்ஞானக் கிரியா குன்
யு குறியாடுச் சுத்தி போகோப போகப் பிரஞ்ஞா மோகத்திலமுத்திய
மூர்ச்சா மோக மூல சூக்கும சிவத்துவ குனியக் குறியறியாமைப்
போ சிவத்துவ சூக்கும பசுத்துவத்தைச் சுத்த வித்தியா தத்துவ
வீசர தத்துவ சுத்திக்குட் டத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோகிகள் பண்
னு முறைமையிற் துலாதிகார மலஞ்ஞான அல மல வரசனா சுத்தித்
துவாரத்தினாலே சுத்தி பண்ணி;

பின் னுணுசதாசிவ வணுப் பிணங்க மகரமாயா சகல பதிவர்க்
கத்திற் காணப்படுமபிர நிதசய சர்வ ஞானக் கிரியாகுனியக் குறிச்
சுத்த போகோப போகப் பிரஞ்ஞா மோகத் தமிழ்ந்திய மூர்ச்சாமோக
மூல பரவித்துவ குனியக்குறி யறியாமைப் போ சிவத்துவ பரபசுத்
துவத்தைச் சதாசிவத்துவ முதல்மு தத்துவ சுத்திக்குட்டத்துவ சுத்
திப்படி கிராருப திரோதான சுத்தி சுத்தியோடு முச்சிவ யோகிகள்
பண்ணு முறைமையிற் சூக்குமாதிகார மல மூல சூக்கும மலவரசனா
சுத்தித் துவாரத்தினாலே சுத்தி பண்ணி;

அறியாமைய யகந்தி யென்பதற்கு இவ்வளவு பொருளமைந்தது.

அறிவுள்ளே அலகுக்கும பரமுச்சின் மாத்திரான்ம தத்துவ
மும்மூல முனைத்த அல சூக்குமபர முப்பர வித்தியாதத்துவ மும்மரம்
பழுத்த அல சூக்கும பர முச்சிவ சிவத்துவ மும்பழங்கள் விரும்பப்
படுமாதலாற் சமனைக்குச் சீழிரு பகுப்பானம் பரசிவ தத்துவத் தியாச்
சியத்தினாலே சமனா சுத்திக்குமே துன்மனாந்தாவதி பரசிவத்துவாபி
வியத்தி சித்திக்குமனையும் தாக்கிப் பரமல வரசனா யாபாசிக்கு மாதலா
துன்மனா மூலாந்தம் ஸ்வச்சந்த சர்வஞ்ஞானோத்தர சுருதிப்படி சிவசத்
தித் துணையாய் சென்று திரோதான சுத்தி நிகரக கிர்த்திய பரா சுத்தி
வகிஞ்ஞான கிர்த்திய மத்தியஸ்த சிவ சன்மாத்திரான்மாவிலுந் கூடச்
சென்னதலாற் செல்லுஞ் சிவசன்மாத்திரான் மாவிலும்;

அறிவுதனை முறைமையிலனு பரசிவங்கள் சிவப் பர சிவங்களை
நாறுசித்துகளையும்; அருளினால் சமனைமட்டு முட்டும் பிராகிருதம்மே
சங்கார புத்திகளில் மறைந்து சாலப் பித் துன்மனைப்பற்றுபாந்நராலம்
பிக்குஞ் சிவசத்திவிளக்கு விளக்கிய கிற்சாத்த மனோகங்கார புத்தி
விகற்ப சங்கற்ப சிவவிதர்ப சலிகற்ப கர்வபோத நிருவிதர்ப ஞானங்
களால்;

அறியாதே பறிந்து=திருச்சியமாய் கோலாதே நடத்தலகன
பிர்முத்த ஸ்வகிருபலகண சர்வதிருக்கர்த்திருகுபலகண பரோக
நீரிட்சண விக்ருதிச் சிவருபம் தடத்த லட்சணலட்சண ஸ்வப
லட்சண பரோட்ச நீரிட்சணருபகாஸ்தீயபரிட்சா ஸ்வட்சண குக்கும்
பரிட்சாக் குறிச்சிவ தரிசனமெழற் தச காரியத்திரு காரியம் படுத்திப்
பார்த்து.

குதியாதே குறித்து=முன்சொல்லிய சாத்தமனச்சங்கற்ப முன்
னாகச் சாத்தாக் கார புத்திப் பிரவாகச் சிறப்புச் சர்வ போதனான
கனா வியற்கையினு லணபட்ச தற்பொருட் சிவக்குறிப்பினற்றான்;
சம்பு பட்சப்பிறப் பொருட் சிவசாதி விதிப்பட்ட தற்பொருட்
சிவக்குறிப்பினற்றான்.

செயற்கையினு லாரோபித சம்புபட்ச பிதப்பொருட் சிவக்குறிப்
பினற்றான்.

திருச்சியமன்றிச் சர்வதிருக்கர்த்திரு குபமாய்பரோட்சம் போல
பிசயித்துச் சிவோக மென்றுடன் இயற்கையினுற் சம்பு பட்சபேற்
துமைச் சிவக்குறிப்பினு லப்படிச் சிவோய மென்று தான் சிவசெவ வெ
ன்று தானென்றின் மற்றது பொருட் ஸ்பிரிதம் அத்தியஸ்பிரி யருட்
ப்பொருத்திப் பண்ணும் சிவத்தியானக்குறித் தசகாரியத் தொருகாரிய
சிவயோகமபண்ணி.

அந்தக்கரணங்கோடுங்கடாதே=இடுக்குக் கொடுத்த விடுதலுற்
தொடுத்துச் சிவத்திற் சிறப்பித்துவிட்டு சிவத்தியானத்திற் சிறிதெங்
கண்டு தாக்கிச் சமனையிற் றருங்கிச் சூனியப் போலியாய்ப் போனமன
சைத் திரும்ப வெழுப்பித் திருப்பி விஷயத்தில் வீழ்த்தலுற் காலத்தா
மை தொட்டுவிட்டுத் தட்டாதே; வாடாதே=திரும்பத்திருப்பி யோக
நித்திரா முத்திரித மனத்தைப் பிராகுத நித்தினையில் முழுதுவிக்குற்
கேவலத்தன்மை தாக்காதே;

குழைத்திருப்பையாடுல்=இயானத்தின அற்கர் ஸ்வாவஸ்தாருபமாய்
ருத்திரு ஞானஞேயச் சிறப்புத் தியாதிரு தியான தேயகுணியப் போலி
யாய் ஞேயத்தருந் தி யத்தேய மாத்நிரத்தி லங்கு ஞானச் சிறப்புத்
தியான விசேஷ சமூத பண்ணி யிருப்பையாடுல்;

பிறியாத வென்றானே=கடுதல் பிரிதல் குறிக்கிற குற்றமுண்டா
தலா லினுதி தொட்டுப் பிரோகப் பிரோயத் தன்மைச் சம்பந்தியாயிரு
ந்த விசரன் றானே.

பிரிந்து தோன்றி=அந்தச் சம்பந்தம் விட்டுச் சாதிருச்சிய மாத்தி
ர மித்திர சம்பந்தியாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டி; (அதவன்றி) பிர

பஞ்ச பேத மெல்லாந்தானாய்த் தோன்றி=சித்த சித்திச் சித்தித்துச்
சித்திரப் பொருள்கட் கெல்லாபிவிபாபகமாய்த் தாக்கமாய்ச் சாட்சாத்
கரிக்கப்பட்டி; நெரியாலே=திருக்குத் திருச்சியக்குறிக் குறிப்பினு
வையெல்லா மல்லவாகி=அந்தத் திருக்குத் திருச்சியப் பொருள்களி
னன்றன்றி; நின்றென்றுந் தோன்றிவினிராதாராய்ய=தனக்கொரு
தாரக மன்றி நிராதாரன யிருந்தும் சமாதிசாமர்த்தியத்தினு லுதிக்குந்
சாட்சாத் காத்தினுல் சாட்சாத்கரிக்கப் படுவன்.

பார்த்த ஸ்வார்த்தார்த்தப் பிரத்தியார்த்தச் சர்வார்த்த வேன்
முத்தி சிவ சாட்சாத் காரஞ் சமாதி சாமர்த்தியத்தினுற் சித்திக்கு
மென்று தாற்பரியம்.

இப்படி யசத்தியோருவான தீட்சாவானாய்ப் பின் சிவாகமக் கேள்வி
முதலிய வற்றான் முறைமையிற் முப்பதார்த்த விவேக பசத்துவ
சிவத்துவ விவேக சிவ ஞான வாய்ப் பின் சிவத்தியான வானு
ப்புப்பின் சிவ சமாதி மானாய்ப் பிரதிபலிப்பு சிவ சாட்சாத்கார
வானாய்ச் சாமர்த்திய வானல்ல திருந்தால், மரியாதி மதித்துக்
கொடுக்கிச் சிவ தீட்சா ருப சிவ சத்தி பிறந்த ஞானமு முன்றி

ஞானபண்ணி முன்று முறைமையினுடையாய்த் தானிருந்தவன்
சரிந்தத்திற் சத்தியோ ரிருவான தீட்சாவான் போலப் பர
முத்தி சிவ சாட்சாத்கார சிவ சத்திருச்சிய சிவ சாய்சிய வானு
வனென்று சாற்றுகின்றார்.

புண்ணியமேனோக்குவிக்கும்பாவங் கிழநாக்கும்
• புண்ணியனைப்பூசித்த புண்ணியத்தினுலே
நண்ணிய ஞானத்தினுலிரண்டினை புமறுத்து
ஞாலமொகிழ்மேலுநண்ணுகி
நனுமிகலோகத்தேமுத்திபெய்மிவன்ரு
னெங்கெழுக்கோருயிமெமக்கென்று குறைவின்னிக்
கண்ணுதறநிறைவதனிற்கலந்நாகாயங்
கழிந்தக்காலெங்கும்கருதரண பாரிற் பன்.

(இங்.) புண்ணியமேனோக்குவிக்கும் பாவங் கிழநா
யனை; பூசித்த புண்ணியத்தினுலே=சிரியாபூசையினுலேதான் தீட்சா
பட்சத்திரத்தினுலேதான்; நண்ணிய ஞானத்தினுல்=முன்சொல்லிய மு
றைமையிலடைந்த ஞானத்தியான சமாதி சிவன் முத்தி சாட்சாத்காரக்

கூட்டப்பிரிவு ஞானபூசையினால்; இரண்டிசையுமுற்று = புண்ணிய
பாவங்களை மலத்தோடு பிரதி னெம் மரியாதிப்போக்கி; எங்கொரு
புண்ணியமக்கென்று என்னும்; இவ்வேகத்தே முத்திபெறுவியு
முன் = மதிக்கப்படுகு லென்முத்தனானவன்; காயங்கழிந்தச்சால்; கு
வின்னிக் கண்ணுதின் விநையநலிர்கலந்து = சிவசுந்தி பரிபூரணத்
லொத்தவியாபிதி; ஞானமொடுதே மேலும் நன்னுருவி; எங்குமாய்
கருதரன்போவித்பன் = எங்கும் விவாபியாய்த் தானியானித்த
றுக்கொத் தெங்கும் வியாபித்சுச் சர்வஞ்சூர்வ சர்வகத்திருகுப
சிவஞயிருப்பன்; அப்படித் திருஞ்சூர்வ சர்வகத்திருகுப

முப்பதமாறுப்படிமுத்தியேனிய
யொப்பிலாப்பேரன் டத்துள்ளொயித்சுச்
சப்பிவரியசுவங்கு டிசின்றய
சப்பிசாடியமர்ந்த ன்ருகே.

இப்படிப் பிறப்பொருட் சிவசாதி விசிஷ்டாந்தவந்த விநிஷ்டாந்த
சிவ வியத்திச் சுத்தாந்தவந்த சொல்லியிருக்கவும் பிரதித்தி
டத்து மதார்த்தரப் போலிவசன அக்கி யெடுத்துக்கொண்டு விவாபொ
ருட் சிவ வியத்திச் சுத்தாந்தவந்த பிறப்பொருட் சிவ வியத்தி
ஷ்டாந்தவந்தவந்தான் வினம்புலோர் வேதாந்தி ராமானுஜேயுபகா
ண்டு வேற்றுச் சமயிகளாவார்க்கு

சிவ சாயுச்சியச் சொத்தெய்வம் நிருப சரித வைச்சியமன்று
ஏகான்மப் பிரசங்கம் வருமாதலால்; சிவ சய்யோமமன்று விகாரப்பி
ரசங்கம் வருமாதலால்; சிவ சமவாயமுமன்று ஏகான்மப் பிரசங்கத்
திடங்கொடுக்கு மாதலால்; சிவதாதான்மியமுமன்று சய்வாயத்திற்
சொல்லிய ஊஷணம் வருமாதலால் (சிவத்துவ ரூபம்போலிரு
சிவ தாதான்மிய மென்னித் தித்த சாதனமாம்); சிவ வையமும
லியப்பொருள் கொள்ளாதிருந்தால் விஞ்சுப்பேக்கம் வரும
சிவா னனவியமுமன்று ஊஷியப்பொருள் கொள்ளா
வேதாந்த மதார்த்தமாதலால்; சிவ சாங்கிராமமு மன்று பரிணத
வேதாந்த பாஞ்சு சரிதி மதார்த்தமாதலால்; சிவ ஸ்வஸ்வாயி
த்தியமுமன்று முத்தி பங்கம் வருமாதலால்; சிவ ஸ்வஸ்வாயி
நித்தியத்திவமுமன்று ஸ்வஸ்வாயித்துவத்துக்குச் சொன்ன தோஷம்
வருமாதலால்; சிவ காரண காரியத்துவமுமன்று காரண அரிபத்துவம்
பிரோயபிரோரியத்துமென்றுபொருளாதலால்; ஸ்வஸ்வாயித்துவத்துக்
துச்சொல்லிய நேர்வந்தாக்க வருமாதலால்; சிவமேலிடச்சுப்படுதலால்

மன்று விகாசஜல்லியமா மாதலால்; அருக்கன்கன்களுக்குப் போற் சிவ
வியங்குத்துவமு மன்று பிரதிபித்தப் பிரசங்கம் வருமாதலால்; சிவ
இயாபக வியாப்பியத்துவமுமன்று ஐத்துவா நித்தியத்துவமு
வருமாதலால்; சிவப் பிரதிவிம்பமுமன்று நேர்சொல்லிய ஊஷணம்
வருமாதலால்; சிவகுண சங்கிராந்தியுமன்று இருஷ்டாந்தமில்லையாத
லால்; சிவா வேசமுமன்று சுவாதந்திரியகுணியம் வருமாதலால்; சிவ
ஞான சமுத்தத்தியுமன்று அநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால்;
சிவ ஊக்கிராந்தியாறுக்கிராதத்துவமுமன்று அது வியங்கு வியஞ்சுந்
துவாதாந்திரிய பிரதிபித்த மென்று இருமென்று முன்றள்ளப்பட்ட
படியில் சிவ போகிய போத்திருத்துவமுமன்று துடப்பிரசங்கம் வரு
மாதலால்; சிவ ஸ்வாயித ரூபசங்கமு மன்று அப்படி திருச்சியமாவில்
துடத்துவாபிரசங்கம் வருமாதலால்; ஸ்வணம் வித்புரஞ்ஞா பாவியாது
பயி திருத்துவமுமன்று கொன்மப் பிரசங்கம் வருமாதலால்; பதஸம்ஸித்
புரஞ்ஞேயோடு திருத்துவமு மன்று சர்வதார்த்த சாயுச்சியப் பிரசங்
கம் வருமாதலால்; சிவ சாநித்தியமுமன்று ஒன்றுக்கொன்று சாகாதத்
காமே சாநித்தியமாதலால்; அப்போது சிவ சாகாதக்காரத்தானே யா
காயம்; “ஸ்வார்த்தபாசகம் ஞானம் சிவ யோகத்து சர்வதம்” என்னும்
வசனத்தினால் அது மொருதிகிலொலாம்;

ஆனால் முடிந்த பக்தமேது சிவ சாதியென்று செப்பப்படுஞ் சிவ
சாநிருச்சியமே சிவ சாயுச்சியம். குடிமுத்தன் அருதிமுத்தன் என்னுஞ்
சிறிது வைசாதிருச்சிய மிருத்தலான் முத்துஞ் சிவ சாநிருச்சியஞ் சிவ
சாயுச்சியமென்று செப்பப்பட்டது! அப்படிச் சொல்லப்பட்டது, ஆதி
முத்தனது முத்தனெனும் சிறிது வைசாதிருச்சிய வார்த்தை மலோபாதி
தொட்டுவந்த வெவிரங்ககதை யெனும், முத்தனுக்கு அவர்ச்ச
நியசஞ்சித்த சித்தியம் சிவஞ்ஞுக் கிருபாசுஞ்சித்திரத்தியமென்னுஞ்
சிறிது வேற்றுமை வார்த்தைமே வேறு வரணியில்லாமையா லென்
தும், முத்துஞ்சிவ சாநிருச்சியமென்பதே யந்தரங்க வார்த்தை யென்று
முடிதலான் முத்துஞ் சிவசாநிருச்சியமே சிவ சாயுச்சிய மென்று சித்
நிர்த்தஞ் சித்தியம்.

ஆகையால் ஸ்வஸ்வாயிதானே, சிவ முத்துவது சிவவத்திய
மென்று சிவ் செத்ததே துர் சத்தியம். அது நிருபசரிதவைக்கையமன்று
பசரித வை சிவ மப்படிச் சுருதி சொல்லியதென்று வந்தவாணம்
சுருதுதலால்; சிவா னன்னியத்துவமே சிவ சாயுச்சியமென்று சிவ சிவ
சித்தாந்தி ன் செப்பியதே? அது பரிணாமபடித்தது, சிவ

விவனுக் கன்னிய மல மாயா கன்மங்கட் கு லிருந்தனா ளால் நினை
 னனனியனென்று விருத்தப் பொருட்டொகை வித்தித்தத்தஞ்சொல்
 விவனுமப்படி யென்று விவ சதிரசியனாய்ச் செப்பப்படுவது விவந்
 தன்னிய மலமாயா கன்மங்கட் கன்னியன் பசதிரசுமுதல் விவந்
 னனனியனென்று அன்னியப்பொருட்டொகை வித்தித்தத்தஞ்சொல்
 விவனுமப்படியென்று விவ சதிரசியனாய்ச் செப்பப்படுவது விவந்
 தவர்கட் கிட்ட விசாரம் பண்ணுஞ் சிவர ண்ணியச் சொற் சொல்லி
 யேது பிரயோசனம் விசேஷத்துக் கிடும்பொண்டது? ஒன்றுமில்லை.
 சகலதாலெவ சாதிரசியமாத்நிராஞ் சிவ சமவாதிமதம்; அது சித்தாந்த
 மன்றென்று நின்று முத்துஞ் சிவ சாதிரசியமே சிவ சாய்சியமென்று
 விவ சித்தாந்தம் பண்ணிச் சுகியாவீடு.

ஞானமதின்ஞானபிட்டபுடையோருக்கு
நன்னமயொடுநீமைபில்லைநாகுமொதொன்றில்லை
பிலபில்லைதவமில்லைபோதமொடாச்சொமச

செயலில்லை நியூனாமின் லேசுத் தமலமின்லை
கோலமின்லை புலனாமின்லை கா. இல்லை

குளமில்லை குடியில்லை குலமுமில்லை

பாலருடனுலமதகச்சாசாருணமருவிப்

பாடல்கள் (அ) பாடல்கள் என்னவாகியும், அது.

தேசிய மகாநாடுக்காசனங்களுள்

தொன்றுபோற்செய்யாது: தொன்று

சூசல்படுமே வேண்டியவாவானிற்ற

துறக்க முன்னர் படிப்பது நியாயம்.

சுருதிக் கிடந்தது

வருத்தத்திற்கு வருத்தத்தின் விடையாகத் திறந்தினைத்தி

லாசாசாபிளில்வாழ்ப்பிளையால்ல.

மலைந்தாறுதொனிகடாமானடியையாய்கலார்

 (π, π)

(இ-ள்). தேச மிடங்காலந் திக் காசனாகள் முழுவியவை துயா
னத் திச்சித்குப்படுவன, சமாதியில் வேண்டுவதன்றென்று பொருள்;
மற்றைய வேளிப்பொருள். (கூக)

நிராலம்பத் திவானசமீதி சாமர்த்திய மில்லாதான் குரு சுற்பித்த சதா
வெளிசாகாரத்தியான சமாதிபண்ணச் சரஸ்வதி சிவ சமாதிசா
கூதகார பூர்த்திச் சகாப்துதி முன்னாக, நிகழும் நிராலம்ப சிவ
சமாதிமானது பம்மவித் திற்சத்தியில் முறைமையின் முகிழ்ச்
சும் நிராலம்ப வெசமாதி சேதுப்பூர்த்திச் சகமும் நிராலம்ப
சிவ சகாப்தகார முந்துப் பூர்த்திச் சகமுஞ் சிவ சம்வித்திற்சத்
தியிற் முருங்குஞ் சவாபுத்தியினுலையலிக்கப் படு நினைதறை
கின்றார்.

இந்நிலைதானில்லையெல்லாம் சரிடத்தினினு

மீசனெல்லாவிடத்திலுரினா

வாங்கியேயுமாய் நிந்தநூல்களாக வாங்கியே

யறிவதொருகுறிஞ்சினருளினாழிந்நா

மன்னுரிவன்றனை யடைந் துநின்றவன்றனலே

மருவ்புகரணங்கள் சிவகரணமாகத்

அன்னியசாக் கிரமதனித் துரியாதீதம்

தோன்றமுயல்சிவானுபவஞ்சுவாதுபுதிகமாம்.

(இ-உ). இந்நிலை தானில்லையெல் = திராலம்ப சிவயோக நிலை நிற்
கச்சத்தி பெ. தாதிருந்தால்; எல்லா மீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லாவிட
த்தினின்று நிர்வாக நிலையைக் குருவினாருள்ளாரா. = ஒருபிரகாரம் அக
லையாக சிவரூபம் குருச் சொல்ல இது உத்தவாதித சிற்
சத்தி விவரம் புத்தி கோசரமன்றென்பது அதிர்ந்து; அதிவாசாரு குறி
(குருவிருந்திற்று) = புத்தியினால் நியாணிக்கப்பயி மொரு சிவ விக்மிரக
மக்குருகுருபை நூற்றதற்குப்புகவறிந்து; அந்தக்கரஸங்கடக்கி = விஷயத்
தில் விவரம் மேலெழுப்பி யச்சகா சிவ ரூபமாக்கி; மன்ன சிவன்றனை

இந்திரங்க னென்றிற் றென்றென்று இப்படித் தவ விகத்தவகு
தவிய தடவத் தகைவங்க னென்று இப்படித் தவ விகத்தவகு
அருளிவருங் கெவ சத்தி விபத்த மென்றென்று தவ விகத்தவகு
விறங்கண்டு தவது விகருப விகைவ விபத்தவ தரிசனம் பன்னி
இந்திரத்தின் வேருய் = இச் சிவத்தவ விகைவ விகைவமாய்;

பொய்க்நிற வையும் புலனிறங்க ளென்பதற் கசத்திய வையுபுல
குணங்களுண்டு பொருளுரைத்தல் மரியாவாத மதமாமாதலால் ஆன்
மாயுந்ருத் தடத்த ளைநன் மாதலால் வித்ததுவம்போற் கவருபுலகண்ண
மாயுள்ளனவன்றி மல முதலிய புகழங்கட்குச் சவருப ளகநன்மாயுள்
ள பகத்துவ வேத்துவ முதலிய தன்மங்கள்;

பொய் யென மெய்கண்டான் = தனக்குச் செயற்கைக் குணங்களா
யுள்ளனவாகிய மியத்தைக் குணங்கொண்டவன் என்று மல முநி
லியவந்திற் கியத்தைக் குணங்கொண்டவன் யுணர்ந்தான்; (செய்தவ
விலேகியென்றுமாம்); முன்னின்று கா; கிடை முநிய = கட்டுப்பாடு முநி
யோடி = விளாந்து சென்று; முந்திச் சேர்த்தல் கோய் = சமுத்திரத்தை
ந்துப்பு நீராய்; பின்னர்க்குமுறைபோல = திரும்பத்திரும்பத் செய்
போல; பொருத்தியென் கிவத்தினெடு = கருத்தையிப்பு பதார்த்தம்
கட்டுப் பொருத்தும் பிரிதல் கலத்தல் போதப்படுகிறதின் முதலாக
கிவத்தினெடு தாதாமிய கப்பத்தத்தால் தன்ன கிவ தத்துவத்தோடு
சாதிருத்திய கப்பத்தத்தில் கிவனெடு பெய்திப்பன்; போதான் பின்ன
= (பசுத்துவ சிவத்துவ முதலுபாதிப்படான்; நீருப்புச் சோபாதி, கிவத்
துவம் நீருபாதி, நீர்போ யுப்பும் பொருத்தும் கிவத்திரும்படியிருந்து
கிவத்துவ மிசையுமாதலால், முத்துவமையன்று) திரும்பத்திரும்பானெ
ன்று திட்டாந்தம்.

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாற் புறப்படும் பொருந் திருவென் றவ த்தினே டென்பது பெருது கூறாயும் புத்திற் சொர்வியபடி பசுத்தன்மை மறையத் தன்புதித் தன்மை விளக்கத்தோடு பதிவெ னியா யதில் விளங்குவதே பொருந் துவதென்றுபோதிக்கின்றார்.

எங்குந்தானென்னிடுமெய்தவேண்டா

மெங்குமிலனென்னில்வேறிதையுமல்ல
 னந்தஞ்சேரநயிர்போவ்வென

எங்கஞ்சேருயிர் போல்வனெங்கும் மகத்

தவயவங்கன்கண்போலக்காணுவான்மா

விஞ்ஞாநாமியம்புந்தத்து பங்களின்வைத்தறித

வினாஞ்ஞானந்தந்திதல்சுடரிழந்த

துங்கவிதிச்சோதியுஞ் சோதியும்பெற்றாற்போற்

சோதிக்குட்சோதியாய்த்தோன்றிடுவன்காரணே.

(இ-ள்). எங்கும் தானென்னில் = விவன் சித்த சித்துப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வியாபியாயிருப்பனென்றில்; நாமெய்தவேண்டாம் = ஆற்றிசீர் சமுத்திரத்திற் சென்று கூடுவதுபோலவென்று நானுசென்று கூடவேண்டுவதில்லை; வேறெங்கு மிலனென்னில் = சர்வத்தையு மறிதல் பண்ணுதல் கூடாதாகையால்; இறையுமல்லன் = சர்வ வகத் தீர்த்தாயு மல்லனாகிவிடுவன்; (உம்மையால் சர்வவகத்திருந்துவு மில்லாமையாற் சர்வஞ்ஞான மல்லாதேபோவன்).

பின்னவகை யடையதில்லை யெனில் அந்வுறு தியானிப்பது சமா
திப்பது சாஷாங்கரிப்பு தெப்படி யுன்னில், அந்தச் சிவனெங்கும்
நன்குரு சரீரம்போ லுபசரிக்கப்படுஞ் சித்த சித்துப் பிரபஞ்சமெல்லா
வந்தினும்.

அங்கு சேருயிர் போல்வன் = இயற்கையார் சர்வவியாபியாவிகு
ந்தாலு மலவ் தரு பாதிச் செயற்கையிகுந் தன்ன சீரவினக்குப் பொ
ருந்திய வவ்வளவில் ஞானமுண்டாகையால் அங்ங் வு வியாபகனென்
அப்சரிக்கப்பட்ட ஜன்மா வொப்பனர்; அந்த தூதரவர்கள் = அந்த ஜன்
மாப்பொருந்திய சீரத்துறுப்புக்கள்; கண்டால் = கெத்திரமாயே வுது
ப்புப்போல; காணுவாகும் = கண்ணே காணும்; (அப்படியே விவளபொ
ருந்திய தித்த தெதுப் பிரபஞ்சமகைய சீரத் துறுப்புக்கள் ஜன்ம திற்
சத்திக்குறி பொறித்த திற்கண் ணுறுப்புப்போ லநியாவாகும்; ஜன்ம
திச்சத்திக்குறி பொறித்த திற்கண் ணுறுப்புக் காணும்; ஜனையா லான்
மாக்குதிப்பு மொடியாதலா லான்ம திச்சத்திக்குறி பொறித்த திற்கண்
ணான்

இங்குநாயும்புந் தத்துவங்களிற் வைத்தறிதல்=இந்தச் சாத்திரத்தில் நாம் முன் சொல்லிய பொக்கியப் பொருளை யறியும்போது பசுமரணமா யிருந்தாலுஞ் சுகா யினை யறியும்போது சிவகரணமா யிருக்கின்ற புத்தி முதலிய தத்துவங்கள் காட்டாகப் பண்ணும் பதி ஞானக்குறி பொறித்த வேரூனாதல் (நதொருசோதி); தாள்=தத்துவாதிதமாயிய சிவசக்தி; இறை ஞானந்தன்=சரூபிப்பதிஞானக்குறி பொறித்த)ஞெற்சத்தியை விளக்கி; ஈதல்=தொழிற்பதிஞானக்குறி பொறித்துக்

உருஅ

சிவஞானசித்தியார்.

கோடுக்க அறிதல் (ஈதொரு கோடு); (இந்த இரு கோடையும் பெற்றது) சுடரிமுத்த அங்குலி=ஒளிமறைந்து; (புறியாசுத்தன்; கோடிய மூட் கோடியும் பெற்றதும்போல=புற வொரு மூள்வொளியுமுதல் தொப்ப; கோடிக்குட் கோதியாய்த் தோன்றலென் காணே=(கோதிக்குட் உட்சோதிக்குட் கென்று மாறுக) சொல்லிய சூன்மறிகத்தியி னந்தரங்க நிருபாதிக கோதிக்குட் கோதியாய் நிகழ்களாக; தோன்றியென் காணே=திருச்சியமன்றித் திருக்குழியாய் திருசியன்றினையாபன்.

கோதிக்குள்=வெசத்திக்குள்; தோன்றியென்=விளங்குவன் (என் னு கிலபெயருணாப்பர்); பாரக்குடியாகிய சிவசத்தியில் வென் தோன் னவனாகிய வெசத்திக்குள் கன்னியமூல் விவெனென் புதுமுதற் றுஷணம் பிரமாணப் பிரசங்கத்திற் பேசியததி. அதுவன்றி பெடுத்தல் முடித் தல் இசையாது பகைக்கும், பார்ப்பவன் பலப்பிரமிதியென்றிப் பிறர் பிர மாணப் பிரமிதி பலமுமாம்.

ஞானத் தியான சமாதி சஞ்சல சிவன் முத்திராட்சாங்கார மயமாந் திரத்தில் மலமுதலிய பாசம் பதியும்; அவையுலையி பரக்குமெ ன் அபாஷிக்கார்.

பாசிப்படுகுட்டத்திற்கல்லினைவிட்டெரியப் படுமே. அருள்வாய் அவிமேப்பொழுதின்பாக்கு மாகபடுமலமா யுபிசுதன்மனைத்து மானடியை அணுகும்போதகலம்பின்னணையு நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ்நிற்காதே தூங்கு நினைவுடையோர்வின்னியென்நிலையி னாவேயாகு மாசையொடுமங்குமியங்குமாயிலம்வருவோ ரரும்பாசமதுக்கும்வகையருளின்னாபுரணாப்பாம்.

(இ-ள்). அருளின் வழியென்பது=அருள் ஒரு மாகமமார்ச்சத்தால். மந்தவை வெளிப்பொருள்.

எட்டாஞ்சுத்திரம் முற்றித்து.

உருவிருத்தம்-உருச.

ஒன்பதாஞ்சுத்திரம்.

ஒன்பதாஞ்சுத்திரம்.

முன்சொல்லிய சமாதி நிலைகுலைந்தாற் பின் கூடுமுபாயங் கூறுமின்றார்.

பாசஞானத்தாலும்பசு ஞானத்தாலும் பார்ப்பரியபரம்ப னைப்பதிஞானத்தாலே நேசமொடுமுள்ளத்தே நாடிப்பாத நீழற்கீழ்நிலாதே நீங்கிப்போதி னுசைதருமூலகமெல்லா மென்கத்தேராமென் றறிந்தகலவந்நிலையேயாகும்பின்னு மானசைதருமஞ்செழுத்தையிதிப்படியுச்சரிக்க ளுள்ளத்தேபுருந்தளிப்பனானமெலாமோட.

(இ-ள்) பாசஞானத்தாலும்=புத்தியாதி தத்துவதாத்தவிக விர் ததி ஞானத் தாலும்; பசு ஞானத்தாலும்=பாசவிர்த்தி விளங்கிய ஞன் மரிற்சத்தி விர் ததி ஞானத்தினாலும், பிரமம் நானென்னை பரம மென்றும்பசுவாசனை தாக்கும் விபரீத திரான குத்தினாலும்; பார்ப் பரிய பரம்பாணை=காணுதற்குச் செயற்கைச் செய்கரண மாகிய பாச ஞானவிஷய சகன சதாவிவர தீத நிஷ்கள பர விவனை; பதிஞானத் தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப்பாத நீழற்கீழ் நிலைநாதே நீங்கிப் போதில்=ஆன்புரவிற் சாக்ஷாத் சிவசத்தியால் விளங்கிய சிற்சத்தி விர் த்திப் பதிஞானத்தால்=சாமர்த்திய மரியாதியி லறிந் து சமாதித்துச் சாக்ஷாத்கரித்துச் சிவசத்திப் (பிரபை தாரகமா யிராது விட்டுப்போதில்); னுசைதருமூலக மெல்லா மென்கத்தேரா மென்றறிந்த கல வந்நிலையேயாகும்= பிரதிபந்தமாயிருக்கும் பிரபஞ்ச மனைத்தும் கானல் போற் பொய்போலத் தோற்றி மாயாகார நிராகாரமாய் நோ டுமே. சமாதி நிலைதானையாம்; (அதுவன்றியும்) னுசைதரு மஞ் செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க=சிவமுதல் நமகிருகச் செபிக்க; ணன மெலாமோட=நமப்பதார்த்தபாசம் பறிய; (மிஞ்சுகின்ற) உள்ளத்தே =சுத்தபஞ்சாகர நடுவெழுத் துணைக்குஞ் சின்மர்த்தி ரான்மாவிலே; புருஷம்=முத்தெழுத்துணைக்கும் பரத்தைப்பதித்த; அளிப்பன்=சுற் றெழுத்துணைக்குஞ் சிவத்தையிணைக்குவன்.

(சு)

சியப்பிரமாணமாய்ச் சந்த கோடியிற் பிழைக்கும் சிவாகம மந்தமா
ஞ் சாஸ்திரங்களும், பிரசாத புத்த மந்தமா மந்திரங்களும், சிவ
தத்துவ மந்தமாந் தத்துவங்களும், சிவமூர்த்தியவற்றின் விஞ்
சிகளும் பரசு ஞானமென்றும், நான் பிரமமென்பது முதலிய சி
னம் பசு ஞானமென்றும் படிக்கின்றார்.

வேதசாந்திரமிருதிபுராண லைஞானம்
விரும்பசுவைவைகரியாந் திறங்கண்மேலா

நாதமுடிவானவெலாம்பாசனம்
நனூநியான்மாவிலைநீ நாடலாலை

காதலிஞானபிரமமென்றும்
கருதுபசுஞானமிவனுடலிடுகட்டுன்

டோதிபுணர்ந்தொன்றொன்றுவுரைந் திடலாற்பகர்
மொன்றாகச் சிவனியல்பினுந் திடுவென்காண

(இ-ள்). இவை நான்கு யான்மாவென்ற மானுட, அந்த பசுவான
வன் சிவனியல்பின் சிவத்தவம் பெற்று காலத்திற், (புதிய) ஞானஞ்
சாஸ்திர யோசுமிக்க எல்லாப் பொருள்சொல்லும் உணர் திடுவென்கா
ணை அறிவென்காணுந் தவியல்பி ஞானந் திடுவென்காண வுரைக்கது
மாம்). மந்தைய வெளிப்பொருள். (உ.)

அந்தக் கரண விர்த்தி சமூகநிவிர்த்தியே சமாதியும் முத்தியும் தற்பொரு
ளறிவு பிறப்பொருளறிவு முகிழ்க்கும் ஸ்வவேதனை சிவ வேதனா
வியத்தி வேண்டியதில்லையெனும் பாஷாண வாதி முதலோர் மதம்
புறப்படுத்தித் தாடிக்கின்றார்.

கரணங்களுக்கெடவீருக்கைமுத்தியாமென்றிற்
கதியாகுந்தினைமுட்டைகருமாத்திபுயிர்கண்

மரணங்கொண்டிட வறங்கமயங்கிமுற்செங்க
வாயுத்தம்பனைபண்ணவல்லிடத்தையடைபசு

சாணங்கன்புகுதிபுல்லபொற்றனையடையுஞ்சு
தவிராதுமலமிதுவுப்பசுஞானமாகு

மரணங்கொளித்தவன்றையையறிவிதந்தங்
கறிந்திடுந் செறிந்த அகனகந் திடோ.

வெளிப்பொருள். (க.)

சாக்ஷாத் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கிய சிற்சத்திக்குறிப்பதிருந்தார்
சிவான்ம் ரூபந் ரியுமென்று செப்புக்கின்றார்.

சிவனையவன்றிருவது ஞானத்தாற்சேர்ச்
செப்புவுதுசெயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா
மவனையனுக்காவென்றுபுரதலானு

மவனடியவ்வொளிஞானமாதலானு
மிவனுமியான் னுவக்குறியிறைச்சிமேதை
யென்புமச்சைசுந் திலமோவிந் திரியக்கொத்தோ
வவமகலவெனியறியேனெனுமையமகல
வடிகாட்டியன்மாநுவக்காட்டலானும்.

(இ-ள்). அடுத்தடுத்துச் சொல்லியது சொல்லிற் கூறியது கூறலெ
ன்னவிகுத்தம் வராநோ? வராது; சபாதிதிடம் பிறக்கும்படி சாத்திய
தாதலா. (ச.)

மேற்சொல்லிய பதிஞானமே சிவமூர்த்திய திரிபத்தார்தங் கண்ணுங்கண்;
கண் மூர்த்தியவற்றிற்குக் கண்ணென்பது கண்ணுக்குப்பாரம் பண்
னுதலாத் கண்ணென் னுபசரிக்கப்பட்டதென்று கருணைபெற்றவருடைய

• கண்டிருங்கண்டனைக்காணுகரணங்காணு
கரணங்கடமைக்காணுவுயிருங்காணு
வுண்டியமருயிர்தானுந்தனனைக்காணு
துயிர்க்குயிராமொருவனையுந் தானுநாருங்
கண்டிவென்றனைக்காட்டியுயிருங்காட்டித்
கண்ணுக்கரணங்காணுநிப்பா
கொண்டனையுளத்திற்கண்டடிக்கடிப்பாசங்
கூடாதுகூட்டி னுயிருநித்தடியினிதுத்தே.

(இ-ள்). தானங்காணு=கரணங்காணு; உயிருயிராணு=உயி
ருயிருக்காணு கண்டகூண்=இவை யெல்லாவற்றையும் ரேந்தியகூ
மாகப் பார்க்குஞ் சிவன்; தனைக்காட்டி=தனக்கியற்கைக் கண்ணு
உயிர்க்குச் செயற்கைக் கண்ணுயி தனது சத்தியினால் உயிர்க்கு உயற்
கைக் கண்ணுயி சிற்சத்தியை விளக்கித் தனது ஸ்வரூபத்தை யுயி
ருக் காண்பித்து; உயிருங் காட்டி=உயிர்க்குயிர்ச் சுவரூபத்தையுங் கா

ன்பித்து; எண்ணு = உயிர்க்கியற்றைக் கவனஞ் செய்ந்து வியஞ்சுக
தன் சத்தி சமவாய சம்பந்தத்தா னுயினை குறித்துபசரித செயற்கைக்
கண்ணு; காணு = காணுமல்; அடிசுடி = விவசத்தில் கொப்பச் சிந்தி
திக் கண்ணைத்திறந் தொளி பரப்பித் தியானிக்கில்; குறித்தடியினின்றுத்
= திரும்பப் பாசம் நீங்கும்படி விவ சிந்தனைபண்ணிச் செய்யப்படி
சத்தி தாரகமாகத் தானேநில்; மற் றைப் வெளிப்பொருள்.

அப்படித் தியானம் பண்ணிச் சிவசத்தி தாரகமாய் நின்று செய்து
கரைக்கின்றார்.

குறித்தடியினின்றட்டகுணமெட்டுச்சிந்தி

கோகந்தன் முதலவாழ்வுருவாபதமெல்லாம்

வெறுத்துநெறியறுவகையுமெல்லோடுகிழடங்க

வெறும்பொய்யென்கிறேந்திருக்கமெல்லோடுகிழில்

ளிந்துத்துவதோர்குணமில்லானன்னைப்பொருளருக்கு

நினைப்பரியானென்றுமிலானேர்டுபநதுள்ளே

பொறுப்பரியபேரன்பையுளிய்தன்வழியே

புகுந்திவெனெங்குமிலாப்போகத்தைப்புரிந்தே.

(இ-ள்). நெறியறுவகையும் = ஆறத்துவாவும்; வெறும் பொய்யென
= அசத்தியம் போற்காணுங் கண்டிதமாகுந் = விளங்கி; போகத்தை
= சிவத்துவ விளக்கமாகுந் சிவானந்தப் பெயர்ச் சிவபோகத்தை, மற்
றைய வெளிப்பொருள்.

சிவபோகத்தித்தமாகுந் குலைந்த சிவசமாதிகுடும் பொருட்டுப் பிர

கூசுபாயபவநினைந்திருத்தன மாதிரம் போதுமோ வென்
னச் சிந்தாந்த சிவோகம் பாவனைத்தீவக வேதாந்த சோகம் பாவ
னை வேண்டுமென்ப விளம்புகின்றார்.

கண்டவியைவல்லேனொன்றகன்றுகாணுக்

ழிபரமுநானல்லேனெனக்கருதிக்கசிற

தொண்டுகொடுமுளந்தவனறவின்கலப்பாலை

சோகமெனப்பாவிக்கத்தோன்றுவனவேறினி

விண்டகலுமலங்கொல்லாங்கருடதியானத்தார்

விடமொழிபுமதுடோலவிமலதையுமடையும்

பண்டைமறைகளுமுநானானெனென்று

பாவிக்கச்சொரிவதுதிப்பாவகத்தைக்காணே.

(இ-ள்). கண்டவியை = தகாதிப் பிரபஞ்சந் தாக்கி வாச்சியப்பொ
துளாய் மயங்கி யிருக்குங் குருவிங்க சங்கமாதிசன்; அல்லேனென் = நித்
திய நிலையங் குலையுங் கண்டித வடிவ தடந்த லக்ஷண முற்ற வயமிதம்
கவாச்சியப் பொருளாய்ச் சாலம்ப சிவ யோக விஷயமாய்த் தடந்த
லக்ஷண சிவபதவாச்சியப்பொருட் சிவக்குறி பொறிக்குமிடமாதலானும்
வாச்சியப்பொருள் விட்டிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிம்பரமி
ரண்டுமெடுத்தத் தொடுத்தாரைத்தானஞ் சிவோயஞ் சிவமிதமென்று
பட்டர்க்கைப்பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிவப்பொருளாய்ப் பாவிக்கப்
பட்டு,

சிவோகமென்று தன்மைப் பொருட் சிவப்பொருளாய்த் தியானிக்
கக் கிடத்தத்தாநாதலானும் அகம்பத்தில் வாச்சியப்பொருட்டடத்த
லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பூதான்மாதி மந்திரான்மாந்த பஞ்சான்
மக் குறிதாண்டிச் சிட்டவிலைப்பொருட்கூல லக்ஷணத்தன்மைப்
பொருட் சின்மாதிரான்மாவாய்ச் சிவபதத்தில் வாச்சியப்பொருட்ட
டத்த லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பிரமாதி சாங்கசதா சிவாந்த
பஞ்சேசுவரக் குறிதாண்டிச் சிட்ட விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷ
ணத் தன்மைப் பொருட் பரக்குறி பதித்துப் பின்னஸ்மிபதத்தில் வாச்
சியப்பொருட்டடத்த லக்ஷணத்தன்மைப் பொருட்டியான சமாதியுபா
தியுற்ற சின்மாதிரான்மாக்குறி பரக்குறி யிருகுறி தாண்டிச் சிவ
விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் சிவக்குறி
பொறிக்கப் பாதிதிரவானுகையால் நானன்னை நகன் பஞ்சவித
சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத் தொரு மார்க்குத்தால் முப்பத வரிச்சிக
பொருள் கடந்துன்மனையுற்று;

காணுக்கழிபாரும் = பரோகூ வநாதிமுத்தப்பரிவரு (நானல்லே
ன்பட்டர்க்கைப் பொருளாதலாம் தன்மைப்பொருளானய நானல்லேனென்)
தனக் கருதி = சிவோயஞ் சிவமிதமென்று சிந்திக்கலாஞ் சிவோகமென்
து சிந்திக்கப்படாது ஆரோபிதமாய்ப்படியுரு சிந்திக்கலாமென்றுஞ்
சிந்தித்து; கசிந்த; உளத்து = ஆன்மாவில்; தொண்டுகொடும் = சமயதிட்
சையிற் சைவர் செயற்கையாய்ப் பாவிக்கு மியற்கையாய் வைவ்ண
ரொப்போதுடி பாவிக்கும் தாசோக வடிவ வரசனையோடு; அவன்
ருள் = சிவனருள்; கின்று கலப்பாடு

சிவோகமென்று சிறப்பித்துச் சிந்திக்கப்பட்டான். (எவப்படுந் தாசுந்தன் மையுமேவுஞ் சிவத்தன்மையும் என்மாத் தலையென்பதுபோற் பகைத் தேயிவித்துப் பாவிக்கப்படாதாகையால் (ஆகிலெப்படி?) சோகமென் ப்பாவிக்க=இரண்டுங் கெட்ட வைத்துவ தாசோகம் பாவனா வாசகிர் அடைத்துச் சித்தார்த்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனைத் தீபக வேதாந் தப் பொதுச்சோகம் பாவனை யஸ்யந்தம் தனைத்துச் சோகமென்று பண்ண;

தோன்றுவன் வேறின் தி=தாசோகம் பாவனா வாசகிர் எனியந் தத் தஸியனைத்துச் சிந்தார்த்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனை பண்ணப் பண்ணிக் குறியொப்பித்து வேறுதக் குறியின் தி;

சேவன் முத்தியிற் சமாதி முற்றிச் சாட்சாத் கரிக்கப்படுவன். நீரிப் போது செப்பியது செப்பமன்று; ஸ்வரூப வெபாவனை சத்தியமானது போலாரோபித சிவரூப சிவனை சத்தியமன் றாதத்யமே; அத்திய மெப்படிப் பலங்கொடுக்கும்? சத்தியம், நீ சாத்தியது; முத்தியெய் சிவா விரப்பாவ பாத்திர பாவனையாகலாற் சத்தி சிவபாவனையிற்றப்போல அசத்திய வெபாவனை.

சுருட தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல் மலங்கெல்லாம்; விண்டகலும்=பிரியாது பிரிந்து நீங்காது நீங்கும்; விமலதையு மடை யும்=சிவத்தவாபி வியத்தியும் ஸ்திதஸ்தாபிதமாம்;

விண்டகலு மென்பதனால் முத்தியலமும், விமலதையு மென்பதனால் வியத்தியலமும், விளம்பப்பட்டன; தொண்டினு டென்பதனை நின்ற கலப்பாலென்பதோடு விசேஷியாமற் சிலர் பாவிக்க வென்பதோடு படு த்தி விசேஷித்தார்கள்; சிவோகந் தாசென்று சிந்திப்பார்களாய் மன் னுதவையென்றும் வழக்குரைப்பார்கள்;

பண்ணு மறைகளும் பிரவாகா நாதிச்சுருதிகளும், (உம்மையி னுஞ்சில வித்த சிவாகமங்களும்) அது நானுனெ னென்று பாவிக்கச் சொல்லுவ அத்தமென்று தியானிக்கச் செப்புவது, இப்பாவகத்தைக் காரணம்=இச் சிவோகம் பாவனைத் தீபக சோகம்பாவனையைத் தானே; சோகமென்பது பரோகாபரோகப் பகைப்பெருள் அயிக்கியப் பிரா ந்தியாகையால்.

தாலோஹமிதிஸம்மோ றும்லோஹமேவபரிப்ரமஃ அஹமேவபரிப்ரந்தித் தமாத்ரீண்பரித்த்யஜேத். என்று சில சிவாகமத்தி னியிருத்தலால் அப்படிச் சிவோகம் பாவனையே பகையாம்.

படுமென்று படித்திருத்தாதுஞ் சோ

யம் தேவதந்த னென்பதுபோற் சுருதிச்சொற் சித்த விவேகத்தினுற் சிவோகம் பாவனைத் தீபகமாகச் சோகமென்று மொருவழிசொல்லலா மென்று தாற்பரியம். (எ)

இந்தியுங் கூடாதோர்ச்சுச் சுத்த பஞ்சாஷரத் துவாரத்தினுற் சிவோ கம் பாவனைத் தீபகமா மஞ்ஞெழுத்துச் செப மறைகென்றார்.

அஞ்செழுத்தாலான்மாவுமரணுடையபரிசு மரணுருவுமஞ்செழுத்தாலமைந்தமையுமிந்திட

டஞ்செழுத்தாலங்கரநியர்சம்பண்ணி

யான்மாவின்ஞ்செழுத்தாலிதயத்தார்ச்சித்

தஞ்செழுத்தாற்குண்டலியினனையோம்பி

யனைவரியகோதண்டமனைத்ருளின்வழியின்

டஞ்செழுத்தைவிதிப்படியுச்சரிக்கமதியருக்க

ஷணையாவம்போக்குளெனுமான்மாயிலரனே.

(இ-ள்). அஞ்செழுத்தான்மாவு மரணுடைய பரிசும்=(மறை ஞான தேசிகர் விரித்துரைத்தபடி) யகாமான்மா சிகரம் சிவம் என் பனமுதன்முறையும்; அரணுருவுமஞ்செழுத்தாலமைந்தமையும்=சிகர மகோரமென்பது முதன் முறைமையிற் சதா சிவாதி ரூபமுற்றதும்; அநி ந்திட்டு; அஞ்செழுத்தால்ங்க ரநியாசம்பண்ணி=கணிஷ்டாபியங்குஷ டார்த்தங்களில் யகாநாதியாகக் கரநியாசமும் பாதாதி முர்த்தார்த்தங் களில் நகாராதியாக வந்ததும் மும்பண்ணி; குண்டலியில்=நாபித் தானத்தில; கோதண்டம்=புருவமத்தியம்; மறையைய வெளிப்பெருள்.

இதயத்தார்ச்சுஞப் பிரகாச மறைகென்றார்.

நாட்டுமியந்த னுநாபியிலிலடியாய்

ஞாலமுதற்ற னுவத்தாலென்விராளுத்தாய்

முட்டுமோகினிசுத்தனித்தனமலொட்டாய்

முழுவிதழெட்டக்கரங்குணமுறைமைபினித் தாய்க்

காட்டுகமலாசனமேலீசர்சதாசிவமுங்

கலாமுர்த்தமாமிலற்றின்கண்ணுதஞ்சத்தி

விட்டையருள்சின்முர்த்திமாடுதிசுநிதி

மேலாகிநிப்பனிந்தவினாவற்றிப்போற்றி

(இ-ள்). நாட்டுமீதயந்தானம் = இருதய கமனமும்; நாபியினில்; அடியாய் = கந்தமாய்; ஞாலமுதற் றுத்துவந்தா லென்விரனாத்தாரும்து மூட்டு மோவினி = பூவிதம் முடிச்சுமாயை; சுத்துவித்தைமலர் = சுத்த வித்தியா தத்துவ முப்பத மாகனம்); (ஈசுவரத்தவமாபிய) முருகியிற் றெட்டாய்; (ஓம் நமசிவாய நமவுன்னு) மெட்டக்கரங்கள்; முறை மையினி லுடைத்தாய்; ஃட்டுமலாசனமேல் = காண்பித்தப்பட்ட பூ மாசைப் பொருட்டில்;

சாந்தியாதி நிவிர்த்தியந்த சுதுத்தலாசத்தி மண்டலத்திற் சாந்திய தீத சலாருப சிவமண்டல மந்தர்ப்பவிக்கு மாதலால்,

ஈசர் சதாசிவங்கள் = அனந்தாதி யதிஷ்டிதர் னாராஞ் சம்பு விகள் உருத்திர சதாசிவ ரொருவருமே யிவிந்திற் பூச்சியராதலால், கலேசா சதாசிவமுதற் சதாசிவர்களு மாகனத் தந்தர்ப்பவிப்பார்கள்; அபுத்தின் கண்ணாரு சத்தி = சிவாசனத்திடத்துச் சாந்தி யதீத மலாக் கொழுந்தாயிந்தியாதி நாந கலா சமஸ்திவிகா திஷ்டாயக ஈசானி முதல் மூர்த்தி யீருகுஞ் சத்தி சமஸ்திவிகா திஷ்டாயக ஈசானி

கலாமூர்த்தமாம் = அபுத்திமிச்சுப்பிடி சதாசிவதேச மாம்; வீட்டையருள் சிவன் = அதிகாராவஸ்தாருட பரலிவம்; மூர்த்தி மானாதி = தேவியாதி; சத்திமேலாதி = தேகத்துக்குட் சிவனாய்; நிற்பன் = இருப்பன்; இந்தவினா வறிந்து போற்றே = இச்செய்தியுணர்ந்து பூசிப்பா யாக.

(சு)

இவ்வந்தரியாகமும் ஒருவழி யான்ம சுத்திமுன்னு கப்பின் பண்ணப்பட்ட ஓச் சாலம்ப சிவயோக முகமுதலான சாலம்ப சிவயோக மார்த் கத்தார் சமனத்தம் பாய்ச் சமனத்த முத்துப் பாச முத்தி நிரா லம்ப சிவயோக பாத்திர சிவமாதிரான்ம சித்திக் குறி யான்ம சுத்தியாமதனத் சாலயப் போகமவலம்பித் தந்தன ரா லம்பி வ நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணப் பூமுத்தியாமென்று பகர்கிறார்.

அந்நியாகந்தன்னைமுத்திசுத்தனம்

கந்தமலர்ப்புறையொலிமஞ்சளாபுதுமுதலாக்

சண்டனவெலாபுனத்தாற்கருதிக்கொண்டு

நின்றையினிற் சிவனை ஞானத்தார்

நிந்திச் சிந்தித் தந்தர்ப்பணத்தை விளக்க

வந்திடுமவ்வொளிபோலமருவியர னுளத்தே

வரவரவந்திடுவென் னின்மலமானதறுமே.

(இ-ள்). ஞானத்தால் = முன்சொல்லிடப்படி தூருயத்திருத்து நிரா லம்பித்துப் பண்ணும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்; சிந்திக்கச் சிந்திக்க = தியானிச்சத் தியானிக்க (தியாதிமுற்றாஞ் சிவ சமாதியால்); மருவி யா னுளத்தே வரவர = சிவன் ஆன்ம சிற் சத்தியின்கண் சாந்தித்தியனாகச் சாநி த்தியனாக; மலமானதறுமே = மலமுத்தியருமே; பின் தருப்பணத்தை விள க்க வந்திடுமவ்வொளிபோல் ஆன்மா வந்திடுவன் = சிவத்துவாபி வியத்தி மானான்; வந்திடுமவ்வொளிபோல் ஒளி வரவர மருவி யான் வந்திடுவன்; மலமான தறுமெனவுரை யுரைத்தார் காரியமுத்துதலும் காரணம் பிந்து தலுமாய விபத்தி முத்துதலும் முத்தி பிந்துதலுமாய் முறைமைத் தப்பு வரும்; வந்திடு மவ்வொளிபோல் மருவி வந்திடுவனென்றாலும் திஷ்டாந்த விபோதமா மாதலால் மப்படியுரைப்பதன்று. மற்றைய வெளிப் பொருள்.

(10)

சதா சமாதி கிட்டலுக்குச் சமாதி ருளைந்து மனச் சஞ்சலம் வந்த கிலைத்துப் புறப்புகையும் பூசிக்கவேண்டியதென்று புகல்வின்றார்.

புறம்பேயுமரன்கமல்கள் பூசிக்கவேண்டிற் புமரத்தின்கிருதிர்ந்நபோதுகளுக்கொண்டு சிறந்தாருஞ்சீர்த்திவனை னந்தாலங்குச் சிந்திக்கவேண்டிந்நபோதுகளுக்கொண்டு யறம்பாவங்குடருகாமென்கடலே மென்று மாண்டலுக்கென ந்துத்தம் புறமென்னுதே திறம்பாதேபனிசெய்து யன்றோ சேர யார்தம்மு டிச்செய்தினானே.

(இ-ள்). ஞான னால் = நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால் அங்கு = ரொ லம்ப சிவயோகத்திலு இங்கு = முன்சொல்லிய சலாமூர்த்தமாகக் கப்பி க்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்; (நாக்காரமா யுதிக்குயுயு) சிந்தித்துப் போற்றி = தியானித்துப் பூசத்து; ஆண்டவனை புனத்த பூசாகாலத்திற் பூச்சிய பூசுததன்மையா அனைத்துச் சமாதிகாலத்திற் சுவதத்திரமா யொப்பாக கொப்பிக்கும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தின் முனைக்கு நிரா லம்பித் சாற்றப்பட்டது;

என்று தேவிகாடோத்தரந்தருந்தலால்; மந்தைய வெளிப்பொருள்.

தேவிகா லோத்கரத்தனாதத நோசார முந்து முந்து முலோகாசாரப்ப
ந்து முந்து மற்றவர்கடே பஞ்சாஷேர மாந்திரத்தா ஸங்கம ரியாச
மதன லத்தரியாக மதனம் பூமாத்நிங்கீழ் விருந்தபுப் புறப்புகை,
பிய முக்குறி பொறிக்குத் தெற்குறி னுனபுறா, உலோகா சாரமு
னாசாரமு மொத்து லேசியுப் குறைத்து மிருக்கு மவர்க்கு பத்
ததிப்படிக்குப் பலகுறிக் கிரிப்புகை, சிவத்தியான விமிரியுந்
சிவனான பூசையினம் சிவன் சிக்கரஞ் சாரித்தியமாய்ச் சிவத்துவா
பியியத்தி செய்வனென்னு செய்புகின்றார்.

இந்தனத்தினெரிபாடுகொண்டனெரிந்த
மெள்வின்சனெண்ணொயம்பொனெங்குமுள்வினதவின்
வந்தனைசெய்தெவ்விடத்துமவ்வுய்யருள்
மலம்புப்போராண்மாவின்மலதமவ்வுய்யருள்
சுந்தனைசெய்தர்ச்சுங்கச்சிவனாத்தேநோன்றிந்
தியுரும்பைச்செய்வதுபோற்றிவன்மண்ணைப்
பந்தனைப்பயறுத்துத்தானுக்கித்தன்னைருவப்
பரப்பையெல்லாங்கொடுபுகுந்துபதிப்பவியவ்வாலே.

(இ-ள்). இம்மனத்தினுள் மெனப்பது முதல் வமை முற்றுவமை
யன்று பிரபஞ்சமாத்திரத்திலுக்கே மெனப்பது முதல் வமை முற்றுவமை
குளுகாக்கில், மெனப்பது முதல் வமை முற்றுவமை யாக்கிப் பொ

இந்தனத்தினெரி யெழுந்தரு ளு
புத்திருக்கு ள்கினிப் பரமானு
மாண அப்பு பரமானு வாயுப் பரமானு
அந்த இந்தன னுக்கு மெல்லப் பரமானு
அக்கினிப் பரமானுவுக்கு மெரிக்கு
ஐக்களுக்கு மறுக்கவும் சமவாயசு
யென்பதினா ளுள்ளினி க்கு
யோச சம்பந்தமு மவாய சம்பந்த
விரத மென்பதும் காவலு சமவாய
புத்திருத்திற் கெழுந்தரு ளு
புலன் விசாரி யாய் சமவாயு
புத்திருத்திற் கெழுந்தரு ளு

எங்குமுள்ளினை வன; (பிதருலே) எவ்விடத்தும்=இலிங்க கத்திரா
தியில்; வந்தனை சயது வழிபடவே=மரியாபூசை நமஸ்காரங்கள்
செய்து போற்ற; அருளும்=(பதமுத்தி மெ) ததுப் பரபோகத்துய்ப்பி
த்து) மகாப்பிரளயத்திற் பரமுத்தியும் பவியிக்கும்; (நிதிகாலத்திற் பர
முத்தி துல்லபமானும்) மலமறுப்போர் உத்தரோத்தர சுத்தபோக
மாத்திரமுதல நடுவகேழ் தருவாதபடி ஒத்தமல பரிபாகத்தால் மகாப்
பிரளயத்து மிதிதுல்லபவருமியு மலபரிபாக தாரதம்மியத்தால்
நிரவரண சிவ தீகைக் சாதிகரண சதவியோ நிருவாண சிவ தீகை நிர
ண்டிற்கு மருகர் சிலர்தவிர வசத்தியோ நிருவாண தீகை மாத்திரத்
தருகாய்த் தால் வசளிற் நங்காது சரீராதத்துச் சிவத்துவந் தடையின்றி
யடைபும் பொருட்டிற் தீகைமலம் பிரசத்தி கனம் போகந் தகைந்த
சிவப்பி மலமுத்தி விரும்புவோர்;

ஸ்ரீமாவின் மலரடி ஞானமே = சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய
 சிற் சத்தியால்; சிவனை உபதய தாச்சிந் = சிவோசம் பாலுனாற்றியான
 பூசை பண்ண; சிவனுளதேதேனானி = ஸ்ரீமாவின் மலையகர சங்கற்ப
 சாந்தித்தியனாய்ச் சிவன் முத்தி சிவசாக்ஷாத்காரந்தான் பரமுத்தி சிவ
 சாக்ஷாத்கார கோடி பரிசெங்கு முத்தம் சிவசமாதி மாத்திரந்தா னுதிக்கப்
 பண்ணிச் சரீரார்த்தநில;

தீவிரம்பைச் செய்வதுபோல்: முற்றுவமையன்றி அவும்; ஒத்த
சிவத்துவப் பிரகாச மாத்திரத்தி லேக தேச: நிஷ்டாந்தம்; முற்றுவமை
யுன்னில் சிவாவேச காபால மதம்மா: அது உத்தாரந்த மன்று தடத்த லக
ண மாதலால்; ஆகையே சொரூப லக்ஷண மாசு. சுருதி தூத்தமும்; ஆகை
யா லவ்வள வொப்பிலால்.

சேவன்றன்னைப் பந்தனைடிய பம்புதும் தாருச்சி = அச்சேறித்த மன
த்தினை மாற்றித் தன்னைப் போர்த்துப்பொருளறிவித் சிவஞாங்கி; தன்னுரு
வப் பரப்பையெல்லாங் கொடுபுகுந்த பதிப்பினிவன்பாடு = (இவ்விடத்தி
யும் லக்ஷணையாற் பெருஞ்ஞாயதிருந்தபழையுடை நதிராந்தவாழ்
பாசுபதி மதமாமது சித் தார்த மன்னுந் தூண்டிப் பொருளை கொடுபுகுந்த
பதிப்ப னென்பது கூடாது) சிவனாகிய ஆராமாங்கே தனது சத்தி
கொத்த பிறப்பொருளறிவுச் சிற்சத்திக் குறிச்செய்துவ புரண முற்றிப்
பிரகாசிப்பிப்பன்; சிவப் பிரகாசமுதற் சிவ சாத்வாங்க நிலே திரிபுல
மகல வுயிராருள் சோமுச்சி யென்பது முதல வசனங்களுக்கு மிலக்ஷணை

யினுற் பொருளிப்படித்தானே பண்ணவேண்டும்; சொற் பொருளிஞ்ந்
படி பொருளுரைக்கிற் பாசுபதி முதலோர் மதமாம்; சிவசித்திரந்த
மன்றென்று செப்பி யப்பொருள் தள்ளிய தானை உலிப்பொருள் நற்
பொருள்.

(க2)

ஒன்பதாஞ்சுத்திரம் முற்றுப்பெற்றது.

இதன் குவிருத்தம்-க0க.

பத்தாஞ்சுத்திரம்.

இப்படி யெட்டாஞ்சுத்திரந்த மொன்பதாஞ்சுத்திரந்த முத்திரத்தான்
சிவயோக மனேக பிரகாரமா யறைந்து சிவயோகபல சிவபோக
சிவ சாஷாத்தாரமுஞ்சிறிது நிறுவ செப்பி வடமேழிப்
பத்தாஞ்சுத்திரத்திற்குணை நெய்தல் விருத்தலாற் சிவ சாத்திர
மாத்திர சாத்திர சிவ யோகாந்தக் குறித் திரிபதார்த்த சிவத்துவ
பசுத்துவ விவேக பரோக பௌஞ்ஞானமுஞ் சிவபோக பாதன
சிவோகம் பாவக சிவ சமாதித் குறித்துவசமுஞ் சிவயோக
பல வபரோக சாஷாத்தாரச் சிறப்பு ஞானக்குறிச் சிவபோகமும்
சிவயோக மகிமையுஞ் செப்புதின்னாராயொன்பதாஞ்சுத்திரத் தந்
தத் துணைத்த சமாதிமான் மகிமை காற்றுகின்றார்.

இவனுலகிலிதமகிதஞ்செய்தவெல்லா

மிதமநிதமிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையு

மவலிவனயின்றமுறைபுகனாகி

யரன்பணியினின்புலக் கலங்குற்றஞ்

சிவனுமிவன்செய்திடெவன் செய்தியென்றுஞ்

செய்ததென்கிவனுக்குச் செய்ததென்றும்

பவமகல்லுடனாகிநின்றவன்பரினார்

பாதிதைச்செய்திடனும்பணியாகிவிடுமே.

(இ-ள்). இவன்கிலித மகிதஞ் செய்தவெல்லாம் = பூமியின் கண

ணிக் சமாதிமான் செய்யுமித மகித முன்னாகப் புத்தியின் முனைக்கும்

புண்ணிய பாவங்கள் முற்று முவர்த்தனையில் விதைத்த வித்திப் போற்

பலியா; இதமகித மிவனுக்குச் செய்தார் பாலிசையும் = இவனுக்குச்

செய்த வித மகித முன்னாகப் புண்ணிய பாவங்கள் செய்தவர்கள் புத்தி

யிற் பொன்னெனப் பெரிதாய் முனைக்குமது கொண்டவை வருமென் றப
சரிக்கப்பட்டது. இவன்றியை வுருமென் றுணைத்தால் முத்தானமா
விற் சிவசத்தி சங்கிரந்திக்கும், தவ்ந்த பில்லாமற் தேடும் சங்கிரா
ந்த வாதி திருஷ்டா தமாகப் பண்ணிச் செத்தாங்கியைச் செயிப்பன்; ஒரு
வனது புண்ணிய பா மொருவனிடத்திற் கொத்து அவனைக் குறித்துப்
பண்ணினு லவனது த்தியின் முனைக்கும்; அவனிவனாய் நின்ற முறை
யேகனா = சொகம் இவ்வித்திருப்ப போலலாத சிவக்குறி யுள்ளுதிப்
புன்னிச் சிவன் முன்னாகப் பின்னென்று நின்று அரன்பணியினின்
நிடவும், “ஸ்மாதி ஸ்மதாவஸ்தா ஜபாந்மாபரமாத்மனோ”

என்னுஞ் சிவ வசனத்தால் சிவசம சிவா வஸ்தாவேச வசனாகச் சிவி
த்திருக்க அப்படிச் சிவன் விதித்த சிவ சமாதி யனுஷ்டானத்தில் நிற்கத்
தானவனுதலால்; மயி = மயி தாசாநுஷ்டானத்திலின்று தன் செயல
ற்றுத்தான் கெட்டு நிற் றவென்று பொருளுரைப்பது நன்றன்று; சமாதி
யினும் காணென்பது அகங்கார வித்தி யுபாதி விர்த்தி மாத்திரம் விட்டு
ஸ்வதந்திர புத்திமே = சோற்றமுற் றேற்றி நிற்கு மாதலால்;

அகவங்குற்றம் = பாசுமுத்தி சிவத்துவாபி வியத்தி பலிக்கும்; பணி
யாக்கி விடுமே = நிவிதானுஷ்டான மானுஞ் சண்டேச்சரன் முதலோ
ர்க்குப்போல விதிதானுஷ்டான மாக்கி விடும்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

(க)

சிவபோகஞ் சிவயோகத்தாற் சேருமென்று

செப்புகின்றார்.

யான்செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்ன தியானென்ன

மிக்கோணைஞானவெரிபால்வெறுப்பிரிமிர்த்துத்

தான்செவ்வேகின் றிடவத்தத்துவன்றானோ

தனையளித்து முன்னிற்கும்வினையொலித்திட்டோடு

நான்செய்தேனெனுமவர்க்குத்தானங்கின்றி

நண்ணுவிக்கும்போசத்தைப்பண்ணிக்குங்கன்ம

முன்செய்யாநூனந்தானுநிப்பினல்லா

லொருவருக்கும்யானெனநிகொழியாதன்றே.

(இ-ள்). யான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்ன தியானென்ன

மிக்கோணை = உபகாரபகாரபிம் நித்திருக்காரு மஞ்ஞானத்தை; ஞான

வெளியால் = சிவசாத்திர மாதிரி சாத்திய சிவாதித் திரிபதார்த்தம் செய்து
வ பசத்துவ விவேக பரோகூ பொது ஞானஞ்ஞெய் வெதுப்பி நிமிர்
த்து = வாட்டி மேலறிவை நீட்டி; தான் செவ்வே ன், நி = சிவயோகி
யானவன் தியான சமாதிக் குறிச் சிவ யோகத்திருக்; தத்துவஞ்ஞானோ
= சிவனெதிராய்; தனையுள் முன்றிக்கும் தன்னச் சிவ யோகியைக்
கொண்டு சாக்ஷாத் கரிப்பித் சத்தி சங்கற்ப ச நித்தியனாய்; வினை
யொழித்திட்டோடும் = முத்தி முர்வியத்தி பிரிவருதல் முறைமை
யாதலால் முன் பாச முத்தியாம் பின்சாக்ஷாத் கரக் குறிச்; சிவத்துவ
வியத்தியாம்; ஞன் செய்யா ஞானச் சிவ யோகத்
துக்கு மூலமாய் முன் சொல்லிச் பொது ஞானம் மற்றைய வெளிப்
பொருள்.

(2)

சிவனைச் சிந்தித்துச் சிவ சத்தி துணைச் சிற் சத்திப் பிரத்தியாகாரவியா
பாரத்தாலிந் திரிபத் தத்துவம் உமுகங்களாகப் பண்ணிச் சமாதி
பண்ணித் தான் செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் சிவாதின மாக்கி நிற்கப்
பாச முத்தி சிவத்துவ வியத்தி பல்க்குமென்று படிக்கின்றார்.

இந்திரியமெனைப்பற்றி நின்றேயென்வசத்தி
விசையாதேதன்வசத்தேயெனையிர்ப்பதிவற்றை
தந்தவன்றனாவழிநின்றிடலாவென்று

தானநிந்திட்டிவற்றினொந்தனை யுடையான்றார்கள்
வந்தனை செய்திவற்றின்வலியருளினல்வாட்டி
வாட்டமினநியிருந்திடவும்வருஞ்செயல்களுண்டேன்
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுவினைகண்
முளாவங்காளாகி மளானன்றே.

(இ - ள்). ஆளாகி = சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திருத்துவ முற்றுச்
சமர்த்தனாகி; தாகனாகி யென்றுரை யுரைப்பதன்று, அதிமோகமென்று
முன் மீறுத்திருத்தலால். மற்றைய வெளிப்பொருள்.

(3)

கன்மங்கன்ம பலன்க விரண்டினையுஞ் சிவனிடத்திற் சமர்ப்பித்துச் சமபுத்
தியாய் நிருவித்ப சமாதியாய்ச் சிவனைச் சிந்தியாது சிந்தித்திருப்ப
வர்க் கிருவினை விசையா தென்றிசைக்கின்றார்.

சலமிலனாய் ஞானத்தாற்றினையடைந்தார்தம்மைத்
தானுக்கித்தலைவனவர்த் து செய்வினை தன்னு

ஈழமுடனேபிறர்செய்வினையூட்டியொழிப்பாய்
நனூ மல்வினையலநாநாடிக்காப்ப
ஈழநிலிலென்செய்யெல்லாரமுன்வினையேநீயே
புண்ணிர் அஞ்செய்வித்துஞ்செய்கின்றயென்று
நிலவுவர்தர்செய்யெனக்கின் னன்செயலேயென்று
வினைவார்த்ருவினைகொலாந் துருந்தானே.

வெளிப்பொருள்.

(4)

சிவசாக்ஷாத் தார சித் சிவனைச் சித்திச் சிவ யோகிக்குஞ் சிவப்பிரத்தியக்ஷ
சாக்ஷாத் தாரத் துணைமுகச் சிவசமாதித்தியினுற் சித்த சமாதி சாத்திய
சிவயோகிக்குஞ் சிவப்பிரத்தியக்ஷ விஷய விருப்ப மிருந்தாது மவ
ர்கள் சரீரார்த்தத்திற் பாசமுத்தியடைந்து மல சத்திவிர்த்தி விரியாது
குவித்த வெறுத்தி கர்ப்ப நிஷ்கலையு விரித்துச் சிவனைச் சாக்ஷாத்
கரிப்பார்த் னென்றுஞ் சரீர மிருக்குங் காலத்து மாகாமிய மேரு
தென்றுப் பிரார்த்த கன்மமும் பெலங்குன்றி வாசனாமாதிரி மாய்த்
தாக்காமு ழுக்கும் போகம் புசிப்பிக்குமென்று மிருதிரு விருத்
தத்தாலிசைக்கின்றார்.

நாடுகளிற்புகழுந்நுங்காடுகளிறசரித்து

நாகமுழைபுக்கிருந்துநாகமுதறவிரந்து

நீடுபலகாலங்களைத்தராயிருந்து

நின்மலஞாவுத்தையிலாரிகழந்திடுவர்பிறப்பி
னேடுதருமலர்க்குமுலா முலைத்தலைக்கேயிடைக்கேயெழுவழியின்படுகடைக்கேகிடந்தமிறைஞானங்
கூடுமலர்கூட்டியவிடுங்கூடிக்

குஞ்சித்தசேவடியுங்கும்பிட்டேயிருப்பர்.

வெளிப்பொருள்.

(5)

அங்கித்தம்புனைவல்லாரிகெனல்கடாதாகு

மெனடதமந்திரமுடையார்க்கருவிடங்களேரு

வெங்கித்தைக்கன்மமெலாஞ்செய்தாலுஞானிக்

கிருவினைகளசென்றனையாமுற்செய்வினையிடுகுக்

தங்கிப்போம்பாதிரமுங்குலாலன்வினைதவிர

சக்கரமுங்கந்தித்தசமுலுமாபோன்

மங்கிப்போய்வாதனையாலுழல்விக்குமெல்லா

மலங்களுப்பின்காயமொடுமாயுமன்.

(இ-ள்). பிரார்த்தம் சுபததென்னும் மந்தமென்னும் விர மென்னும் மூன்றுவிதம், அவற்றுள் பத்தஞ்சுவ மத்தொருபட்டிருப்பவரை வாடியாது; மந்தஞ் சிவஞானி வாடியாது; தீவிர மெல்லாரையும் வாதிக்கு மாறாமல் சிவஞானிகளை மிட்டுவும் வாடியாது, ஆகாயமுமேறாது; பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்.

(அ) இப் பத்தாளுக்குத்திரத்து மூன்று சில விடங்களிலேயு மிருந்து கூறியது கூறலைக் குறித்துத் திரிபதார்த்தஞ் சூக்கும ஸ்வரூப பரிகை பண்ணுது லோகச் சொற் சுட்டு மட்டுக் கட்டு விட்டு மூட்டத் தொட்டுப் பரிகை பண்ணுதலானும் உரை விரித்து; னாயாத நுணர்ந்து கொள்ள.

பத்தாளுக்குத்திரத்து.

திருவிருத்தம்-௩௩௨.

பதினொருக்குத்திரம்.

சிவனது பகார முணர்ந்துகின்றார்.

காயமொழிந்தாற்சுத்தனுகியான்மரக்

காட்டக்கண்டிடுந்தன்மையுடையகண்ணாக்

கேயுமுபிரகாட்டிக்கண்டிடுமொல

வீசனுயிர்க்குக்காட்டிக்கண்டிடுவனிந்தை

பாயுமறிவுடையனான்புசெய்ய

வந்நிலைமையிந்நிலையினடைந்தமுறையாலே

மாயமெலாநீங்கியரன்மலரடக்கேழிருப்பன்

மாறாதரிவா நுபவமருவிக் கொண்டே.

(இ-ள்). காயமொழிந்தால்=பிரார்த்தகன்மம் பிடித்திருத்துஞ் சரீரமதமாயும் மாயந்தால் (சரீராவதி உறைக்குஞ் சாமர்த்திய மாத்திர மாய் மாயத்திரும்பத்திகையிற் செவி பித்த மலமுமாயாறு மாய); சுத் திரைய (நிற்ப); காட்டக்கண்டிடுந் தன்மையுடைய கண்ணுக்கு=(சுட மாதலானங் கண்காணுமென்பதுபகார பசாரம், முத்தியில் மலமறைப்பு

நங்குதற் கூட்டுநாடாது)ஸ்வதந்திரமாய்க் காணுந் தன்மையுடையதானுத் பெந்தத்தன்மலமறைப்பினால் காட்டக்கண்டிடுந் தன்மையுடைய ஜீவான்ம மெச்சத்திக்கு; ஏயுமுபிரகாட்டக்கண்டிடுமொ போல=பொரு ந்திய வான்மா மனக்கையேவ மனக்கையேவக் கண் மெச்சத்தியை விளக்கச் செய்தி காண்பது போல.

ஈசனுயிர்க்குக் காட்டக் கண்டிடுவன்=பரிபூரணமாய்ப் பண்ணப் பட்டதற்குந் திரும்பத் திரும்பப் பண்ணுவேனென்று நிதியில் நின்று பார்த்தாலில்லையா மாதலால் காட்டிக் திரும்ப விடும்பாற்படி சிவத்துவாபி வியத்தி பண்ணத் தனக்குப் போசுகூடாகியயின்றி யுள்ளமை மாத்திர மாய்ப் பிறர்க்குப் பேசு போகியமாய்ச் சாத்த சற்றுச் சலிசந்தி நிருவி சற்ப சாஷாத்தார்த்தாந் பதி முதலிய முப்பதார்த்தங்களைச் சாஷாத் கரி ப்பன்; இத்தையாயுமறிவுடையனான்புசெய்தியை மிச்செய்தியை யிப் போதுகிவாகமக் கேள்வி எந்தித்தலில் வந்தெனினென்னுதற்கும் பதிமுதல் முப்பதார்த்த சிவத்துவ பசுத்துவ விவேக பரோகூ ஞானமு டையனாய்ப் பின்ன பரோகூம்போ லபிரயத் தியானவானாய்ச் சிவமாத் திரதேய ஞேயத்தொழிந் குனியப் போலிச் சிந்தனைச் சமாதிமானமா ய்ச் சமாதி சிவ சர்க்காத்தார பலஞ் சுகிதி கொடுக்கும் பொருட்டு அன்பு செய்ய, கூடிய மாயாதி சிவபூசை பண்ண;

அந்நிலைமை யிந்நிலையி னடைந்த முறையாலே=சொல்லிய பதேக பரமுத்தி சிவ சாட்சாத்தாரஞ் சதேக ஜீவன் முத்தியிலொருபடி சார்ந்த செய்தியாலே; (அதுவன்றிமும் அந்நிலைமை பிறர் பதிதாகம்போல் ஒரு பிரகாரம் திருச்சியமானானுக்குக் கத்திருருபமாயது சிவமென்று வரு மாகம பரோகூ ஞானத்தை);

இந்நிலையினடைந்த முறையாலே=த பதிதாகம்போ லிது சிவமெ ன்று வரும் ஜீவன்முதல் சிவ சாஷாத்தார ரூபத்தினாற்சார்ந்த தன்மையி னாலே; மாயமெலா நீக்கி=மலமுதற் பாச மோதினா; மாறாத சிவாநுபவ மருவிக் கொண்டே=தனது பிறப் பொருளறிவுச் சிந்தத்தியில் விளங்குத் தோன்றிப் பிரிவற்ற பிரபஞ்ச கர்ப்ப பிறப்பொருட் சிவ சாஷாத்தார பூர்த்திக் கேர்த்திச் சிவானந்தத்தைத் தனது தற்பொருளறிவுச் சிந்தத்தி யில் விளக்கித் தோற்றிப் பிரிவற்ற தற்பொருட் சிவ சாஷாத்தாரத்தாற் சாஷாத்தகரித்ததுபவித்துக் கொண்;

அரன் மலரடிக் கீழிருப்பன்=அப்படிப் புறப் பொருட் சிவகொத்து விரிந்து கித்த கித் பிரபஞ்ச கர்ப்ப பிறப் பொருட் சிவ ஞேசுச் சிருச்சியப் பிரபஞ்ச விலகலி திருச்சுருப்பப் பிரபஞ்ச லக்ஷண

வதிருக்கொத்து ரூபமாய்ப் பராக்காய்ப் பார்க்கும் பராக்காயப் பிறப்
பொருட் பிறமாணரூப தற்பொருட் பிரமேய ரூப பிறப் பொருளறிவு
சிற்சத்திச் சீர்மையில் பிறத்தியக் கற்பித்த பதிமுதல் முப்பதார்
ததப் பிறப் பொருட் பிரமேய ரூபம் பிற நிண்டாத சிற்சத்தி மாத்திர
த்தைப் பிரத்தியக் காய்ப் பார்க்கும் பதித்தியக்கு ரூப பிறப் பொருட்
பிரமாணரூப தற்பொருளறிவுச் சிற்சத்திக் குறிக் கிரமிகமாகச் சத்தி
மத்துருபியாயுந் தற்பொருட் பிரமாதிரு ரூப சித்து ரூப மாத்திரதற்
பொருளறிவனாகிய வந்தாரன்ம ரூப சிற்சத்திக்குறிச் சிவ மாத்திர ரூபி
யாயுமிருப்பன். (க)

அபரோகூப் போலப் பரோகூமாய்ப் பார்க்குஞ் சிவ மாத்திர தேய
நிர்விதற்ப சமாதியிற் சாத்த மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப கர்வ
போத சித்துச் சவிகற்ப நிர்விதற்ப சாத்த மாத்திர சர்வார்த்த சிவ
சாக்ஷாத்காரத்திற் போலப் பதார்த்தங்கள் தோற்றுத் தோற்றமான
லந்தனானம் பிறவி பெருக்கும் பிராகிருத மனோகங்கார புத்தி சங்
கற்பவபோத அல சவிகற்ப ஞானந் துஷ்டஞ் சித்தமன்றென்று
பொல்லுகின்றார்.

பரஞ்ஞானத்தாற்பரத்தைத்தரிசித்தார்பரமே.

பார்த்திருப்பர்பதார்த்தங்கள் பரார்பரர்க்க

வரு ஞானம்பலஞானமஞ்ஞானவிகற்பம்

வாச்சியவாசகஞானம் ஞானவந்தின்கலக்கந்

தரு ஞானம்போகஞாநிருஞானேயந்

தங்கியஞானஞ்சர்வபினைஞானம்

திருஞானமியைவெலாய்ந்த சிவஞான

மாதலாற்சேவமுத்தர்சிவமேகண்டிருப்பர்.

(இ-ள்). பதார்த்தங்கள் பாரா என்பது பரமுத்தியி லென்று சிலர்
படித்துப் பேசுவார்கள்; சர்வபதார்த்த கர்வ சிவ சாக்ஷாத் கார ஞான
த்திப் பர முத்தியில் அவர்கள் தாழ்ந்த சமாதியி லையச் சாற்றுவ லஞ்
ஞான மதயன்றித் தாரியனஞ் சிவ தோன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
தொலைக மெல்லாந் தன்னுள்ளோ தேய மென்பது முத்தியை வசன
விரோதமுமா மென்பதற்கு. (உ)

ரூப முதலிய பத முத்திர முத்தியன்றென்பது
படிக்கின்றார்.

அநாதபுடலொன்றினேவிடொன்றுபர்வகன்மா

லாயழிந்துவருதலாலந் திவ்

பிணையுருள்பெற்றவர்கணித்தவருவத்தைப்

பெற்றிருக்கைமுத்தியெனிற்பெறும்பதமேவிதுவு

மினாநிலையிதுதானங்கயமுண்டே

விருங்கன்மமாயைமலமென்புமுண்டா

மனாதிதருமுதிவாகிரியத்தாலநாந்

மலமறுக்குமருந்தற்றுவாடன்மாயுங்கானே.

(இ-ள்). அநாதிருமுடல்=சிவனுமாயையுங் கொடுக்குஞ் சரீரம்.
மற்றையவெனிடப்பொருள். (க)

சமாதி சித்தித்தா லொருபிரகாரம் மலம் நீங்கிச் சேவன்முத்தி சிவ சா
க்ஷாத்காரஞ் சித்திக்குஞ் சித்திக்கப் பின்பு சரீரார்த்தத்தின் மலமா
விர்தி நிவிர்த்திச் சுவபாவமாயிருக்கு மழியாதென்றிசைக்கின்றார்.

தெரிவரியமெய்ஞ்ஞானஞ்சேர்ந்தவாரே

சிவம்பிரகாசிக்குமிங்கேசீவன்முத்தனாகு

முரியமலமெளடதத்தாற்றப்பெண்டவிடமு

மொள்ளெரியிடுவெழுண்ணிருளுந்தேற்றின்

வருபரல்சேர்நீர்மருவுகலங்கழம்போலாகி

மாயாதேதாசக்திமாய்ந்துந்

திரியுமளவுமுள் பப்பின்புகாயுந்

சேராத்வகைதானுந்தேயுபுன்தே.

வெளிப்பொருள்.

(அ) மலத்திற்கு ஆவிரி நிவிர்த்தித் திரியுருமாகி லான்மாவுக்கு மந்த
விகார வருமென்றறைய மறுத்துணர்த்து கின்றார்.

ஆணவந்தானுதியந்தமடைதாரு

மடையினந்தவான்மாந் திரியுமெனிற்செம்பிந்

காணலுறிய்களிம்பிரதருந் கைபரிசிக்கக்

கழியுஞ்செம்புருந் தக்கண்டோமன்றே

285

சியனானசித்தியார்.

தானுவின்றன்குமலனையத்தவிருமலந்தவிரந்தார்
ருள்குத்தனாகுமலந்தவிருமலந்தவிரந்தார்
புண்ணெய்தொன்னைவெள்ளைநீர்
புருதவிருள்போமடிபிறகு நந்தமலம்போமே.

(இ-ள்). அப்படியானவ மல மாவிர்தி நிவிர்த்தி ஸ்வபாவ லக்ஷண
மாய்க் கொடாது நீங்காமல் நீங்குமாயில்; தானு வின்றன் குமலனையத்
தவிருமலம்=முத்தி கிர்ந்திய நிகழா கண்மத்தில் விளங்கிச் சாக்ஷாத்
நிகழா நாமத் தரிச்ச அவக் கிரிசுத்தி சங்கற்ப சம்பந்தப்போக மலம் அப்
படி நீங்கும்; தவிர்ந்தால்=நீங்கும்; தான் அந்த நுகை முத்தி
=தான் நினைமலனாய் நிற்றல் யாதிரமே மோகும்; அந்நுகைப் புண்
வேண்டிவ தொன்றுமில்லை யெனில்=நிரும்ப அந்த நிகழா லக்ஷண
சிவ சத்தி சங்கற்ப சம்பந்தஞ் சார வேண்டுவதில்லை யென்று மலம்போ
முத்தி வாதியாயிருந்து நீ சொல்லில்; (மல முத்தி மாற்ற முத்தியன்று
மல சிவத்துவங்களினது முத்தி வியத்தி யிரண்டுமோக மென்று முர்
நாஞ் சொல்லுதலால்); அருக்கன் புருதவிருள்போம்; (அப்படி) அடியிற்
பொருள் மலம் போமே=வியத்தி கிர்ந்திய நிகழா கண்மத்தில் விளங்
கிய சிவக்கிரியா சத்தி சங்கற்பத்திற் கப்பந்திக்க முன் சொல்லிய முத்தி
கிர்ந்தி நிகழா கண்மத்தில் விளங்கிச் சிவக்கிரியா சத்தி சங்கற்ப சம்
பந்தத்தால் மலம் போயும் மகா மாயைப் மலம் வைத்த மல வாசன
சிவத்துவ தம்பனம் பண்ணிக் கொண்டு ஈராதிருக்கு மந்த மல வா
சன மகா மாயை அலயமாந்தானே

அனுகூலமாகப் படி யென்ன வுத்தா
முறைக்கிறார்
நெல்லினுக்குத் தவிடுமிகளனுதியாய்
நெல்லை விட்டுநீங்கியவைநின்ற நிலைநிகழ்த்திர்

பதினேராஞ்சுத்திரம்.

142 286

சொல்லியிழந்துகளற்றவரிசியின்பாவில்லைத்
தொக்கிருந்துமற்றொருநெற்றோற்றிடையா
மெல்லவிவைவிடுமெனெய்ப்போலவுறுவை
மேவுமலமுடலகனமமகிட்டுடேநீங்கும்
நல்லசிவமுத்தியின்கட்பெத்தானமாவை
நன்னுநிநிற்குமாதவினாசமுமின்றாமே.

பெத்தானமாக்களுக்கிவாதினே சுவாதந்திரிய
மில்லை யென்ற சின்னம்
எவ்விடத்திற் பதியையினறியுந் தொன்றையறிந்
தியற்றிடாவுயிர்களைச் சன்னுநு
செல்விநினைவளம்புருந்துய்யெயல்சாமுணர்ந்து
சேட்ப்பித்தெங்குமாய்ச்செறிந்துநிப்ப
னிவ்வுயிர்கடோற்றும்போதவனையின்றித்தோற்று
ஈற்றினுக்கம்முதலெழுத்துக்கெல்லாநிற்கு
மவ்வுயிர் போனிறிவெனாது
மரனடியையகன்றுநிற்பதெங்கேயாமே.

(இ-ள்). பெத்தானமாக்களுக்கிவாதினே சுவாதந்திரிய
சிலர் முத்தானமாவையுங் (நி)த்தானத்தென்று கொண்டு முத்தான
மாவக்குச் சிவனோடொத்தவாதித் தொருசிவசாதியாய் நின்றலே
சிவனோடகலாமல் நிற்பனென்பது; தலப்பாய் நிற்பதென்பதும் நாஞ்
சொல்லுஞ் சுத்தத்துவைத சிவசித்தி மென்பதை யறியுந்
னடியையகன்று நிற்பதெங்கேயாமே என்பதற்குப் பிரித்து நிற்பதென்று
சொல்லுவார்களென் நெண்ணிக் கொண்டு விசிட்டத்துவைதமாய்
வேறறக்கலந்து நிற்பனென்று பரிதரித்தார்களது அனுகூலத்த சிவனு
க்கு மாணவுக்குஞ் சிவியாபகத் திவ மிருக்கிறபடியினாலே அப்படிப் பிரி
த்திருக்குமென்று சொல்லுவார் சொல்லியாதிருந்தாலும் அனுகூலத்
தவதுக்குப் பரிசுசகலப் பென் தில்லை;

ஸ்ரீவவஸ்துவஸ்துவஸ்துவ மஸ்வயம்ஸ்ரீவவஸ்துவி
ஸ்ரீவம்வ்யாப்யாவதிஷ்ட நசஸம்யுயதெப்படி
என்றுசிவாகம வசனமிருக்கையால் சிவசுடிராதி சொல்லுஞ் சாயி
யத்துக்கு வேறாய் சித்தாந்தி சொல்லும் சிவாதத்துவைத சிவ சாயியம்

சிவன் ஞானத்தால் அறிந்த சொல்லும் அஷ்டாண்ம சிவனாஷ்டாண்ம மென்பதையாமற் சிவன் சொன்னார்; அவர்க்குப் பிராயச்சித்தம் சிவனே பண்ணுவார். (அ)

அசிவ யோகத்து அபரத்தியகூன் வந்தே சிவ சாக்ஷாத் கார நிஷ்கள நிராலம்ப சித்த சிவ யோகிகளுக்குச் சிவன் பிரத்தியக்ஷனென்று பேசுகின்றார்.

எங்குந்தானிறைந்து சிவனின் ஸ்தானி

லெல்லாருங்காணு வேவேண்டுமென்னென்றி

விங்குந்தா னுக்காணுகிறாராகு

மண்ணுட்கண்ணிலார்க்கொளியாயேயுமா மாம்

பங்கந்தானெழும்பு குவத்தையடையப்

பரிதியலர்த்திடுவதுபோற்புருவஞ்சேருயிர்க்குத்

துங்கவரன் ஞானக்கணகொடுத்தருளினாலே

சோதிக்குட் சாதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே.

(இ-ள்). கொடுத்து=விளக்கி; சோதிக்குட் சோதியாய்=பராக்குருப சத்திக்குட் பிரத்திபக்கு ரூப சத்திமானாய். மந்தைப் பனிப்பொருள்.

வாதிகள் கருத்து மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சென்றணையுநிழல்போலச் சிவன் படுபென்னென்றி

சென்றணையுமவன்முதலெனத் தயனைந்தொன்றாய்

நின்றவுயிர்கெட்டதெனிற்கெட்டதெனினார்.

நின்றதேற்கேடில்லையெனத் துகெட்டதென்னென்றி

மொன்றினதெனமுத்தியிடுபெற்றவரார்புகனி

பொன்றுகையேமுத்தியெனிற்புருடனினென்று

மொன்றியிடுநீரொடுநீர்சேர்ந்தாற்போலென்னெ

லொருபொருளாமகியொய்யிர்பொருளொன்றெனே.

வினாத்தர மறுப்பு; பொருள் ஒளிப்பொருள்.

முத்தியின்றி உயிர் தானமாவும் பொன்னும் பொன்னும் போ

புணர்ந்தொரு பொருளாயிருப்பார்க ளென்னுசிவாத்துவைதிப்

புணர் புருஷனெருவன் புகல மறுத்துணர்கின்றார்.

செம்பிரதாசு கையினுக்கனிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச்

செம்பொனுடன்சேருமலகுசிதைந்தாற்சேவ

மபனுடன்சேருமெனிற்பொன்போலல்ல

ஞானகுவினை போலவரன் ஞானமலம்போகவி

பொனடிக்கிடவெப்பனடிங்கனங்கமறுக்கு

மககுவினைததானைப்பொன்னுகாதாகு

மபர்பிரானுற்பத்தியாநிசுருக்குரிய

ஞானிந்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரித்தே

(இ-ள்). செம்பிரதாசு கையினுக்கனிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன்சேருமெனிற்பொன்போலல்ல ஞானகுவினை போலவரன் ஞானமலம்போகவி பொனடிக்கிடவெப்பனடிங்கனங்கமறுக்கு மககுவினைததானைப்பொன்னுகாதாகு மபர்பிரானுற்பத்தியாநிசுருக்குரிய ஞானிந்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரித்தே (இ-ள்). செம்பிரதாசு கையினுக்கனிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன்சேருமெனிற்பொன்போலல்ல ஞானகுவினை போலவரன் ஞானமலம்போகவி பொனடிக்கிடவெப்பனடிங்கனங்கமறுக்கு மககுவினைததானைப்பொன்னுகாதாகு மபர்பிரானுற்பத்தியாநிசுருக்குரிய ஞானிந்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரித்தே (இ-ள்). செம்பிரதாசு கையினுக்கனிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன்சேருமெனிற்பொன்போலல்ல ஞானகுவினை போலவரன் ஞானமலம்போகவி பொனடிக்கிடவெப்பனடிங்கனங்கமறுக்கு மககுவினைததானைப்பொன்னுகாதாகு மபர்பிரானுற்பத்தியாநிசுருக்குரிய ஞானிந்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரித்தே

ஒரு பொருளல்லாதிருந்தாலு மெங்கு சிவசாதியா யொத்த பொரு மென் னுரைத்தால் பஞ்சகிர்த்திய முத்தசிவன்பண்ணே ஞானமென்பதற்குத்தீரம்.

உட்பர் பிரானுற்பத்தி பாதிதனக் குரியன்=சிவன்சிருஷ்டி முத பஞ்சகிர்த்திய இருபா கிர்த்திக்குருகன்; உயிர் தான்=முத்தசிவன்; விவாதுபவ மொன்றினு முரித்தே=சிவ சங்கற்பத்திற்கு னுஷ் சங்கற்பம் லேற்றுப்பலம் விட்ட பிரதக்கவர்த்தசநீய சங்கற்பத்தி பஞ்ச கிர்த்திய கிர்த்தானுலம் சிவன்போற்ற இருபா சங்கற்பத்தி கிர்த்திய கிர்த்தல்லாமைபாற் தனது பராக்குப் பிறித்சத்தி துக்குறி கர்வார்த்த சிவசாக்ஷாத் காரபூர்த்திக்கு ஞானசிவானந்த சிவபோகத்துக்கருக பிரத்திபக்குரூப சிற்சத்திக்குச் சிறப்புச்

வினா என்னிடம்.
 எங்கோம் பொருள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

வினா என்னுள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

வினா என்னுள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

வினா என்னுள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

பதினொரு குற்றம்.

பொருள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

வினா என்னுள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

வினா என்னுள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

வினா என்னுள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

வினா என்னுள் செலுத்தி சரணுக்குப் போய் உபயோகிப்பதற்கும். (40)

விவரஞானித்திரார்.

புருஷகடைய முகிதர் தோய்தனைத் தையெரித்தழிந்தலா மலமழி
க்ருஞ்சிலவஞ்ஞ மறைப் பில்லாமையிற் தடைபடவுக் கொப்புச் சிவன்,
காட்டத்தில் மறைந்திருந் துதித்த வன்னி போல் மலத்தில் மறைந்திருந்
துதிக்கு முயிர் சிவத்துவ மாகையால் விநாம திருட்டாந்தமாம்; அல்ல
தான்மன்தானத்தால் முத்தியை முயலும் விவர்த்த வேதார்த்தம் மலம்
போமுத்திவாதிமத மிருவர் மததிருட்டாந்தமாம்;

ஆப்பணைந்தவுப்பே டேவனைத் தென்றத் திசுட்டி வதம்
விளம்பும் ராமாணமத திருட்டாந்தமாம்; விருட்டிப் பொன்னினைக்
குளிகை யொழிப்பதுதே லடக்கெ யென்றது நாராயணப்பிரகார யில
யவாதி பாஞ்சராத்திரி மததிருட்டாந்தமாம்; தேவதாந் தானெல்லாம்
வேதிப்பானுயென்றது சிவருண சந்திராந்தி சொல்லும் பாசுபத மத
திருட்டாந்தாபாசமாம்;

சரும்பை தேஜிப் பாணைக் கனி யமுதைக் கண்டைக் கட்டியை
பொத்திருப்பனென்றது சாங்கியைத்தேசி சத்துவ சம்போதவாதி மதநி
ருட்டாந்தமாம்; முத்தியினைத் தலைநீத யென்றது கண்டைக் கட்டியை
பொத்தென்பதை யிங்கு யினைத்துக் கலந்தே யிருப்ப னென்பது பரிணைத்
தேவதாந் திருட்டாந்தமாம்; இப்படியிருக்க எப்படிச் சிவ சிந்தாந்த
ப்பொருளுரைந்ருரை? சத்தியம் நீ சாந்தியை; நம் தந்திரியர் முந்
துவமை யுன்னிச் சன்னவரன்று; ஒருபுடை யெப்படி வகங் காமம்
யுரைத்தாராதலால்; மலகசமாநி மயங்கு முயிற் தனவகை மல
முத்தி பண்ணிச் சிவத்துவாபி வியத்தி வினைத்தம் தனக்கொப்பு வித்தே
வத லியற்றுதற் றன்மைச் சம்பந்தஞ் சற்று முந்திராது முந்துமதுந்
துச் சித்துச் சிவசாதியாக் கி யொத்தொரு மித்திர சித்துச் சிவசாதிக்
கலப்பாயிருப்பானென் னிசைய வினாதாய்ப் பொரு ளினைவிட்டபம்.

குளிகைப்பொன்னித் தனக்குட்கரக்குமித குளிகை; மெளந்தி
மிச்சிரமித்து; வேதிப்பானு = கன்மய மாக்குவானு; மற்றைய வெளி
ப்பொருள்.

தேஜி சரும்பைத் தேஜி வென்பன விவரவந்தித் தந்திற்
சொல்லியவழுவைக் முத்திக்குத் திருட்டாந்தமா மென்றுஞ் சிவன்க்
கியற்கையாய் சிவத்துவ மிலைச் சிவ வியத்திக் கலப்பினுந் செயற்
னைச்சிவத்துவஞ் சித்திக்குமென்று முறை யுரைக்குந் சிலர் மதத் திக்
சற்றுப்பொருள்.

பதினேரஞ்ஞத்திரம் முத்திற்று.

ஆ. விருவிருத்தம்-கடவுள்.

பன்னிரண்டாஞ்ஞத்திரம்.

பன்னிரண்டாஞ்ஞத்திரம்.

மாதி கூடியிருக்குஞ் சமயத்துச் சிவோகம் பாவஞுத்தி பண்ணிப் பூசா
நமஸ்தார காரிய புத்தி பன்னுதிருத்தானஞ் சமாதி சலனம் வந்த
காலத் தச் சரியாண்டாண நாக்சித் தாக்சிச் சமாதிநிலை சாரவே
ஹிந் தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் படுத்திச் சரியை படித்து
தேவனார்.

செங்கமலத்தாவினைத் தளவேவொட்டித்
நிரிமலங்கண் டுத்திசனேசரொடுஞ் செந்நிதி
டங்கவந்தந்ருவேடமாலயங்களுல்லா
மானெனவேதொழுநிறைஞ் சியாடிப்பாடி
யெங்குமியாமொருவர்க்குமெனியோமல்லோ
மியர்வர்க்குமேலானேமென்றிதுமாப்பெய்தித்
திங்கணமுடியாரடியாரடியேமென்று

நிரிந்திவிவசிவருணச் செய்தியுடையோடு
(இ-ள்). செங்க மலத்தாவினைகள் = ஞானக் கிரிபா சத்திக் குறிச்
சிவத்துவத்தன்; நிரிமலங்க ளுத்து = தேசத்தி னியச்சுத் திருத் தேவி
த்து நிற்கத் தீட்சா சத்தி பண்ணிக் கொண்டு; சிவ ஞானச் செய்தியு
டைத்துத் தி வகப்ப சமாதி நீங்கிச் சவிகற்ப சமாதி சேர்ந்தோர்;
மற்றைய வெளிப்பொருள்.

இதுவுமது.

சாணுக்கன்பில்லாரடியவர்க்கன்பில்லா
ரெய்வுயிர்க்குமன்பில்லார்தமக்குமன்பில்லார்
பேசுவதென்னறிவிலாப்பிணங்களை ராமிணங்கிற்
பிறப்பினின்றுமிறப்பினி னுங்கொய்க்கிவெரிநி
யாசையொமொரையாரடி பாடியுடைந்நிதி
டவாகுயமுன்கருமாசர்செய்ய
குகமொழிந்தருணஞானக்குறியினின்று
கும்பிட்டுத்தட்டமிட்டுக்கடத்தாடித்திரியே

(இ-ள்). ஞானக் குறியினின்று தாசோகம் பாவஞுத்தி
யை சரிக்குமிடத்துஞ் சிவோகம் பாவஞுத்தி ஞானஞ் சாத்தித் தரிப்பவ்
வொன்று சந்தரியம்; மற்றைய வெளிப்பொருள்.

(உ)

சிவஞானசித்தியார்.

சிவோகம் பாவனை பண்ணு மவர்க்குத் தாசோகம் பாவனை சத்திரவானு
ஜம் பராக்குற சபாது பாவனை பலிக்கு முபாயம் பண்ணலா
மென்று படிக்கின்றார்.

அறிவிரியான்றனையறியயாக்கையாக்
யங்கங்கேயுயிர்க்குயிராய்விவுகொடுத்தருள
செறிதவினாற்றிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகு
சிவோகம்பாவிக்குமத்தாற்சிவனுடையார்
குறியதனவித்பத்தேயனைக்கூடுங்
கொள்ளைதுலாஞ்வுருறியொடுதாமழியு
நெறியதனாற்சிவமேயாய்நின்றிடுவனொரு
னேசத்தாற்றொழுதிடுநீபாசந்தார்விடவே.

(இ-ள்). சிவோகம் பாவிக்குமத்தால்=(அறியாமை யுறிவகற்
பெனுந் திருவிருத்த முதலியவற்றிற் செப்பியுள்ள) சிவோகம் பாவனை
பண்ணுதல்; சிவனுமாவர்; (பாவனா சாமர்த்திய மில்லாத பேராகு) அறி
யதனால்தியத்தேயனைக் கூடுங் கொள்ளையினால்=இருதய கமலத்திற்
நீடா கிருதிநாதாகிருதி சதாசிவா கிருதிமுதற் சுகள டிட்கள சுகள சாகா
ரத் தன்மையினாற்சிவனைத் தியானிக்குஞ் செய்தியினாலே அவனாவர்=சி
வசாமான சாதிச் சிவனாவர்; குறியொடு தாமழியும்நெறியதனால்=நி
கார சிவ சமாதியில்; சிவனேயாய் நின்றிடுவர்=சிவனை எவனா
வர், மற்றைய வெளிப்பொருள்.

யோக சாமர்த்திய மில்லார்க்குத் தியானோபாய
முனைக்கின்றார்.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச்
சிவனெனவேணவர்க்குச்சிவனுறைவனங்கே
யுருக்கோமெடுத்த லேகிலையுமவர்க்கு
முளனெங்குமிலனிங்குமுளனென்பார்க்கு
மிடுப்பாயவடிவாகியந் தனத்தினெரிபோன்
நந்திரத்தின்வந்துதித்துமிருஞ்சுரபிக்கெங்கு
முந்நீக்கானவொண்ணாகபான்முலைப்பால்விட்டி
யொழுதுவதுபோல்வெளிப்பட்டருளுவனன்பர்க்கே.

பன்னிரண்டாகுஞ்சுத்திரம்.

(இ-ள்). பூங்கண்ட தேகதேகிய சிவனுங் கொப்ப நென்று
சித்தார்த்தம்மறைய வெளிப்பொருள்.

ஆகையால் நிரலம்ப சிவயோக சமாதிமானுதிப ஞானி நிரலம்ப சிவ
யோகமாகு ஞானனுட்டானத்தோடு சாலம்ப சிவ யோகமாகும்
யோகக் கிரிய சரியானுட்டான மூன்றிற் குறியன்; மற்றையர்மூவ
ருந் தங்கள் தங்கள் மரியாதிக்குறிய ரென்று மதனால் நிரலம்ப
சிவயோக குருகுரு வென்று நிகழ்த்துகின்றார்.

ஞானயோகக்கிரியைசாயைநாலு
நாதனான்புணிஞானிநாலினுக்குமுரிய
னானமிலாயேசமுதன்மூன்றினுக்குமுரிய
யோகிகிரியாவானுருன்கிரியையாதி
யர்வ்விரண்டிக்குறியன்சரியையினினின்றோ
கிவயுக்கேயுரியனாதவினுவியர்க்கு
மின்மிலாஞானகுருவேகுருவுமிவனே
ய்சனிவன்றானென்றுமிறைஞ்சியேத்தே.

வெளிப்பொருள்.

சாலம்பயோக முதலிய தந்திரத்தாற் சாவதிச் சுவா
வதிசுகால ஞான முதலிய புல முண்டாம்; நிரலம்ப சிவ
யோக குருப தேசத்தாற் சிவத்தவம் பொருந்தும்; நிரலம்ப சிவ
யோகப் பொருட் சித்தார்த மகா வாக்கிய ஞானம் வரும்; மற்றொ
ன்மூல வாரியதென்றுகாக்கின்றார்.

மந்திரத்தான்மருந்துகளால்வாய்த்தவியோகத்தான்
மணியிரதகுளிகைகளான்மற்றுமற்றுந்
தந்திரத்தேசொன்னபடிசெய்யவத
சுகலகைஞானங்கடியிகு லஞா
மந்தமிலாவணிமாநிஞான புகளெல்லா
மடைந்திடுமாசானருளெலடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமன்றொலும்வாராதாகு
மற்றவைபுமவனருளாடிமருவுமன்தே

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானசித்தியாரா.

தருவினது பெருமை கூறுகின்றார்.

பரிசு மனசுள்ள அம்மப் பரிவன்றோன் அம்மப்
பரஞானம்கொன்ன அம்மப் பரப் பரன் கொன்ன
மரந்து தஞ்சிர்நிலையெல்லாபிவனென்ற
மருட்டுருவைவரிபடவெய்வாவின
யிரங்கியவாரணமானமன்னன் ஞானிய
யியல்பெனெம்பரிசித்தனினெந்து
பரிந்தலைதரிசாக்குவதென்றிவெய்யாக்கும்
பரிசித்துஞ்சிந்தித்தும்பார்த்துத்தானே.

(இ-ள்). பரம் = சுத்த சிவன்கு னென்றும்; பிரமம் = சுத்த சிவ மத்
திய நிர்த்த சிவ மிவன்கு னென்றும்; பரசிவன்கு னென்றும் = இரு
பரசிவனெனு மிலய சிவன்கு னென்றும்; பராபரன்கு னென்றும் = அது
சுத்த சிவ னென்றும் போக சிவன்கு னென்றும்; பரஞ் = பிரம். னென்றும்
= ஞானக் கிழிப்பப் பிரவிர்த்தி மானாகப் பரம னென்றும்; பரிசு
சிவன்கு னென்றும்; அரண் நருஞ் சீர் நிலை பொன்மாம் = மெய்நிலை
த்திரன் மல் னென்றும் முதற் சிவ பேத மனைத்தும்; சிவன்கு னென்றும்;
(ஆகவே பரசிவாத்தவிர்த்தினாலே); அருட் குருவை வழிபட்டு வணங்குதல்
சிவனிர்த்தக் குருதேகத்தி லாபெய்தித்திக் குருவாயே திருபா சமுத்திர
அகிய தேசிகனைப் பாவனைப்பண்ண; அரண்வன்கு குரு = அருண்வன்
ன் இத்தக் குருதேகத்தில் ஆனந்த தித்தக் குருவாய். இரண்டிய வாரண
முதற் பதப் பொருள் வெளிப்பொருள். இம் முத்திருட்டார்த தாட்
டாந்திகப் பொருளுணர் அனாக்கு மிடத்தவிர்த்தியற்கையாய் மலத்தி
ன் மறைந்த சிவத்துவன்கு சிவனை விளங்கு மெனும் பொருள் விளங்குந்
பன்னிரண்டு பொருளுத்திர முற்றுப்பெற்றது.

ஆ. திருவிருத்தாச்சாரியார்

தொல்லைமேற்செல்லாநமுதிதற்கெஞ்
செல்லுமெய்யநுநாந்தசெய்திதற்கு
நல்லநான்பகாசனவிற்பு

5431

இரும்பத்தப்பொருள்.

[illegible]

பிரபோதம்-கேவலம்
 பிரயோகம்-செலுத்தல்
 பிரசாரம்-கேவலம்
 பிராந்தம்-மயக்கம்
 பிரதிருத்தம்-மேற்றல்
 புரித்தல்-தோற்றல்
 புடம்-விளக்கம்
 புடம்-புருடன்
 புடம்-புடம், பொருளியைத்
 புடியம்-புடிகுத்தக்கது
 பெளத்தம்-புத்தியம்பற்றம்
 போத்திருத்தவம்-அனுபவத்துவம்
 மவுட்டியம்-முடம்
 விபி-எழுத்து
 விலேகம்-பொதாதது
 பிரதமர்-முதலானவர்
 கந்திருத்தவம்-தாழிலடைவை
 கனங்கம்-சுத்தியம்
 காரணம்-காரியத்தின்முன்னது
 இதம்-பற்றம்
 கிருத்தம்-செய்தல்
 அகிலம் } மெய்யும்
 நிதிலம் }
 அசுபுதம்
 ராதிரம்-இரவு
 கிரடம்-ஒழுங்கு
 அகரம்-துணி
 கிராத்தம்-கடந்த
 நியாசம்-ஹத்தல், நியதித்தல்
 ஐசு-குற்றம்
 ஈனம்-குற்றம்
 அங்கி-கெடுப்பு, அங்கமுடையது
 அங்கம்-அப்ப
 மங்குரம்-முன்
 மங்குரம்-பின்பு
 கந்தப்பம்-கந்தியை
 கந்தியம் } மெய்யும்
 தத்துவம் }
 பிரவாணம்-முத்தி
 ததியம்-உடனே
 தசலம்-அசைவத்து
 திதன்-அறிவு, ஞானம்
 தாகாரணம்-பொது

விதிநீதிவழி
 செனம்-அறிவு
 விதம்-மகிழ்ச்சி
 குஞ்சனம்-மலர்
 தஞ்சனம்-விக்கை
 குத்துவம்-அறிவு
 அஞ்ஞானம்-ஞானமென
 அஞ்ஞானம்-பரமபுரு
 தன்மம்-ஞானம்
 தன்மி-குணி
 அநிசரணம்-இடமாக்
 அநிகாரம்-தொழில்
 அநிசயம்-முன்காணுமை
 குக்குமம்-அண்மை
 அநிஷ்டம்-காணுமை
 அநிஷ்டாணம்-இடமாக்
 அநிஷ்டேயம்-இடபொருள்
 அநிதி-முன்னாணி
 திருதியம்-காணுமை
 திருஷ்டபேதியம்-தெரிந்த
 திருஷ்டவாதி-அறியப்பட்ட
 அறம்-முன்
 தியானம்-நியமிக்கை
 மோகம்-வழி
 மோகம்-மயக்கம்
 அத்தியந்தம்-முழுதும்
 அவசம்-வசமாதல்
 ஆனமிகம்-உள்ளம்
 அதுவா-வழி
 அவிதம்-இரண்டு
 பந்தம்-கட்டு
 இவைதம்-இரட்டித்தல்
 ஆதம்-சேதி
 விதம்-விச்சம்
 வசனம்-படிபடுதல்
 அந்தி-அறிவு
 பரம்-முன்
 அபரம்-பின்
 முதிதம்-சந்தேஷம்
 அவிதம்-முடிந்தது
 அபாவம்-முன்னிலாபம்
 பரிமிதம்-அளவு
 லௌகிகம்-உலகமப்பந்தம்
 தாதுகம்-தத்துவமப்பந்தம்

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

பாட்டுப் பக்கக் குறிப்புகள்

பலகை	உரு	மண்ணி	கரு	முடிமல்கை	கரு
பன்னக	கரு	மண்ணுள்ள	கரு	முத்தெயில்	கரு
பன்னித	உரு	மண்புன	கரு	முடிமல்கை	கரு
பாசஞ்சு	உரு	மந்திரங்	கரு	முத்தெயில்	கரு
பாதிபடு	உரு	மந்திரத்	கரு	முத்தெயில்	கரு
பாலொடு	உரு	மந்திரமத்	கரு	முத்தெயில்	கரு
பாவிப்ப	கரு	மந்திரமத்	கரு	முத்தெயில்	கரு
பிணத்தின்	கரு	மருத்துவ	கரு	முத்தெயில்	கரு
புகையா	கரு	மருவகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
புண்ணிய	உரு	மலமகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
புத்திமற்	கரு	மலமென	கரு	முத்தெயில்	கரு
புத்திரமார்	உரு	மறைகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
புத்தியை	கரு	மறையிடு	கரு	முத்தெயில்	கரு
புருடனே	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
புருன்ற	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
புறச்சமய	உரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
புறம்பே	உரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
புத்தகை	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
பேற்றி	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
பொறிபுலன்	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
பொள்ளை	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
பொன்னன்	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
பொற்பு	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
பொருகா	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
பொருகா	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு
மண்டலம்	கரு	மனமதுகை	கரு	முத்தெயில்	கரு

பாட்டுப் பக்கக் குறிப்புகள்

முற்றிற்று.

